

INLEIDING

Wie de menselijke historie beschouwt, komt tot de conclusie dat er steeds vergelijkbare situaties ontstaan. Nu is het wonderlijke, dat deze situaties kennelijk niet voornamelijk worden bepaald door technische vernieuwingen of nieuwe menselijke bereikingen. Er zijn een groot aantal invloeden aan te wijzen die in feite psychische zijn. Deze psychische beïnvloedingen blijken steeds weer te voeren tot veranderingen die een gehele maatschappij, maar ook het denken van de flensen en het geestelijk leven in een periode beïnvloeden.

Wat wij willen doen in deze cursus is proberen te laten zien wat de vroegere situatie is geweest, wat de huidige situatie is en ook hoe dat valt te rijmen met die vreemde ritmiek, die in de geschiedenis der mensheid is te vinden. Laat mij u ter verheldering een enkel voorbeeld geven;

Als wij te maken krijgen met de Grieken, dan blijkt dat de priesters plaats maken voor de handel. Juist in die tijd is daar plotseling een literair belangrijke beschrijving van het Pantheon. Er ontstaan allerlei verhalen. Gelijktijdig ontwikkelt zich de filosofie in practisch enkele eeuwen met een fantastische snelheid en de beschaving zelf krijgt een heel ander karakter.

Kijken wij in de tijd van Rome naar de Etrusken, dan zien wij dat bij dit volk de goden op de eerste plaats staan. Bij de Romeinen echter hebben de priesters in hun macht steeds meer moeten plaatsmaken voor de militairen. Dezen krijgen de macht en daarmee verandert het aanzien van de Romeinse gemeenschap. Wij zien de Etrusken geabsorbeerd worden en er ontstaat een Romeins imperium.

Dat imperium brengt weer de handel naar voren. Het wonderlijke is, dat de handel op de voorgrond komt in een periode dat we Rome op z'n hoogtepunt zien. Alle andere standen zijn er nog. Er zijn nog de militairen, er zijn nog de priesters, maar het zijn in feite de handelaren die het welzijn van de staat bepalen.

In de laatste periode zien we allerlei opstanden en onrust. Nu denk ik heus niet alleen aan zoiets als een Spartacus opstand. Er is doodgewoon een verzet van de eenvoudige werkers. Het resultaat is, dat de stad steeds minder macht krijgt, dat ook de handelaren steeds meer afhankelijk worden van hun bedienden en het eindresultaat is, dat Rome een slachtoffer kan worden voor het christendom en al wat daaraan vast zit en wel doodgewoon, omdat de boeren en de slaven de overhand krijgen.

Als wij kijken naar onze eigen tijd, dan valt er het volgende te zien; De priesterlijke macht houdt op ongeveer in 1700. Daarna blijken er andere intellectuele invloeden een rol te spelen, maar de feitelijke macht gaat over naar de krijgslieden. De macht van de krijgslieden blijft gehandhaafd tot globaal 1935. In dat jaar krijgen we reeds te maken met het ontwaken van de massa.

De handel domineert het geheel. Zij heeft alles ingekapseld. Daar komt nog wel geen oorlog van, maar daarna zien we reeds dat de arbeiders (i.c. de boerenstand) weer aan de macht dreigen te komen. Hierdoor is het noodzakelijk dat de gehele gemeenschap verandert en is het ook noodzakelijk dat het denken van de gemeenschap verandert. Maar het ook weer heel belangrijk dat de gemeenschap daar een nieuw doel krijgt.

Voor dat doel blijkt weer, als wij te maken krijgen met een dominantie van wat ik maar de boerenstand noem, een tekort aan leiding te zijn. Als je te maken hebt met de priesters, dan zijn die de leidinggevende figuren. De militairen hebben hun commandanten. De handeldrijvers hebben hun directeuren, maar wat hebben de boeren? De boeren hebben een nieuwe God nodig iets waarin ze kunnen geloven omdat zij niet in staat zijn om op een rationele wijze te

reageren. Daartegen zal de werkende stand natuurlijk wel erg protesteren, als je dat zegt, maar uit is een verloop dat we steeds weer aantreffen.

In deze cursus zullen wij proberen die parallellen verder na te gaan en te kijken wat elk van die fasen voor de bewustwording van de mens betekent en wat de ontwikkeling is van zijn geestelijke en andere capaciteiten in elk van die afzonderlijke perioden. Op grond van de gegevens die wij zo krijgen, hopen wij ook duidelijk te kunnen maken wat de band is tussen een meer kosmisch ritme of een kosmisch gezag en de mensheid en op grond daarvan weer te verklaren wat de onveranderlijke invloeden zijn die de mensheid niet alleen in het verleden, maar ooit in de komende tijd zal ontmoeten.

LES I - VERHOUDINGEN IN DE MAATSCHAPPIJ

Als je kijkt naar een gemeenschap, dan valt op dat zij is opgebouwd op gezagsverhoudingen. In elke gemeenschap, zelfs de meest anarchistische is een mate van gezag noodzakelijk om een functioneren mogelijk te maken. Dit betekent, dat de mens in zich dus ook de neiging moet hebben om gezag te aanvaarden. Dit nu blijkt altijd weer het geval te zijn. Maar het wonderlijke is, dat het gezag op zichzelf teveel wordt vertaald in macht, dus de mogelijkheid om anderen te beïnvloeden en te bepalen. Als je dat doet, dan ontstaat er een conflict tussen de ontwikkeling van een gemeenschap als zodanig en het belang van de groep die leiding geeft.

Laten wij eerst maar eens teruggaan naar het fabellarie (tenminste volgens de z.g. rechtlijnige denkers Atlantis. Wat treffen we in Atlantis aan. Oorspronkelijk een gemeenschap van boeren en vissers, die langzamerhand ook de handel hebben ontwikkeld, die een geloof hebben en die wat technische kennis beginnen op te doen. Er is niets aan de hand. Een mooie maatschappij. In de mensen is er een enorme stimulans om contact op te nemen met het hogere. De goden spreken in de mensen. Er zijn witte priesters die feitelijke orakels van de hoogste macht worden. Er zijn tempels van lagere krachten waar men zijn belangen kan bepleiten. Kortom, alles is in orde.

Nu krijgen echter de technici langzaam maar zeker het idee dat zij toch eigenlijk een grotere invloed nodig hebben, want zij hebben voor hetgeen zij trillen doen werkers nodig. En werkers in die tijd is te vergelijken met kapitaal in de huidige tijd.

De technici of priestermagiërs beginnen met het ontwikkelen van een aantal brachten. Sommige daarvan zijn etherisch van aard, andere zijn zuiver natuurlijk. Die krachten geven hun enorm veel mogelijkheden. Er is een zij het korte periode waarin Atlantis zelfs luchtvaart kent, dat elektrische energie - zij het van een andere aard dan de uwe - kan worden opgeslagen en kan worden geprojecteerd. Je zou zeggen; Nu kan het pas goed worden, want nu krijgt het volk de kans om zich te ontwikkelen. Dat is inderdaad het geval.

Wat doen nu degenen die de macht hebben daartegen? De priesters vinden het niet zo erg, want hun invloed is wel zeker. De witte priesters echter vinden het niet prettig, want het is disharmonisch. Van dezen zien we het eerste deel wegtrekken, over het algemeen naar de z.g. kolonieën. Maar de technici (de magiërs van die tijd) en de vorsten willen niet dat het volk zelf al die zaken ook gaat gebruiken, dat het zelfstandig zal worden. De slavenbevolking moet helemaal geïsoleerd worden van elke vooruitgang t.a.v. weten, van mogelijkheid van manipuleren van krachten. Het resultaat is, dat er één staat is waarin dit mislukt. De slaven en de lagere standen nemen daar de macht over. Men zou kunnen zeggen, dat de kooplieden de meest machtigen zijn, maar zij worden toch in alles wat zij doen onmiddellijk gecontroleerd door de gewone werkers.

Deze staat nu moedigt natuurlijk andere staten aan ons op dezelfde manier een vernieuwing tot stand te brengen. Het gevolg is dat zeer grote krachten op korte termijn tot ontlading worden gebracht. Men noemt het wel. Het is een magneto-electrisch vermogen dat in die tijd werd ontladen. Resultaat; de eerste ramp van Atlantis.

In de chaos die volgt zijn het de koningen en de krijgers die over de beste organisatie en middelen beschikken. Zij nemen wederom hun plaats in aan de top van de piramide. De priesters, die in het begin zo belangrijk waren, krijgen een secundaire taak te zijn er alleen om het gezag te bevestigen.

In de mensen, die deze processen doordaken, ontstaat een eigen gevoeligheid. Zij gaan meer luisteren naar de innerlijke stem dan naar de stem van de orakels. De conflicten stapelen zich op. De rijken lossen dat voor een deel op door oorlogen die ze tegen elkaar voeren, terwijl ze gelijktijdig een soort prehistorische UNO stichten en jaarlijks grote vergaderingen houden waar ze onder elkaar uitmaken hoe ze het best de mensen de baas kunnen blijven. De mensen, die zelfstandig beginnen te denken, gaan zich voor een deel voegen bij de weinige witte priesters die na de ramp zijn teruggekeerd. Maar dat is misschien een op honderd.

Er komt een nieuw geestelijk begrip. Er gaat een ontwikkeling van bijna 20.000 jaar overheen waarin inderdaad het gezag voortdurend wisselt, voordat we komen tot de nieuwe opstand der magiërs.

De magiërs beginnen naar de macht te grijpen. Zij krijgen invloed op de koningen (dus indirect op de krijgslieden) en met hetgeen zij presteren maken ze ook de tempels steeds meer van hun wonderen afhankelijk. En dat voert ten slotte weer tot de strijd om de macht, in dit geval de strijd om de macht van enerzijds de krijgslieden en anderzijds de magiërs. Dat veroorzaakt dan de tweede ramp van Atlantis, dat is nu het typerende voor deze geschiedenis.

In het begin is de mens toch wel het doel van de gemeenschap. Deze gemeenschap leeft voor de nieuwe mens. Zelfs de krijgers met hun gezag, de priesters met hun openbaringen doen dit alles in feite om de nieuwe mens het leven gemakkelijker te maken, hem juister te laten leven, juister te laten reageren. Maar elke keer als zoiets gebeurt, ontstaan er instellingen. En instellingen zijn demonische zaken.

Wanneer een instelling wordt gevestigd, dan wil zij helemaal niet dat er iets verandert, dat er bewustwording of vooruitgang is. Integendeel, zij wenst haar eigen positie te handhaven. Om het heel eenvoudig te zeggen;

Er is een tijd geweest dat de staat alleen ten doel had de eigen pogingen van de burgers zodanig te coördineren dat een vooruitgang voor iedereen mogelijk zou zijn. Maar er komt een ogenblik, dat de staat een instantie wordt. Die instantie vraagt zich niet meer af; wat is nodig voor de burgers? Zo vraagt zich af; wat is nodig voor mij? De instandhouding van het eigen ik wordt product en de burger is de grondstof die men daarvoor gebruikt, al doet men hem desnoods vermalen.

Er waren kerken, die oorspronkelijk de mens de weg tot God wilden wijzen, maar ze werden instituties. Bij de instellingen werd het gezag belangrijker, het instandhouden van de instelling belangrijker dan het zieleleven van de gelovigen. Dientengevolge kwam het ogenblik, dat dergelijke instituties het persoonlijk besef en het bewustzijn van gelovigen gingen beknotten om daardoor zichzelf te kunnen handhaven. Het redden van zielen was niet meer het deel van de kerk, maar zielen waren de grondstof waarmee de kerk haar macht kon handhaven.

Dat is in de geneeskunde en de ziekenverpleging ook het geval. Kijk, zolang een dokter zich een geroepen therapeut voelt, is zijn doel niet inkomen of aanzien, te verwerven, maar zieken te genezen. Zolang de doktoren allemaal op hun eigen manier werken (denk maar aan de plattelandsdoktors, zo heel lang geleden is het niet dat ze nog bestonden, zijn die geneesheren inderdaad mensen die ontzettend veel opofferen. Maar nu komen er instellingen, grote ziekenhuizen, specialisaties enz. En wat gebeurt er?

Op het ogenblik, dat die specialisaties er zijn, dat inkomens positie, macht worden ontleend aan het bestaande, is elke verandering vijandig het is een aantasting. Het is gemeen om dat te zeggen en het zal niet altijd waar zijn, naar er zullen heel wat ziekenhuizen zijn waarbij het product niet meer alleen genezing is, maar uitbreiding van het ziekenhuis en de patiënt niet moer het doel is van de instelling, maar alleen de grondstof waardoor het zijn uitbreiding mogelijk kan maken.

Als u dit onthoudt, dan begint u duidelijk te worden dat er iets mis is, dat een psychologische kwestie daarin een rol speelt waar men moeilijk tegenop kan. Op het ogenblik, dat een instelling of een machtslichaam wordt ingesteld en dit machtslichaam tevens het aanzien van een ieder die daartoe behoort zal bepalen, is het geneigd zichzelf in stand te houden ten koste van alles.

Ik heb mijn voorbeelden bewust gekozen uit uw tijd, want in uw degen ziet u dat. heel vaal. Nu is de vraag. wat gebeurt er bij de mens? Men kan namelijk kiezen.

Elke mens kan zijn positie ten aanzien van de heersende machten bepalen. Men kan onverschillig zijn. Onverschillig zoals eens de burgers van Rome, als er maar brood en spelen waren en iemand die patroon wilde zijn. Onverschillig als de burgers van Duitsland die zich niet afvroegen wat concentratiekampen waren, maar wel uitkeken naar de nieuwste mogelijkheden van "Kraft durch Freude". Zo gaat het ook in uw land waar iedereen voortdurend zit te roepen dat we toch rechten moeten hebben, dat we eerbied. moeten hebben voor de politiek en de andere inzichten vaat minderheden, maar niemand bereid is uit zichzelf en bewust een keuze te doen, behalve een enkeling.

In de wereldgeschiedenis blijkt de bewustwording slechts kleine groepen te betreffen. Deze groepen maken dan een tamelijk snelle vooruitgang in geestelijk opzicht door waarna zij op een gegeven ogenblik, macht, aanzien krijgen. Vanaf dat moment verstarren zij. Een zeer klein gedeelte van degenen die tot die groep behoren wijst een dergelijke beïnvloeding af en gaat verder, maar in het verborgene. Deze verborgen groeperingen komen zo nu en dan wel weer aan de oppervlakte. Het zijn de geheime magische, esoterische en andere broederschappen waarvan er in uw dagen ontzettend veel zijn. Maar als ze boven komen, dan hebben ze een structuur nodig en niet alleen naar onderlinge harmonie.

Die structuur betekent weert institutionalisering van b.v. een esoterisch systeem. De Rozenkruisers zijn daarvan een goed voorbeeld. De Rozenkruizers in zekere mate ook. Zodra je daarmee begint, zal het geestelijke doel langzaam maar zeker wegvallen. Het geheel wordt uiterlijk en degenen die het innerlijk wel beseffen, gaan weer ondergronds, die gaan op hun eigen wijze verder.

Er is psychisch en ook gezien de geestelijke ontwikkelingen op aarde altijd een drietal stromingen gelijktijdig aanwezig. De eerste zouden we kunnen noemen, het algemeen denken. Dit is de massa. Daarin hebben we te maken met de tweede stroming. het ontwarend machtsdenken. Hier wordt een idee nagestreefd, ongeacht de feiten. En dan hebben we de derde en altijd ondergronds voortkabbellende fase; Het ik bewustzijn, een geestelijk bewustzijn dat wel wordt toegepast op de wereld waar dat hogelijk is, maar dat op zichzelf niet kan worden verkondigd omdat het in strijd is met beide andere stromingen.

Nu zult u zich afvragen of dit nu van zo uitermate groot belang is voor het begrijpen van het heden en de toekomst. Laten wij maar eens kijken, want als wij wat parallellen trekken, dan kunnen we misschien het een en ander ontdekken.

Wat is kenmerkend voor uw tijd. Veel minderheden, een enorme betrokkenheid, het zoeken naar een profeet. Denk maar aan b.v. The Jesus People. Overall zijn geestelijke ontwikkelingen aan de gang. Of u het nu scientology noemt of wat anders, het is het zoeken naar een persoonlijke ontwikkeling. Dit blijkt het kenmerk te zijn van alle perioden waarin de bestaande machtsverhoudingen aan het aflopen zijn.

Laten wij kijken naar de opkomst van het christendom. Dit komt op, wanneer de feitelijke kracht van Rome aan het dalen is. Als wij kijken naar de situatie waarin oude steden als b.v.

Uruk verkeerde, dan blijkt dat op het moment dat de macht van de goden aan het tanen was daar verlichtingsbewegingen ontstonden. Indirect is zoiets, meen ik, ook wel aansprakelijk geweest voor de reis van aartsvader Abraham. Dat is de eerste vader Abraham die historisch vermeld is.

Gaan wij verder kijken; grote sociale tegenstellingen. Die zien wij inderdaad ook bij elke wisseling van de kracht. Wanneer er op aarde een invloedsverandering is waardoor a.h.w. de ene stand of de ene manier van leven wordt vervangen door de andere, dan zien wij dit.

Wij leven op het ogenblik op de grens tussen twee werelden. Wij leven tussen de Vissen en Aquarius. Misschien dat het einde van het Vissentijdperk en vangstbeperking ook nog kan verklaren. Op het ogenblik is de massa bezig een macht over te nemen. In feite de kracht en de macht van de handel die bepalend is voor het evenwicht op de wereld. En alle geweld, alle situaties die daaruit voortvloeien zijn te verklaren uit deze wisseling.

Wat vinden nog meer? Altijd weer, wanneer een dergelijke revolte van de psyche zich voltrekt, wordt de ondergang van de wereld overal verkondigd. Kijk in uw eigen dagen. Zij komen u zelfs vragen; Zijt gij bereid om te sterven? Het Laatste Oordeel is nabij. Waarom denken die mensen dat? Er zijn andere, ook spiritistische groeperingen en verenigingen, die het einde der tijden aankondigen. Er zijn natuurkundigen die spreken over de dreigen de vernietiging van althans een deel van de beschaafde wereld. Anderen zijn zelfs bezig met een satelliet, die in 1970 is ontdekt en die wel eens de aarde zou kunnen raken. En als dat gebeurde, zou zelfs de stand van de aardas kunnen veranderen enz. enz. Ondergangsgedachten in overvloed. Een mens, die aanvoelt dat zijn huidige wereld niet verder kan, maar die ook niet weet hoe hij onder andere, nieuwe omstandigheden zou moeten leven, die hoopt eigenlijk op het einde der tijden, vooral als hij daaraan een gevoel van zelfrechtvaardiging en eventueel uitverkiezing kan verbinden. Dat is alweer niet zo verwonderlijk. Het is er in deze tijd

Wat hebben we nog meer in deze dagen dat opvallend is? De werkloosheid; het falen van de groeiende economie. De economie is zo gegroeid dat ze mismaakt is. Liefelingsstellingen blijken te falen. De sociale toestanden worden of men het wil of niet daaraan aangepast en daardoor gewijzigd. Wat brengt dit? Opstand natuurlijk. Opstanden het optreden van stammen van buitenaf e.d. zijn kentekenend. Kijk naar de laatste dagen van het Romeinse Rijk. Het wordt van alle kanten aangevallen. De Germanen komen in opstand. De Britten zijn in opstand. Vanuit het noordoosten trekken de stammen op, zelfs de Vandalen enz. Dus strijd.

Kijk naar uw eigen periode. Wat is er op het ogenblik aan de gang? Wie zijn degenen die in feite proberen het lot van deze wereld te bepalen. Wie worden er nu agressiever? De Derde Wereldlanden, zegt men dan. Kortom, de gemeenschappen die aan de zegeningen van de afgelopen periode niet veel hebben gehad en die juist daardoor hun aanvoelen van verandering gemakkelijker omzetten in een enorme agressie. Agressiviteit overal is op dit moment een feit en moet ook verder worden verwacht.

Als je dat zo beschouwt, dan blijkt het hele wereldgebeuren te beantwoorden aan bepaalde wetten. Je kunt proberen die wetten in stoffelijke termen te definiëren, maar het is gemakkelijker dit te doen in psychologische termen.

In de eerste plaats. Altijd weer wanneer een te grote concentratie van macht en wijsheid op een punt optreedt, zullen zich in de omringende punten inducties daarvan ontwikkelen. Of om het heel eenvoudig te zeggen; Zoals de regeerders denken, zullen steeds meer kleine, oorspronkelijk daaraan onderworpen groepen gaan denken en reageren. Inductie.

In de tweede plaats. Wanneer men het einde van het systeem ziet aankomen, dan heeft men een rechtvaardiging nodig voor zichzelf. Een rechtvaardiging kan worden gezocht in een nieuwe godsdienst, in een politiek dogmatisch systeem of zelfs in een wetenschap die weigert al datgene te erkennen wat niet behoort tot haar eigen, reeds erkende en daardoor gevestigde waarden en waarheden en daarmee niet in overeenstemming is te brengen. Dus alweer een vervreemding.

Op het ogenblik, dat de werkelijkheidsvervreemding bij de mensen en vooral bij de heersende kaste groot genoeg is geworden, draait de klok, want nu ontstaat er een discrepantie tussen hetgeen zij denken en verkondigen en de ervaringen en wensen van de anderen. Het zijn deze wensen en ervaringen die de omwenteling veroorzaken, maar gelijktijdig helaas vaak ook de verworvenheden van de vorige kaste geheel proberen uit te diepen of tenminste proberen teniet te doen.

De wijsheid zal door een beperkt aantal mensen zodanig worden beseft dat zij daarmee gaan werken. De bewusten van een nieuwe periode baseren zich altijd op de krachten, waarheden en wijsheden van het verleden, maar leren deze interpreteren volgens de in hen beleefbare harmonie plus hun huidige erkenning van de wereld als totaalbeeld. En daardoor wordt het ook duidelijk waarom er Meesters zullen verschijnen altijd weer op die kritieke punten waar de ene macht bezig is ten onder te gaan en de andere nog niet de kans heeft gehad zich volledig te ontwikkelen. Op dat ogenblik namelijk heeft de mens behoefte aan nieuwe zekerheden, maar staat hij ook open voor nieuwe gedachten. Hij is ontvankelijk voor nieuwe, ook innerlijke ervaringen. Beïnvloeding vanuit de geest is gemakkelijker mogelijk.

In deze tijd kan men dus de psychische ontwikkeling van een mens sterk beïnvloeden en zelfs zijn besef van geestelijke mogelijkheden vergroten. De ontwikkeling, die daaruit voortkomt, brengt dan als van zelf met zich mee dat de mensen dus ergens buiten de algemeen erkende werkelijkheid komen te staan. Dat is ook een fenomeen dat kenmerkend is voor juist deze psychische situatie.

Mensen, die altijd hebben geleefd in een bepaald patroon van leven en denken, zullen op het ogenblik dat dit patroon niet meer wezenlijk is te volgen ofwel proberen te evolueren naar een nieuw besef waardoor hun handelen en nieuw bestaan voor hen aanvaardbaar en verklaarbaar wordt dan wel zij zullen zich geheel terugtrekken van de ontwikkelingen zoals drie feitelijk plaatsvinden en dan vluchten in waanbeelden, in indolentie en zelfs van vernietiging van al datgene wat hun droom bedreigt.

De krachten, die achter al deze ontwikkelingen schuilen, zijn natuurlijk van kosmische aard. Maar wij hebben gelukkig daarnaast ook een groot aantal entiteiten, die direct of indirect met de mensheid en de aarde verbonden zijn. Wij noemen hen dan broederschappen. In enkele gevallen noemt men hen zelfs Wereldregering, de Bond van de Grote Meesters etc. Nu is dit, zoals u misschien zoudt veronderstellen, helemaal niet iets wat in zich goddelijk van aard of demonisch is. Het is een bewust zijn dat verder is gevorderd dan dat van de mensen op aarde. Dit houdt in dat de verandering, die zich bij de mensheid voltrekt, beter wordt beseft.

Nu is het mogelijk om door variëren van de menselijke mogelijkheden en ervaringen ook het menselijk besef te veranderen. Een aanpassing van het innerlijk van de mens is bereikbaar door een beperkte beïnvloeding van zijn omstandigheden. Daarmee werken nu die grote krachten. De Witte Broederschap zit heus niet alleen te hengelen naar zielen die onmiddellijk het Licht in moeten, maar ze probeert ook een beperkte milieubeheersing tot stand te brengen voor die geest zolang ze op aarde is. Haar ervaringen, haar conflicten, haar aanvaardingen en verwerpingen op zichzelf worden dan deel van het proces van de geestelijke bewustwording. En elke keer wanneer een mens dan zover is dat zijn geestelijke bewustwording toch weer in evenwicht kan worden gebracht met zijn materiele wereld zoals hij die bent, is het mogelijk geworden de krachten in die mens te wekken en hem ook tot uiting te maken van de hogere krachten van zo'n broederschap. Op deze manier voltrekt zich eigenlijk een tweeledige ontwikkeling.

Er is een definitieve ontwikkeling van de geest. Een bewustwordingsproces dat helemaal niet meer rationeel of stoffelijk verklaarbaar is en dat zelfs in emotionele termen niet voldoende is aan te duiden. Het is een groeien naar harmonische principes. Dat is het enige wat men ervan kan zeggen. Dit is het proces dat geleid wordt door de verborgen geestelijke Broederschap.

Daarnaast kennen wij het stoffelijke proces. Dit is een cyclisch proces waardoor via een voortdurende verandering van invloed een voortdurende verandering van milieu en werking ontstaat. Hierdoor vernieuwt de mens zich steeds zowel in weerstandsvermogen als in denken.

Uit deze vernieuwing scheidt hij dan een stoffelijke continuering van het ras plus een grotere ontwikkelingsmogelijkheid ten aanzien van verstand, psyche als geheel en natuurlijk ook van de geest.

Uit deze wonderlijke werkingen zien wij de geschiedenis eigenlijk tot een ladder worden, schijnbaar oneindig, die de mensheid voortdurend en moeizaam opklimt, omdat ze alleen zo inzicht in zichzelf en overzicht over de werkelijkheid waartoe zij behoort kan verwerven.

Onthoudt u: De historie is altijd de versiering die nodig is om het heden zo aanvaardbaar te omschrijven dat u uw vooroordelen ten aanzien van het heden vergeet en zo de geestelijke elementen daarin kunt bevatten.

DE BETEKENIS VAN ECONOMIE

Economie kan worden omschreven als het samenspel tussen verbruik en productie. Alle factoren, die tussen deze beide kunnen worden ingeschakeld, zijn voor de economie eigenlijk niet belangrijk, ook al stelt men dat ze zeer belangrijk zijn.

In de moderne economie is geld het meest belangrijke geworden. Maar geld en dat zult u goed moeten begrijpen betekent in feite niets. Het is een ruilmiddel dat je gebruikt, omdat je anders niet weet hoe je moet komen aan datgene wat je wilt hebben. Helaas verzamelen heel veel mensen dit geld, omdat ze denken dat ze daarmee meer kunnen krijgen dan ze eigenlijk nodig hebben. Dit is dan de belasting van de economie die daardoor zichzelf voortdurend moet veranderen en vernieuwen, daar zij zonder dit zichzelf niet in stand kan houden.

In geestelijke waarden uitgedrukt is de economie nutteloos, waardeloos en betekenisloos. Want de economie op zichzelf zou moeten uitgaan van factoren als arbeid en noodzaak. Maar als arbeid zonder noodzaak wordt verricht, dan is zij overbodige arbeid. Als zodanig is ze een overbodige belasting van degene die de arbeid verricht en ook een overbodige belasting van de gemeenschap, die voor deze diensten moet betalen en ten slotte verspilling van tijd voor degenen die haar moeten uitvoeren en degenen die ervoor moeten betalen, omdat zij alle tijd die nodig zou zijn om dergelijke producten te maken dus beter zouden kunnen besteden voor het verkrijgen van een beter innerlijk bewustzijn ofwel een betere lichamelijke gezondheid. Ik mag dus wel zeggen, dat de economie in de gehele wereldgeschiedenis een wonderlijke rol speelt.

Als wij teruggaan naar de oudste tijden, dan blijkt dat de handel eigenlijk een avontuur was. Handel berustte alleen maar op de aanvoer van die materialen en stoffen welke in eigen omgeving niet te vinden waren. Het winst type dat daarbij behoort is in feite slechts een karige beloning voor alle investering, alle arbeid en alle tijd die worden gespendeerd aan het vinden van het product en het transporteren daarvan. Op het ogenblik echter, dat je dergelijke noodzakelijke diensten gaat vervangen door niet noodzakelijke, kom je in moeilijkheden.

Die moeilijkheden zijn onder meer ontstaan in de tijd van Egypte toen Neder Egypte een grote hoeveelheid stoffen invoerde, o.a. veel aardewerk en enkele grondstoffen. Boven Egypte moest deze kopen tegen prijzen, die niet aangepast waren aan de werkelijkheid. Want al zei men nu wel; De enige weg langs alle landen is de Nijl, toch was het wel zeker dat al degenen die deze transporten uitvoerden daarmee zeer hoge winsten plachten te maken. Aangezien vorsten en belangrijke priesters daarbij betrokken waren, brak er een opstand uit die tot gevolg had de vereniging van de twee Kronen onder één gezag waarbij de vele rechten en omkoopsommen teniet werden gedaan. Hierdoor ontstond inderdaad een beter economisch rendement waardoor ook de moeilijkheid ontstond in de steden om meer vaklieden gespecialiseerd te laten werken en de kennis gemakkelijker kon worden verbreid over het gehele land. Pas toen deze kennis in de plaats ging komen van de artikelen die men placht te fabriceren en te vervoeren, begon het verval van dit rijk.

U zult het met mij eens zijn dat wij geestelijk gezien de economie moeten benaderen op een wijze die aanvaardbaar is. Ik zou daarvoor de volgende punten willen stellen;

Geld is niets waard. De betekenis van geld wordt niet bepaald door hoeveelheid, maar slechts door datgene wat men daarvoor in ruil kan krijgen.

Geld zou de waarde moeten hebben van de arbeid die men verricht. Als zodanig is arbeid gelijk aan de mogelijkheid producten te verwerven. Een ruilhandel waarbij het ruilmiddel geld alleen als tussenfase dient zonder op zichzelf van betekenis te zijn. Dit zou ongetwijfeld menig bankdirecteur een lichte beroerte bezorgen, maar dat is minder belangrijk.

Dan kijken wij naar de geestelijke waarde ervan. Wanneer ik zelf iets fabriceer en ik ken dit product en ik weet dat ik de waarde ervan kan terugkrijgen, dan zal ik in de eerste plaats in mijn eigen product meer geïnteresseerd zijn. Ten tweede zal ik hetgeen ik maak aanpassen aan de werkelijke behoefte van anderen, omdat ik immers daardoor mijn eigen verwervingsmogelijkheid vergroot. Het gaat er niet meer om iets af te zetten wat anderen niet nodig hebben. Het gaat mij er doodgewoon om datgene te produceren waarin anderen geïnteresseerd zijn. Dit hoeft niet alleen te gelden voor de gewone producten als tafels, stoelen, banken voedsel enz. Het kan evengoed gelden voor b.v. muziek, boeken, voor alle vormen van toneel.

Als je de mensen geeft wat ze willen hebben, dan werk je goed. Als je echter de mensen datgene geeft wat jij voor hen goed vindt, dan stel je jezelf boven die mensen. Het resultaat is een conflict tussen jezelf en de gemeenschap. Iets wat niet alleen tot uiting komt in een vermindering van je feitelijk inkomen (de ruilmiddelen waarover je kunt beschikken), maar je bovendien nog het gevoel geeft dat je verheven bent boven de anderen die je niet begrijpen, daar de producent nu eenmaal geneigd is aan te nemen dat zijn product het beste is.

Er zijn producenten die dat begrip zelfs zover hebben doorgevoerd dat ze hun naam duurder hebben gemaakt dan het product. La Roche is er een aardig voorbeeld van. Du Pont weet er ook weg mee. Op deze manier zou je dus tot een vereenvoudiging moeten komen van het hele economische stelsel. En dat wil zeggen; het uitschakelen van zoveel mogelijk tussenschakels.

Een groothandel kan nodig zijn, maar indien ze geen handel meer wordt, maar eenvoudig bevoorradingscentrum, dan komen we tot een wel betere dienstverlening en gelijktijdig een veel minder kostbare verdeling van goederen.

Indien wij uitgaan van productie, dan moeten wij begrijpen dat het niet zo belangrijk is, als we alles voor de export maken. Wij moeten eerst datgene maken wat wij zelf nodig hebben. De export is alleen het ruilmiddel dat wij hanteren om de zaken die wij zelf niet hebben te kunnen kopen.

We moeten arbeid zien als een kwaliteit van leven. Arbeid is in het leven een noodzakelijk proces, omdat alleen de mens, die in zich hen mate van creativiteit bezit (arbeid is in wezen een uiting van creativiteit) daardoor een zelfbevestiging vindt en tevens een zelfrechtvaardiging binnen de gemeenschap waarin hij leeft. Zouden wij arbeid verdelen over allen die arbeid kunnen verrichten, dan zou hierdoor bij een mindere hoeveelheid aan arbeid een grotere hoeveelheid van producten in een grotere diversiteit en meer aangepast aan de werkelijke behoefte tot stand kunnen komen.

Het is duidelijk, de huidige economie heeft zeker niet mijn waardering of goedkeuring. Ik ben ervan overtuigd, dat de wijze waarop men op het ogenblik te werk gaat de mens die produceert in een situatie brengt vergelijkbaar met die van een soldaat aan het front. Voor 'n soldaat aan het front zijn vaak 50 mensen bezig in de tros. In gevechtswaarde uitgedrukt betekenen ze echter niets. Zij geven alleen de mogelijkheid. aan een man om actief e zijn. Zo heb je in de huidige structuur ongeveer honderd mensen nodig in een gemeenschap om 'n arbeider een juist functioneren mogelijk te maken. Het betekent, dat een groot aantal arbeiders noodzakelijk is om een arbeider de kans te geven goed te werken. Dit is onaanvaardbaar.

Conclusie; Voor het eigen bewustzijn van de mens en voor het geheel van zijn creatieve ontwikkeling en voor zijn innerlijke geestelijke vrede, zijn verwogen om harmonisch in een gemeenschap te reageren is de huidige economie niet aanvaardbaar. Wel aanvaardbaar in de huidige economie is het denkbeeld van wederkerige aansprakelijkheid. Deze heeft echter alleen zin, indien de aansprakelijkheid door allen gelijk wordt gedragen en dus niet bepaalde mensen anderen verantwoordelijk stellen voor datgene wat zij zijn en doen. Dit nu gebeurt in overgrote mate.

Het parasitisme in de maatschappij, dat heel veel voorkomt, zou kunnen worden gezien als een uitwas van de huidige economische structuur.

Wij moeten verder begrijpen dat productie op zich nimmer macht met zich mee mag brengen. Productie kan met zich meebrengen dat er vraag ontstaat waardoor de producent t.a.v. de gebruiker een zekere invloed heeft maar alleen in die relatie is die invloed aanvaardbaar. Op het ogenblik echter dat productie wordt losgemaakt van de werkelijke wensen van de gebruiker en tevens wordt gebruikt om de gebruiker te domineren, zijn gedrags en verbruikspatroon te bepalen, is er sprake van een enorme verspilling van werkelijke mogelijkheden, van grondstoffen zowel als van geestelijke inspanning. Als wij ons realiseren, dat mensen die grote dichters geweest zouden kunnen zijn nu reclameleuzen schrijven voor zeepoeder, dan moeten wij begrijpen dat de economie zeer veel ten detrimente van de werkelijke ontwikkeling tot stand brengt.

Ik zou het volgende nog als slotthese willen stellen;

Bij de beschouwing van de huidige economie zullen wij de tegenwoordige toestand moeten aanvaarden. Wij kunnen niet ontkomen aan het bestaande. Wij kunnen ook niet het bestaande plotseling vervangen door een geheel andere economie. De economie is namelijk mede vergroeid met het menselijk denken en het menselijk gedragspatroon. Wel kunnen we voortdurend druk uitoefenen waardoor steeds meer vrijheden tot persoonlijk zijn binnen het economische geheel tot stand komen en zo steeds meer mensen hun eigen creativiteit kunnen herwinnen binnen het economisch geheel. Op den duur kunnen zij de functies van de nu heersende economische verhoudingen voor een groot gedeelte aan zich trekken, zonder daarbij ooit tot institutionalisering van hun werkzaamheden over te gaan.

LES 2 - WAT IS VREDE?

Als wij proberen erachter te komen of er ooit vrede op aarde is geweest, dan wordt dat ontzettend moeilijk. Nu is dat ook wel te begrijpen, want de mensen zijn voortdurend bezig om vrede te zoeken door anderen alvast een kopje kleiner te maken voordat die hun vrede kunnen bedreigen. Als je naar de oude geschiedenis kijkt, dan is dat daar al precies hetzelfde verhaal als in deze dagen.

Als ik voorbeelden zoek in deze tijd, dan ontdek ik dat er nu werkelijk prehistorische technieken worden gebruikt om een volk te beheersen en gelijktijdig eigen welzijn zeker te stellen. Dat is b.v. Idi Amin Da Da. Nu kan ik mij voorstellen dat zelfs zijn eigen onderdanen ter plekke het liefst da da tegen Idi zouden zeggen. Maar wat doet de man?

Deze man heeft zich in de perikelen gewerkt, omdat hij grootheidswaanzin heeft. Hij heeft zich in een situatie gewerkt waardoor het hem al enkele maanden lang niet meer mogelijk is om zijn leger te betalen en gelijktijdig iedereen van zijn familie en zijn vrienden die extraatjes te doem toekomen waarop men langzamerhand meende recht te hebben. Dus wat doen wij?

Wij creëren een dreiging van buitenaf. Er is wel een buurland waarmee wij een geschil kunnen forceren. Wij beginnen dan te doen alsof aangevallen zijns beledigd of iets anders, want een aanleiding moet er zijn. De ene keer is 't een stuk grensgebied en een paar opstandige troepen. Een andere keer is het de Lusitania. Als je de aanleiding eenmaal hebt gevonden, kun je je troepen inzetten aan het front. Dat heeft twee voordelen; In de eerste plaats; je kunt de onbetrouwbaren vooraan zetten waar ze de meeste kans hebben om de klap op te vangen. In de tweede plaats; je kunt de anderen die erachter zitten de kans geven zich rijk te stelen, zodat ze niet meer komen vragen hoe het zit met de soldij die hun nog toekomt. Dan ben je dus uit een hele hoop problemen zolang de tegenstander niet sterker is dan jij bent.

Nu denkt u dat u primitief denken is. Zeker, we hebben soortgelijke situaties gezien in de tijd van de Scythen. De Perzen hebben daar ook last van gehad. Alexander heeft een dergelijke bluf gebruikt zo nu en dan. Dat is allemaal waar. Het is steeds in de hele historie terug te vinden. En als je in moeilijkheden zit, dan hak je de Gordiaanse knoop door, door op een ander in te hakken.

Neem nu Amin. Deze man is een extreem voorbeeld. Hij wordt nog steeds ten dele gefinancierd door een staatsinstelling in het westen, al is het niet het verre westen. Maar goed, we hebben ook met anderen te maken.

Realiseert u zich wat er op het ogenblik zich afspeelt tussen China en de zuidelijke grensstaten daarvan? Heeft u zich al gerealiseerd dat er op dit moment meer dan normaal Russische troepen zijn samengetrokken aan de Mongoolse grens? Vandaar dat ze ook een klein aardbevinkje hebben meegekregen. Al deze dingen wijzer erop dat de mensen eigenlijk wel vrede willen, maar alleen hun vrede en dat betekent eigenlijk géén vrede.

Vrede is de kunst van het naast elkaar bestaan. Maar als dat al eens een keer gebeurt, gebeurt dan is dat gauw afgelopen.

Er is een tijd geweest dat islamiet, jood en christen oergezellig samen konden wonen en werken in een en hetzelfde land. Totdat er een paar christenen tot de conclusie kwamen dat ze een heilig graf moesten veroveren. Dan vraag je je natuurlijk af waarom ze dat in Egypte hebben gezocht. Maar ze waren de weg onderweg kwijtgeraakt, want de wegbewijzing was niet in orde. Het resultaat was, dat er een enorme spanning ontstond tussen de islamieten en de christenen. De joden zaten, zoals heel vaak is voorgekomen, meestal in het midden die kregen van twee kanten de klappen.

Als we nu de geschiedenis verder volgens dan zien we dat het allemaal heel aardig gaat zolang er iemand in het verdomhoekje zit. De progroms tegen de joden zijn niet alleen, zoals men wel eens zegt, een sociaal verschijnsel gewenst. Integendeel, ze zijn een poging geweest om eigen onbehagen uit te leven. Wat dat betreft zijn er tussen degenen die de progroms voorbereidden in de verschillende gebieden van Europa en degenen die onder de naam Ku Klux Klan, op het ogenblik in de Ver. Staten optreden tegen joden en andere niet burgers, zoals de kleurlingen. weinig verschil. Men voelt zich bedreigd. En die bedreiging is, geloof ik datgene waardoor men de vrede zo moeilijk bereikt. Een mens, die niet bang is, kan de vrede handhaven.

Karel de Grote was een man die zeker was van zijn macht. O, hij gebruikte geweld, ongetwijfeld. Maar dat geweld was niet specifiek gericht tegen anderen het was gewoon de uitbreiding van gebied en voor de rest de handhaving van de interne vrede. Wat dat betreft, was hij heel wat prettiger tegen zijn onderdanen dan menig staatsman in deze tijd. Waarom? Wel, deze man wist dat hij sterk was. Hij had a.h.w. alles in zijn zak tot de kerk toe. Wat kon hem dan nog gebeuren? Hij had geesten die met banvloeken zwaaiden, voldoende ridders die graag ten strijde trokken, voldoende horigen en laten die hij kon oproepen, indien dat nodig was. Hij had er dus geen behoefte aan om een specifieke oorlog uit te lokken. Hij wilde zijn gelijk hebben binnen zijn eigen rijk en als er een gebied was dat hij wilde hebben, dan zei hij. Dat is mijn rijk. Verder niet.

Maar als je door de angst wordt bedreigd, dan wordt dat een heel andere situatie. Als de angst nu een natuurlijk verschijnsel was, dan zouden we daar misschien vrede mee kunnen hebben en zouden we kunnen zeggen; De vrede op aarde wordt onmogelijk gemaakt door de angst die de mensen hebben voor het onbekende. Was dat maar waar. Dan zou er wat aan te doen zijn. Maar neen, er is altijd een macht op de achtergrond. En die macht speelt een krankzinnige rol.

Hoe was het in het begin. Daar waren de sjamanen met hun trekkende horden van misschien zo'n 200 man. De sjamaan wist dat zijn gezag een beetje in het geding begon te komen. Dus sprak de stem van de voorvaders tot hem met heel veel vertoon dat er een vijand was op drie dagreizen afstand en dat ze die moesten verslaan, omdat ze anders allen zouden omkomen. Dan begon de stam oorlog te voeren. De sjamaan had dan wel een vriend, die de ergste opstandelingen hielp om in het aangezicht van de vijand te sneuvelen. Zo is dat begonnen.

Het is verder gegaan. Er waren handelsbelangen rond de Middellandse Zee in het geding. In Troje begon zo langzaam maar zeker een groot gedeelte van de verdiensten van Griekenland en zelfs van enkele eilandstaten weg te halen. Dat kon natuurlijk niet, maar dat kun je niet zeggen. Dus moest er iets zijn. In dit geval een vrouwenroof.

Vroeger was dat heel normaal. Vrouwenroof was toen in vele landen deel van de cultuur. Bovendien waren er heel wat mensen die zeiden; Weer een paar van die vrouwen minder want emancipatie was toen nog geen sprake dat is best. Als wij wat nodig hebben, dan halen we die wel bij de buurman.

Die vrouwenroof werd opgeblazen. Er werd een hele oorlog omheen gebouwd. Maar waar ging het eigenlijk om? Doodgewoon om de overslag van producten te richten die voor een groot gedeelte uit Afrika kwamen. Daarnaast ging het om enkele handelsbelangen die met Azië te maken hadden. Daarvoor moest men vallen.

Zo gaat het ook tegenwoordig. Alleen, je kunt het niet meer zo openlijk doen als toen. Er is een tijd geweest dat de mensen in goden en in profeten geloofden. Tegenwoordig geloven ze zelfs een staatsman niet meer op zijn woorden, dat maakt het moeilijker. Je moet dus de zaak vermommen. Dientengevolge hebben we nu niet meer te maken, met één soort marionetten, maar met twee soorten. Er zijn er wel meer, maar er zijn twee hoofdklassen. De eerste hoofdklasse marionet is de gewone bestuurder. Hij weet het zelf niet, maar hij wordt in zijn denken door noodzaken geleid en wordt zo via manipulatie bewogen om beslissingen te nemen die de macht op de achtergrond aangenaam zijn. Dan hebben we nog een tweede soort marionet nodig, want er moeten aanleidingen worden gevonden. Aanleidingen vinden kun je niet meer door alleen naar een ander te kijken, want dan kan iedereen de zaken zien. Het is

niet meer zo, dat je een sprookje kunt vertellen over b.v. de barbaren die op het Engelse eiland wonen. Daar gelooft niemand meer in. Wilden met bolhoeden, wie heeft dat ooit gezien Er moet een geheime dienst zijn.

In die geheime dienst zit een super geheim dienst en daarin zit een afdeling die volledig onafhankelijk is. Zo denkt men. In feite wordt ze direct of indirect geregeerd door mensen, die niet officieel aan de macht zijn. Deze verzamelen informatie en scheppen aanleidingen. En die aanleidingen zijn het waardoor de vrede in gevaar komt. Laten we een voorbeeld nemen,

De situatie China, Vietnam, Cambodja. Wat is hiervan eigenlijk de oorzaak? Mishandelingen van vluchtelingen? Kom nou! Geen van de twee landen heeft er veel belang bij om voor een paar arme mensen op te komen, geloof dat nu maar. Er zit iets anders achter.

De manier waarop Chinese burgers, die terug wilden gaan naar de Chinese Republiek werden behandeld, was helemaal niet zo slecht totdat bleek dat men een confrontatie nodig had. Er was een oorzaak nodig voor het opvoeren van spanningen. Op die manier kon namelijk het Sovjet Russische en het Sovjet Chinese denken tegen elkaar worden afgewogen. De mishandelingen die aan de grens, let wel, niet in het binnenland waar ook kampen waren, maar juist aan de grens en vlak bij de grens plaatsvonden, de mensen die daar worden doodgeschoten door soldaten, maar niemand wist door wie, waren de aanleiding tot het conflict. Is China nu schuldig?

China had misschien ook op een andere manier daarop kunnen reageren. Maar China vond het ook nodig om zijn angst voor het andere Sovjet denken, het andere marxisme a.h.w. een beetje vrek te werken. Ze zijn nu net een beetje van Mao's onfeilbaarheid af. Mao wordt langzaam maar zeker behandeld als een plus die begraven is zijn uitspraken blijven wel van kracht, maar ze kunnen door anderen naar believen worden geïnterpreteerd. Dus de angst van twee landen voor elkaar was de aanleiding tot de ze manipulatie. Een angst, die niet werkelijk te maken heeft met de behoefte van de Russen om nu eventjes heel Zuid Azie te beheersen. O, ze hebben het al geprobeerd in de tijd van de Tsaren. De eerste pogingen waren al in 1860. Neen, het gaat er eerder om dat men bang is voor de invloed die de ander heeft. En dat is ook weer begrijpelijk.

Rusland heeft een elite en deze is niet zo vermomd als de Chinese elite tot nu toe was. Het resultaat is dat ze denken; Als dat Chinese denken in ons eigen landt in onze eigen omgeving de overhand krijgt, dan moeten wij ook zo nu en dan van onze baantjes af om een jaar op het land te werken en daar voelen wij niet voor. En dan moeten we ook schuld bekennen tegenover anderen, als we worden aangeklaagd. Ook daar voelen we niets voor. Dus om onze eigen toestand te kunnen beheersen, moeten wij de invloed van China tegenhouden. Dat zijn de manipulaties.

Aan de ene kant de manipulaties van een Russische groepering, die allang zelf niet meer weet wat marxisme of leninisme is, behalve iets wat ze met de mond belijden een soort prelaten van het socialisme. Aan de andere kant de Chinezen die pas grote interne moeilijkheden hebben gehad en daar nog niet helemaal overheen zijn, (er wordt trouwens hier en daar nog gevochten) en die nu met alle geweld, proberen de vrede te handhaven door elke kans dat ze van buiten worden benaderd en beïnvloed af te sluiten. Het enige, dat ze kunnen toelaten is een systeem dat voor hen per se perfide is.

Het kapitalisme is welkom, omdat het zo geheel anders en gezien de Chinese situatie ook zo onaanvaardbaar, zo ondenkbaar is. Een Russisch communisme zou denkbaar zijn voor China. Daarom juist is het een bedreiging. Dan gaan we zo langzamerhand begrijpen wat er zich op het ogenblik afspeelt.

Als we ook de andere situatie zien (denk dan maar aan Zuid Amerika), dan krijgen we op het eerste gezicht het idee Wij hebben overal te maken met een opstand van de massa tegen het bewind. Neen. Wij hebben te maken met een botsing tussen twee denkwijzen. Twee vormen van machtsbewustzijn die tegen elkaar botsen door elk hun eigen groep of partij op te zetten tot een extreme machtshandeling, een poging om alles te beheersen.

Het klinkt allemaal wat overdreven. Maar heeft u zich wel eens gerealiseerd dat een en dezelfde instantie (de CIA aan de ene kant) helpt om het volk te onderdrukken door scholing en andere ingrepen, terwijl in andere landen diezelfde groep juist helpt om een revolutie te ontketenen? Dit is niet alleen een kwestie van verdeel en heers, maar van waar liggen mijn belangen? Wanneer het een dictator is die zijn eigen mensen afslacht, dan is dat niet erg, want de belangen van mijn gemeenschap worden gediend, zo redeneert dan zo'n man. En als het volk in opstand komt, dan moeten wij dat onderdrukken. Als blijkt dat het volk bereid is onze rechten niet alleen te erkennen, maar ze ook uit te breiden, dan wordt dat iets anders. Dan zullen wij dat volk helpen. Dat is handel.

De hele geschiedenis staat vol van bloed, van oorlog, van heldhaftigheid en verraad. Als u een geschiedenisboekje doorleest of u dreunt jaartallen op, dan moet u eens opletten hoe vaak u het heeft over de slag bij dit of de slag bij dat; de slag bij Nieuwpoort de slag bij Waterloo. De hele geschiedenis is compleet een slagveld. Dat er zoveel jaren tussen zitten van vrede, van positieve ontwikkelingen wordt over het algemeen slechts zijdelings aangeroerd. En dat is ook begrijpelijk.

Als je te maken hebt met geweld als het grootste machtsmiddel, dan moet dat geweld worden verheerlijkt het moet gerechtvaardigd worden. Geweldplegers moeten dus helden worden zolang ze niet tegen onze belangen zijn ingegaan. Alle anderen zijn schurken. Wat daartussen zit is niet toegankelijk voor geschiedschrijvers, behalve misschien voor enkele specialisten.

Iedereen is bereid om een jarenlange studie te besteden aan de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog in Nederland. Maar wie is bereid om met dezelfde intensiteit, dit doorlichten van persoonlijk ingrijpen, de persoonlijke motieven van staatslieden, de misbruiken, eens na te gaan wat er in Nederland gebeurd tussen 1928 en 1938? Toch is toen de basis gelegd voor alles wat er in de Tweede Wereldoorlog is gebeurd. Daar kijken de mensen gewoon niet naar. Dat is te begrijpen.

In een oorlog moeten de mannen op de achtergrond niet naar voren komen. Dan wordt er niet gesproken over manipulaties van grote maatschappijen zoals in de door mij zoeven genoemde jaren, b.v. de oliebelangen in Nederland. Daar wordt eenvoudig niet aan gedacht, want dat is niet belangrijk. Je zoudt zelfs kunnen stellen dat het voor een deel de schuld is van de oliebelangen dat in Ned. Indie niet tijdig en op een betere manier stelling werd genomen t.a.v. de komst van de Japanners, eventueel gepaard gaande met een evacuatie van de Europeanen. Dat had direct te maken met belangen van o.a. olie en daarnaast nog van een paar grote maatschappijen. Dat staat nergens, dat vind je ook nergens.

Kijk, zolang mensen handelswaar zijn, kan er geen vrede op aarde zijn. Zolang mensen als pionnen worden gebruikt en de schakers onbekend blijven, weten ze niet eens waarom ze van het bord woorden weggenomen.

Ik heb geprobeerd om de vraag waarom er geen vrede is en of vrede wel mogelijk is na te gaan. Ik ben gestoten op de meest fantastische geschiede nissen.

Rome is niet ten onder gegaan, zoals sommigen graag beweren, aan de toenemende perversies van de edelen en zelfs van de burgers. Rome is ten ondergegaan aan de machtsstrijd tussen bepaalde belangengroepen van senatoren die vreemd genoeg mede verantwoordelijk zijn geweest voor de zeer eigenaardige keuze van regeergeren die zo nu en dan plaatsvond. Zij zijn het geweest die Rome hebben doen verdedigen, inderdaad, maar die ook de invallen van barbaarse volkeren hebben uitgelokt, die hun gezanten a.h.w. hebben laten roepen; Jongens, kom nu maar, er is wat te halen. De strijd om de macht in een kleine elitegroep is in feite het machtige Rome teveel geworden.

Hoe vaak is dat eigenlijk niet vertoond? Denk eens aan de grote moeilijkheden waarin Engeland kwam te verkeren in de Tweede Wereldoorlog. Zeker, ze hebben stand gehouden. Dat moest ook wel, omdat er een monsterverbond was gesloten tussen kapitalist en communist. En toen dat verbond er eenmaal was, was Engeland een van de meest belangrijke

uitvalsposten (wat later ook is bewezen) voor degenen die het Nationaal Socialisme wilden uitroeien.

Nu zult u mij niet horen zeggen, dat het Nationaal Socialisme veel goeds had. Alleen, het had veel van zijn fouten gemeen met andere landen, die er niet over spraken omdat ze hebben gewonnen. Dus wat gebeurde er?

In Engeland trokken een aantal handelsbelangen zich terug deels in Canada (Dominion), deels in de U.S.A, deels in Mexico. Vestigingen van al deze grote commerciële machten waren eveneens te vinden in Spanje, hoofdzakelijk in Barcelona en Madrid. Hier vond voortdurend een uitwisseling van commerciële gegevens plaats stel u dat even voort tussen Duitse bedrijven en hun onderzoekers, Amerikaanse en zelfs Engelse bedrijven en hun onderzoekers. Bepaalde militaire geheimen zijn niet overgedragen voor zover mij bekend is. Wel echter productiemethoden.

Dit verklaart hoe b.v. Dupont de Nemours in 1943 een totaal nieuwe benadering bij de kunststofproductie ging toepassen, die als nevenproduct (maar nog niet in productie gebracht) was ontdekt in Duitsland bij een wanhopig zoeken naar het fabriceren van vervangende benzine voor vliegtuigen. Ook het omgekeerde, zal zich ongetwijfeld hebben afgespeeld. Dan is er eigenlijk oorlog en vrede tegelijk. Er is oorlog tussen de mensen die achter leuzen aan lopen en er is vrede tussen commerciële machten die hun vangarmen uitstrekken aan beide zijden van het front en daar hun belangen blijven verdedigen. En dan is dat alles helemaal niet zo gek meer.

Ik weet niet, of u zich wel eens gerealiseerd heeft hoe wonderlijk soms de zaken verlopen. Waarom heet b.v. Amerika. Amerika en niet Columbia? Arirerigo Vespucci was een Italiaan en geen Spanjaard. Hij was o.m. ook Kartograaf en geograaf. Columbus deed de ontdekking. Hij kon echter de fondsen niet loskrijgen van zijn eigen regering. Hij nam wel, o.a. als secretaris, bepaalde vertegenwoordigers mee. Toen Ferdinand en Isabella dachten dat zij het gemaakt hadden, begon gelijktijdig vanuit de Italiaanse kant een aantal intriges (die maar voor een deel slaagden) om ook voor dat land winst te maken. De winsten die zijn gemaakt, zijn over het algemeen overgedragen door middel van de geestelijkheid, zodat de pauselijke Staat, die in die tijd erg machtig was, daarbij een hoofdrol heeft gespeeld. Florence heeft er ook nog van geprofiteerd.

De machten achter die machten zijn het die de feitelijk rol speelden. Columbus was een bezeten marionet, die nooit naar Spanje zou zijn gegaan om zijn diensten aan te bieden, indien hij niet van een goede geestelijke die raad had gekregen. En de vorsten zouden hem niets ter beschikking hebben gesteld, zelfs niet een paar armzalige scheepjes, indien niet Isabella's biechtvader, die zeer goede relaties had met Rome, haar die vlo niet in het oor had gezet. Het is namelijk Isabella geweest die Columbus de grote kans gaf.

Als je dat allemaal afweegt, dan zeg je; Achter de werkelijkheid is een tweede werkelijkheid. In die tweede werkelijkheid bestaat geen werkelijke vrede en gaan werkelijke oorlog. Er bestaat alleen een mateloos egoïsme. In de eerste werkelijkheid waaraan u deel heeft, zal dit egoïsme zijn eigen motieven verhullen, aanleidingen scheppen tot onvrede en daaruit aan op den duur een reden tot opoffering distilleren waaraan gewone mensen, die nog dromen van grootheid, edelmoedigheid, van werkelijke vrede, geen weerstand kunnen bieden. Zij trekken ten strijde. Zij vallen bij Verdun in á war to end all wars. Zij creperen daar in de loopgraven. Zij staan als opgeblazen, bizarre standbeelden daar waar ze door het gas zijn verstikt, en de grote heren viereen feest in Parijs en in Berlijn. Want zo is het is het leven.

Als u nu deze moderne tijd beschouwt, dan is het gemakkelijk genoeg een standpunt in te nemen. U kunt vóór of tegen Somoza zijn. U kunt een oordeel uitspreken over de democratie, zoals die zich ontwikkelt in Spanje of Portugal. U kunt nadenken over de fouten die worden gemaakt in andere landen. Maar u ziet slechts de buitenkant, u ziet niet het waarom. Pas als u zich niet laat verblinden door het ogenschijnlijke, maar doorgraaft en blijft zoeken naar de andere werkelijkheid, dan zult u begrijpen waarom de vrede onmogelijk is. De vrede is voor een groot gedeelte van de mensheid onmogelijk door het egoïsme van een kleine minderheid,

die in de vrede haar voorrechten vreest te verliezen. Dit maakt duidelijk, dat we ook hier te maken hebben met bepaalde mentale en geestelijke ontwikkelingen. Want we zijn er niet, als we dit allemaal uiterlijk verklaren met psychologie en kunst en vliegwerk. Zolang een mens niet bereid is om zelf te denken, zijn eigen gevoelens als basis te aanvaarden voor hetgeen voor hem nu juist en noodzakelijk is, zal hij leiders zoeken. En een leider zoeken betekent eigenlijk ook een beetje je zelfstandigheid prijsgeven, je eigen mogelijkheden verminderen. En of die leider nu Fuhrer heet, vertegenwoordiger van God, Goeroe of iets anders, dat maakt weinig uit. Op het ogenblik, dat men zich laat leiden door andere nachten, staat de persoonlijke bewustwording voor een groot gedeelte stil.

Bewustwording kan alleen voortvloeien uit een steeds sterker persoonlijk beoordelen van het kenbare en u voortdurend weer afvragen wat de werkelijke waarde, de werkelijke reden is van bepaalde verklaringen. Als u dat doet, dan komt u er niet alleen achter dat Bestek 81 niets met eten te maken heeft, maar veel met zaken. Dan bomt u er ook achter dat veel van de leuzen (ook de linkse leuzen van; laten we goed zijn voor elkaar) eigenlijk alleen maar de bemanteling zijn van een machtsstreven dat slechts enkelen ten goede komt.

Dan, gaan we ons afvragen; Waar vinden we dan de werkelijke mogelijkheid en de werkelijke vrede? Dan blijkt dat wij die allen kunnen vinden, indien wij onszelf zo bewust mogelijk kennen, en aanvaarden. Waar deze bewustwording plaatsvindt, waar de mens zich niet meer door programma's, eenzijdige berichtgeving of wat anders laat leiden, maar persoonlijk zijn beslissingen neemt steeds weer van geval tot geval, daar is sprake van een persoonlijke ervaring die, omdat ze zoveel werkelijkheidswaarde bezit, een versnelde bewustwordingsmogelijkheid inhoudt.

Zo beschouwd is het misschien niet zo verwonderlijk dat in deze periode waarin kracht van Aquarius (de kracht van de verlichting, van de broederschap) zich steeds sterker manifesteert ook het geweld steeds dreigender om zich heen grijpt. Want de bewustwording is immers een bedreiging van het bestaand.

Er is al in het verleden gebleken dat kleine groepen die de meed hadden om anders te denken en te redeneren, een groot gedeelte van de maatschappij konden omturnen. Waarbij dit turnen zeker weinig te maken heeft met oefeningen aam brug en rekstok! Maar eerder is bedoeld als het losmaken van de medemens. Daarom is men zo bang voor dergelijke bewegingen en groepen. Daarom doet men alles om het nieuwe ontstaan van dergelijke z.g. sub-culturen te voorkomen, ook in uw land, maar van andere landen nog veel meer. Daarom is men voortdurend bezig het geweld als een dreiging dichterbij te halen. Want niets wordt zozeer gevreesd als de mens, die bewust handelt, denkt en beleeft van dag tot dag en die geen leider erkent, maar alleen de feiten die constateerbaar zijn en de interpretaties ervan naast zich neerlegt.

Vrede zal er komen. Niet snel, maar ze komt. Ze zal misschien niet zo lang bestaan op aarde. Wie weet, misschien een paar eeuwen, maar ze komt, omdat de bewustwording van de mens hem langzaam maar zeker doet erkennen hoezeer hij wordt gemanipuleerd, hoezeer hij een ledepop is. En de historicus, die daarvan durft uitgaan, kan bewijzen dat met kleine tussenpozen misschien de mensen altijd de ledepoppen zijn geweest van de enkelen die niet op de voorgrond traden. Wie dit beseft, zal zeggen. Vrede is mogelijk, maar niet zolang de mensen bereid zijn achter leiders en vlaggen wan te marcheren zonder zich af te vragen wat zij in feite doen.

Ik heb heel vaak bittere dingen gezegd er tussendoor. Nu wil ik u alleen maar één raad geven.

Erger u er niet over, constateer het alleen. Kijk gewoon wat er voor spelletje wordt gespeeld. als u dat doet, dan komt u er al gauw achter dat b.v. Den Uyl Van Agt verwijt, dat Van Agt doet wat Den Uyl had moeten doen, als hij op de plaats van Van Agt was geweest al had hij het in andere woorden uitgedrukt. En dat Van Agt op zijn. beurt een minachting toont voor het Parlement die andere ministers eveneens hebben bezeten, maar die ze niet te duidelijk kenbaar hebben gemaakt.

Als u dat gaat begrijpen, komt u als vanzelf tot een beter begrip voor het wereldgebeuren zoals het zich vandaag de dag manifesteert. Daarnaast zou ik zeggen; Kunt u zich misschien gemakkelijker losmaken van allerhande dreigingen en allerlei zaken waarmee men u confronteert, zoals b.v. aardgas.

Als ze aardgas gewoon voor Nederland bewaren, dan kunt u nog op het kookpunt blijven tot ongeveer 2050. Maar als ze het moeten verkopen, zoals ze van plan zijn te doen, dan kunt u vanaf ongeveer 1995 in de kou zitten. Vraag u gewoon af, wie heeft er belang bij die handel? Wat is er eigenlijk aan de hand? Dan zult u vanzelf merken dat het belangrijk is uw eigen standpunt in te nemen en op uw eigen manier te denken. Als u dat nu ook gaat doen t.a.v. economie, politiek etc, dan wordt u vanzelf bewuster t.a .v. uw eigen bestaan. En dat is de bewustwording die het belangrijkste is.

INNERLIJKE ONTWIKKELING

Als je spreekt over innerlijke ontwikkeling, dan denken veel mensen aan allerlei zaken zoals het verkrijgen van gegevens etc. In feite is innerlijke ontwikkeling niets anders dan het vermogen om een ander te begrijpen. Daar loopt men nogal eens aan voorbij.

Van persoon tot persoon is die ontwikkeling bij de doorsnee mens voldoende. Je kunt een medemens werkelijk wel begrijpen. En zelfs als je hem niet helemaal kunt begrijpen, dan kun je toch wel enigszins nagaan hoe de zaak in elkaar zit. Maar zodra het gaat om grote aantallen, dan wordt het kennelijk plotseling heel erg moeilijk. Laten we een voorbeeld nemen Duitsland. nemen waren heel veel Duitsers die zeiden. Dat jodentuig moet weg; Nu ja, ik ken een paar joden. Ik ben er altijd bevriend mee geweest. Het zijn eigenlijk heel goede mensen, maar die zijn uitzonderingen. Op die manier zijn er heel wat mensen verdwenen die misschien waardevol zouden zijn geweest.

Op gelijke manier gaan de mensen denken over anderen zodra ze massaal worden. Nu is het wonderlijke, dat we daarbij over het hoofd zien dat elke mens een individu is.

Innerlijke bewustwording, innerlijke beschaving etc. hangen samen met het besef, dat elke mens een eenling is die bepaalde eigenschappen misschien gemeen kan hebben met de ander, maar die nooit identiek is, die voor de ander nooit geheel aansprakelijk kan worden gesteld en die zeker ook op zijn eigen manier een persoonlijke wijsheid kan bezitten.

Als je denkt aan mensen, die bezig zijn om vanuit hun eigen systeem tot een hoger bewustwording te komen, dan blijkt dat ze elkaar wel goed verstaan. Binnen de eigen groep is de communicatie perfect. Men is tezamen bezig iets op te bouwen. Men is samen bezig iets te begrijpen, maar, de wereld daarbuiten, die een andere terminologie gebruikt en misschien net zowel of meer wijsheid bezit, wordt terzijde geschoven met een schouderophalen en een; Nu ja goed, die zijn nog niet zover.

Onze bewustwording moeten we in de mensheid allereerst zoeken in datgene wat we met anderen gemeen hebben. Nu zijn er heel wat culturen en beschouwingen geweest, die dit absorptievermogen in meer of mindere mate bezeten hebben.

U weet, dat er in het Capitool in Rome veel vreemde goden stonden. Dat is heel begrijpelijk, want de Romeinen zeiden; Ach, je kunt nooit weten. Er kan wat aan zo'n god zien, dus laten wij hem maar vereren. Dat klinkt in de moderne visie natuurlijk ontzettend heidens, maar is dat eigenlijk niet verstandig? De ander kan op zijn terrein ook gelijk hebben. En dan moeten we dus bereid zijn om de goede kanten en mogelijkheden van de ander ook te accepteren en daarnaast moeten we dan onszelf blijven.

De bewustwording van de mens is een verrijgingsproces. Als je behoort tot een bepaalde stam en elke andere stam als een bedreiging ziet, dan kont je niet ver. Maar wat gebeurt er? Al bij

de eerste wilde stam, die rondzwierf ergens in de woestenijen die toen nog onvervuild en natuurlijk waren, roofden zij elkanders vrouwen. Dat was natuurlijk goed om inteelt te voorkomen al hebben ze daar waarschijnlijk nooit over nagedacht. Het had echter ook nog een ander voordeel

Zo'n geroofde vrouw kon in haar nieuwe stam wel degelijk gelukkig worden. Maar ze zou altijd een zeker mate van begrip blijven tonen voor een ieder die van buiten kwam. Dit betekende dat de kinderen ook werden opgevoed met een steeds groter begrip voor anderen. Dan blijft de stam wel de stam maar zodra deze uitwisselingsprocedure op gang komt, blijkt opeens dat een verstandhouding met anderen mogelijk wordt. Er is meer begrip, er zijn meer erkenningen die men met elkaar deelt.

De mensen van tegenwoordig denken heel vaak dat de oude tijd heel erg verwerpelijk is geweest. Dat was ze zeker niet; Als u zich realiseert dat b.v. vuistbijlen en dergelijke vuurstenen wapens en masse werden gemaakt, dus in een soort fabricageproces, door bepaalde daarvoor geschikte stammen werden geëxporteerd, zodat er vuistbijlen zijn gevonden in het noorden tot in Noorwegen en Zweden toe, die kennelijk afkomstig waren uit de een of andere vuursteenfabriek die waarschijnlijk in de Sahara heeft gelegen. Omgekeerd zien wij dat materialen, die kennelijk behoorden tot het noordelijke deel van het continent, werden gebruikt zelfs in de landen van NoordAfrika en een deel van de Sahara. Er was dus ruilhandel.

Die ruilhandel is er altijd geweest. Als we denken aan b.v. de ambersporen die we kunnen volgen van de noordelijke kusten tot zelfs India toe, dan blijkt wel dat er contact was. Dat contact was mogelijk omdat de mensen begrip hadden voor elkaar. Ze konden in zekere mate tot een aanpassing komen. Zij waren bereid elkanders waarde te respecteren. Zeker, als daarvoor een reden was.

Als wij op zoek gaan naar grotere innerlijke bewustwording, moeten we daar natuurlijk van uitgaan, dat is duidelijk. Maar die innerlijke bewustwording op zichzelf kan alleen groter worden, indien we voortdurend van buitenaf feiten en erkenningen aan de onze toevoegen. Er zijn twee klassen van denken in dit opzicht. De ene klasse zegt; Ik heb mijn eigen kennis, mijn weten, mijn mogelijkheden en die moet ik perfectioneren. De andere klasse zegt; Ik heb mijn eigen kennis en mogelijkheden en moet die aanvullen. Nu zou het de juiste gang van zaken zijn het aanvullen van eigen denken, geloven, kennis, innerlijk weten etc. en gelijktijdig het perfectioneren van het gebruik ervan. Op deze manier heeft de mensheid in bepaalde perioden onnoemelijk veel kunnen bereiken.

Als wij terugdenken aan de Atlantische periode, dan komen we met verbazing tot de conclusie dat die mensen schijnbaar over allerlei mogelijkheden hebben beschikt, die op dit moment eigenlijk nog niet eens bestaan. Wij weten b.v. dat er hard goud werd vervaardigd (dat gebeurde later ook tot in Mexico toe, waarvan de samenstelling nooit bekend is geworden en tot op heden toe nooit is ontleed. Toch was dat goud zo sterk als staal. Hoe kan dat? Dat kan alleen, als we beseffen dat vroeger de mensen hun onderlinge kennis en gegevens plachten uit te wisselen. Dat een Atlantis-rijk, dat uit vele kleine koninkrijkjes bestond, bereid was om alle gegevens van kennis, inzicht en geestelijke bereiking met anderen uit te wisselen. Alleen daardoor is het ook denkbaar dat er een priesterstand is ontstaan, die enerzijds zo ontstellend veel geestelijke waardigheid en geestelijke waarden heeft bezeten dat zelfs tot heden toe de gegevens daarvan nog doorklinken in de moderne wereld, terwijl aan de andere kant er technici zijn geweest (magiërs), die eveneens over heel veel kennis hebben beschikt. Deze kennis is niet overgeleverd, maar bepaalde neerslagen daarvan korren zo nu en dan, bij z.g. primitieve volkeren, nog wel eens te voorschijn.

De kans om je innerlijk te verrijken en geestelijk verder te denken dat is de benepenheid afschudden. Nu bedoel ik zeker niet de gedragsbenepenheid die in vele maatschappijen onvermijdelijk is geworden, maar de innerlijke benepenheid.

Wanneer iemand iets zegt over een god, dan kan dat waar zijn het behoeft niet waar te zijn. Maar al datgene waarvan men niet zeker weet dat het onwaar is, zal men voorlopig als

mogelijkheid aanvaarden uit het geheel van de mogelijkheden distilleer je dan langzamerhand een eigen waarheid die niets verwerpt, maar die voor eigen zijn en weten alles zodanig richt en precisieert dat je gebruikmakend van alle kennis en krachten die je van buitenaf toevloeien komt tot een resultaat dat voor jou en in je stoffelijke en in je geestelijke wereld juist en belangrijk is.

Het gehele bewustwordingsproces van de mensheid omvat fasen waarin dit onderlinge begrip schijnt te staken. Maar het wonderlijke is, wanneer die grote verwarringen er zijn, dat er gelijktijdig in die verwarringen steeds weer de stemmen zijn, de leraar. Denk niet, dat dat iets van de laatste tijd is dat men misschien moet teruggaan tot b.v. de Boeddha. Ook vóór die tijd zijn er zeer welen geweest.

Aan het begin van de gehele Egyptische beschaving staat Esir, een priester koning. Gaan we nog verder terug, dan blijkt dat nog vele gestalten, die op dit ogenblik als goden van een oud Pantheon worden beschouwd, werkelijk hebben geleefd, werkelijk hebben bestaan en werkelijk iets aan de mensheid hebben gegeven. Zeker, Prometheus is een legende, ongetwijfeld. Maar aan de basis van Prometheus staat de mens, die alles offert om anderen mogelijkheden te verschaffen. Die mens heeft wel degelijk bestaan, ook al heeft hij anders geheten. De hele geschiedenis van de mensheid kent die perioden van verwarring waarin iemand a.h.w. de zaak kristalliseert. Dan krijg je het gevoel, tenminste zo gaat het mij, dat je wordt geconfronteert met een enorme smeltketel. Verschuilende kristallen lossen zich op in de enorme verwarringen en pressies van een bepaalde periode. En dan begint er één groot kristal te groeien. Een kristal begint zich te handhaven tegen de rest van de massa in die nog amorf en week is. Als resultaat zien wij dan opeens kleinere kristallen van dezelfde structuur ontstaan. Als u ooit gaat kijken in een fabriek waar ze kandijnsuiker maken, dan kunt u dat proces zien. Ook in menig chemische industrie zal dat geen onbekend verschijnsel zijn.

Dit proces nu schijnt zich in het bewustzijn van de mens ook af te spelen. Wij, die niet in staat zijn om ons weten en denken volledig juist en bewust te formuleren, wij verliezen tijdelijk de samenhang. Daardoor scheppen wij de mogelijkheid dat al wat in het geheel van de mensheid bestaat op een gegeven tijd in één mens of in enkele mensen bijzonder scherp gevormd naar voren komt. Vandaar straalt a.h.w. dat vormbewustzijn uit. Er ontstaat een nieuwe kristallisatie, een nieuwe vormgeving van het bewustzijn.

Het geestelijk bewustzijn van de eens is niet alleen gebaseerd op de werelden van de geest en de wereld van de stof. Het is eerder een voortdurend opnieuw vorm zoeken van een totaliteit waarvan we heus niet alle bestanddelen kennen. Het is uit die totaliteit dat wij langzaam maar zeker groeien tot de vorm die de onze is. Een vorm waarin we kunnen resoneren met een groot gedeelte van de kosmische kracht.

Ons vermogen is echter niet onbepert. Zo komt er een ogenblik, dat we zeggen; Dit heeft voor mij geen betekenis. En dan verdwijnt de samenhang van het bewustzijn en de vaste structuur wordt steeds meer amorf. Het lijkt alsof we eigenlijk geen houvast meer hebben. Maar juist daardoor geven wij de hele inhoud van onze persoonlijkheid vrij in een gemeenschappelijk bewustzijn. En juist in die ongevormdheid vormen wij een krachtveld van wensen die het zelf niet meer kunnen bepalen en richten, scheppen wij een wereld van geesten die eigenlijk zelf geen vormen meer kunnen creëren, omdat ze daar niet neer in geloven en dan opeens tot de conclusie komen dat er toch ergens een kracht, een klank, een vorm, een kleur is die wel betekenis heeft, zodat ze die in hun eigen wezen gaan weerkaatsen.

De mensen zeggen wel eens; Het is een evolutie revolutieproces bij de mens. Ik geloof, dat dat niet zo dwaas gezegd is. Want wij zijn geneigd om onze vormen altijd maar weer vast te houden. Dat kunt u zien in de beschavingen die u zijn voorgegaan. Dat kunt u zien in uw eigen beschaving. Je doet alles om te houden wat je hebt waarbij je je niet eens realiseert wat je hebt en wat je niet hebt, maar gewoon de bestaande toestand wilt continueren ten koste van alles. En dan komt het ogenblik, dat zelfs dit niet meer haalbaar is. Dan verlies je alle interesse. Dan zul je wel zien wat er gebeurt. En juist op dat moment blijken dan al die

verschillende, schijnbaar tegengestelde belangen en vormen te versmelten tot een nieuw geheel, dat tot een nieuw hoogtepunt voert.

Innerlijke bewustwording is voor de mensheid een voortdurend hervormingsproces, waardoor steeds weer het geheel van de menselijke mogelijkheden wordt aangepast aan de nieuwe structuur van het mens zijn. En waarbij de structuur van het mens zijn op zichzelf een zodanige vorm aanneemt, dat zij zich niet verder kan ontwikkelen en daardoor opgaat in een soort chaos waaruit de hernieuwde, verbeterde vorm steeds weer naar voren komt.

In de evolutie moet dit ook zo geweest zijn. Ook daar zien wij dat levensvormen op een gegeven ogenblik niet meer helemaal levensvatbaar zijn. Maar wij zien ook dat, terwijl die vormen langzamerhand verdwijnen, bepaalde aangepaste of gemuteerde vormen daarvan opeens sterk op de voorgrond komen. Steeds weer past de wereld zich aan de mogelijkheden aan, maar ook aan de noodzaken.

Zo doet ook het innerlijk bewustzijn van de mens. Het kan zich niet vrijmaken van de totaliteit waartoe het behoort. Voor zichzelf kan het slechts weergeven wat het heeft erkend als vaste waarde in die totaliteit. En pas wanneer blijkt, dat die betekenissen te onvolledig zijns zal het ik geneigd zijn om zijn eigen bewustzijn aan te passen aan nieuwe erkenningen.

Dit wilde ik u vandaag voorleggen.

MEDITATIE

In jezelf verzonken denken, overwegen. Feiten samenvoegen totdat zij verbleken en achterlaten het skelet van de werkelijkheid dat eens door de illusie werd bekleed.

Meditatie een beleven en ervaren waardoor het ik één wordt met een geheel dat het nog niet beseft, waardoor het ik het geheel van beseffen en emotie in zich voelt opwellen waardoor het in staat is zichzelf te oriënteren.

Meditatie is het vermogen om door de beschouwing en overweging van bepaalde punten, procedures of eigenschappen te komen tot een besef van jezelf.

Alleen de mens die zichzelf kent, zal zich langzaam maar zeker kunnen aanpassen aan een werkelijkheid waarin hij langzamerhand een perfect en bewust deel wordt van het functionerend geheel van de goddelijke schepping.

EEN SFINX

Sfinx, symbool van het raadsel. Leeuwenlichaam met mensenhoofd. Vormvermenging,, Dwaasheid. Of wijsheid zonder grens die verdergaat dan dat wat de mens, zichzelf, beseffend, durft vertellen.

De eenheid van het Al, de eenheid van de vormen, het wegvallen van normen het is een werkelijkheid waartoe het zoeken naar het raadsel en ook naar het antwoord daarop voortdurend weer geleid al wie er leeft en streeft.

Een sfinx is, geen symbool van het onbegrepen bestaan. Het is eerder het wijzen op je eigen wezen.

De sfinx is een weerspiegeling van wat je bent en wat je kunt. Het raadsel is alleen bestaan zoals je wordt vergund te leven, omschreven nu in algemene termen als deel van Scheppers naam misschien.

Een sfinx. Wat is een sfinx? Het is de angst voor het raadsel die ons doet verstommen. Het is het onbegrip, het niet erkennen van hetgeen we zijn waardoor wij falen. Maar het is ook de uitdaging van eigen werkelijkheid waardoor we leren eigen zijn te vertalen in de termen van een kosmisch bestaan.

De sfinx is een baken op de kust. Een wijzer op de weg, die ons duidelijk maakt dat wij alleen verder kunnen gaan, indien wij tot onszelf komen, onszelf beseffen.

Aan het einde van het Zijn bestaat de sfinx niet meer, maar zijn wij zelf geworden tot een sfinx omdat wij meer beseffend, meer ervarend, meer erkennend, meer vermogend dan voor ons aanvaardbaar is de vragen stellen, die feitelijk betekenen; Mens, weet je wie je bent en weet je wat je wereld is?

LES 3 - ONBEGREPEN EVENWICHTEN

Het is curieus als je de wereld op het ogenblik bekijkt. Er is een eigenaardige tendens om vanuit het westen wapens te leveren aan China en dit wonderlijk genoeg met een stempel van goedkeuring van de U.S.A. Aan de andere kant zien we dat Rusland zeer verontwaardigd is, als landen die tot dit Sovjet blok behoren ook maar enigszins wensen achter te blijven bij een verder opvoeren van de bewapening.

De mensen denken dat het om vrede gaat. Maar gaat het wel om vrede? Het is duidelijk, dat er een paar feiten zijn die je absoluut niet kunt hebben. Je kunt b.v. niet een confrontatie wensen tussen Rusland en China. Als dat gebeurt, vallen er atoombommen. En vallen er atoombommen, dan is het bijna zeker dat daar zoveel gevolgen van zijn dat hierdoor ook de rest van de wereld direct of indirect bij een conflict wordt betrokken.

Aan de andere kant moet men zich wel realiseren dat de Russen in feite nog steeds streven naar een wereldhegemonie. Het is zeker niet hun bedoeling om gewapenderhand Europa te veroveren. Dat kan ook via ambtenarenstakingen en dergelijke geschieden. Men denkt wij hebben een evenwicht nodig. Maar dat evenwicht wordt gebaseerd op wapens. Een dergelijk evenwicht wordt volkomen verkeerd verstaan. Want als je in de wereld een evenwicht baseert op wapens, dan houd je rekening met de mogelijkheden van geweld. Er is echter een andere macht, die steeds groter wordt naarmate de wereldbevolking in aantal toeneemt. We krijgen dan te maken met de psychologische druk waaronder de mensen leven. Wat daarvan het gevolg kan zijn, dat ziet u in uw eigen land gedemonstreerd.

Uw land heeft een betrekkelijk grote welvaart gekend. Hierdoor is het in een situatie gekomen waardoor het en in de wereldhandel en ook op ander terrein eigenlijk moeilijk zijn eigen plaats kan handhaven. Het moet nu een stapje terug doen. Daarover is iedereen het nog eens, maar niet over wie de eerste veer zal laten. Kijk, er ontstaat dan een spanning die in uw geval kan resulteren in allerlei onlusten en stakingen. Er kan een poging worden gedaan om regeringen te laten vallen. Dat kan ook een hele smak geven. Kortom, er ontstaat wanorde. Maar dan moet u ook dit begrijpen,

Wanneer een land te maken heeft met stellingen waardoor b.v. de elektrische energie of de distributie van belangrijke goederen uitvalt, dan krijgen we wat men noemt economische schade. Dat wil zeggen, dat er in die dagen veel meer moet worden uitgegeven en dat er praktisch niets aan volksinkomen wordt verdiend. Het volksinkomen neemt af, de staatslast neemt toe. Dit impliceert dan weer, dat men op een gegeven ogenblik als staat of men wil of niet maatregelen moet treffen. Die maatregelen zullen altijd verweer uitlokken. Als dat de kant uitgaat van belastingheffing, krijg je verweer. Als het de kant uitgaat van het uitschakelen van stakingsmogelijkheden, krijg je ook verweer. En dat betekent weer dat een staat daardoor tamelijk snel zijn faillissement tegemoet gaat. Dan ontstaat dus de enorme inflatie die een tempo heeft van misschien 10 % per maand, misschien zelfs nog meer. In Duitsland is het enige tijd geleden gedurende de grote inflatie ongeveer 30 % per dag geweest.

Als dat gebeurt, zijn de mensen niet meer te houden. Dan is er een redder nodig, ook als hij eigenlijk dictatoriaal ingrijpt en slechts door een betrekkelijk kleine groep wordt gesteund. O, ik denk niet aan Marcus Bakker als de eerste communistische president van Nederland zover gaan mijn gedachten niet.

Hetzelfde wat zich bij u afspeelt, gebeurt ook in Engeland. Het speelt zich op een wat ander niveau af in Frankrijk. We kunnen een dergelijke tendens constateren in Italië. Indirect spelen die belangen ook een grote rol in Portugal. Ik noem nu maar enkele landen in de buurt. Dit betekent dat er een psychologische revolutie is gekomen die langzaam maar zeker de

conflicten kan opvoeren tot het een soort straatrevolte wordt. Op het ogenblik dat dit feit optreedt, heb je niets meer aan bewapening.

Dat is hetzelfde als de situatie rond de Sjah, die in zijn oud Perzische rijk met de moderne naam op het ogenblik zijn officieren al de opdracht moet geven te schieten op de soldaten, indien die niet schieten op de betogers. Als we die situatie zien, komen we tot de conclusies in het wereldgebeuren speelt de psychologie van de mensen eigenlijk een veel grotere rol dan bewapening en mogelijkheden. Wij kunnen wel een parallel daarvoor zoeken

Rome is enkele malen aangevallen en verslagen door de barbaren. Toch was het in die tijd de best georganiseerde staat met de beste legers en met de meest doelmatige bewapening. Tegen de Romeinse schildpad kon je zo gauw niet op. U weet wat die schildpad is? Schilden boven het hoofd, schilden eromheen. Opmars. De vijandelijke schutters op een afstand konden niets doen. Vijandelijke lansdragers konden niets doen. Ruiters werden opgevangen door de speren van het tweede gelid, die achter het schild van het eerste gelid waren opgesteld. Dan was er nog de egel, een soort menselijke tank, die naar alle kanten bijna onaantastbaar was. Een land, dat een wereldmacht was geworden dat was het in die tijd werd verslagen door barbaren. Mensen, die betrekkelijk ongeorganiseerd, hoofdzakelijk met ruitery en praktisch zonder voetvolk grote aanvallen deden, met enorme snelheid plunderend optrokken en niemand eigenlijk precies wist of hij op een andere afdeling kon rekenen of niet. Dit kon alleen omdat de mentaliteit van de Romeinen een andere was dan die van de barbaren. Dit zien we trouwens overal.

Wij zien dat Egypte ondergaat aan de decadentie die ontstaat, als het zijn eigen grootheid te zeer automatisch als bestaand veronderstelt en dus de moeite niet meer doet om het te bewijzen. Het wordt het slachtoffer van alle omringende landen. O, zeker, Egypte blijft bestaan, maar het wordt voortdurend gekweld door invallen. Het wordt voortdurend beroofd. Er is een tijd geweest dat farao's omkooprijzen stuurden naar vreemde vorsten om alsjeblieft niet aan te vallen, al wordt dat in de boeken uitgedrukt als gezantschappen die worden afgevaardigd.

Zit u op het ogenblik niet in precies dezelfde situatie? Als u het wereldgebeuren wilt begrijpen, dan moet u zich niet alleen maar bezighouden met de verschijnselen zoals ze op dit moment kenbaar zijn.

Ik kan mij voorstellen, dat velen van u zeer getroffen zijn door die grote zelfmoordscene in een Zuid-Amerikaans land. Een secte roeit zichzelf uit! Maar is die secte en die zelfmoord op zichzelf zo onlogisch? Eigenlijk niet. Het is een mentaliteit die gelijk komt aan die van de SS soldaten, die klakkeloos elk bevel uitvoerden, zelfs als het hun eigen dood zou betekenen. Het is een mentaliteit die we overal kunnen aantreffen. En als het nu de enige secte van die soort zou zijn, dan zou je misschien nog kunnen zeggen; Het is een uitzondering.

In Californië bestaan er op dit moment ongeveer vijftig soortgelijke secten. Willen wij het over de gehele U.S.A. berekenen, dan komen we over de 300. In al die secten hebben wij te maken met een sterke man die b.v. het einde der wereld verkondigt (zoals in dit geval) of die het koninkrijk Gods is nabij verkondigt in andere gevallen, of die zelfs de innerlijke bevrijding verkondigt als het middel om een geestelijke macht te verwerven waaraan de wereld onderworpen zal zijn. Er zijn heel veel verschillende benaderingen. In al die gevallen kan een dergelijke secte alleen opereren, indien zij de mensen het geloof kan bijbrengen dat zijzelf niets zijn, dat zij geen enkele invloed en geen enkele mogelijkheid hebben in het leven, dat zij alleen door de macht, het gezag, de kracht van hun voormannen iets kunnen bereiken. Nu spreken wij over secten.

Er zijn echter bepaalde kleine vakverenigingen (maar het zijn toch ook vakbonden) waarin een soortgelijke mentaliteit wordt aangekweekt. Er zijn misschien niet zo belangrijke en niet zo grote maar toch meetellende politieke verenigingen waarin een dergelijke mentaliteit een rol speelt. Het is niet alleen de Ku Klux Klan of de Rote Armee Fraktion waarin u een dergelijke excessieve afwijking van het normaal menselijke denkpatroon vindt. U treft het bijna overal aan. Zelfs in de kerk vindt men van die geestdrijvers die, zoals b.v. een Lefevre, eigenlijk de

waarde van het hiërarchieke geloof terzijde stellen, zichzelf tot hoofd benoemen van de enig juiste levende kerk en vanuit deze orthodoxie dan gelovigen aantrekken die plotseling doof en blind worden voor elk argument tegen het optreden van hun verheerlijkte leider. Indien dat optreedt, zit er psychologisch dus iets fout. Als wij proberen deze hele psychologische gang van zaken met zijn conflicten en mogelijkheden verder te ontleden, dan komen we o.m. tot de volgende constatering;

Macht is onbetrouwbaar geworden. De mens heeft de neiging om deze te vervangen door een macht waaraan hij zich kan overleveren.

Mensen zijn steeds minder geneigd om zelf te denken en zelf een oordeel te vormen. Integendeel, ze kleven maar al te graag leiders aan, die voor hen denken. Dat gaat van het lezen van de bijbel tot het lezen van de Telegraaf bij wijze van spreken.

Mensen zijn geneigd om vanuit hun eenzijdigheid met alle middelen te ageren, ook met geweld. Zij doen dit omdat dit voor hen de enige mogelijkheid is om hun illusie van betekenis voor zichzelf te handhaven. Over de gehele wereld wordt gebruik gemaakt van deze toenemende mentaliteit van de massa door kleine leiders van secten of van politieke partijen, maar ook door staatslieden.

Er wordt bewust gespeeld met de gevoelens van de mensen. Bewust wordt hen ook een gevoel van machteloosheid bijgebracht. Macht kun je alleen ontleen aan de leiding.

Als we ons dit alles realiseren, dan ziet het er maar somber uit in de wereld, als de mensen niet heel gauw leren om weer zelfstandig te denken. Ik kan mij voorstellen dat er mensen zijn die zeggen Ja, maar wat moeten wij doen? Gewoon luidkeels roepen wat fout is. Niet zeggen Het is onze voorman en daarom moeten wij hem dekken. Er wordt in de CDA of beter gezegd de vroegere KVP op het ogenblik ontzettend veel toegedekt soms met vrees, soms met de mantel der liefde. Als je dat ziet, dan zeg je; Maar lieve mensen, daar moeten wij toch tegenin gaan. Wij moeten toch niet toelaten dat men ons verhaaltjes vertelt, van welke kan dan ook. Dus ook niet degenen aanvaarden en geloven die zeggen; Het arrest dat t.a.v. Menten is uitgesproken en zijn vrijlating heeft veroorzaakt, is op zichzelf juridisch onaanvaardbaar. Want dat is niet het geval. Je moet zeggen; Bij een bepaalde toepassing van de wet (het is in feite een interpretatie) is dit vonnis volkomen terecht. Maar ja, er zijn een hoop mensen die je zullen wijsmaken dat dat niet het geval is. Aan de andere kant moet je zeggen dat dit alles tot stand is gekomen en dat dit spel is gespeeld met een oude querelant die zich ongetwijfeld heeft rijk gestolen (daar zullen we niet verder over vechten), maar die tegenwoordig op zichzelf heus niet meer zo belangrijk is. Het is een spel tussen politieke partijen. Zowel de aanval op Menten als zijn vrijlating zijn symptomen van een machtsstrijd, die zich in het verborgene afspeelt.

Nu kunt u zeggen; Wat gaat ons dat aan. Maar als u dit niet beseft, als u niet begrijpt dat deze hele reeks processen, al die manipulaties het gevolg zijn van een machtsstrijd die niet het doen van recht en de rechtspleging als basis heeft, maar machtsgewin of machtsbehoud, dan komt u niet verder. U moet begrijpen wat er zich in uw wereld afspeelt.

Er is in de wereld op het ogenblik een aantal krachten aan het werk die juist voor degenen, die zich met dergelijke processen bezighouden niet al te prettig is. Wij lopen aardig naar een periode van wit licht toe waarbij echter helaas ook rood licht weer in betrekkelijk sterke mate optreedt. Dat impliceert, dat we te maken krijgen met hartstochten, maar ook met een plotseling verhelderd inzicht, een plotseling kenbaar optreden van tegenstellingen. Dan is het de vraag hoe de mens dit psychologisch kan verwerken. Wordt hij het massa dier? Laat hij zich door het geheel van deze invloeden voer zover ze hem betreffen overdonderen door uitspraken van gezaghebbenden of gaat hij vanuit zijn innerlijk, vanuit zijn eigen erkenningen en aanvoelen te werk? Op die vraag zal in de komende 3 maanden een antwoord moeten worden gegeven, denk ik.

Op het ogenblik is het nog heel belangrijk dat de mensen een klein beetje vrede op aarde weten te bewaren. Alles wat u door denken of doen kunt bijdragen tot die vrede zou ik u willen vragen dat niet na te laten.

Maar vrede of geen vrede, als je geestelijk bewust de wereld wilt bekijken, dan moet je toch ook in staat zijn om te begrijpen wat er gaande is. En vooral moet je ook iets anders begrijpen.

Als je eenmaal je belangen bindt aan een bepaalde groep al is het schijnbaar voor een kort ogenblik, dan is er in deze tijd een zeer geringe mogelijkheid dat je je daarvan zonder meer weer kunt vrijmaken.

Als u ooit heeft gehoord van uittredingsdromen, dan is u misschien het volgende bekend. Wanneer je als mens uittreedt, kun je wel eens terecht komen in wat wij noemen de Schaduwlandsferen werelden die een beetje somber en vervallen zijn. Werelden waar je doorheen gaat en die eigenlijk wel normaal lijken, alleen een beetje onfris. Als je in die werelden alleen maar rondloopt, dan kan je niets gebeuren, tenzij je contacten aanknoopt. Men zal je misschien iets aanbieden een drank, een sigaret, een vrucht. Men zal je uitnodigen om even op visite te komen. Doe je dat, dan zit je aan die wereld vast.

Je hebt daar dan geestelijk allerlei nadelen van. Op z'n minst een aanhechting waardoor men uit die sfeer een zeker gezag kan krijgen over je lichamelijk bestaan en op z'n ergst een toestand van coma, die een lange tijd kon aanhouden nl. net zo lang als het effect van dit contact voor jou geestelijk duurt. Je zegt dan; Dat kan misschien in een duistere sfeer wel, maar niet op aarde. Maar waarom eigenlijk niet? Als je een keer iets doet, misschien zonder enig kwaad erin te zien, dan zul je je hele leven nolens volens gebonden zijn aan die daad en de invloeden daarvan. Als u mij niet gelooft, vraagt u het maar aan Aantjes. .

Dit betekent dus, dat je heel erg voorzichtig moet zijn waar je je in deze tijd aan bindt. Want zelfstandigheid, overzicht, geestelijk evenwicht kun je alleen bewaren, indien je juist komt los te staan van al deze machten die je visie op het wereldgebeuren manipuleren.

Er zijn mensen die zeggen; Je hebt eens in de maand een dieet nodig de hele dag alleen appelsap drinken. Dat is goed voor je gezondheid de afvalstoffen gaan eruit. Ik zou u de raad willen geven om eens in de maand drie dagen geen krant te lezen, geen nieuwsberichten te horen. Misschien dat u dan weer zover onder de suggestie uitkomt dat u, geconfronteerd met het nieuws zoals het nu is, zich ineens gaat afvragen, Hoe kan dat eigenlijk? Wat klopt er niet? Wat ontbreekt eraan?

Wie zich op het ogenblik verder bezighoudt met het wereldgebeuren en de achtergronden ervan, moet ook begrijpen. Alles wat nu gebeurt is eigenlijk ook in het verleden gebeurd. Soms op een iets andere manier, dat is waar, maar altijd weer zien we heilige oorlogen. Mohammed heeft dat gedaan, maar de Sikhs in India hebben ook een heilige oorlog gevoerd. Zelfs om de Maori's is er een heilige oorlog geweest. En als ik mij niet vergis, dan is de laatste oorlog tegen wat wij tegenwoordig religieuze dissidenten noemen nog gevoerd door koning Dingaana in Zuid Afrika voordat hij al zijn Impies nodig had om tegen de blanken te strijden.

Realiseer u dat u bent opgenomen in een soort cirkelgang. De achtergrond van het wereldgebeuren is een voortdurend zich herhalende reeks invloeden, van omstandigheden. Je bent als mens niet vrij om je leven zodanig te leiden als je wenst. U denkt dat misschien van uzelf. U zegt; Maar wij kunnen de wereld toch wel overzien. Wij kunnen doen wat we willen. Vergeet dat nu maar.

Als u zich b.v. voorneemt vandaag zal ik dit of dat werkje doen, is het u dan nooit overkomen dat u die dag opeens visitie kreeg waarop u niet had gerekend? En dat u dan zei; Nou, dan doe ik het morgen. En dat er juist die morgen iemand kwam voor gas of licht die u stoorde bij uw bezigheid? Zo gaat dat soms weken door. Dan is iets eenvoudig onmogelijk, ook al wilt u het. Als dat met gewone dingen al het geval is (het opruimen van een kast of iets dergelijks), dan zal het met belangrijker dingen in het leven zeer zeker ook het geval zijn.

Kijk, als morgen het spoorwegpersoneel staakt, dan moogt u tien weken geleden een reis naar de winterspot hebben geboekt, maar dan zult u toch moeten wachten tot u een touringcar kunt vinden, als de wegen tenminste niet te glad zijn. Met andere woorden; Je kunt niet bepalen wat je gaat doen. Er is nu eenmaal een tendens. In die tendens word je beperkt in je mogelijkheden en gelijktijdig vaak beïnvloed in je denken. Die beïnvloeding van je denken is het enige dat je kunt voorkomen

Er is een type mensen dat zegt; Als je ziet wat die jongelui tegenwoordig doen; stelen, roven, hasj gebruiken en zo. Ze moesten ze tegen de muur zetten. Het zijn waarschijnlijk mensen, die er zelf ellende van hebben gehad. Maar de mensen die er hun brood aan verdienen, zeggen; Wij moeten die arme mensen begrijpen, we moeten ze verzorgen, we moeten speciale instanties oprichten. Ieder bekijkt dat dan van zijn kant. Maar kijk naar het fenomeen en vraag u af. Waar ligt het probleem? Dan komt u tot de conclusie dat er zekere dwangsymptomen zijn te herkennen in deze maatschappij. Dat zelfs zelfmoord niet alleen maar een zelfstandige beslissing is zonder meer, maar dat soms omstandigheden worden gecreeerd door een maatschappelijke of psychologische ontwikkeling in de massa waardoor een ieder, die enigszins onevenwichtig is, veel sneller zal komen tot deze zelf gekozen dood. Realiseer u dat.

Het wereldgebeuren loopt ergens een beetje op rails. Als mensen denken dat de geschiedenis uit de rails loopt, dan is het niets anders dan een wissel waar men overheen dendert, terwijl de wereld haar normale spiraalloop van gebeurtenissen vervolgt.

Wij kunnen daarom ook zo lekker goochelen. Wij kunnen parallellen vinden tussen de wijsgeren van de oudheid en de staatslieden van het heden. Wij kunnen op een gegeven ogenblik parallellen vinden tussen spanningen, economische verhoudingen van het verleden en het heden. Dan lijkt het misschien allemaal een beetje dubieus. Je zegt dan; Dat zeg je nu wel, Maar gaat u het na, dan zult u tot de conclusie komen dat bepaalde ontwikkelingen in het verleden evenmin waren te voorkomen als in het heden.

In de oudheid (laten we Rome maar weer als voorbeeld nemen) had Rome een toenemende stadsbevolking. Daardoor had de stad een tekortschietende productie van granen en moest dat importeren. Omdat het graan moest importeren, werd het gedwongen zijn macht uit te breiden ook in gebieden waar graan in overvloed werd verbouwd. Maar toen het graan eenmaal op deze manier verworven kon worden, breidde de stad zich nog verder ongebreideld uit. De stadsbevolking verdubbelde in 50 jaar Hierdoor moest men meer aan graan weghalen om verantwoord was tegenover de bevolking van de landen die men overheerste. Daardoor ontstonden in die landen opstandige bewegingen die veel meer zeggenskracht hadden dan men zou verwachten. Het resultaat, daarvan was indirect weer, de beïnvloeding van een aantal legioenen en zelfs de strijd van verschillende generaals om de Caesartitel en de voornaamste plaats in Rome. Dat is onvermijdelijk.

Als je dat nagaat, dan zie je het een schuift in het ander. Het is een soort Chinese puzzels als je een stukje weghaalt, valt het gehele beeld uit elkaar. Maar alle stukjes zijn in de historie aanwezig. Alle stukjes zijn ook in de wereld van vandaag aanwezig. Als er een stuk wegvalt, dan stort het hele beeld in elkaar. Dan zal een. vrije samenstelling, een vrije keuze in de wereld weer gemakkelijker mogelijk worden.

Wij hebben nu te maken met een toenemende bevolking, vooral in de industrielanden. Die groeiende bevolking is in aantal afgeremd, terwijl ze het verbruik op zich vermeerdert. Als het verbruik in 1900 voor de westerse industrielanden ongeveer 1 1/3 was van wat werd verbruikt in de minder ontwikkelde landen (de landbouw gebieden zo is die factor nu practisch 7. Dat wil zeggen, dat u zevenmaal meer artikelen eist voor een normaal leven dan de eerste levensnoodzaken zijn voor b.v. Derdewerldlanden. Het resultaat is geweest dat er dus een verarming ontstond van de z.g. Derdewereld.

En het resultaat daarvan was weer, dat er overal groepen werden gevormd die weerstand begonnen te bieden aan de bezetter.

In India hebben we de beweging gehad van de Tugs, de volgers van Kali Darga, die zeker niet alleen die enorme opstand hebben ontketend. Zij hebben een groot aantal Engelsen uitgemoord, heel veel soldaten omgebracht en zijn eigenlijk alleen tot staan gebracht, omdat de godin die zij vereerden een vijandin was van sommige andere geloofsvormen. Daardoor konden de Britten de hulp krijgen die zij nodig hadden. Sedertdien heeft zich die geschiedenis overal herhaald en soms op de meest krankzinnige manier.

Als je op het ogenblik kijkt naar de situatie in Abessinië en Erithrea, dan kom je met verbazing tot de gevolgtrekking dat de opstandelingen in Erithrea, als het erop aankomt, zelfs iets betere levenscondities kennen in de door hen beheerste gebieden dan de gemiddelde bewoner van Abessinië, enkele bergstammen uitgezonderd die op de hoogvlakten leven.

Dan komen we verder tot de conclusie dat ze een bewind heeft gevormd dat eigenlijk nog erger is en als het erop aankomt nog een beetje corrupter dan dat van de afgezette Negus. Dat bewind met al zijn misbruiken wordt gesteund door Rusland, het oostblok dus. Tot voor kort werden de opstandelingen in Erithrea gesteund, direct of indirect, door geldgevers en wapenleveranciers, vooral uit Italië, Tsjecho-Slowakije en de Ver. Staten. Vreemd genoeg ook Tsjecho-Slowakije, een oostblokland. Die steun is op dit ogenblik voor een groot deel weggevallen. Waarom? Niet omdat er in het gebied dat zij beheersen weliswaar menswaardiger condities zijn gekomen, maar omdat die condities op zichzelf niet tellen. Het gaat over concessies, over winstmogelijkheden. Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd blijven.

Laten we eerlijk zijn. Er zijn heel veel mensen die op het ogenblik spreken over de kwaliteit van het onderwijs, terwijl ze bedoelen de zekerheid van hun baantje. Zo zijn er heel veel mensen die spreken over hun recht om in de trend mee te lopen, terwijl ze in feite denken aan hun caravan of. hun reeds besproken reis naar b.v. Spanje. U moet zich dat gewoon indenken.

U moet zien wat er gebeurt. En dan begrijpt u dat de partijen eigenlijk worden gedreven door een conflictsituatie, die oorspronkelijk het conflict is geweest tussen een onderontwikkelde wereld (de boerenstand in Rusland b.v. en de arbeiders) en de bovenlaag die nu wordt voortgezet in het conflictrijke landen arme landen en steeds verder tot ontwikkeling wordt gebracht n vreemd genoeg de eigen invloedsverdeling binnen landen. Dus in uw land, maar ook in Spanje, Italië, Griekenland enz. De enige uitzondering in Europa kun je maken voor Zwitserland, omdat het een land is waarin de democratische traditie al zo oud is geworden, dat men eigenlijk het beeld niet kan verdragen van een verstoring van die traditie. Voor alle andere landen geldt het wel.

Je kunt natuurlijk roepen; Er is weer neo-fascisme in West Duitsland. Dat is inderdaad waar. Maar is dat neo fascisme zoveel anders dan het ultra links gebrul plus de pressie, plus de training o.m. in sabotage die bepaalde links, groepen in Nederland erop na houden? Het is zo gemakkelijk om alles in termen uit te drukken en daarmee achter de grote leider aan te lopen. En dan mag hij een Den Uyl zijn, hij mag een Van Agt zijn, het geeft niet wie het is. Die grote leider is onder omstandigheden of hij het wil of niet de grote misleider. Want hij heeft uw gehoorzaamheid nodig, niet uw besef en uw bewustzijn. Maar al ben je gevangen binnen een aantal ontwikkelingen en condities die je niet kunt teniet doen, zo kun je wel degelijk door je eigen gedrag de betekenis ervan in het wereldgebeuren veranderen. De historie zou zich voortdurend op gelijke wijze moeten herhalen. Dit gebeurt niet omdat de mentaliteit, de middelen, de mogelijkheden van de mens anders worden.

De achtergrond van de wereldgeschiedenis is niet alleen maar te schetsen in een menselijke evolutie hoe graag sommige mensen dat ook doen. Ze is alleen te schetsen in een begrip van een zich steeds herhalende reeks invloeden waarbij wij spreken over een spiraal, omdat er een mate van tijdsversnelling in het verloop van deze cyclus plaatsvindt waardoor de mens, gezien zijn mogelijkheden en middelen, afwijkend kan reageren binnen de condities die hem door deze hele historische spiraal worden opgelegd.

Nu begrijpt u misschien waarom ik zo sterk de nadruk heb gelegd op de psychologie. De psychologie van de massa, de verslaafdheid aan het gezag, de opstandigheid die op zich alleen

kan worden gerechtvaardigd door een conformiteitsgevoel dat de opstandeling krijgt, maar waarbij zijn denken, bewustzijn en reageren op de buitenwereld eenzijdig wordt beperkt door een leiding of een leider. Als je de wereld zo beziet, dan ga je ook begrijpen waarom geestelijke invloeden van zo'n grote kracht kunnen zijn.

Ik kan mij echt voorstellen dat er mensen zijn die zeggen; Jullie roepen overal iedereen op om over vrede te mediteren, maar wat kan dat uithalen? Dat is een invloed die praktisch niet wordt bespeeld door de gevaarlijke leiders in deze wereld. Zeker, in secten vinden we mensen die met die geestelijke kracht werken. Ze zijn echter minderheden ze hebben geen mogelijkheid tot overheersing. Dat wil zeggen, dat u een braakliggend gebied van harmonische mogelijkheden kunt aanboren dat u daardoor beïnvloedingen kunt scheppen die de reactie van de mensen veranderen en daarmee zou de onzekerheid van de leiders kunnen toenemen. En als er onzekerheid bij de leiders ontstaat, dan wordt het psychologische juk waaronder zoveel mensen gebukt gaan iets minder. Ze krijgen dan meer bewegingsvrijheid, ze gaan weer iets meer van de werkelijkheid zien. Zelfs een kleine verschuiving is al voldoende om het de verborgen machten van deze wereld onmogelijk te maken hun voornemens voor de komende vijf á zes jaar door te zetten.

Verborgen machten. Voordat ik het onderwerp besluit, zal ik daarover iets zeggen.

Er zijn op deze wereld een groot aantal internationale belangengroepen. Achter deze belangengroepen gaan soms groepen personen schuil (soms zelfs enkelingen) die echter t.a.v. elkaar een wonderlijk sterke verbondenheid kennen. Er zijn verhalen bekend geworden, o.a. van een wapenhandelaar, die eigenlijk de hele ontwikkeling van Afrika een lange tijd in de hand heeft gehad en die mede aansprakelijk is geweest voor een aantal Balkanoorlogen.

Er zijn soortgelijke verhalen bekend over mensen, die met een of ander handelsproduct ineens in staat waren om a.h.w. de regering over te nemen in een aantal landen. Deze groepen treden niet op de voorgrond. En zelfs als u hoort van United Chemical's of van de een of andere fruitmaatschappij e.d, dan moet u niet denken dat de directeur ervan een figuur op de achtergrond is. Die figuren zijn in feite de manipulators die meestal alleen met uit nominale waarde bestaand kapitaal een zodanige invloed hebben op de wereldmarkt en daardoor op het politieke gebeuren, dat ze de mensen naar hun hand zetten. Niet alleen met wapengeweld, maar door wat je kunt noemen indoctrinatie door het scheppen van een zeker geloof.

Het aantal van dergelijke groepen op aarde is niet zo groot. Maar op het ogenblik, dat deze mensen anderen niet meer kunnen verblinden door hun schijnbare rechtvaardigheid, de belangrijkheid van hun producten, de werkgelegenheid die ze scheppen en al die dingen meer en je begrijpt hoe ze daarachter internationaal schuilen en manipuleren, kun je hun propagandawaarde verminderen. Al deze groepen berusten in hun macht op het vermogen om ongemerkt de publieke opinie zodanig te beïnvloeden dat het volk uit zichzelf, zonder te beseffen wat er wordt gesuggereerd, grijpt naar die machtsmiddelen en die leiders volgt die de representanten zijn van hetgeen een dergelijke groepering wenst.

Sprookjes over wat er gebeurd is tussen Engeland, Duitsland en Amerika in de wereldoorlog zijn er voldoende. Maar het is wel eigenaardig dat daar, waar internationale belangengemeenschappen een rol hebben gespeeld er plotseling opbouw mogelijkheden waren in Duitsland die, gezien alle condities van overgave, alle condities die openbaar aan dit land waren gesteld, ondenkbaar waren. Realiseert u zich dat b.v. de Kruppwerke voor 85 % was vernietigd en een jaar na de beëindiging van de oorlog weer 55 % van de productiecapaciteit weer had herwonnen en tot 90 % was opgeklommen in minder dan 4 jaar. En dat in een land waar geen middelen zijn en met kapitalen die officieel in beslag genomen zouden zijn. Met leiders, die eigenlijk als oorlogsmisdadigers worden beschouwd en met moeite worden vrijgekocht. Hoe kan dat? Realiseer u dit.

Zakelijke belangen kennen geen vijanden. Ze staan soms aan beide kanten van een oorlog waarin u idealistisch uw leven opoffert. Zij manipuleren u in uw denken en uw geloven. En als er dan een kruis op de kerk staat in plaats van een Colafles, dan is dat alleen omdat u in dat kruis al een lange tijd gelooft, maar de betekenis ervan wordt die van een Colafles.

Realiseer u dat er verborgen machten zijn die u manipuleren. Realiseer u dat zelfs in uw eigen land, hoe vreemd het ook moge klinken, er een aantal families is dat zelf niet aan politiek doet en toch bepaalt wat de politieke mogelijkheden en constellaties in uw land zullen zijn, omdat u achter uw leiders aan loopt.

En denkt u dan nog een keer aan die zelfmoord in Guyana. De zelfmoord van mensen die daaraan niet meer konden ontkomen. Sommigen wilden niet en werden dan gedood door anderen, die bleven geloven aan de bevrijding, aan het koninkrijk dat nabij zou zijn. U kunt ook zo reageren. Vele mensen zullen zo reageren. Maar alleen zij, die zich kunnen losmaken van deze schijnbaar bindende suggestie, zullen in het kader van onveranderlijke condities en beïnvloedingen een zekere vrijheid van leven, van denken en van manipuleren tot stand kunnen brengen.

Ik besef, dat het behandelen van een onderwerp als deze in een cursus als invaller de nodige moeilijkheden met zich brengt. Mogelijk wijkt mijn wijze van betogen af van wat u gewend bent. Desalniettemin meen ik dat ik u in duidelijke, niet mis te verstane termen het een en ander heb gezegd over de achtergronden van alles wat er op deze wereld gebeurt. Ik hoop, dat u heeft begrepen dat het hoofdthema achter al deze verklaringen is; het vinden van een innerlijke vrijheid om te putten uit je vermogens en gebruik maken van je gevoeligheden, opdat je niet de slaaf wordt van anderen, maar in vrijheid en volgens waarheid kunt reageren in de omstandigheden waarin je moet leven.

❖ *De onrust die u heeft aangeduid in uw betoog moet dus eigenlijk een beetje worden bevorderd om het invloedsgebied van de leiders terug te dringen.*

Degenen die dat tot stand willen brengen, kunnen dat alleen doen door andere leiders of andere systemen (dat komt op hetzelfde neer) te volgen. Het is duidelijk, dat dit even verwerpelijk is. Maar je zelfstandig maken betekent wel, dat je daardoor grotere effecten kunt bereiken alleen door je nuchterheid, door je niet betrokken zijn in zekere zin en gelijktijdig door te handelen volgens werkelijk erkennen. Denkt u maar aan het sprookje van de Kleren van de Keizer. Iedereen riep O, hoe mooi. Totdat er een kind riep; De Keizer loopt in z'n naaktje".

Als je kijkt naar al datgene wat moderne staatslieden zich permitteren, dan heb je toch hoop dat er eens iemand zal zijn, die die ene opmerking zal maken, wanneer ze met hun belangen statig voorbij trekken. Ze zeggen wel dat ze de edelste idealen in zich dragen, maar in feite lopen ze in hun naaktje.

Dat is het enige dat de bedoeling is. Dus geen actie tegen, maar gewoon een besef ervan en op kritieke momenten het duidelijk maken van dit besef opdat anderen ineens begrijpen wat er aan de hand is. Als u een voorbeeld wilt hebben.

U gaat naar de een of andere vergadering. Er is een schitterend betoog van anderhalf uur. U applaudiseert luid mee. Daarna staat u op, u pakt de microfoon die aanwezig is om eventuele vragen te stellen en u zegt; Ik heb u anderhalf uur vol bewondering aangehoord, maar wat heeft u nu eigenlijk gezegd? Dan moeten ze precisiëren. En als ze moeten precisiëren, dan wordt ook duidelijker waar de samenhang faalt.

DE ONTWIKKELING VAN HET DENKEN

Als we het denken van de mens zien in de allereerste stadia van het mens zijn, dan komen we tot de conclusie dat er hoofdzakelijk een nutsdenken is d.w.z. de redelijke processen blijven bepaald tot datgene wat direct met de instandhouding van het eigen leven en van de soort te maken heeft. Al het andere wordt aangevuld met driftleven en met wat u tegenwoordig intuïtie noemt. Daarna wordt de gemeenschap ingewikkelder. Dit betekent, dat het denken dus meer

factoren moet bevatten, maar gelijktijdig dat over bepaalde problemen ook meer bewust moet worden nagedacht.

Dit bewust nadenken resulteert in een overbrengen van het denkproces in de richting van het onverklaarbare. Nadenken over b.v. de krachten van de natuur is aanleiding tot het ontstaan van godsbeelden. De verbondenheid, die men gevoelt met voorgangers, is aanleiding tot voorouderverering.

Als je dan nog een stap verder gaat, dan blijkt dat het denken steeds meer speculatief wordt. Dat wil zeggen aan de ene kant ben je door het denken in staat om bepaalde dingen eenvoudig te stellen en van die stelling uit te gaan. Dit is de aanleiding tot de eerste schriftvormen, de eerste vormen van astrologie, de eerste vormen van werken over zeevaartkunde en al wat daarbij hoort. Gelijktijdig ben je in staat theorieën op te bouwen die niet meer met de werkelijkheid behoeven samen te hangen, mits ze maar voor iets wat in de werkelijkheid bestaat een verklaring geven. Tegenwoordig noemt men dat mystiek, maar eigenlijk is het de eerste vorm van filosofie. Naarmate de menselijke samenleving ingewikkelder wordt? komen er mensen die steeds meer denkbeelden met elkaar moeten kunnen combineren die dus over een grotere kennis moeten beschikken. Het is niet meer voldoende om alleen de ervaringen van vorige geslachten middels overlevering te vernemen. Het is noodzakelijk om kennis te nemen van het denken, van het leven en ook van de feiten die anderen hebben geconstateerd. Het resultaat is dat we te maken krijgen met een denken waarbij elk gegeven dat van buitenaf komt zonder enige kritiek als juist wordt aanvaard. Dit is noodzakelijk, want het is niet te controleren. En door oncontroleerbare feiten als zekerheid aan te nemen (ik denk in dit geval aan de vele wonderlijke verhalen die zeevaarders meebrachten) brengt de mens ertoe om zijn wereld in een meer geordend geheel te zien.

Het proces van de werkelijke ordening der wereld middels het denken begint ongeveer 6000 jaar v. Chr. Daarna wordt het denken steeds meer aangevuld met ervaring en langzamerhand met onderzoek. Er is sprake van een bewust uitbreiden van kennis in een tevoren door denken bepaalde richting. Specialismen ontstaan meer en meer. Het zijn niet alleen meer kundigheden of vaardigheden, maar het zijn wel degelijk ook theoretische benaderingen van feiten die overigens dan wel weer moeten worden omgezet in praktisch hanteerbare.

Er is een periode ongeveer 500 v. Chr, tot ongeveer 300 n. Chr. waarin zelfs de theorie als zodanig onafhankelijk begint te bestaan. Het denken is dus een wereld geworden waarin je creatief een wereldbeeld scheidt en dit eenvoudig presenteert als een waarheid waaraan alle feiten ondergeschikt moeten worden gemaakt. Indirect heeft dat invloed gehad op de benadering van de wereld vanuit het geloof. Het christendom en later ook de islam zullen deze voor hen voornamelijk Griekse invloed bijzonder sterk hanteren. Daardoor komen ze tot dogmata die op geen enkel feit gebaseerd zijn.

Als we verder gaan, zien we dat het denken langzamerhand een experimenteel denken wordt. Dit loopt van ongeveer 500 tot ongeveer 1700.

In deze periode denkt de mens zelf. Wetenschap is geen kwestie van teamwork. Het is eigenlijk een soort esoterische bezigheid. Vandaar ook dat alchemisten en dergelijke de werkelijke wetenschappers van die periode zijn. Er blijven nog lange tijd sporen daarvan over.

Als u denkt aan Pasteur, dan denkt u aan een man die een grote wetenschappelijke ontdekking heeft gedaan. In feite was hij echter een eenling, die een eigen theorie verkondigde en op grond daarvan de bewijzen ging zoeken en de mogelijkheden ging onderzoeken waaruit ten slotte o.m. zijn proces van ontsmetten, pasteuriseren e.d. zijn voortgekomen. Zijn eerste proces is begonnen met de erkenning dat miltvuur kon worden overgebracht door een besmetting opgelopen in een weiland.

Als we dit allemaal heel kort samenvatten, dan zeggen we; Het denken van de mens gaat dus steeds meer naar een innerlijk erkennen toe, dat kan worden uitgedrukt in een nieuwe benadering en hantering van feitelijkheden.

Er komt een ogenblik, dat daardoor de kennis van de mens die hij zonder meer ter beschikking kan krijgen zo groot is geworden, dat hij niet meer op verschillende gebieden tegelijk kan opereren. Vergelijkenderwijs, Paracelsus was een goed chirurgijn. Dat wil zeggen. hij opereerde, hij was een magisch genezer, hij was alchemist, hij was deskundige op het gebied van metalen en botanica. Tegenwoordig is het niet meer mogelijk dat iemand al deze wetenschappen in die mate beheerst. Het resultaat is specialisatie.

Specialisatie betekent het verkrijgen van zeer veel kennis en daardoor ook een denken in de richting van weer nieuwe feiten vanuit deze basiskennis waarbij echter het afgeronde geheel, dat vroeger een grote rol speelde, wegvalt.

Het menselijk denken verbrokkelt. Er komt een vorm van denken in zwang waarbij men uitgaat van enkele feiten en op grond daarvan de gehele wereld beoordeelt. Dit is de huidige situatie. De volgende stap zou uit de aard der zaak zijn dat men wederom probeert om vele feiten. in een samenhang te zien. Het selecteren van feiten in overeenstemming met de eigen theorie, zoals dit nu gebeurt, gaat dus plaatsmaken voor het zoeken naar. een synthese tussen de schijnbaar tegengestelde feiten en theorieën waarvan men kennis kan nemen.

Het synthetisch denken brengt de mens ook weer dichterbij de ik erkenning. Wij krijgen dus een vermenging van wetenschap, denken, esoterie en mystiek beleven. Wanneer dit punt is bereikt, zal de mens de wereld als nieuw zien. Hij zal daardoor in die wereld ook een totaal andere en geheel nieuwe beheersingsmethode vinden en vandaaruit ongetwijfeld kunnen komen tot vormen van harmonie, maar ook beheersing van de nu nog paranormaal genoemde krachten van dimensie die vanuit een huidige standpunt ondenkbaar is, maar die het gelijktijdig mogelijk zal maken zowel de mens als zijn wereld aan te passen, maar ook de wereld volledig harmonisch aan te passen aan de mens, zodat hij daarin als een bewust en werkend deel van het geheel kan bestaan.

Het denken van de mens en de ontwikkeling daarvan toont dus aan, dat in vele gevallen verandering van denken noodzakelijk is wil een volgende fase van mens zijn bereikbaar worden. Dit geldt ook voor de huidige tijd.

- ❖ *In de huidige wetenschap is er een synthetiseren van denken. Maar de kloof tussen de wetenschap en al het andere (het paranormale het esoterische) is dermate groot dat ik mij niet kan voorstellen dat die kloof binnen korte tijd zal worden overbrugd.*

Ik heb niet gezegd in korte tijd. De kloof tussen wetenschap en werkelijkheid is op het moment, dat de wetenschap zich baseert op haar verklaringen die zij kan aantonen met bewijzen, ook als dezelfde feiten in een andere bewijsvoering bruikbaar zouden zijn. Verder weten wij dat de wetenschap, althans tot nu toe, niet bereid is om waar vele verklaringen mogelijk zijn de eenvoudigste verklaring allereerst te aanvaarden en te onderzoeken. Ze gaat eerst uit van datgene wat strookt met de reeds bestaande stellingen, theorieën en proeven. Daar komt de hiaat uit voort. Als men echter begint met het verschijnsel te accepteren en dan uitgaan de van de verschijnselen de feiten benadert, dan komt men tot een heel ander resultaat. Het betekent echter wel, dat men daarmee de eenzijdige dogmatische benadering, die in elke wetenschappelijke discipline ondanks alles nog aanwezig is, terzijde stelt en daarmee dus ook eigen gevoel van meerwaardigheid prijsgeeft. In de wetenschap bestaat ondanks alles een zeker gevoel van uitverkoren zijn Misschien te vertalen als een mentale meerwaardigheid waardoor men geneigd is de exclusiviteit van de eigen discipline boven alles te verdedigen. Het is deze menselijke factor die een dichten van de kloof tussen b.v. het paranormale en de wetenschap voorlopig althans belet.

- ❖ *Kunt u voor degenen die zich daarvoor willen inzetten enige mogelijkheden aangeven om die kloof toch te overbruggen?*

U kunt die kloof nooit bij anderen overbruggen, alleen vanuit uzelf. Als ik u enige raadgevingen te dien aanzien mag geven, dan zijn ze als volgt.

1. Waar vele verklaringen mogelijk zijn moeten wij van de eenvoudigste uitgaan, zelfs als deze niet logisch schijnt. Eerst als wij de onjuistheid daarvan hebben bewezen, gaan we over tot een volgende reeks proeven en de op een na eenvoudigste verklaring.
2. Een theorie kan nooit in de plaats van feiten treden. Dat wil zeggen, dat een theorie pas dan betekenis of waarde heeft, indien zij experimenteel en bij herhaling bewijsbaar is. Deze bewijsbaarheid dient dan dermate exclusief te zijn dat daardoor alleen deze ene theorie wordt onderstreept. Zijn er meer verklaringen van de feiten mogelijk, dan mag dit niet worden gehanteerd als een bewijs voor de juistheid van een bepaalde theorie. Men kan daarmee alleen de waarschijnlijkheid ervan onderstrepen.
3. Een mens, die een beroep doet op zijn onbewuste en geestelijke krachten wijkt daarmee zeker af van datgene wat wetenschappelijk wordt aanvaard. Door dit te doen kan men echter juister functioneren, daar men door het geheel van de wetenschappelijke gegevens plus de feiten waarover men beschikt al die factoren pleegt te elimineren op grond van intuïtie (dus gevoelsmatig) welke in dit geval niet ter zake doende is. Ik wil erop wijzen dat er heel veel goede chirurgen en bekende doktoren zijn die in hun diagnostiek en ook in hun operatieve handelingen dermate grote resultaten behalen dat het geniaal lijkt waarbij men echter vergeet dat deze mensen spontaan uit b.v. 15 mogelijke verklaringen de enige juiste nemen. Deze spontaniteit is niet wetenschappelijk verantwoord, noch als zodanig te verklaren. Probeer daarom uw eigen intuïtie bij elke benadering in te schakelen.
4. Probeer nooit iemand te overtuigen van de juistheid van uw benadering, maar confronteer hem met feiten die voor hemzelf met zijn bestaande theorie niet te verklaren zijn en wel op een zodanige manier, dat hij ze ook niet gemakkelijk terzijde kan schuiven. Hierdoor helpt u de mensen te confronteren met de kloof die er bestaat tussen feit en wetenschap. En hierdoor zult u hen ook helpen om, langzaam maar zeker hun eigen wetenschappelijke benadering te veranderen.

LES 4 - VERANDERINGEN IN HET GELOOF

Als wij de ontwikkeling zien van de geloofspraktijk over de gehele wereld, dan zijn er een paar punten die onmiddellijk opvallen.

Er blijkt een grote hunkering te zijn naar gezag. Gezag en uitverkiezing zijn voor vele mensen bijzonder belangrijk in deze dagen. Juist degenen, die niet het vermogen hebben zichzelf geestelijk of anderszins staande te houden, grijpen naar de grote gezaghebbers, de stem van God, de profeten. En of ze nu dominee of ayatullah (Khoumeini) of anders heten, ze maken er gebruik van. Al deze figuren (eigenlijk fanatici), bezeten door zichzelf en zich rechtvaardigend met een geloof, proberen op deze wereld macht in handen te krijgen. De macht die hen voor ogen staat is een absolute macht. Het is niet alleen maar een dictatuur die ze nastreven. Neen, het is veel meer. Zij willen de gehele mens beheersen. Zijn ziel ketenen aan hun godsbegrip. Zijn moraal ketenen aan hun visie op hetgeen juist is en de gehele wereld verplichten te beantwoorden aan hetgeen zij wenselijk achten.

Er zijn heel wat secten van die soort, dat zal u bekend zijn. Ongetwijfeld bent u de laatste tijd weermalen geconfronteerd met publicaties op allerlei gebied die zich bezighouden met verschijnselen als de zelfmoord van een secte of de eigenaardigheden die in een andere secte ontstaan.

De mens van vandaag leeft in een wereld waar hij niet tegenop kan. De schijnbare bereikingen van deze tijd betekenen ook de kwetsbaarheid van deze tijd. Wie van u in deze dagen heeft gekeken naai de wijze waarop het verkeer zich afwikkelt, de moeilijkheden die er dreigen bij verwarming, verlichting, ziet hoezeer de mens afhankelijk is van een groot aantal andere mensen alleen maar om in leven te blijven en hoe de natuur daarbij op zeer korte termijn kan ingrijpen, die zal moeten toegeven de onzekerheid van de mens is niet ongerechtvaardigd. Maar er is meer.

Wij bevinden ons nu in de aanloop van de Aquariustijd. De Aquariusinvloeden zeggen dat je moet streven naar verbondenheid en broederschap. Maar verbondenheid en broederschap kun je alleen bereiken, indien je een deel van je visie terzijde durft zetten. Je kunt natuurlijk vroom in de naam des Heren verdergaan, maar kom je daarmee ergens terecht? Ik meen van niet.

Als iemand bezig is met b.v. een anti abortusbeleid, dan is dat op zichzelf te begrijpen. Maar zo iemand handelt regelrecht tegen de drang van deze tijd dat broederschap ook betekent een wederkerige vrijheide een elkaar bijstaan zonder te vragen of het wel beantwoordt aan de gestelde regels. Misschien zou je het het best als volgt kunnen zeggen;

In het christendom zien we een toenemende druk in de richting van het absolute christendom de uitverkiezingen, de kerken met wonderdoeners aan het hoofd, de kerken met algehele gezaghebbers die het einde der wereld aankondigen en ondertussen zorgen, dat zij hun verdiensten op voeren. Wij hebben te maken met mensen die hun begrippen over sociale en politieke strijd hebben omgezet in wetten van God. Al die mensen komen in botsing met de werkelijkheid waarin de mens zoekt naar verbondenheid en broederschap.

O, die kun je overal vinden. Je kunt ze net zo goed vinden bij de Hare Krishna, the youth for Christ en bij al die andere bewegingen. Je kunt erbij horen, Al dan niet tegen contante betaling. Maar als je er eenmaal bijhoort, dan hoor je bij een zeer aparte, zeer selecte groep. De anderen tellen dan niet mee. Jij bent uitverkoren. Jij hebt het ware woord. Jij hebt de ware bewustwording, de ware inwijding, de ware boodschap en de rest deugt niet. En daardoor. kom je in conflict met de wereld die je nodig hebt. Deze reactie die we op het ogenblik zien zijn ongetwijfeld een direct nevenverschijnsel van deze behoefte om enerzijds grote zekerheid te vinden, een vast gezag, anderzijds om erbij te kunnen horen.

Er zijn natuurlijk ook andere ontwikkelingen gaande. Laten we een paar eenvoudige voorbeelden geven.

Juist in de westerse landen is de ontkerstening in de laatste tien jaar met rond 1/5 van het aantal gelovigen toegenomen. Dat wil zeggen, dat 20 % van de mensen hun kerkelijk geloof hebben verruild met hoogstens een vaag zwaaien met een PG, RK of ander vlaggetje en dat alleen bij feestelijke gelegenheden. Dat betekent tegenwoordig, dopen, trouwen en sterven. Dus al die mensen gaan een eigen weg zoeken. Zijn die mensen daarom bereid om helemaal zonder God te leven? Ik geloof het niet.

God is meer een persoonlijke zaak geworden. God is niet iemand die spreekt door de dominee, de Paus of uit de Schrift. God is een kracht geworden die in je hart leeft. Leven met die God betekent, dat je eigen leven een veel persoonlijker uiting, een veel persoonlijker karakter draagt. Wie zich dat gaat realiseren ziet in, dat er op dit moment in feite een nieuw geloof in opbouw is; het geloof in een God waarmee je zelf contact moet hebben en van waaruit je verder de wereld kunt benaderen. Een God waardoor je overal bijhoort en niet alleen bij een bepaalde groep.

De mensen geloven bijna niet meer in de onfeilbaarheid van alles wat er geschreven staat. Zoals enerzijds de koran door iedereen wordt uitgelegd naar eigen geloven en anderzijds de boeddhistische leer door vele verschillende secten met ieder een eigen explicatie wordt verminkt, zo is ook het christendom allang zijn werkelijke betekenis kwijtgeraakt. Zelfs het jodendom is niet meer in staat zichzelf te zien zoals het is volgens de bijbel; een uitverkoren volk dat zijn uitverkorenheid alleen kan bewijzen door Gods hulp en bijstand. Ze geloven tegenwoordig meer in nieuwe machinegeweren en nieuwe vliegtuigen.

Het is het geloof van Aquarius. Het geloof waarin juist die speciale groepen geen betekenis hebben. Het geloof waarmee je niet anderen iets verbedt wat je voor jezelf onjuist acht, maar waardoor je zelf juist leeft en een ander de mogelijkheid geeft om dat op zijn manier te doen. O, ik weet het, de tolerantie is op het ogenblik niet groot genoeg daarvoor.

Ik stel nu om een kort overzicht mogelijk te maken de voornaamste regels van deze nieuwe godsdienst zoals ze bijna spontaan aan het groeien is en binnenkort wel een bevestiging krijgt vanuit meer gezaghebbende bronnen overal.

1. Er is een god, Die God kan ik alleen in mijzelf beleven. Uit die God kan ik alleen zelf leven. Mijn relaties tot de mensen worden bepaald door de wijze waarop ik mijn God beleef en de wijze waarop ik mijzelf meen te kunnen waarmaken.
2. De kracht die ik aan mijn God ontleen, kan ik gebruiken om in mijn wereld anderen te helpen. Elke dwang, die ik op anderen uitoefen daar waar dit niet strikt noodzakelijk is, is verkeerd.
3. Het demonische is gelegen in de beperking van de ander en in de verwerping van delen van het leven door mijzelf.

Als je dit geloof voorop hebt gesteld, dan worden de volgende regels nog veel eenvoudiger.

- a. Ik kan met een ieder samenkomen, op welke wijze dan ook, om zo mijn God te beleven.
- b. Ik kan in een ieder mijn God vinden.
- c. Ik kan elk geloof aanhoren en daarin iets van mijzelf terugvinden.
- d. Ik kan elk woord dat ik spreek zien als een soort verlengstuk van het Goddelijke dat in mij woont.

Dit is een levenshouding. In die levenshouding staat echter ook; Ik moet in de eerste plaats op mijn innerlijke kracht betrouwen. Niet de computer, maar de kracht in mij is van belang. Niet datgene wat berekend is door deskundigen, maar datgene wat in mij leeft, geeft mij een visie op de toekomst, op mijn verplichtingen, mijn taken en de werkelijkheid. Wie op die manier

verdergaat zal ongetwijfeld stuiten op het verzet van degenen die uitroepen, dat met een dergelijk geloof toch alle zedelijkheid te gronde moet gaan, alle moraal moet verdwijnen en dat er niets kan overblijven van een goddelijke werkelijkheid, dat Satan dan zal heersen op aarde. Dat zal er gezegd worden.

Maar wat zijn de feiten? Er is meer kwaad bedreven door geestdrijvers, die hun uitlegging van wat zij hun geloof achtten aan anderen opdrongen dan door mensen die vrij waren. Er is meer teniet gedaan door het verschil dat men maakt tussen zichzelf en anderen dan er ooit is teniet gedaan door verbondenheden die zijn ontstaan.

Een mens, die niet kan begrijpen dat de regels van het mens zijn niet identiek zijn met de wetten van een bepaalde kerk of levensbeschouwing, zal nooit verder komen. Zij zijn het die in deze tijd de grote moeilijkheden te verwerken krijgen die onvermijdelijk zijn.

Er komen krachten uit de kosmos. De meesten van u weten dat wel. Neem nu dit jaar. De heerser is Saturnus. Waar Saturnus heerst daar worden allerlei zaken openbaar, daar komen conflicten naar buiten. Dat kan niet anders, dat is een kosmische invloed. Het is een wet, die in de kosmos heerst en die op een bepaalde manier op aarde uitwerkt. Maar als dat allemaal gebeurt, dan betekent dat eens te meer dat de mens om toch juist te kunnen leven nog maar één betrouwbare mogelijkheid heeft, namelijk uitgaan van zijn innerlijke erkenning van juistheid, of zo u wilt van de stem Gods of van het geweten. Als hij dat niet doet, ontstaan er problemen.

Ais we kijken naar de toekomst, dan zien we daar een aantal jaren waarin ongetwijfeld allerlei conflicten onvermijdelijk worden. De tijd tussen nu en 1985 is een zeer kritieke tijd. Niet alleen kritiek omdat er een wereldoorlog mogelijk is, omdat er geweld dreigt of omdat overal revoluties zullen uitbreken, dat de aarde zal beven en hier en daar heel eigenaardige vloedgolven en vulkanische werkingen zullen optreden. Neen, doodgewoon omdat de mensheid in deze tijd wordt geconfronteerd met het falen van haar techniek en het falen van haar kerkelijk, geloof. Dat geldt hier, dat geldt in India, het geldt overal. Dus niet alleen voor een godsdienst of voor een geloof. Dit falen zou ik u misschien nader moeten verklaren om mijn onderwerp duidelijker uit de verf te laten komen.

Zoals ik al heb gezegd, heeft een enkele koudegolf (die overigens nog wel korte tijd zal aanhouden) de mens met zijn eigen onvermogen geconfronteerd. Verbindingen zijn verbroken. In de steden wordt de aanvoer van levensmiddelen en verder levensbehoeften moeilijk. De electriciteitscentrales kunnen het niet meer aan. De gasproductie en het gastransport in onvoldoende mate is in vele delen van Europa al erg moeilijk geworden. En toch is er niets gebeurd, behalve dat er eindelijk weer eens een winter kwam zoals er vroeger meer zijn geweest.

De mens heeft gedacht wij hebben het allemaal zo mooi geregeld. Wij hebben zonnepanelen daarmee kunnen we dan electriciteit opwekken en warmte aan onttrekken. Ja, als de zon schijnt wel, maar met een bedekte hemel en met een temperatuur van laten we zeggen 15 gr. onder nul wordt dat toch wel erg moeilijk. Die mens roept uit; Mijn computer kan alles voorspellen. Nou, alle weervoorspellingen van de laatste tijd zijn mis geweest. De mens zegt Wij kunnen overal rekening mee houden. Zeker, maar de voorraden waarmee men rekening heeft gehouden zijn in bepaalde gevallen niet transportabel zoals op het ogenblik blijkt in zowel Rusland, Finland als Denemarken. Daar waar men meer op zichzelf pleegt te vertrouwen is de toestand een beetje beter, zoals in delen van Noord Zweden. De mens heeft altijd gedacht; ach, dat is toch best voor elkaar. De treinen rijden wel en als de boten niet meer varen dan doen we het met een auto. En als dat ook niet gaat, dan doen we het met een vliegtuig. Maar die dingen doen het niet.

Wat de computers betreft, degenen onder u die geloven in de heilige computer en dat zijn er nogal wat zullen ook wel geconstateerd hebben dat computers zeer eigenaardige grillen hebben. Ze nemen b.v. niet aan dat u neen zegt. Als u één keer ja heeft gezegd, dan moet het ja blijven. De P.T.T. zal daar nog wel moeilijkheden mee krijgen. Ze gaan uit van een vast

verkeerspatroon. Ook als dat patroon verandert, blijven ze reageren alsof het verwachtingspatroon het oude is, zoals gebleken is bij de verkeerscomputer in Utrecht.

Men is op een gegeven ogenblik van zoveel technische voorzieningen afhankelijk dat men niet meer kan begrijpen hoe hulpeloos men is, omdat men niet begrijpt hoe beperkt de mogelijkheden zijn. Een eenvoudig voorbeeld?

Ongeveer 1/3 van de bewoners van deze stad heeft elektrische verwarming of een verwarmingssysteem waarbij electriciteit een noodzakelijk bestanddeel is brandstofpompen e.d. Het uitvallen van de stroom gedurende 24 uur behoort ook nu tot de mogelijkheden. En als het dan zo koud is, hoe wilt u zich dan warm houden? Met klappertanden? Als u dat reëel bekijkt, dan is de maatschappij ontzettend kwetsbaar. De komende jaren zal die kwetsbaarheid steeds weer op verschillende manier worden aangetoond. Dat betekent dat de onzekerheid van de mens veel groter wordt, dat hij wel moet terugvallen op enerzijds een vertrouwen op zichzelf en voor zichzelf moet zorgen, anderzijds moet vertrouwen op de samenwerking met anderen.

Natuurlijk, er zijn langdurige perioden van ellende nodig willen de mensen tot een matige samenwerking komen. Maar het is die samenwerking, die in het kader van het geloof van een nieuwe tijd waarover we nu spreken noodzakelijk en onvermijdelijk is geworden, ook zuiver materieel. Deskundigheid blijkt keer op keer te falen. Dan moet je dus zoeken naar een andere uitweg en die is zelf leven, zelf doen.

Als alles goed gaat, als je denkt alles onder controle te hebben, dan kun je idealistisch en perfectionistisch denken, zoals men in Nederland meestal doet. Daar heeft men de sociale voorzieningen dermate verfijnd opgezet, dat niemand er meer weg in weet en zo iedereen het zijne kan krijgen, als hij maar handig genoeg is, om gelijktijdig strijdige artikelen aan te halen bij zijn eis. Dat zijn doodgewoon dingen waar men op dit moment niet bij stilstaat. Maar als in Nederland de staat op een gegeven ogenblik niet meer de mogelijkheid heeft en dat is zeker niet uitgesloten om laten we zeggen in 1980 al die sociale voorzieningen te handhaven, wat dan? Dan zijn er een hoop mensen, die niet meer weten hoe ze het moeten doen. Die niet meer weten waar ze naartoe moeten. Want iedereen zegt; Ik heb toch mijn recht. Degene, die het sterkst is (die bezit heeft), zegt. Mijn recht blijf ik handhaven. Het resultaat? Dat zult u wel zien.

Het resultaat is dan dat de mensen elkaar moeten helpen ten koste van alles desnoods om voor zichzelf nog een bepaalde levensmogelijkheid te behouden. Dat ligt allemaal in de lijn van Aquarius. Als je in de ellende zit, dan is het veel belangrijker dat je een buurman hebt die bereid is jou te helpen als het nodig is dan de vraag of hij nu met een, twee of drie vrouwen slaapt of misschien een andere voorkeur heeft. Dan gaat het erom wat hij voor jou kan betekenen. Maar daar moet je iets tegenover zetten de aanvaarding en van jouw kant ook betekenis winnen voor de ander, dan valt de kritiek vanzelf weg. Het wordt dan veel moeilijker de mensen te beoordelen en te veroordelen. Je kunt alleen nog maar kiezen tussen je klakkeloos te onderwerpen aan geweld of opkomen voor jezelf.

Dan is het ook niet meer zo interessant te spreken over het onrecht in perfide staten. Je hebt het veel te druk met te zorgen dat het onrecht in je eigen omgeving niet gaat domineren.

Kijk, die situatie ligt op het ogenblik a.h.w. klaar. Ze is onvermijdelijk. En als je nergens meer in kunt geloven, niet meer in de juiste bestuursvorm, niet meer in de computer, niet meer in de technische cultuur, niet meer in de verworvenheden van onze beschaving, waar moet je dan nog in geloven? Als je negens in gelooft, kun je aan jezelf ook niet geloven en dan heb je niets meer. Het antwoord is duidelijk.

Je moet geloven aan de kracht in jezelf. Je moet geloven dat er een weg en een mogelijkheid is om ondanks alles toch het goede te bereiken en waar te maken. Je moet begrijpen dat iedereen het op zijn eigen manier moet doen, omdat je eenvoudig niet meer de mogelijkheid hebt om anderen te betuttelen. Dat is de basis waaruit het geloof voortkomt.

In deze periode begint het. De ontwikkeling van het denken, van de innerlijke inwijdingen is traag, maar toch wel actief op gang gekomen.

Nu komt er een wereld met steeds veranderende omstandigheden, met ongetwijfeld in de nabije toekomst ook een aantal heel grote rampen. O, niet dat u daar veel last van zult hebben, maakt u zich geen zorgen. In de wereld zal er een verstoring zijn van alle verwachtingen van gestelde waarden en problemen. De mens wordt terugverwezen naar zichzelf. En als hij dan die innerlijke kracht leert gebruiken, als hij daarmee leert werken, als hij gelijktijdig solidair is met zijn medemensen, dan blijken er ondanks rampen en ondanks grote veranderingen wel degelijk mogelijkheden te zijn. Maar de solidariteit kan dan niet meer berusten op een groepsbelang. Ik geloof dan ook niet, dat men de toestand kan verbeteren, door te demonstreren of door de tegenstander neer te schieten of auto's in brand te steken. Dan moet je werkelijk in jezelf grijpen.

Wat is nu de situatie in deze aanlopende Aquariusperiode? Dat loopt nog ongeveer 690 jaar, dus u heeft nog wel even de tijd.

De mens, die zich bewust wordt van zijn innerlijke kracht, leert daarvan bijna automatisch gebruik te maken. De mens, die niet meer kan vertrouwen op allerlei waarschuwingssystemen rond hem die de taak a.h.w. overnemen, zal weer in zichzelf en middels zijn zintuigen de waarschuwingen gaan zoeken waardoor hij tijdig op de hoogte is van gevaar. De mens, die niet neer kan rekenen op een automatische verzorging, zal zich gaan afvragen wat hij werkelijk nodig heeft en hoe hij dat zo lang mogelijk kan behouden. De mens zal daarbij ook voortdurend op zijn innerlijk weten, zijn innerlijke gevoelens een beroep moeten doen. Maar het gaat verder dan dit.

Het is natuurlijk heel prettig als de dames kunnen bevallen in een gespecialiseerd ziekenhuis in een lichte kamer, met fleurige bloemen en bovendien de gaven van babykleertjes aan het bed. Maar als dat niet meer zo kan, als die voorzieningen niet meer functioneren, dan moet er ook bevallen worden of het je bevalt of niet. En als het dan zover is, dan zal iedereen moeten helpen. Ook de buurvrouw, ook papa wiens taak de laatste tijd was teruggelopen tot het uitdelen van sigaren en het opzetten van een hoge borst.

Dan zal iedereen bereid moeten zijn om iets te doen. Als mensen ziek zijn en er zijn geen doktoren bereikbaar, dan moet je die mensen genezen. En als je dan geen geneesmiddelen hebt, dan probeer je het met geestelijke genezing. Met geestelijke kracht kun je heel wat toen. Als er geen mogelijkheid meer is om via de t.v. of de radio te horen wat er elders gebeurt, dan is het misschien mogelijk om je gedachten uit te zenden en zo het een en ander te vernemen omtrent een situatie waarvan je graag op de hoogte wilt zijn.

Helderziendheid is eens deel geweest van een enorm communicatienet dat zich vroeger over heel Egypte heeft uitgestrekt. Het gebruik van helderzienden was b.v. een van de redenen dat de beruchte Denghis Khan bij zijn opmars zo prima rekening wist te houden met de tegenstand die hij zou ontmoeten. En vóór de semaforen als eerste seindient in Frankrijk werkzaam waren, is er een tijd geweest dat generaals bijzonder gevoelige mensen bij zich hadden in de Staf die hun aanwijzingen gaven. Ze zeiden; Ik geloof, dat dit of dat kan gebeuren. Waarmee de generaals dan rekening hielden. Dat soort dingen gaat terugkomen.

In een wereld waarin de betrouwbaarheid van de cultuur en de beschaving minder wordt, moet je meer op jezelf gaan rekenen. Als er geen leidingwater meer is, dan moet je je toch gaan afvragen waar je redelijk drinkbaar water vandaan kunt halen. Als er geen gas meer is, dan moet je toch eens overwegen hoe je misschien met hout kunt steken dat is nog wel ergens te krijgen. Misschien kom je dan ook tot de ontdekking dat asfalt ook kan branden. Ik wil naar zegen je moet je dus aanpassen.

Nu denkt u dat ik bezig ben met een voorspelling van enorme rampen in de komende tijd. Maar ik wijs u alleen op zaken die incidenteel, maar wel bij voortdurend in de komende tijd hier en daar zullen optreden. In uw eigen land zal het voorlopig niet zo'n vaart lopen. U heeft nu voldoende last van vakbonden, regeerders en de bijkomende partijen. In andere landen kan

dat heel wat erger worden zoals in Turkije, India, Indonesië, de Philippijnen, rond de Hawaii eilanden. En laten we niet spreken over Chili waar dit jaar ook een paar schokkende ontwikkelingen zullen plaatshinden dank zij de natuur. Dit betekent, dat de mens wordt verwezen naar zichzelf en dat steeds meer mensen gaan begrijpen dankzij op zichzelf moeten kunnen terugvallen. En dan heb je die innerlijke kracht, die God juist bijzonder hard nodig.

Het geloof van de toekomst is geen geloof in artikelen, maar geloof in krachten. De uitwerking daarvan ligt niet in de bouw van kerken en de uitdeling van sacramenten, maar in het verrichten van die paranormale prestaties die nodig zijn om medemensen te helpen. De moraal daarvan zal niet gelegen zijn in wat je wel of niet moogt eten, wat je wel en niet moogt doen en onder welke omstandigheden het ene wel en het andere niet is toegestaan. Het ligt alleen in de vraag; Hoe kan ik komen tot een zo harmonisch mogelijke samenwerking met anderen? Een dergelijk geloof is zich aan het ontwikkelen.

In zo'n geloof zullen wij zien dat het sectarisme, dat nu overal om zich heen grijpt, sterker wordt. Dit sectarisme is het toevluchtsoord van de mensen die de moed niet hebben om zelf de verantwoordelijkheid op zich te nemen. Mensen, die zich liever de hersens laten spoelen dan zelf na te denken en voor, een vraag komen te staan waarop zij geen antwoord weten.

Maar juist deze secten zullen, in hun confrontatie met een wereld, die zij als vijandig beschouwen, steeds meer aan zichzelf te gronde gaan. Wie dit beseft, kan het naar ik meen met de conclusie van dit onderwerp wel eens zijn.

Er ontwikkelt zich een nieuw godsbesef en daaruit een nieuwe vorm van een persoonlijke godsdienst. In deze godsdienst zijn uiterlijkheden en regels van minder belang. Het is de innerlijke harmonie en het gebruik van innerlijke krachten die in de plaats treden van de uiterlijkheden welke in deze tijd nog steeds bestaan.

❖ *Is dit een beetje een openbaring van hetgeen de nieuwe Wereldleraar en de Wereldmeester hebben gezegd?*

Het is daarvan geen openbaring. Het is wel iets waardoor de zin van hetgeen zij hebben gezegd en geleerd veel duidelijker wordt. Want nu gaat blijken dat hetgeen zij hebben gezegd niet alleen maar theorie is, maar dat het zelfs een praktische noodzaak zal worden, zodat het een voorbereiding is geweest niet alleen op een hiernamaals, maar ook op een juister feitelijk bestaan op deze wereld.

❖ *In hoeverre is het voor de mensen in de steden mogelijk om selfsupporting te worden?*

Dat lijkt heel erg moeilijk en het betekent dus ook dat ontstedelijking steeds verder zal voortgaan. Er worden steeds meer mensen naar buiten gedreven. In uw land zal dat misschien moeilijker zijn dan elders. Maar als we kijken naar de satellietsteden zoals die zich hebben gevormd rond elke grote stad in de Ver. Staten, dan hebben die mensen daar allemaal tuintjes. Zelfs u kunt, indien het nodig is op uw balkon nog wel het een en ander aan voer telen. U heeft veel meer mogelijkheden. Bovendien, als u die mogelijkheden niet heeft, dan trekt u weg.

Er bestaat een heel bekende profetie. Ze is niet van ons en is al wat ouder. Ze eindigt ongeveer als volgt:

"De puinhopen van Londen zijn groene heuvels geworden. Kinderen dansen waar eens mensen zich hebben voortgehaast. Maar de wereld is herboren. De natuur heeft recht hervonden en de mens zichzelf".

Ik kan u voor de komende dagen nog een raad geven Pas u steeds aan het ergste aan, dan valt het u voortdurend mee. Maar denk niet, dat het beter zal gaan, want als u dat doet, dan valt het voortdurend tegen.

HET DEBACLE

Als je dat zo zegt, denkt iedereen welk debacle zal, hij bedoelen? Want er zijn er in deze dagen zoveel. Neem b.v. het politieke debacle. Het CDA dat zich op het ogenblik ongegeneerd gedraagt als een amoebe die voldoende voeding heeft gehad en nu op het punt van splitsing staat.

Het debacle van de politici die over het algemeen met al hun specialismen zo kortzichtig zijn dat ze teveel denken aan hun eigen belangen en partijbelangen en daardoor niet komen tot reële oplossingen. Dat geldt voor de staatslieden precies hetzelfde.

Kijk nu naar Begin en Sadat. Het zou zo gemakkelijk zijn, als ze allebei ook maar een stap terug zouden doen (dat hoeft niet eens in het openbaar te gebeuren), dan zou er een overeenkomst kunnen worden gesloten. Maar Begin denkt natuurlijk aan zijn partij en met de partij denkt hij aan de moeilijkheden die in zijn land politiek en anderszins zouden kunnen ontstaan, als er een erkenning van de Palestijnse staat of de mogelijkheid daartoe zou plaatsvinden. Sadat aan de andere kant begrijpt heel goed dat hij veel kan doen. Maar je kunt toch niet in tegen de moslims die meestal pro-arabisch zijn. Dientengevolge is er geen vrede.

Het is eigenlijk overal hetzelfde. Neem Carter, die nog steeds de overtuiging heeft dat zijn glimlach de pleister op alle wonden is. Hij denkt, dat hij met peanuts de wereld kan kopen. Dat is nog lang niet waar.

Dan de andere kant zie je Breznjef, die op dit moment nog steeds in de overtuiging verkeert dat hij op de oude koers kan verder gaan zonder binnenslands of buitenslands moeilijkheden te krijgen en een soort afpersingspolitiek kan spelen zoals vele anderen het doen. De vakbondsleiders hebben dat afgekeken van de grote politici. Neen, als je over debacle spreekt, dan spreek je eigenlijk over zoveel verschillende zaken dat mijn titel maar al te zeer gerechtvaardigd is.

Laten wij beginnen bij het economische debacle. In de economie is men steeds uitgegaan van het standpunt dat alles moet groeien. Dat kan natuurlijk wel, maar dan moet je het ook regelmatig kunnen begieten. De grote moeilijkheid is nu dat je een voortdurende economische expansie alleen dan kunt handhaven, indien je een steeds groeiend afzetgebied hebt. Maar er zijn steeds meer volkeren die zich niet meer willen laten afzetten. Dat betekent dan weer dat daardoor de economische groei eruit is. Als dat het geval is, dan betekent dat ook dat alle plannen, alle verwachtingen eigenlijk beschaamd worden.

Er zijn fabrieken gebouwd alleen omdat men rekende op een groei in deze jaren die nu niet optreedt. Men heeft arbeiders aangenomen en arbeidskrachten vastgehouden, omdat men meende dat de economie toch welweer een opleving zou vertonen. En nu blijkt dat dat niet het geval is. Maar niemand wil een stapje terugdoen. Het winstpercentage moet gehandhaafd worden. De lonen moeten verder omhoog en zo kunnen we doorgaan. Het resultaat is, dat de economie op zichzelf best gezond is te maken, maar dat ze alleen gezond kan zijn, indien ze zich weer beperkt tot een productie die in overeenstemming is met de behoefte en tevens een loon aanbiedt waardoor in die behoefte werkelijk kan worden voorzien zonder dat er verder luxe is.

Het is eigenlijk op het ogenblik met de mensen zo gesteld, dat ze om te skien naar Zwitserland gaan waar geen sneeuw ligt en dan thuiskomen in Nederland waar een heel pak ligt. Dat klinkt een beetje vreemd, als je dat zo opmerkt, maar is het eigenlijk niet waar?

De mensen gaan overal ver weg. Ze willen naar Afrika, naar India. Ze gaan naar Disneyland en weten niet eens dat er een vergelijkbaar amusementspark in Nederland bestaat, laat staan dat ze zich realiseren dat er een Disneyland is opgebouwd in West Duitsland. De mensen willen allemaal heel ver weg gaan. Ze willen grote bestedingen doen. Ze willen steeds snellere en

betere auto's hebben waarmee ze steeds minder hard kunnen rijden en steeds minder aan een auto hebben, terwijl die steeds meer kost. Op die manier kom je nergens.

In de economie zal moeten gelden dat men begint een beperking toe te passen op elk terrein. Dat wil zeggen een beperking van productie uitbreiding en van productie intensifiëring. Dat men daartegenover stelt een matiging van loon, een beperking van werktijd en gelijktijdig een consumptiepatroon dat niet zozeer dan luxe, maar aan eerste levensbehoeften is gewijd. Maar wie dat vertelt, kan het nooit verkopen.

Er zijn voldoende leiders die alle kleinere leiders onder de voet lopen met de eisen die ze hebben voor, degenen waarvan ze aannemen dat ze hen zullen volgen. En dan blijkt, dat het niet gemakkelijk gaat. Een typisch voorbeeld hiervan kunt u in uw eigen land zien de staking van de binnenschippers. Die is op het ogenblik al uiteengevallen in de fatsoenlijken en de knokploegen. Nu is het zo, dat de fatsoenlijken de knokploegen niet kunnen erkennen, maar dat de knokploegen het niet nemen, als de pogingen niet door de fatsoenlijken worden erkend. Dus binnenkort gaan ze onderling knokken. In Knokke is een casino en dan is het maar een gok wie daar met de winst gaat strijken. De meesten verliezen. Als je het zo bekijkt, dan zit het met de economie niet erg mooi.

Er zijn ook nog andere moeilijkheden. De winter, in Rusland heeft in bepaalde streken zo hard toegeslagen dat daardoor een vertraging van de voedselproductie in de lente zeer zeker te verwachten is. Dat staat nu al vast. Maar helaas heeft men wel een behoorlijke productie nodig, anders is er een tekort aan eten. Dientengevolge moet er nu reeds methoden worden uitgevonden waarmee men toch in korte tijd meer voedsel zou kunnen verkrijgen. Dat kun je natuurlijk het best doen door het ergens weg te halen waar ze het wel hebben in een satellietstaat b.v. die niet zo hard is getroffen. Maar die neemt dat ook weer niet. Die mensen denken dan wij vreten ons liever in een keer zat en dan lijden we samen met jullie honger dan dat wij honger lijden, terwijl jullie je zat eten. U vindt dit misschien een eigenaardige manier van betogen. Maar het is zo, dat er reeds nu schade is aangericht in bepaalde gebieden ten aanzien van de landbouw.

Het gaat een heel goed wijnjaar worden, maar er zal ontzettend weinig wijn zijn, want er zijn heel wat wijnbouwgebieden getroffen. Nu is dat gezien de economische opzet in Frankrijk op het ogenblik ideaal. Want daar heeft men nu zo weinig wijn dat men toestemming kan krijgen om met goedkopere wijn (uit Tunesie b.v.) de zaak aan te lengen om het dan toch als een duur merk te verkopen. Dat ziet men dan gelijktijdig als hulp aan onderontwikkelde gebieden vooral de onderontwikkelde wijnsmaak van de noorderling.

Er is een tijd geweest dat Bordeaux een geweldige reputatie had, Toen bleek op een gegeven ogenblik, dat men alleen maar eau kon zeggen Bordeaux was het niet meer. Het resultaat was dat de verkoop van de Bordeaux aanmerkelijk is teruggelopen. Dat had weer tot gevolg dat de wijnboeren dus meer steun van het gouvernement moesten gaan vragen om goed te maken wat de verkopers door hun vervalsingen hadden bedorven. Als je dat allemaal zo bekijkt, dan zeg je Op het ogenblik is een debacle voor zeer vele zaken heel dichtbij.

Men, is ook onlogisch. Ik neem Nederland als voorbeeld. In Nederland is het op het ogenblik zo, dat gezien de manier waarop het spoorwegnet wordt geëxploiteerd de gemiddelde kosten ongeveer 100% hoger liggen dan de gemiddelde inkomsten. Dit geldt zeker voor het reizigersvervoer en in mindere mate voor vrachtvervoer Nu zou daar natuurlijk wel een oplossing voor te vinden zijn. In de eerste plaats doe afstand van heel veel luxe. Vernieuwing is goed, maar het kan wel eens te kostbaar worden. In de tweede plaats; beperk de betaling van de niet direct aan het vervoersbedrijf verbonden kosten en probeer 100 % van die kosten op rekening van de staat te brengen. Sla elke Nederlandse burger eenvoudig aan voor een vervoerspas. Dan zal blijken, dat gezien deze heffing de staat gemakkelijk het gehele spoorwegvervoer inclusief het vrachtvervoer kan financieren, dat er geen tekorten meer optreden en dat gelijktijdig het treinverkeer in een grotere en betere frequentie kan verlopen dan op het ogenblik het geval is. Maar ja, dan moet je iets voor niets geven en dat kan niet.

Zo blijkt het in Egypte ook heel goed mogelijk te zijn, om de daar heersende armoede op te heffen, mits men zou uitgaan van een gemiddelde verbruiksvergunning per hoofd, die voor alle klassen gelijk is en gelijktijdig van kracht wordt. Als men dat namelijk zou doen, dan zou dit land beschikken over genoeg voorraden om iedereen voldoende te voeden, voldoende te kleden en voldoende te huisvesten. Zeker, er zal wat luxe verloren gaan, maar dat is ook alles. Als je kijkt naar de manier waarop het nu wordt aangepakt (met omkoperij, met allerlei ophitserij), dan kom je tot de conclusie dat die gehele economisch sociale opzet eigenlijk een volkomen debacle is.

Maar we zijn er nog niet. Ik verwacht in het komende jaar een zevental schandalen waarbij hoge regeringspersonen betrokken zijn. Nu is de grote moeilijkheid van deze heren helemaal niet dat die schandalen er zijn. Per slot van rekening, iedereen heeft wel een of ander geraamte in een kast staan, nietwaar. Maar het feit is, dat ze net doen alsof dat er niet is.

Heel veel heren die zich als bijna heilig voordoen, zoals St. Andries, blijken niet alleen een flatje te hebben, maar ook uitgebreide gebruiksmogelijkheden daarvoor welke niet onder de gezinsplanning vallen. Een dergelijk schandaaltje kan wel eens erg lastig worden. Dan zijn er ook nog heren die in het verleden allerlei dingen hebben gedaan die niet mogen. Er zijn ook heren die dank zij de medewerking van hun collega's bepaalde zaken hebben kunnen verdoezelen, die eigenlijk al openbaar hadden moeten zijn. Nu wil ik het helemaal niet hebben over Menten. Menten is een zaak van centen. Maar toch, als je ziet wat er allemaal aan de hand is, dan kijk je alleen in Nederland je ogen al uit. Dan zal menig goede en rechtgeaarde Nederlander uitroepen O, hoe is het mogelijk, deze onzedelijkheid, deze verkwisting, deze omkoopbaarheid in ons toch zo fatsoenlijk land!

Hetzelfde speelt zich ook af in West Duitsland. In dit land komen ook een aantal heren op een gegeven ogenblik aardig voor het blok te zitten. Zelfs sommige anti nazi's die met hun SS verleden zeer in hun maag zitten.

Dan hebben we ook nog de situatie in Italië. Italië waar een groot aantal schandalen van de upper-ten waarbij regeringspersonen betrokken zijn openbaar gaan worden en waar dan natuurlijk de strijd tussen de communisten en de kerk weer een ander karakter gaat krijgen iets waar de Paus ongetwijfeld wel raad mee weet. Maar ja, als de Paus geen raad meer weet, dan is de geest weg.

Engeland heeft ook nog een paar heel leuke schandalen te verwachten, waaronder één waarbij het koninklijk gezin is betrokken.

In Nederland is het trouwens ook niet brandschoon.

In de U.S.A. komen een paar heerlijke zaakjes aan het licht, o.a. het bureau dat nog steeds de Indianenzorg beheert komt in een vreemd daglicht te staan. Daarnaast blijkt, dat er in bepaalde gebieden, zoals de steden New York, Chicago, Denver, San Francisco, Oklahoma City, de meest wonderlijke manipulaties met gemeenschapsgelden zijn uitgehaald.

O, het zal wel zo'n vaart niet lopen, denkt u dan. Maar het betekent wel, dat de betrouwbaarheid van de autoriteiten wordt aangetast. Men heeft eens gezegd; De vrouw van de stadhouder moet boven alle verdenking staan (Potifars vrouw). De vrouw misschien nog wel, maar de stadhouder zelf staat in een vreemd daglicht. Dat is in vele landen een reden om het geloof wan het gezag op te zeggen. Maar wat blijft er dan over? Terreur. Terreur over en weer.

U kunt het nu zien bij de Sjah waar de Perzen elkaar uitpersen en men hoopt de Sjah af te persen om daardoor voor Perzië toch weer een mogelijkheid te scheppen om de druk wat te verminderen. Maar dat gaat ook niet zo gemakkelijk, omdat er twee partijen tegelijk aan het werk zijn. En wat gebeurt er dadelijk, als de ayatullohs hun zin hebben gekregen? Heel eenvoudig Er blijken dan plotseling schandalen te zijn waarbij o.a. de voorman van de "komijne kaas" Khomeini betrokken is. Deze heeft namelijk nogal vreemde manipulaties uitgehaald. Deze manipulaties werpen bovendien een zeer eigenaardig licht op de situatie

waarin bepaalde Franse regeringspersonen zichzelf hebben geplaatst. Ik noem nu maar een paar feiten, er zijn er nog veel meer.

Maar als de mensen niet meer kunnen geloven in hun voorgangers, de predikers van hun geloof, de staatslieden die alle verantwoordelijkheid voor hen moeten dragen wat blijft er dan nog over? Niet veel. Dan moet er naar een nieuwe weg worden gezocht. Die nieuwe weg zal ongetwijfeld met een hele hoop hobbels bezaaid zijn, maakt het is duidelijk dat de machthebbers niet bereid zijn om zonder meer hun macht aan de kapstok te hangen. Zij zullen hun macht willen behouden langs slinkse wegen of op welke andere manier dan ook. Maar het volk wil hen niet meer en kan hen niet meer aanvaarden. Dan krijg je toch een volkomen debacle. Iran is maar een voorbeeld, van wat zich in vele landen en gebieden zal gaan afspelen in de komende jaren.

Als ik dit nu zo zeg, dan zal er voor u toch wel een beeld gaan rijzen van een wereld in verwarring. En daar zitten we nu precies in. Het debacle is helemaal niet het debacle van de mensheid, maar van de illusies die de mensheid heeft opgebouwd. Er zijn nog heel veel mensen die geloven dat een bankier een rechtschapen en eerlijk mens is, maar dat kan wel eens verkeren. Er zijn heel veel mensen die nog steeds geloven dat wat in de bijbel staat altijd van toepassing is. Dat blijkt echter niet waar te zijn.

Het is het debacle van een maatschappij, van. Een maatschappelijke visie, van één geloof in eigen mogelijkheden waardoor men aan de werkelijkheid is voorbij gegaan. Dat is het grote debacle. Dan moeten we kijken, of er ondanks alles niet een paar optimistische punten te vinden zijn.

In Afrika krijg je dit jaar natuurlijk weer voortdurend oorlogen. En als er geen oorlogen zijn, dan is er wel een binnenlandse strijd waarbij de ene stam de andere om hals brengt. Ze doen daar ontzettend veel om beperking van de wereldbevolking in de hand te werken. Maar wat blijkt nu?

Men heeft daar een aantal westers ideeën overgebracht met het gevolg, dat de mensen daar iets verwachten. Wat zij verwachten is echter niet datgene wat voor hen mogelijk is. Zij zouden moeten grijpen naar hun eigen benadering, hun eigen middelen. Zij zouden moeten proberen met zeer eenvoudige middelen iets op te bouwen wat nog net aanvaardbaar is voor het westen, maar wat in overeenstemming is met hun traditie, hun eigenleven. Die mogelijkheid is er en zal bij gebrek aan beter ongetwijfeld meer en meer worden benut.

Eet is erg aardig om allerlei beestjes uit hout te snijden seriewerk voor de westerse markt. Maar als ze in het westen geen geld meer hebben, dan kopen ze geen beestjes die hebben ze dan zelf. Dus je zult iets nuttigs moeten maken. Dat geldt ook voor zoveel andere dingen.

Als je kijkt naar de gehele ontwikkeling zoals die zich op het ogenblik afspeelt, in India, dan zie je dat daar een debacle onvermijdelijk is. Wat gebeurt daar? Wij krijgen de trek naar de grote steden plus de hongerproblemen die daaruit voortkomen. We krijgen te maken met een verkeerde benadering van de dorpsgemeenschappen waardoor niet een optimaal product kan worden verkregen. Men heeft daar veel voedsel nodig, meer dan er in feite is. Men gaat uit van een marktstructuur die niet in overeenstemming is met de middelen en de mogelijkheden van het volk. Als men daar nu terugkeert in de richting van de kleine communegemeenschappen (dat is hier en daar gebeurd), aan blijkt dat zo'n kleine gemeenschap voor zichzelf een betere watervoorziening kan verzorgen, dat men door gezamenlijk de velden te bebouwen veel meer resultaten krijgt, een veel betere opbrengst en ook groter rendement dan als ieder alleen voor zijn eigen lapje grond zorgt.

Men ziet dat kleine industrieën kunnen worden opgebouwd war bij de vrije tijd goed wordt besteed. Die kleine gemeenschappen halen het wel. Maar zij hebben dan ook geen mogelijkheid meer om zich te voorzien van een uitgebreide hoeveelheid priesters, saddoes en hoe al die heilige mannen ook mogen heten, die gehuld in as en schaamteloosheid zichzelf martelend de eeuwigheid zitten te verkondigen zonder daarbij hun consumptie van het tijdelijke te beperken. Die kun je dan gewoon niet meer hebben.

In India zal de ontwikkeling enorm veel moeite kosten, want men heeft steeds iets willen bereiken. En degenen die dat hebben bereikt in eigen ogen, zitten daardoor in een westerse traditie. Ze zijn klerk geworden of misschien militair. Ze zitten in de adel, maar ze zijn niet meer de mensen die met eenvoudige middelen het meest willen bereiken. Als u dat goed in de gaten houdt, dan wordt u duidelijk wat het probleem is. Het debacle ligt niet in de mensheid. Het ligt in het systeem waardoor de mens waarden hanteert die niet van toepassing zijn op zijn werkelijke mogelijkheden en omstandigheden.

Het zou zeker goed zijn om hieraan een kleine toekomstvisie te verbinden.

Wij moeten er rekening mee houden dat de eerstkomende 10 tot 15 maanden (dat verschilt per gebied) de ontwikkelingen aanmerkelijk sneller zullen verlopen dan men verwacht. Er zijn sterke fluctuaties te verwachten b.v. in economisch opzicht, opleving in de wereldhandel, die weer in elkaar zal storten, we zullen dat zien in omzet, in productie en wat dies meer zij. Het is duidelijk, dat de conflicten die dan ontstaan voortkomen uit een verwachting dat een zich aankondigende goede tendens zal doorzetten. Dat betekent, dat in Nederland arbeidsconflicten mogelijk zijn waaraan men zeker niet zou zijn begonnen, indien men de ineenstorting van de wereldmarkt zou hebben voorzien.

Er zijn bepaalde aspecten waarmee je moeilijkheden kunt krijgen. Bijvoorbeeld de opleving van de dollar. Die opleving heeft indirect op de gehele geldhandel invloed. Maar dat wil ook zeggen op de mogelijkheid om huizen te bouwen. De huizen moeten goedkoper worden of ze worden onverkoopbaar. Dat is dan in Nederland het geval.

Als ik verder kijk, dan zie ik een paar heel eigenaardige verschijnselen. Nu hebben we het niet over de vliegende schotels, die natuurlijk prompt weer worden ontmaskerd als uit elkaar vallende satellieten en dergelijke. Kortom, alles behalve dat wat het werkelijk is.

Wij zullen ook te maken krijgen met elektrische verschijnselen in de atmosfeer. Die elektrische verschijnselen kunnen op uw breedtegraad tot zeer hevige onweders aanleiding zijn en ze kunnen in de winter in enkele gevallen ook noorderlicht veroorzaken. Die lading gaat dan weer gepaard met magnetische stormen.

Magnetische stormen betekenen een ontregeling van alle op magnetisme gebaseerde apparaten en apparaturen, bovendien vaak een storing in uurwerken die veel stalen onderdelen hebben. Het is begrijpelijk dat daaruit nogal wat verwarringen kunnen voortkomen. Het zou zelfs indirect. moeilijkheden kunnen veroorzaken op de oceanen waar elektrische installaties plotseling falen, waar kompassen e.d. voor enkele dagen onbruikbaar zijn en je dan maar moet zien waar je aan land komt. Dan zit men weer op het peil van Columbus; God zegene de greep.

Als ik die verschijnselen zie (in de eerstvolgende 10 maanden), dan denk ik er zit nog wel het een en ander te werken in de aardkorst. Er zullen nog wel wat aardbevingen en vloedgolven komen. Dat is allemaal op zichzelf niet erg, als je erop rekent. Maar als je daar nu net niet op rekent, dan kunnen ze heel vreemde dingen tot stand brengen.

Ik denk, dat er wel wat rampjes zullen gebeuren. In als ik zie hoe men daarop zal reageren, dan wordt dat een debacle. Bij die raspen is het eerste dat nodig is menselijk hulp. Geen opengestelde gironummers, geen verklaringen van staatslieden, geen bezoek van vooraanstaande personen aan rampgebieden. Wat nodig is, is doodgewoon hulp. Die hulp moet dan gegeven worden niet vanuit het standpunt van; wij zullen je alles teruggeven van wat je hebt verloren, want dat is niet mogelijk. Maar vanuit het standpunt wij stellen jullie in staat zo snel mogelijk het rampgebied te verlaten en geven jullie de eerste levensbehoeften waardoor jullie jezelf voorlopig kunt handhaven. Op die manier zou het moeten gaan.

Als ik dan nog even naar de aandelen markt kijk Dow Jones draait op een gegeven ogenblik dol. Het is net of de koersen de hik hebben hup omhoog, hup omlaag. Wat voor speculanten misschien heel aardig is, als ze er feeling voor hebben, maar wat wel betekent dat de hele geldmarkt wordt ontregeld. Degenen die aandelen hebben zullen er waarschijnlijk wel een paar stropjes aan hebben. In de praktijk komt het er wel op neer dat de gelden, die normaal voor

aankoop van luxe goederen zouden worden gebruikt, nu verdwenen zijn. Het is een geluk, dat er maar heel weinig mensen zijn die aandelen op marge hebben.

Dat wil zeggen, dat men een lening sluit waarmee men een nog niet betaald aandelenpakket als onderpand geeft. Men geniet dus wel de rente van de aandelen, maar in feite werkt men met het geld van een geldgever, een bank b.v. Als de rente, die de aandelen opleveren hoger is dan de rente die men moet betalen aan de bank, dan is men goed af. Maar als de waarde van die aandelen daalt, dan blijkt dat de lening is overtrokken er is geen voldoende onderpand meer. En dit betekent niet meer zoals vroeger dat dan de lening wordt opgezegd en de aandelen worden verkocht. Nu moet men meer gaan betalen. Dat betekent, dat heel veel mensen, die in de luxehandel zitten in grote moeilijkheden zullen geraken. In Nederland zullen er b.v. minder lederen bankstellen worden verkocht dan in de afgelopen jaren. Wat ik hiermee probeer duidelijk te maken is dit;

Wij moeten er rekening mee houden dat juist in de z.g. luxehandel grote slagen zullen vallen. Dat betekent b.v. dat de kleine industrie in Nederland op een gegeven ogenblik op het dak kan gaan zitten, omdat b.v. costuums die nog hier gemaakt kunnen worden te duur zijn voor degenen die ze zouden moeten dragen.

De hele wereld moet een nieuwe aanpassing zoeken. Men moet een nieuwe benadering zoeken van het leven. En die benadering van het leven is zeker niet gelegen in een vasthouden aan hetgeen je hebt en zien dat je wat meer te pakken krijgt, want dat kan niet meer. Het betekent, dat je je eigen weg moet leren gaan, dat je zelf zult moeten werken voor hetgeen je nodig hebt, dat je zelf zult moeten doen wat noodzakelijk is en dat je alle ideeën van uitbreiding (economisch, geien of anderszins) voorlopig maar in de koelkast moet zetten.

Hiermee ben ik dan aan het einde gekomen van deze beschouwing over het debacle. Het debacle van de mensheid, die in haar besef niet heeft kunnen meegroeien met de werkelijke mogelijkheden en de middelen waarover ze beschikt, die daardoor de middelen waarover ze beschikt voortdurend misbruikt, haar mogelijkheden overschat en situaties schept die zij niet meer aankan. En als u dat te pessimistisch is, denk dan maar zo; Een mens komt er door, maar een hele hoop pretenties zullen moeten sneuvelen.

AANPASSING

Aanpassing is eenvoudig; begrijpen wat er is en je zo gedragen dat je zo dicht mogelijk bij het mogelijke leeft zonder gelijktijdig alles wat je graag zoudt hebben overboord te gooien.

Als je dus ziet dat je niet alles kunt doen, moet je er een mouw aan passen door je zodanig aan te passen dat je nog net datgene doet wat bijna niet mogelijk is, naar toch nog net haalbaar. Het is politiek gezegd het voortdurend werken met het uiterst haalbare zonder ooit illusies te koesteren omtrent verdere mogelijkheden.

Je aanpassen betekent in jezelf leven met jezelf, vanuit jezelf de wereld zien zonder pretenties, zonder verwachtingen, zonder beroep op anderen en op deze wijze steeds bewuster en met eigen middelen meer bereiken.

Ook geestelijk betekent aanpassing niets anders dan; het overboord gooien van al datgene wat in feite geen zekerheid is. Ik vind het b.v. krankzinnig dat men zegt; Getuigen in de zaak Menten kletsen over onbewezen dingen, terwijl ze de pastoor en de dominee rustig hun gang laten gaan. Die zou men dan juridisch op dezelfde wijze moeten aanpakken.

Ik geloof, dat de mens geestelijk steeds meer moet terugkeren tot datgene wat hij in zichzelf beleeft en wat hij uit zichzelf kan voortbrengen en dat hij zijn gedrag, zoveel mogelijk aanpassend aan de verwachtingen die buiten hem bestaan, toch in de eerste plaats moet

baseren op de innerlijke krachten en de middelen waarover hij beschikt. Op deze manier zal hij het optimale kunnen bereiken dat voor hem in dit leven mogelijk is.

Wie in deze aanpassing rekening houdt en met de materiële en met de geestelijke mogelijkheden die hem werkelijk ter beschikking staan, die zal bereiken wat mogelijk is. Hij zal niet teleurgesteld zijn in zijn leven en hij zal na zijn leven geestelijk op een lichtende weg verder kunnen gaan.

LES 5 - HET WITTE LICHT EN FANATISME

Als wij ons bezighouden met alle invloeden die op de wereld optreden, dan is het zo gemakkelijk te zeggen; Er komt een periode van wit licht en dat betekent tegenstellingen. De meeste mensen zien echter over het hoofd dat die tegenstellingen vaak iets in beweging zetten. Als u de laatste tijd de ontwikkelingen, in Perzië heeft gevolgd, dan zult u wel gemerkt hebben hoe verbeterd enerzijds en hoe onzeker anderzijds de houding van alle betrokkenen is, of u nu spreekt over de ayatollah, de sjah of over alle anderen inclusief de generaals en de huidige minister president.

Hier wordt u geconfronteerd met de gevolgen van wit licht in een periode waarin ook veel rood licht voorkomt. Dergelijke perioden zijn er al eerder geweest. Als wij denken aan b.v. de tijd van de sociale revolutie in 1870, dan zien wij hoe daar een enorm aantal onzekerheden ontstaan en hoe daardoor tevens de standpunten verhardden, hoe de mensen op een gegeven ogenblik alleen nog maar denkbeelden nastreven en praktische mogelijkheden buiten beschouwing laten.

In de huidige periode zien wij die ontwikkeling evenzeer overal optreden. U zult er misschien nog niet zoveel van gemerkt hebben in uw eigen omgeving. Ik kan u garanderen dat soortgelijke ontwikkelingen hebben plaatsgevonden en nog plaatsvinden in EEG verband, in de relatie tussen geland en een deel van zijn satellietstaten. Ook elders in Azië zien wij dit aspect een grote rol spelen.

Wit licht betekent het zuiver zien. De mogelijkheid tot scherp erkennen van alles wat er bestaat en wat er niet bestaat. Maar een mens leeft niet alleen bij de stoffelijke feiten. Hij heeft wel degelijk in zich droombeelden, misschien angstbeelden, verwachtingsbeelden en deze bouwt hij voor zichzelf uit tot een absolute zekerheid.

Als wij zien hoe een ayatollah in feite terug wil naar een theocratische dictatuur, dan lijkt dat in de ogen van een modern mens een beetje belachelijk. Maar voor hem is er maar een waarheid de waarheid van zijn godsdienst waaraan hij alles ondergeschikt wil maken. Wat dat betreft heeft hij vele medestanders. Denk b.v. aan de overigens verstandiger opererende Paus. Denk aan personen in uw eigen omgeving als Van Agt, Gijzen. Deze mensen hebben een denkbeeld dat zo heilig is, dat ze het in de plaats van de feiten zetten. Nu zien zij de feiten scherp; helder en duidelijk. Het enige wat ze echter niet kunnen doen, is hun eigen visie aanpassen aan de feiten. Toch moet er een eenheid zijn. Daarom probeert men de feiten aan te passen aan de theorie. Dit ontwikkelt in de mens een steeds voortgaande frustratie, want men kan de werkelijkheid niet zonder meer aanpassen aan menselijke denkbeelden.

Men kan mensen niet veranderen zodat ze opeens allen even solidair en even edel zijn en daardoor dus een ideaal socialisme creëren. Men kan gelovigen niet zozeer terugwijzen naar een hemelse verwachting dat ze hun aardse ellende vergeten. Men kan de ontwikkeling van een moderne staat niet tegenhouden in de naam van Allah. Maar als we zo beginnen, dan kunnen we niet anders meer dan kiezen. De keuze die wij maken zou normaal zijn wij kiezen voor de feiten. Laten wij ons eerst bij de feiten neerleggen en dan zien hoe we verder kunnen komen. Maar dat is op dit moment voor vele belangrijke personen niet goed mogelijk.

Als de Paus op dit ogenblik toegeeft dat zijn kerk heeft gefaald hoe dan ook of in een andere richting probeert zijn kerk weer tot een wereldgezag te verheffen, dan verloochent hij de totale ontwikkeling ervan die eeuwen heeft geduurd en waarin een onfeilbare kerk met een onfeilbare paus uitspraken heeft gedaan. Je kunt die niet wegpraten. Hij zou zijn eigen geloof verloochenen, indien hij zich zou aanpassen aan de feiten.

De ayatollah heeft precies hetzelfde gedaan. Ook hij leeft in een droomwereld. In een wereld die terug gaat naar de tijd van de heilige oorlogen, het omverwerpen van alle afgoden. Hij wil een nieuwe heilige oorlog waarin de roem en de eer van Allah en zijn profeet wederom worden bevestigd en dat kan niet. Want dit is geen tijd meer om met kamelen op te trekken. Het is een tijd van oliebelangen. Dit is geen tijd meer waarin je de massa's onbepaald kunt blijven beheersen, ook als je ze zover kunt krijgen dat ze je toejuichen en volgen.

Het fanatisme dat deze mensen drijft is enerzijds een zelfbevestiging, een kracht van geloof. Anderzijds is het ook een wanhopig verzet tegen de werkelijkheid waarmee ze niet kunnen leven zonder gelijktijdig toe te geven dat wat ze hun hele leven hebben gedaan en gepredikt niet geheel juist was. Zo gezien is het begrijpelijk, dat deze mensen hun denk en droombeelden gaan uitstralen als een werkelijkheid dat men probeert de mensen a.h.w. om te kopen door eigen optreden, maar ook door de belofte die men geeft dat men spreekt over. de nieuwe mogelijkheden, die er in een islamitische republiek voor het gewone volk zullen zijn door een grotere sociale rechtvaardigheid.

Of men spreekt over de hemelse krachten die door gebed en het trouw volgen van de wetten van de kerk ongetwijfeld zullen ingrijpen in alle onrecht zo als het op de wereld bestaat. Dit fanatisme grijpt die mensen. Vergeet niet, dat de mensen die een dergelijk beeld aanvaarden ook op de vlucht zijn voor de feiten.

Die feiten zijn niet altijd even smakelijk. Het zijn de feiten van b.v. een Savak (de geheime politie van de Sjah) die martelt. Het zijn de feiten van een dictatuur die in bijna geheel Zuid Amerika geheime gevangenschappen en moordcommando's heeft. Een wereld van armoede waaraan men zich niet kan ontworstelen en waar eigenlijk alleen nog maar de hoop op een eeuwige zaligheid overblijft. Zo ontstaat het fanatisme.

Wat zal er gebeuren, als fanaten het lot van de mensheid in handen krijgen? In het begin zullen zij in staat zijn om ook anderen, zelfs in het witte licht van de werkelijkheid, hun droombeeld te laten najagen. De discrepanties worden daardoor steeds groter. Je kunt in het begin de hartstochten die worden opgewekt (zeker wanneer invloeden van het rode licht onmiddellijk op het witte licht volgen zoals in deze periode vaak zal gebeuren) zodanig richten dat ze je helpen het bestaande aan te tasten, maar zonder dat je droombeeld daardoor dichterbij komt.

Het is misschien een beetje moeilijk om dit als mens te overzien.

Daarom wil ik proberen u in dit onderwerp duidelijk te maken wat er zich in feite afspeelt.

Stel u een ogenblik voor dat we te maken hebben met hemel en hel niet als werkelijkheden maar gepersonifieerd door invloeden. De hel zegt; Als je maar eerlijk en oprecht dient, zul je gered worden. De zaligheid die ik je bied is even groot als die van de hemel. De hemel is onzeker. Ik toon je de weg om je ideaal te bereiken. En ze goochelt misschien de mensen zelfs een soort hemel voor, die echter onmiddellijk weer in een grot van verschrikking verandert op het ogenblik, dat je haar betreedt.

Als je verdergaat, dan zie je ook de hemel. De hemel echter kan weinig bieden. Het licht namelijk kan alleen de werkelijkheid bieden. Die werkelijkheid omvat alles geestelijke waarden, stoffelijke waarden, het scheppend proces en de voortdurende gang van invloeden van geestelijke en materiele aard door de gehele kosmos. De hemel kan niet zeggen; Ik zal je geven. De hel belooft. De hemel is. En dit is de tegenstelling waarin je je op het ogenblik bevindt.

Er is eens gezegd; Als God de hemel en de hel heeft voortgebracht, dan is Hij voor beide aansprakelijk. Ze zijn beide gebonden aan zijn wet en zijn wezen. Dat is ongetwijfeld waar. Dan kun je ook zeggen. Wanneer in de mensheid de tegenstellingen groeien door kosmische invloeden, dan komt dat omdat zij deel zijn van de mensheid als zodanig. Niet omdat twee belangen tegen elkaar strijden, maar omdat een en dezelfde mens in een gespletenheid probeert zichzelf te rechtvaardigen t.a.v. zichzelf zonder te beseffen hoe hij wordt gemanipuleerd. Dit beeld zal u nog duidelijker zijn, als ik u vertel dat er invloeden uit de geest

zijn die in de mens besef wakker maken. Maar een besef, let wel, dat geen rekening houdt met zijn persoonlijkheid, dat ook geen rekening houdt met zijn geloof, zijn fantasie, zijn leerstellingen. Een invloed die eenvoudig is.

Het witte licht is in dit geval scherp helder, verterend. Wanneer het witte licht je treft en je zoudt het kunnen aanvaarden zoals het is, dan breekt het tal van idealen in je af. Dan verbrandt het een hoop illusies die je omtrent jezelf en je wereld koestert en het laat je achter met de kille zekerheid zo is het. En in die zekerheid ook met de kracht om te leven met het bestaan. Maar welke mens aanvaardt dit?

Deze geestelijke werkelijkheid van het witte licht is niet te verteren, als het betekent dat alles wat je stoffelijk bent zinloos wordt. Het heeft geen waarde voor je op het ogenblik, dat de hele structuur van de wereld rond je zinloos blijkt. Een waanzinnig spel van denkbeelden.

Wanneer er een mystiek (paars of violet) licht geestelijke invloed uit de ruimte komt, dan zijn alle mensen plotseling geneigd tot innerlijke verdieping dan dromen ze. Maar ze dromen weer in de termen van hun eigen werkelijkheid. Ze dromen in de termen van hun verheffing of van de genade Gods. Ze dromen in termen van inwijding het doorschrijden van de poorten. Maar ze dromen niet over het feit van die invloed. een besef dat in het Al bestaat en waarvan je deel bent.

Een rode invloed is vitaliteit, ook strijdlust. Maar de mens kan het zo niet aan. Datgene wat zou betekenen dat je fel en duidelijk alles wat je bent moet gaan uitbeelden, zodat je niet meer kunt terugschrikken voor je eigen beperkingen, wordt omgezet in hartstocht, in verwijt tegen de ander, in strijdlust waarbij je jezelf als factor buiten beschouwing laat en slechts anderen wilt aanpassen aan wat jij wenst of wat jij bent.

Dit is een werkelijkheid, die zeker ook de toekomst blijft beheersen, want we zitten in een periode van grote omwentelingen waarin de mensheid zelf niet meer weet wat ze is en wat ze doet. Zou het daarbij blijven, dan zouden we kunnen aannemen dat dit alles zich alleen op geestelijk niveau afspeelt. We zouden verschijnselen zoals die in Perzië, het optreden van staatslieden en pausen kunnen zien als een nevenverschijnsel. Maar helaas zijn er ook nog stoffelijke invloeden.

Vanuit de gloeiende ovens in het midden van de Melkweg branden stralingen zich een weg naar buiten. Ze veranderen voor een deel de aard en de structuur van de ruimte. Voor een deel stuwen ze stofwolken voor zich uit en al wat daardoor wordt getroffen verandert. Het zijn maar korte veranderingen. Je merkt het haast niet op. Bijvoorbeeld; Wanneer uw lichaamstemperatuur graden daalt en de algemene temperatuur daalt ook 5 graden, dan blijft het voor u even warm. De verandering is er echter wel. Als die verandering dan ook betekent dat daardoor de aarde anders gaat reageren, dan sta je voor een onbegrepen situatie. Voor jou is h.et hetzelfde gebeven, maar het gaat anders, Het is alsof, alles je tegen, tanden wordt.

Nu zijn erin dezelfde orden van. grootte waarin we de geestelijke invloeden plegen aan te duiden ook stoffelijke invloeden, zoals u bekend zal zijn. Deze invloeden veranderen bijna onmerkbaar, maar praktisch voor de gehele planeet tevens een aan tal werkelijkheden. Het zijn reactiemogelijkheden, het zijn levensmogelijkheden, het zijn vitaliteitskwesies. Er zijn tijden dat iedereen uitroept O, wat ben ik moe. Er zijn ook tijden dat iedereen uitroept. Ik voel het in mijn bloed, de lente komt. Dan verklaren wij dat alleen door verandering van zonneshijnverhoudingen, lichtelectriciteit, de hoeveelheid ultraviolette straling en dergelijke. Dat is natuurlijk niet waar. We weten dat dergelijke perioden van vitaliteit ook voorkomen in hartje winter, wanneer er heel weinig licht is en zeker niet de zwoele warmte, die men dan pleegt te associëren met die lentegevoelens.

De kosmische impulsen van stoffelijke aard zijn nu in aantal aan het toenemen, niet zozeer, in intensiteit. Op het ogenblik betekent dat wankelmoedigheid, onzekerheid. Al datgene waarop je stoffelijk meent te kunnen rekenen wordt niet echt waar. De uitdaging, die je doet aan het lot, wordt niet aanvaard, maar gelijktijdig speelt liet noodlot op een andere manier een eigenaardige rol. Laten we zeggen; Een ayatollah verwacht te worden vermoord, maar na twee

dagen krijgt hij last van enorme, buikklachten. Die zijn voor hem schadelijker dan de dood, want dat maakt het hem onmogelijk zo vitaal op te treden als noodzakelijk zou zijn om zijn doeleinden te bevorderen. Dit is maar een voorbeeld.

Indien dit tempo van wisselingen toeneemt en daarbij de materiele vitaliteit en zwakte elkaar steeds meer gaan afwisselen (bovendien zijn er nog die vreemde invloeden uit de geest), dan moet hierdoor het lot van de wereld in de komende tijd sterk worden beïnvloed.

Stel u nu het volgende beeld voor; Het geestelijke witte licht herhaalt zich met betrekkelijk snelle frequentie, in de komende 15 jaar dat wil zeggen, dat het witte licht dan de menen steeds weer confronteert met de werkelijkheid. In ongeveer 70% van de belangrijke opvlammende witte invloeden zien wij bovendien dat daarna een iets langer durende invloed van rood licht van geestelijke aard volgt. Dit betekent, dat de verwerking van gegevens en erkenningen die het witte licht heeft voortgebracht ongetwijfeld wel heel sterk emotioneel om niet te zeggen hartstochtelijk zal zijn. In de stoffelijke ritmen zien wij dus dit stottereffect, deze golven die in steeds sneller tempo en vaak wisselend van aard de aarde treffen. Wanneer eens een dergelijke invloed ongeveer 12 dagen nodig had om de hele wereld actief te treffen (d.w.z. gevolgen te wekken), zo blijkt nu dat dit ongeveer in 36 uur een feit is. Dus na 36 uur zijn er kenbare gevolgen.

Gelijktijdig zien wij dat, als de gevolgen van een gemiddelde duur hadden van ongeveer 17 á 18 dagen, de uitwerking van die stoffelijke invloeden nu beperkt blijft tot ongeveer 6 á 7 dagen. Deze wisseling zal zeer waarschijnlijk aanhouden tot ongeveer het jaar 2000. Dit houdt in, dat wij in de komende tijd worden geconfronteerd met een vergelijkbare situatie van dit ogenblik. Dat betekent, dat denkbeelden in steeds sterkere mate zullen worden gesteld tegenover feiten. D.w.z. dat de mensen steeds meer vanuit emotionaliteit zullen reageren en steeds minder uit erkenning van feiten en waarheden. Dat betekent dat de mens in die komende periode voortdurend bezig is om een zelfbevestiging te zoeken en niet weet hoe hij dit tot stand moet brengen.

Wat kunnen we dan verwachten? Allereerst natuurlijk voor zeer velen het zoeken van voormannen. Mensen die ze volgen. Mensen die gezag hebben. Zoals een zekere dominee met zijn kerkje (in Guyana) die zichzelf als een soort God de Vader beschouwde en die zijn laatste volgelingen (bijna duizend in getal) meesleepte in een algemene zelfmoord. Dergelijke dwaasheden, zoals men dat op aarde beschouwt, zullen meer en meer voorkomen. Een soort kamikase-mentaliteit. De stormwind van de emoties waardoor het "ik" zichzelf opoffert om een ideaal te kunnen behouden dat in feite al is verstoord.

Daarnaast is daar natuurlijk de mogelijkheid van samenwerking. Juist als mensen niet zo gebonden zijn aan leiding en een klein beetje zelfstandiger blijven, ze zullen ze nolens volens zich moeten gaan aansluiten bij anderen zonder daarbij te letten op precies gelijke instelling of wet. Het is een samenwerking die door de feiten wordt gedictieerd en waarin het eigen ideale beeld nog wel behouden blijft, maar wordt onderworpen aan de feitelijke mogelijkheden.

In de eerste periode zullen de leiders ongetwijfeld de hoofdrol spelen. Laten we aannemen, dat dat van heden af nog een 7 of 8 jaar duurt. In die tijd moeten we dus ook rekening houden met de mogelijkheid dat grote massa's, opgezweept door idealen die in strijd zijn met alle mogelijkheden en werkelijkheid, zullen proberen die werkelijkheid naar hun hand te zetten, ook met het meest krankzinnige zelfbedrog, ook met het meest brute geweld. In sommige gevallen zelfs door bewuste zelfmoord.

Degenen, die niet zo sterk gebonden zijn, zullen daarentegen juist in die samenwerking een hechte eenheid gaan vormen die op de feiten is gebaseerd.

Nu kunnen dromen nooit onbeperkt tegen de feiten op. Dat wil zeggen, dat de machtsstructuren van de heersers die nog ongeveer 6 á 7 jaar kan aanhouden, zo hier en daar eigenlijk reeds is verstoord en steeds sterker zal worden verstoord door een soort nuchterheid. Een nuchterheid waarbij de dromen, de idealen en het geloof wel een rol spelen, maar de feiten wel voorop staan. Dat impliceert dat deze samenwerking (broederschappen)

tijdens conflicten vaak besmettelijk zal werken. Het betekent, dat mensen van verschillende partijen ineens ontdekken dat ze meer gemeen hebben dan hen scheidt en dat wat hen scheidt alleen maar een gedachte is, terwijl de feiten hen nopen samen te werken. Dit zal volgens mij het geval zijn totdat deze periode eindigt. Scherpe fluctuaties daarin zijn denkbaar en het z.g. stotterritme van de materiele krachten uit de kosmos zal ongetwijfeld hierbij betrokken zijn.

Ik verwacht korte golven van intense samenwerking, gevolgd door eveneens niet lange perioden van lusteloosheid. Dit betekent wel, dat de gehele geestelijke ontwikkeling van de mensheid in een nieuw daglicht komt te staan. De onzekerheid en het fanatisme tezamen dwingen langzaam maar zeker tot het erkennen van al datgene wat eigenlijk niet past in de denkbeelden van de moderne samenleving. Dit betekent, dat visies op menselijke waardigheid en menselijke rechten anders gaan worden. Dit betekent, dat inzichten over geoorloofde en ongeoorloofde praktijken anders gaan worden. Dit betekent vooral, dat de mens vanuit een geestelijk standpunt gaat proberen zijn wereld met anderen samen op te bouwen.

Vanaf 1990 neem ik aan, dat deze broederschap het gehele uiterlijk van de aarde steeds sterker gaat beheersen. Geen 3e en 4e wereldoorlog. Een 3e is misschien nog mogelijk, maar geen 4e meer. Eerder een samensmelting van menselijke begrippen en belangen waarbij men in een eerlijke erkenning van de feiten samen probeert iets tot stand te brengen. Het begin van de broederschap der mensen.

Zolang die invloed van wit licht blijft duren, moeten wij rekening ermee houden dat zelfs bij dit samenwerken en bij deze op feiten gebaseerde broederschap enig fanatisme niet kan uitblijven door de daarop steeds volgende rode invloed. Veel zal voornamelijk emotioneel moeten worden verwerkt.

Als ik tracht om voor de gehele wereld een beeld te vormen van de ontwikkelingen tot het jaar 2000, dan denk ik natuurlijk in termen van opstanden, revoluties. Ik denk in termen van fascisme en andere vormen van dictatuur. Maar vooral denk ik in termen van mensen die zich ontworstelen aan de uiterlijke druk. Daarom geloof ik dat we kunnen zeggen In Europa zullen de grenzen vallen binnen 12 jaar. Dit betekent niet alleen de grenzen tussen de westelijke landen, maar ook de grenzen met de z.g. oostblok staten. Ik geloof, dat samenwerking en vrije uitwisseling in dit gebied zonder meer mogelijk zal worden. Ik meen, dat gelijktijdig in Azië een soortgelijk proces zich afspeelt waarvan de eerste samenwerkingen en eenheden waarschijnlijk al binnen 3 jaar kenbaar worden, maar het totale proces van langzame versmelting en het wegvallen van grenzen ongeveer wel 20 jaar zal vergen dus tot kort voor het jaar 2000.

In de Ver. Staten zie ik grote veranderingen die aanvankelijk zeer chaotisch aandoen. Ik zie een, zich terugtrekken van de meeste mensen in een sfeer van mogelijkheden en eigenbelangen. Gelijktijdig zie ik daaruit ontstaan een vorm van verbondenheid, die op basis van erkende noodzaken en belangen een samenwerking met steeds meer mensen elders tot stand brengt. Ik geloof, dat de grenzen tussen Mexico, U.S.A. en Canada zullen wegvallen in ongeveer 14 jaar.

In Zuid Amerika is het wat moeilijker om de zaak te overzien. Ik neem aan, dat daar een lange tijd kleine, bijna, feodale groepen blijven bestaan, die gedwongen tot samenwerking op den duur zich vooral zullen richten op andere eenheden. Dat kan zijn Europa, dat kan zijn Azië en zelfs Noord Amerika. De samensmelting van deze volkeren, gezien de enorme achterstand, in bepaalde ontwikkelingen en daarnaast de vele grote en magische overtuigingen die in Zuid Amerika een rol spelen is volgens mij niet te verwachten voor het jaar 2025.

Dan rest ons alleen nog Afrika, Afrika zal beginnen met ten strijd voor zelfstandigheid. Voor de blanke belangen daar zal dat zeker in de eerste 10 á 12 jaar zeer nadelig zijn. De onafhankelijkheid van het zwarte continent. Een voortdurende uitbreiding van de macht van de zwarte, maar gelijktijdig het besef, van alen dat steeds duidelijker zal worden. Ik geloof dat zich in deze periode wel een strijd zal ontwikkelen en er een aantal oorlogen zal zijn die in feite moeten worden gezien als stammen oorlogen. Daarna zal men echter beseffen dat, wil men in leven blijven en verdergaan een samenwerking noodzakelijk is vooral omdat in die tijd veel

van de westerse gulheid verdwenen zal zijn. Ik denk, dat, er in Afrika na ongeveer 20 jaar een centrale bond wordt opgericht waardoor weer vele grenzen zullen wegvallen, niet alleen er een sterke samenwerking komt waarin de samenwerking tussen de noordelijke landen (olielanden) en de zuidelijke landen, (dus de zeer vruchtbare landbouwgebieden) vooral een grote rol gaat spelen. Afrika zal in die periode, denk ik, nog niet van zo grote betekenis zijn.

Australië blijft daar een beetje buiten. Dit land zal in die periode zeer waarschijnlijk een groot aantal immigranten opnemen en daardoor komen tot een verdere ontwikkeling van eigen mogelijkheden, vooral in het binnenland. Daardoor zullen de Australiërs zich ook gemakkelijker verwant kunnen voelen zowel met de ontwikkelingen. Europa als met de ontwikkelingen in Azië. Dit gevoel van verbondenheid zal mijns inziens ertoe bijdragen dat ze een lange tijd een soort uitwisselingspunt vormen, voor de belangen van Europa, de Ver.Staten, Azië en zelfs waarschijnlijk, maar zeer beperkt, de Zuid-Amerikaanse.

Wie dit alles ziet moet wel, beseffen dat deze ontwikkelingen alleen mogelijk zijn door het optreden van fanatici. Langs de weg van redelijkheid alleen kun je dat allemaal niet bereiken. Maar als het fanatisme een uiting moet zoeken in een wereld, waarin inzicht in de werkelijkheid een grote rol speelt, dan zal het zich moeten aanpassen in zijn drijfveren en middelen, aan datgene wat anderen bewegen. We zouden kunnen zeggen, dat het fanatisme dankzij de ontwikkelingen in het witte licht van de laatste tijd langzaam maar zeker een motor wordt, een stuwkracht, waardoor het vaak tegen eigen hoop, verwachting en wens in een steeds grotere aanpassingsmogelijkheid scheidt ten aanzien van anderen.

Wit licht is niet altijd prettig. Wit licht laat alle, dingen zo onverhuld zien. Met wit licht kun je niet meer smokkelen met de edelheid van je bedoelingen, met je leeftijd of met de waarde van hetgeen je anderen wilt aanbieden Het onthult alles. Daarom is wit licht voor deze wereld op dit moment in vele gevallen eerder een gevaar dan een zegen, want wit licht ontmaskert.

Aan de andere kant het carnaval van de ideologen moet langzamerhand plaatsmaken voor de opmars van de realisten. Dat klinkt dan niet aangenaam, maar het is onvermijdelijk. Wie leert zien wat werkelijk mogelijk is, wat werkelijk belangrijk is, die zal zeker de ontwikkeling anders inschatten dan de meesten doen. Zo iemand zal beseffen dat bij alle geestelijke nood en geestelijk lijden, bij alle emotionele verstoordheid die zeker in de komende periode overal weer zal optreden ook een geestelijke bewustwordingsmogelijkheid ontstaat.

Het gaat er niet om met de hemel de duivel uit te drijven of met de duivel de duivel. Men handelt wel alsof dat zo zou zijn. Het gaat erom met het licht van de hemel de duivel te omarmen, opdat hij wederom de engel kan worden die hij in wezen is. Het gaat erom al deze ontaarding van het maatschappelijk zijn, maar ook van het geloof, van het filosofisch en esoterisch denken te herleiden tot, iets wat bruikbaar is. Iets waardoor de mens kan leven in een werkelijkheid die verder gaat dan zijn materiele wereld, zonder de materie uit het oog te verliezen door wat hij geestelijk bereikt en zonder het geestelijk bereikte altijd weer in een keurslijf te persen, opdat het zal beantwoorden aan hetgeen hij stoffelijk mogelijk acht.

Wit licht is het kenmerk van de komende periode. Wit licht betekent misschien de ondergang van veel wat u nu waardevol noemt. Maar wit licht betekent ook, dat het fanatisme, dat ook zonder wit licht altijd wel de kop opsteekt, langzaam maar zeker wordt geconfronteerd met een onontkoombare werkelijkheid.

De kosmische werkingen zelf van geestelijke onstoffelijke aard zijn bezig de mensheid te veranderen. De geestelijke bewustwording van de mensheid a.h.w. te dwingen in de richting van een werkelijkheid, die in alle werelden gelijk bestaat de werkelijkheid van de wetmatigheden die wij zien als de eigenschap pen van de Schepper.

❖ *U zegt, dat de kosmische invloeden de mens dwingen, maar dat, kan toch niet echt waar zijn.*

Mag ik een eenvoudig voorbeeld geven? Als het hier heel ,erg warm wordt en u transpireert overmatig, dan wordt u gedwongen meer te drinken, als het mogelijk is. Dat is een natuurlijke reactie. Als u komt te leven in een wereld waarin de gemiddelde tijdsindeling een andere is

dan die welke u gewend bent, dan zult u zich daaraan moeten aanpassen wilt u kunnen leven in die gemeenschap. Dan wordt u niet gedwongen, maar u heeft practisch geen alternatief. In deze zin dwingen de kosmische, krachten. Het witte licht kan voor u een inwijding betekenen, maar dan zoudt u uzelf en al uw illusies omtrent uzelf, uw wereld en zelfs uw geloof moeten prijsgeven. Dat zult u niet doen, want voor u is dat zoiets als zelfvernietiging. U heeft de mogelijkheid, u bent vrij, Maar ik denk, dat u gedwongen zult worden in de richting van een kiezen. En dan zult u kiezen voor een leider of voor uw eigen besef van noodzakelijkheden. Hoe u die keuze doet, dat ligt weer aan uw eigen structuur. Bent u te zeer ingesteld op b.v een bepaalde godsdienst, een bepaald sociaal systeem, een indeling van de gemeenschap, dan zult u ongetwijfeld dank zij dit witte licht fanaat worden. U zult dan proberen juist de waarheid te bemantelen door de werkelijkheid die u ziet aan te passen aan uw droombeeld. Daaraan kunt u niet ontkomen het is ingebouwd. Zeker, het is natuur. Maar het is niet zo natuurlijk dat we misschien de kans hebben om daaruit iets goeds voort te brengen. Als een vernietiging algemeen is, dan betekent ze een einde. Maat een selectieve vernietiging betekent. vaak een sterker begin voor een volgende ontwikkeling. Dat houdt in, dat er inderdaad een dwang is Wanneer in de savannen het aantal leeuwen te groot wordt, aan vinden de dieren steeds minder prooi. De leeuwen verhongeren. Maar die overblijven zijn genetisch sterker. Dat betekent, dat ze meer kunnen doorstaan en dat ze minder in aantal toch, meer voedsel kunnen vinden Het is alsof een natuurlijke regel een rol speelt. Je kunt je eraan onttrekken, maar de mogelijkheid daartoe is gezien de feiten betrekkelijk gering. Daarom meen ik dat dwang en dwingen wel degelijk terecht gebruikt te hebben,

SOCIALE MAGIE EN DE REACTIONAIRES

Er is op het ogenblik een geloof dat, als je het heilige woord uit spreekt alles mogelijk kan maken Het woord waarmee de gehele wereld verbeterd kan worden, subsidie. Het betekent een bijdrage van het Rijk, subsidiair van de Provincie of van de Gemeente. Iedereen ziet zijn dromen waar worden uit deze onmetelijke schat waaruit voortdurend de bijdragen komen neerdalen. Het schip aan de hemel waaruit alles mogelijk wordt. Zelfs reactionairen zijn zover gekomen dat ze tot bestrijding van het misbruik van overheids gelden subsidie vragen om een campagne te voeren.

U zult begrijpen dat we deze zaken een beetje reëel moeten bekijken. Misschien noemt u mij dan later reactionair of wat anders. Dat hindert niet, want dat zijn alleen maar namen.

Sociale magie is gebaseerd op het denkbeeld dat zolang iedereen gelooft dat iets mogelijk is dat inderdaad. mogelijk is. Als een ieder zegt dat iets gebeurt, dat inderdaad gebeurt. Kortom, het magische woord.

Het magische woord snelheidsbeperking bijvoorbeeld. De veilige snelheid op de autosnelwegen is 100 km per uur. Dus zeggen wij dat iedereen alleen 100 km per uur mag rijden. En dan is dat zo, behalve wanneer je zelf op de weg bent natuurlijk. Wij zeggen dat kunst is datgene is wat de leek niet begrijpt. Dientengevolge roepen wij alles wat onbegrijpelijk is tot kunst uit. Het onbegrijpelijke voor de leek moet geestelijk en sociaal hoger staan dan al die platvloerse dingen die iedereen kent, dus moet het gesubsidieerd worden. Dan wordt dankzij de subsidie een vorm van kunst geboren, die in wezen geen kunst meer is, maar die a.h.w. kunstmatig een geheimzinnigheid en een vervreemdingseffect wekt waaraan een ieder zich dan kan laven, als hij zo is geworden van de dingen die hij kan begrijpen.

Het wonderlijke is, dat degenen die daarvoor opkomen niet eens begrijpen dat hun eigen taal op zichzelf een voldoende absurdisme inhoudt om een ieder die het onbegrijpelijke wil genieten ruimschoots, van alles te voorzien wat hij nodig heeft.

Er zijn zoveel van die zaken in de wereld en zeker ook in uw eigen, land waarbij men zich afvraagt Hoe zit dat eigenlijk? Kijk, als u een lening sluit bij een bank, dan tekent u een

contract. U heeft zich bereid verklaard om elke maand een bepaald bedrag terug te betalen. Vereer is er niets aan de hand. Dat gaat een tijdje goed, totdat u tot de conclusie komt dat de dingen die u voor dat geld heeft gekocht eigenlijk al bijna versleten zijn. Dan zegt u; Zo heb ik het niet bedoeld, ik betaal niet meer. Vreemd? Helemaal niet vreemd.

Er is pas geprotesteerd door een aantal soldaten, die een bepaald onderdeel hebben gekozen waarvan ze wisten dat het voor NAVO taken enz. bestemd was, omdat dat zo lekker dicht bij huis lag. En nu blijkt, dat ze een dergelijke taak werkelijk moeten vervullen, beginnen ze onmiddellijk te protesteren. Dat was helemaal de bedoeling niet. Ze wilden alleen dicht bij huis zitten. Wat is nu het verschil. tussen die twee gevallen? Is een contract dan geen contract. Misschien denkt u er anders over het wonderlijke van de sociale magie is nu, dat je de Bank die heilig is, want het geld is heilig, nooit zult mogen bedriegen. Daar kan men met deurwaarders e.d. de zaak doorzetten. Maar nu het gaat over een sociaalcontract of misschien ever minder concrete zaken, nu kan men onmiddellijk protesteren. Nu kunt u zeggen dat de zaak niet deugd.

Ik vind dat allemaal een beetje vreemd en ik vraag mij wel eens af, of de mensen die geloven in de magie van het roepen en schreeuwen wel begrijpen wat ze in feite doen? Want wat is sociale magie eigenlijk?

Sociale magie is alleen dan mogelijk, indien een ieder ermee accoord gaat. Het is de magie die ontstaat, als een hele gemeenschap uitgaat van een en hetzelfde standpunt, van een en hetzelfde geloof en daardoor werkelijkheden schept voor zichzelf die zonder dit niet mogelijk zouden zijn. Maar wie kan uit gehakt een koe maken? Je kunt uit elke koe gehakt maken. Zo is het bij de sociale magie ook.

Als je een beetje reactionair kijkt naar de verdeeldheid van al die groepen, die elk een eigen belangetje voorstaan, dan kun je zeggen; Jullie zijn bezig gehakt te maken van de werkelijkheid. Maar hoe willen jullie daar, uit eens weer een gemeenschap tot stand brengen? Hoe meer je de gemeenschap verdeelt, hoe kleiner de mogelijkheid wordt dat ze ooit als gemeenschap kan functioneren. Zeker, er is een bijgeloof. Denkt u maar aan die heel oude leuze, die in de eerste grote crisis van U.S.A. bekend is geworden als de Wallstreet Krach. Keep smiling. Blijf glimlachen, dan gaat het je beter. Gaat het je dan werkelijk beter? Neen, maar als iedereen glimlacht, dan voel je het misschien minder erg.

Wij leven in een wereld waarin we materieel maar ook geestelijk op een gegeven ogenblik zover moeten komen, dat we de verbeterheid opzij kunnen schuiven, dat we kunnen glimlachten. We moeten komen op een punt dat wij tenminste op een of meer terreinen nu eens allemaal samendoen. Maar wie doet dat? Het is heel duidelijk.

Er is een geschil tussenwerkgevers en werknemers. Als je het beschouwt, lijkt het net een poppenkastdrama van de Dam dat al vele malen is opgevoerd, waarin de Dood steeds weer zijn lange nek uitsteekt en steeds weer naar beneden wordt getrokken door Jan Klaassen om ten slotte door een knuppelslag op z'n kop toch in de kist te verdwijnen. Je kunt dan zeggen maar dat is een reactionair standpunt. Wij moeten het recht van de massa verdedigen. Zeker, de massa heeft natuurlijk recht. Zij heeft recht op haar aandeel in de koek, maar niet op meer dan haar aandeel, anders krijgt een ander geen koek en wat er dan overblijft is billenkoek dan krijg je alleen maar een enorme crisis, een enorme ellende.

Wij hebben een verworven recht, zo roept men overal uit. Kijk dat is nu ook een vorm van sociale magie. Het staat vast dat ambtenaren niet mogen staken, maar ze hebben al enkele malen gestaakt en daar is niet ingegrepen. Dat betekent dus, dat staken in feite de factor is aanvaard en als zodanig een verworven recht is van de ambtenaar die dus tegen elk verbod in mag staken zonder enige consequentie omdat hij al een keer heeft gestaakt zonder dat men er iets tegen heeft gedaan. Dit is een redenering die we heel vaak aantreffen. Het is een vorm van magie.

De regel geldt niet meer op het ogenblik, dat de praktijk anders is dan de regel. Beste, maar dan moet de regel ook niet meer worden gehandhaafd. Wij moeten weten waar we aan toe zijn.

Is dat geestelijk eigenlijk niet precies hetzelfde? Als je kijkt naar de religieuze magie die ook zo vaak voorkomt, dan vraag je je wel eens af, of de mensen wel weten wat ze doen. Ja, dat is heel erg voor je.

Je moet maar veel bidden. Ik zal ook voor je bidden, dan komt het wel in orde. Als dat nu werkelijk wordt geloofd, dan gaat het inderdaad beter. Maar als een van de twee die bij zo'n gesprek betrokken zijn het niet gelooft, dan gaat het niet beter het gaat slechter. Het is een magie die emotioneel is.

O, wat zullen we gelukkig zijn, wanneer we vrij zijn. Zeker, maar als je zo vrij bent dat je niet meer weet waar je gelukkig mee kunt zijn, wat houdt je dan nog over?

Het is zo moeilijk om voor allemaal een punt te vinden waar je werkelijk gelukkig kunt leven. Ze zeggen dan; Het is erg reactionair als je zegt dat mensen moeten werken voor hun brood. Natuurlijk, je kunt toch niet verwachten dat een geschoolde werkloze sneeuw gaat ruimen, als dat toevallig nodig is. Zeker niet voor die paar centen die hij krijgt; Zo redeneert men dan. Aan de andere kant zou je moeten zeggen. Iemand, die leeft op kosten van de gemeenschap of van een gezin, zal toch ook binnen dat gezin bepaalde taken moeten verrichten, het is heel goed, dat kinderen zakgeld willen hebben, maar laat ze daar dan ook wat tegenover stellen. Reactionair? Zeker.

Maar het blijkt dat die sociale magie niet werkt. Dan blijkt voortdurend weer waar we ook gaan kijken, dat het idee van wij allemaal samen stellen dat dit waar is en dus is het waar niet opgaat.

Nederland is, vooral als het anderen betreft, uitermate progressief. Maar heeft het met al die progressiviteit werkelijk iets veranderd? Het gekke is dat het eigenlijk alleen daar iets heeft veranderd waar het heeft teruggeslagen naar zaken die tot dat reactionaire verleden behoren. Zeker, men heeft veel goeds tot stand gebracht, maar meestal meer door de bijdragen die de mensen hebben gegeven voor een bepaald project dan door de veel grotere bijdragen die hun kieren gegeven van staatswege om de betrokkenheid bij de Derde Wereld kenbaar te maken. U moet mij niet kwalijk nemen dat ik dat zo zeg.

Het gaat mij er helemaal niet om uw wereldje te ontluisteren, duidelijk te maken dat al die denkbeelden van subsidiering, de rechten die een mens toekomen enz. nu allemaal moeten worden afgeschaft. Ik probeer duidelijk te maken dat de magie van de gemeenschap is gelegen in haar eensgezindheid. Alleen daar waar de mensen een zijn in streven, denken en begrip kunnen zij tezamen meer bereiken dan redelijk kan worden verwacht. Alleen daar waar de mensen bereid zijn om in de gemeenschap ook voortdurend hun eigen taak, hun eigen aandeel volledig te vervullen, kan die gemeenschap functioneren. En als een gemeenschap daartoe in staat is, dan gebeuren er ook wonderlijke dingen.

Herinnert u zich nog het Wirtschaftswunder? Er was een Duitsland dat helemaal verslagen was. Iedereen zei. Nou, dat zal wel nooit meer goed gaan. Nu zeggen ze misschien; Dat komt door de steun die ze van anderen hebben gekregen. In feite kwam dat alleen, omdat men toen maar een behoefte had zich boven al die ellende uit te werken. Omdat de mensen alles vergaten, behalve één ding het moet beter gaan met de zaken. Nu valt dat weg als deze mentaliteit verdwijnt, zit West Duitsland helemaal in de put.

Het is hetzelfde met een totalitaire staat waar dan ook. Zolang de mensen geloven in de zin ervan, is die staat onvoorstelbaar sterk. De macht van Hitler lag in de eensgezindheid die hij onder het volk tot stand bracht. We kunnen zeggen; Het is verkeerd afgelopen, maar het feit blijft bestaan, dat Hitler in betrekkelijk korte tijd een groot, gedeelte van de crisis heeft opgelost in zijn land. Dat hij in staat is geweest een gevoel van eensgezindheid en verbondenheid te wekken dat zelfs, nog door het voortbestaan ervan na de val een Wirtschaftswunder en alles wat er bij dat systeem behoort heeft mogelijk gemaakt.

Als je dat allemaal beschouwt, dan wordt duidelijk een gemeenschap kan haar kracht alleen aan haar eensgezindheid ontleen. Dat betekent, dat Nederland maar heel weinig sociale wonderen tot stand kan brengen Want u weet hoe het gaat in Nederland; Twee Nederlanders hebben verschil van mening. Drie Nederlanders beginnen te denken over partijvorming en als er vijf Nederlanders zijn, zal er een wel een protestmeeting op touw zetten. Dat acht ik helemaal niet verkeerd. Ik zeg alleen Wat is de consequentie ervan? Je kunt het je beroepen op vaste afspraken en vaste regels reactionair noemen.

Er zijn heel wat mensen die mijn standpunt, dat ik zoeven heb gegeven t.a.v. de soldaten, belachelijk vinden. Zij zeggen; Dat is geen vergelijking. Hier gaat het om een Bank, om je geld en daar gaat het misschien om je leven. Maar als je een contract tekent wat is dat dan? Je geld of je leven? Het komt voor mij op hetzelfde neer. Dus een reactionair standpunt.

Maar als je niet kunt vertrouwen op gemaakte afspraken waar blijf je dan?

Als je niet meer kunt vertrouwen op de eerlijkheid van dat gene wat in anderen leeft waar blijf je dan? Als er geen regels en geen werkelijke wetten meer zijn waar blijf je dan?

Ik wil helemaal niet pessimistisch zijn. De vorige spreker heeft ongetwijfeld duidelijk gemaakt dat het geheel een positieve ontwikkeling is. Maar ik zeg; Die positieve ontwikkeling zou veel positiever kunnen zijn, als de mensen eindelijk eens stonden voor hetgeen ze zeiden. Als de mensen de verantwoordelijkheid werkelijk aanvaarden voor hetgeen ze doen. Als de mensen eindelijk eens in plaats van woorden daden stellen. Als mensen in het geheel van het maatschappelijke en geestelijke bestaan beseffen dat je je niet kunt losmaken van de regels, want dat je bij een verwerpen van de regels alleen komt te staan en dat daarmee het magisch mogelijke teniet wordt gedaan.

Misschien moet ik nog verklaren waarom ik de term sociale magie zo uitvoerig heb gebruikt. Laat mij het zo stellen;

In elke gemeenschap kunnen geestelijke eigenschappen op de voorgrond treden. door de overeenkomst van gedrag en denken in de gemeenschap. Als 10.000 mensen gelijktijdig denken aan en bidden om genezing (of dat nu in Lourdes is, mijnentwege aan de Ganges of ergens op een Malieveld), dan zal er een kracht aanwezig zijn die genezing mogelijk maakt. Maar het is dan de gemeenschap die dat mogelijk maakt. Daarom juist heb ik de term sociale magie gebruikt. Het is een gemeenschappelijk te boven gaan aan de redelijke verwachtingen, de redelijke ontwikkelingen. En als u dan zegt; Als je dat dan zo belangrijk vindt, waarom stel je daar het reactionaire tegenover Dat wil ik dan ook even duidelijk taken.

Een reactionair is iemand die remmend werkt hetzij door zijn uiterlijkheden, hetzij zelfs door zijn inzichten. Als zodanig is hij iemand die vaak de splitsing, het verval kan belemmeren. Terwijl hij, opgenomen in de gemeenschapzin, ondanks toch zal worden meegesleept door de vooruitgang. Hij is dus geen gevaar. Integendeel, hij is een hulp voor de gemeenschap, omdat hij haar helpt wat meer eenheid te bewaren en door die eenheid de mogelijkheid te vinden meer waar te maken dan redelijk kan worden verwacht, uit te gaan boven al het redelijk gestelde en in zich een, vrede of een kracht te vinden die verder gaat dan datgene wat men redelijk gezien uit de ontwikkeling kan verwachten.

Een volk, waarin de eenheid verder gaat dan de verdeeldheid, dat vindt wegen en middelen, dat vindt zijn eigen grootheid, dat vindt zijn eigen geestelijke ontwikkeling waardoor wonderen niet meer zijn uitgesloten. Een volk, dat tegen zichzelf verdeeld is en zich steeds verder splitst in kaar bestrijdende belangengroepen, is geen volk meer, is geen gemeenschap meer en maakt vele positieve ontwikkelingen onmogelijk door de onderlinge strijdigheden. Dit heb ik nog willen toevoegen aan het eerste onderwerp, omdat zoveel mensen niet begrijpen waar het om gaat.

Ik vind het allemaal heel mooi, als iemand zit te oren over het witte licht en het rode licht. Maar dat zijn omstandigheden. De omstandigheden worden echter beheerst door de reactie van de mensen daarop.

De mens alleen kan geen verandering tot, stand brengen tegen zo'n rode invloed Maar een groot aantal mensen samen wel. Een groot aantal mensen, die tezamen denken aan vrede kunnen veel moord en doodslag voorkomen. Een aantal mensen, die samen denken aan de zekerheid die ligt in de regel, kunnen daardoor zeer veel onzekerheden en geweld voorkomen die anders ongetwijfeld zouden gebeuren. Mensen, die tezamen een geestelijke zekerheid nastreven en in die zekerheid leren handelen vanuit een geestelijk standpunt, zijn in staat alle materiele beïnvloedingen van de kosmos eenvoudig te neutraliseren. De geestelijke inwerking van de kosmos zullen ze beter beseffen en daardoor juist kunnen gebruiken.

Heus, er zijn heel veel mogelijkheden voor een positieve ontwikkeling, maar dan moet u wel één ding in de gaten houden Een eenling kan voor zichzelf met de geestelijke krachten positief werken, maar niet ten aanzien van zijn omgeving. Maar een groot aantal mensen tezamen kan uit geestelijke en stoffelijke stralingen een magie tot stand brengen, waardoor het ongelooflijke mogelijk wordt, het onwaarschijnlijke kan gebeuren.

Ik meen, dat iemand die zich bezighoudt met beïnvloedingen, met de geestelijke ontwikkeling in deze tijd, dat hij daar toch wel wat aandacht voor over moet hebben.

Er bestaat geen magisch woord subsidie. Maar er bestaat wel een ander magisch woord dat moet worden beleefd om het kracht te verlenen. Noem dat dan maar medemenselijkheid of naastenliefde. Als die dingen, in u leven, dan kunt u meer tot stand brengen dan met subsidie.

EINDE

Kan er een einde zijn? Als er een einde is, dan houdt alles op. Of is een einde slechts een woord waarmee ik aanduid een nieuw begin, een verdergaan op andere wijze. Het treden in een andere wereld. Het leven in een andere waan. Een nieuw bestaan ontdekken. Heeft een cirkel ooit een einde? Daar waar je vertrekt, daar keer je terug en je herkent soms die plek niet eens. En je zegt elke keer, wanneer je rusten moet; Dit is het einde.

Wanneer een mens gaat slapen en zijn ogen sluit, dan blust hij ook zijn wereld uit en leeft een ogenblik in een ander zijn, in een andere droom, in andere werkelijkheid. Maar als hij weer ontwaakt, beseft hij toch ik leef weer voert. Gisteren is voorgoed vertrokken, is overleden, weggevaagd. En al wat je nog van gisteren in je draagt, heeft alleen vandaag, in de krachten van vandaag zijn eigen waarde.

Een eind komt elk ogenblik aan het ogenblik dat het wat betekend heeft, maar gelijktijdig is het een besef dat altijd verder leeft en zonder einde verdergaat; de cirkel van bestaan dat heel de kosmos omvaamt, en eindeloos het erkennen mogelijk maakt, terwijl het ik steeds weer zegt, al zuchten slakend Dit is het einde.

LES 6 - GEEST - STOF VERHOUDINGEN

Als wij worden geconfronteerd met het totale wereldgebeuren, dan zijn er altijd onverklaarbare veranderingen. Deze blijken zelfs niet door bepaalde invloeden uit de kosmos zonder meer verklaarbaar te zijn.

Als we in de geest kijken, dan zien we een groot aantal entiteiten waartoe onder de belangrijkste behoren de Witte Broederschap, het Verborgene Priesterrijk. Deze blijken zich bezig te houden met het gebeuren op aarde, maar op meer algemene schaal. Je kunt daardoor zien dat de geest soms in het wereldgebeuren ingrijpt, maar dat dit slechts heel zelden ten doel heeft om de mensheid moeilijkheden of lijden te besparen. Het is over deze omstandigheid dat ik vanavond het een en ander wil zeggen.

De Witte Broederschap heeft zich voorgenomen ook in deze tijd beperkte conflicten van allerlei omvang toe te laten, uitgaande van het standpunt dat, als voldoende beperkte conflicten op een redelijk bevredigende manier kunnen worden opgelost, daardoor het gevaar voor een wereldoorlog kleiner wordt. Dat houdt dus ook in dat op het ogenblik, waar het gevaar voor een wereldoorlog theoretisch tamelijk groot is, deze Broederschap uitgaat van het standpunt dat dit niet kan gebeuren en als er personen zijn die dat zouden willen doorzetten, zij daar dan zouden moeten ingrijpen.

De geest probeert dat in de eerste plaats te doen door inspiratie. Je kunt bij een aantal mensen gelijktijdig ongeveer dezelfde ideeën doen ontstaan. Hierdoor komt er een afwijking van een normaal programma van denken en dus ook een andere benadering van een stoffelijke situatie. Indien zo'n groep voldoende invloed heeft, dan zal ze daardoor een veranderd aantal acties kunnen veroorzaken. Dat geldt zeker, als je een aantal regeerders of andere belangrijke personen, b.v. generaals, officieren e.d. kunt bereiken. Dat de mens desondanks met deze conflicten te maken heeft is bijna onvermijdelijk.

Vanuit een geestelijk standpunt bevinden wij ons nu namelijk in een overgangperiode waarbij op betrekkelijk korte termijn grote veranderingen van de menselijke mentaliteit noodzakelijk zijn en dit ook voor de bewustwording.

Wij weten allen dat er op een gegeven ogenblik hoe dan ook een eind zal moeten komen aan een steeds sterker wordende invloed van materialisme dat langzaam maar zeker de geestelijke waarden zowel als de stoffelijke mogelijkheden beperkt en zelfs de levenscondities op aarde begint te bedreigen. Nu hebben al deze groepen entiteiten (ik heb er maar twee genoemd, er zijn er veel meer) hun eigen ideeën en hun eigen voorkeuren. De O.D.V, b.v. probeert vooral de verdraagzaamheid te bevorderen. Daarnaast probeert ze ook de mensen de werkelijkheid te laten zien van sommige situaties.

Bij de Broederschapsliefde (die ook bestaat) heb je te maken, met mensen die zeggen; Neen, we moeten juist alleen de medemenselijkheid bevorderen. Ze behoeven elkaar niet te begrijpen of te waarderen, als ze zich nu maar voor elkaar verantwoordelijk gevoelen en dus een grote mate van naastenliefde tonen.

Wij zijn het op onze beurt daar weer niet mee eens, omdat wij zeggen. Als de mensen met die liefde beginnen, dan zitten ze een sappige biefstuk te eten, terwijl ze ondertussen maatregelen beramen om een paar arme zeehondjes te redden. Zij vergeten daarbij dat er zoveel koeien worden gedood voor vleesvoedsel en dat ze tevens bereid zijn maatregelen te treffen om de zeehonden te sparen ook als dit mensenlevens kost. Dergelijke dingen kunnen we dus niet hebben. Wij zeggen; De mensen moeten elkaar begrijpen.

De Witte Broederschap zegt dan weer; Dat begrip is wel goed, maar het is niet in de eerste plaats noodzakelijk. Want als de omstandigheden zodanig zijn dat de mensen moeten samenwerken, dan komen ze wel tot een onderlinge waardering en begrip.

De O.D.V. vindt dan weer; Dat bestaat dan wel een tijdje, maar dat gaat al heel snel verloren. Als u een voorbeeld wilt hebben, denkt u dan aan de samenwerking tussen communisten en uiterst rechtse groepen en christelijke groepen in de tijd van de bezetting in Nederland. In die tijd was er geen verschil tussen een pater en een voorman van de roodste vakvereniging die er maar was ze werkten samen. Ze waardeerden elkaar. Nederland was een. Totdat het bevrijd was, toen viel het weer in duizend stukken uiteen. Een dergelijke situatie kun je volgens ons overal verwachten.

De mensen van het Verborgen Priesterrijk bekijken het weer anders. Zij zeggen Wat wij nodig hebben is de overwinning van de geest op de stof. Indien wij voldoende mensen kunnen inwijden, indien wij voldoende geesten rijp kunnen maken voor het begrip van een grotere werkelijkheid, dan zal als vanzelf het materialisme verdwijnen en de mensen zullen beter gaan werken. Zo zijn er duizend en een groeperingen. Sommige grotere, sommige kleinere, sommige middelmaatjes, middenstanders van de geest zoals de O.D.V, die proberen om elk op hun eigen manier iets bij te dragen aan de ontwikkeling van de mensheid.

Als wij nu als voorbeeld een recente situatie nemen, dan kijken wij naar de relatie Vietnam China, U moet zich dan toch wel met enige verbazing realiseren dat China op dit ogenblik althans officieel en niet praktisch bezig is met voorbereidingen te treffen om zich terug te trekken. Het is duidelijk, dat hier een ommekeer heeft plaatsgevonden die zeer waarschijnlijk voornamelijk is gelegen in de politieke leiding van China en in een deel van de legerleiding. Her is dus ingegrepen. Hier zijn bepaalde denkbeelden geïnspireerd. Op grond daarvan moet het mogelijk zijn om een werkelijk groot conflict te voorkomen, terwijl tussen de tegenstanders misschien wel wat haat, maar vooral onderling respect is ontstaan. Dat is nu precies wat we nodig hebben niet de haat, maar wel het respect.

Kijken we naar situaties zoals die zich op het ogenblik ontwikkelen, in Rhodesie, Zuid Afrika en dergelijke landen, dan komen we tot de conclusie dat er ook hier iets moet veranderen. Die verandering kan echter nooit worden verwezenlijkt door een van beide partijen te laten winnen. Als in Zuid-Afrika de zwarten winnen, dan is het voorbij met de gehele ontwikkelingsmogelijkheid die de blanken hebben gegeven de blanken doen veel. Omgekeerd is het niet mogelijk de blanken verder te blijven handhaven, daar dan langzaam maar zeker geheel Afrika zich tegen hen zal gaan keren. Er is dus een compromis nodig.

Dat compromis kan worden bereikt door de ontmaskering van bepaalde figuren die een beetje te fanatiek zijn aan beide zijden. Dat kan gebeuren door beperkte conflicten te zeer inde openbaarheid te brengen, zodat beide partijen zich gaan afvragen wat zij eraan hebben. Het kan ook gebeuren door hulp te bevorderen voor de kleurlingen (de naturellen) waardoor zij in staat zijn om wat kennis betreft. het wat beter op te nemen tegen de blanken.

Datzelfde geldt in wat andere mate voor Rhodesie. In dat land is er op dit moment wel een z.g. zwart bestuur (eerder een gemengd bestuur), maar hier is wel sprake van een elitair bestuur. Het is een zeer bepaalde groep die hier aan het bewind. kan komen en vele anderen kunnen hun eigen denkbeelden niet kwijt. Het is duidelijk, dat daaruit conflicten moeten voortkomen. Maar die conflicten moeten dan worden uitgevochten zonder dat hierdoor andere staten in het geding komen, zonder dat hierdoor tussen Rhodesie en andere landen een oorlogstoestand ontstaat. Ook daarvoor zijn er bepaalde gegevens en inspiraties nodig en die worden dan ook verstrekt.

Het kan ons eigenlijk heel weinig schelen, of er nu sprake is van een islamitische dictatuur of van een Sjah in Sjah dictatuur in Perzië. Dat maakt helemaal niets uit. Maar wat wel belangrijk is. er zijn in dit volk zo grote verdeeldheden, zo grote verschillen ontstaan en zo'n beperkt gevoel van persoonlijke verantwoordelijkheid dat een groot aantal rellen en conflicten hier noodzakelijk is om de mensen attent te maken op de samenwerkingsmogelijkheden die er wel degelijk zijn. Juist daar waar mensen weinig verantwoordelijkheid dragen zijn ze erg

compromisloos. Dat kunt u zelfs zien in de Tweede Kamer. De partijen die geen regeringsverantwoordelijkheid dragen zijn altijd veel feller en orthodoxer in hun benadering van problemen dan degenen die wel deel uitmaken van de regeringscoalitie. Dat kunt u in andere landen eveneens zien. Het gaat dus hier om; Men moet die mensen beïnvloeden op het juiste ogenblik en men moet ervoor zorgen dat een aantal compromissen mogelijk wordt.

Deze compromissen moeten dan worden gesteund door een natuurgebeuren. Iets wat ook voor de Broederschap en Zusterschap van Liefde erg belangrijk is, want daardoor kan de mens weer worden gewekt tot interesse voor zijn naasten, tot medelijden, medegevoel en dat kan naastenliefde worden.

Met dergelijke rampen kun je ook weer voorkomen dat een groot aantal geschillen worden uitgevochten op een manier die niet aanvaardbaar is. Je kunt b.v. door een aantal industriële rampen de mensen erop attent maken dat hun huidige benadering van de samenleving en hun visie op de belangrijkheid van industrieën toch wel wat verkeerd is ingeschat. Als je dat allemaal tot stand kunt brengen, dan heb je eigenlijk een wijziging gebracht in een stoffelijke ontwikkeling en dat kan erg belangrijk zijn.

Maar een geest zit ten slotte niet te springen om de aarde nu stoffelijk zo te veranderen dat ze een paradijs wordt. Wij gaan nog steeds van het standpunt uit als u bij ons komt, dan heeft u het paradijs, tenminste als u niet bang bent voor uzelf. Zolang u op aarde bent, moet u voornamelijk leren. Een school kan meer of minder prettig zijn, maar leren moet je. En als de aarde nu maar ontwikkelingsmogelijkheden geeft waardoor geestelijke bewustwording mogelijk is, dan kun je als vanzelf aannemen dat de aarde geestelijk gezien aan haar doel beantwoordt.

Dat zijn zaken waarover de mensen natuurlijk heel anders plegen te denken. De geestelijke groepen die proberen in te grijpen en invloed uit te oefenen, gaan uit van een geestelijk standpunt. Daarom is het voor u erg belangrijk te beseffen dat de geest zich niet bezig zal houden met menselijke nood zonder meer. Al zou de helft van de wereld een soort Sahel worden, dan zou de geest daar nog geen reden in zien om te zorgen voor regenwolken en al die dingen meer. Zij zou zeggen De mensen moeten leren leven onder die condities, want alleen als ze zelf sterk genoeg zijn om de juiste oplossing te vinden, zullen ze een bewustwording hebben doorgemaakt. Maar dan is hun benadering van het leven een andere geworden en daardoor zullen zij hun ervaringen op een nieuwe manier kunnen interpreteren wanneer ze zijn overgegaan. Aan de andere kant is het ook duidelijk, dat de geest er geen belang bij heeft dat er driekwart van de wereld wordt uitgeroeid. Een atoomoorlog en je zit ineens met een enorm tekort aan huisvestingsmogelijkheid voor degenen die willen incarneren. Dus dat moet zoveel mogelijk worden voorkomen. Een beperkt conflict, zelfs een atoomconflict zou geestelijk gezien onvermijdelijk en aanvaardbaar kunnen zijn. Maar niet een conflict waarbij een zo groot deel van de wereld wordt geschaad dat eigenlijk de gehele ontwikkelingsgang van de mensheid terugvalt tot nul, tot het stenen tijdperk.

De geest heeft wel medelijden met de mensen en zij wil de mensen wel helpen, maar een groep gaat niet uit van een persoonlijke benadering. De benadering is altijd meer algemeen. Als wij in deze tijd kijken naar wat er gaande is (ik meen, dat het u wel zou kunnen interesseren), dan zien we in de eerste plaats dat de Witte Broederschap bezig is om haar planning van het voorgaande jaar grotendeels af te sluiten. Zij heeft op dit moment een aantal mogelijke geschillen. Het zijn er in het geheel 6 waarvan tenminste 4 met oorlogshandelingen. Ze neemt aan, dat hierdoor een groot gedeelte van de druk die in de mensheid bestaat tijdelijk ontladen kan worden de mensen worden dan wakker geschud voor bestaande gevaren. Ze neemt verder aan, dat ze bepaalde rampen nog kan beperken (dat geldt vooral natuurrampen), terwijl ze andere rampen eenvoudig laat gaan. Die zullen zich overigens pas, na de volgende week ontwikkelen.

Dan komen er dit jaar waarschijnlijk ook nog een paar grote rampen. Men gaat gewoon uit van het standpunt. Wanneer dat gebeurt, dan wordt de mens even met zijn eigen machteloosheid geconfronteerd en misschien dat hij dan anders gaat denken over de manier waarop hij leeft.

De grootste golven van geestelijke energie zijn altijd gericht. U herinnert zich dat ik u heb verteld over kosmische invloeden, die met een omlooptijd van ongeveer 36 uur, vooral op een bepaalde breedtegraad, het gehele aardoppervlak bestrijken en dan achtereenvolgens in verschillende landen een vergelijkbare ontwikkeling en vergelijkbare conflicten laten zien.

Als wij te maken hebben met ingrijpen uit de geest, dan is dat niet het geval. De geest werkt op een bepaald gebied en dat is meestal zeer beperkt. Als zij probeert inspiratief invloed uit te oefenen, dan is zij zelfs als het over de Witte Broederschap gaat meestal beperkt tot maximaal 250 personen. Deze personen worden dan niet uitgezocht op grond van hun persoonlijkheid, maar op grond van hun betekenis en hun bereikbaarheid.

Dan zal er verder nazorg nodig zijn bij een dergelijk ingrijpen. Want als een geest heeft ingegrepen, dan ontstaat er een situatie waardoor bij velen wel een mate van onbehagen zal optreden. Dit houdt in, dat de nazorg moet worden gedaan door groepen die daarvoor geschikt zijn.

In de laatste 4 maanden is onze Orde zeer sterk ingeschakeld bij een aantal conflicten. Hierbij gaat het voornamelijk om nazorg. Op dit moment is een groot gedeelte zelfs ingezet in het conflict Vietnam China. Dat houdt in dat wij daar bezig zijn de mensen te wennen aan de situatie en hen te inspireren om zich aan te passen aan de mogelijkheden, ook als dit betekent dat ze misschien hun «wijze van denken en van leven enigszins zouden moeten veranderen. Wij hopen daarmee aardige resultaten te behalen.

Nu is de hoofdinvoel nog die van de Witte Broederschap, maar die zal waarschijnlijk over ongeveer 10 dagen afgelopen zijn. Dan doen ze daar niet veel meer. Zij hebben dan alles gedaan wat ze konden doen. De Orde zal daar dan waarschijnlijk nog 45 dagen actief blijven overgrote gebieden, dus met inzet van heel veel van onze leden. Daarna blijft er nog enige nazorg, maar dat is tamelijk weinig. Dat is 10 % van degenen die oorspronkelijk zijn ingezet.

Als wij proberen na te gaan op welke wijze een harmonie wordt bepaald, dat is ook belangrijk, dan blijkt het volgende; Vanuit de Witte Broederschap wordt altijd gewerkt met harmonie op basis van een denkbeeld. Er wordt dus altijd iemand genomen waarin de mogelijkheid van het denkbeeld reeds aanwezig is. Zijn er een groot aantal personen en kan men slechts enkelen gebruiken, dan kiest men diegenen met wie de grootste harmonie in de kortst mogelijke tijd bereikt kan worden, zodat een optimale inspiratieve werking het eindresultaat is. Bij de keuze van personen houdt men wel rekening met de positie, maar in vele gevallen zal men een compromis moeten sluiten. Om u een voorbeeld te geven;

Een zeer belangrijk regeringspersoon is niet direct te bereiken. Wel kan zijn secretaris of secretaresse worden bereikt, daarnaast misschien zijn vrouw of een goede vriend. Dan worden deze personen beïnvloed en geïnspireerd. Afgestemd op de persoonlijkheid van de staatsman zullen ze dan bepaalde denkbeelden en voorstellen doorgeven. Op zo'n manier kan men dan wel wat doen.

Nu zijn we op het ogenblik bovendien bezig (het is een project waarbij het Verborgen Priesterrijk nogal actief is) met beïnvloedingen die ten doel hebben in Europa inclusief Engeland en de Ver. Staten een bepaalde verandering van besef tot stand te brengen. Men gaat hierbij uit van een groot aantal z.g. leraren. De geïnspireerde mensen kunnen van alles zijn. Het zijn misschien mediums, maar het kan net zo goed een pater, een pastoor, een senator of wat anders zijn. Deze personen worden met een lichte afwijking van de oorspronkelijke richting die zij volgen in hun denken a.h.w. gedwongen te zien waar ze naartoe gaan. Als dit lukt, dan zullen zij daartegen een zekere weerstand gaan ervaren, dat ligt in hun persoonlijkheid. Zij realiseren zich wat zij aan het doen zijn en zoeken dus een manier om te blijven wat zij zijn, maar ook om te voorkomen dat er gevolgen zullen zijn waarvoor zij vrezen. Op die manier kun je afbuigen wat er gebeurt. Dit zal zich vooral in Frankrijk voordoen t.a.v. een bepaald deel van de regering. In Engeland heeft men zich op het ogenblik geconcentreerd op een aantal werkgevers en op 2 specifieke vakbonden. In de Ver. Staten heeft men zich vooral gericht op enkele van de kleine staten o.a. Californië en Nevada. In deze

twee staten meent men namelijk veranderingen tot stand te brengen die dan een weerslag zullen hebben in het gehele land etc.

Er is een kleine groep die spreekt over liefde en rechtvaardigheid (ze noemt zich ook zo) die bezig is om schandalen op te rakelen. Ze halen oude koeien uit de sloot waar ze maar kunnen. Het gaat hen niet erom mensen in verlegenheid te brengen of plotseling ergens regeringen en instanties in moeilijkheden te brengen. Het gaat er doodgewoon om de mensen duidelijk te maken hoezeer ze eigenlijk worden bedrogen. Volgens hen is rechtvaardigheid alleen dan te bereiken, indien een ieder die een oordeel moet vellen weet waarover hij exact moet oordelen. En daar mankeert het in de moderne wereld nogal eens aan.

Een groep die zich de Bevrijding van het Bloed noemt (het is van christelijke origine). Het valt mee dat ze niet het Zam erbij hebben gehaald heeft zich op het ogenblik gewend tot bepaalde dictaturen voornamelijk in Afrika en twee dictaturen in Zuid Amerika. Ze zijn daar bezig om ontwikkelingen mogelijk te maken waardoor een val van een regime teweeg kan worden gebracht of wat men eigenlijk nog veel liever heeft een evenwichtssituatie tot stand wordt gebracht waardoor de gewone mensen de kans krijgen zich te ontwikkelen zonder dat ze de vrijheid hebben om nu eens aan het plunderen te slaan en dat soort dingen. Hun invloed is op dit moment voor namelijk op Afrika gericht. Daarnaast zijn ze ook bezig o.m. met Chili. Dat is heel eigenaardig. U zoudt het eerder van andere staten verwachten Nicaragua of zo. Neen, ze zijn met Chili bezig. Zij menen, dat daar op het ogenblik grote resultaten te behalen zijn. Als u het zo bekijkt, dan is de wereld eigenlijk omringd door een groot aantal geestelijke groepjes, die elk op hun eigen manier en op een plaats die hen de meest juiste lijkt werkzaam zijn. Opdat u niet zoudt denken dat er hier sprake is van een absolute anarchie, moet ik u eraan herinneren dat er een soort gemeenschappelijk plan bestaat.

Elke keer wanneer het Wesakfeest wordt gevierd, is de Grote Raad bijeen. Deze Grote Raad bestaat uit een onbepaald aantal leden waarvan elk lid zijn waardigheid alleen bewijst door het bewustzijnsniveau waarop hij opereert en zijn belangstelling voor hetgeen er gaat gebeuren. Het aflezen van de z.g. neveninvloeden, die altijd nabij het Altaar worden gedaan, geschiedt door degenen die de kosmische invloeden aan het aflezen zijn. Het gaat hier dus niet om zuiver geestelijke invloeden, maar om de goddelijke Kracht die wordt aangeropen en de invloeden uit de stoffelijke kosmos die optreden.

In enkele gevallen wordt nog wel rekening gehouden met z.g. Heerschappijen. Dat zijn dan zeer hoog geestelijke gebieden die niet op de enkele mens inspelen, maar die vaak een bepaald signaal geven waardoor ook de aarde getroffen kan worden. Uit het geheel daarvan wordt een z.g. werkplan opgebouwd. Dat klinkt misschien erg administratief, maar in feite is het veel eenvoudiger.

Men projecteert voortdurend de waarnemingen. van ca 100 personen over elkaar. Er ontstaat dan een soort kaart waarbij de verschillen in waardering elkaar opheffen. Die kaart bevat vergelijkenderwijs gesproken kleuren, bepaalde lijnen en lijnvormen, soms zijn er zelfs contouren in te vinden. Als je die allemaal bij elkaar voegt, dan kun je daaruit ongeveer aflezen wat de aarde zal bereiken en wanneer.

Daar de Witte Broederschap deskundigen heeft (er is een waarnemingsnet in de geest waar men zich voortdurend bezighoudt ook met de actualiteit), weet men wat ongeveer de geestelijke mogelijkheden zijn van de mensheid in een bepaalde periode. Men kan verder nagaan wat de overheersende tendensen van ontwikkeling zijn op verschillende gebieden, sociaal, economisch, strategisch. Die worden dan ingevuld op de kaart. Daardoor ontstaat er een aantal mogelijkheden. Waar de mogelijkheden teveel zijn (laten we zeggen dat we 20 mogelijkheden hebben), is er geen directe beheersingsmogelijkheid. De Witte Broederschap kan wel reageren, maar alleen tijdens de ontwikkeling. Dit is weer voor een algehele indeling van taken, onderlinge af spraken over hetgeen men gaat doen natuurlijk niet bevorderlijk. Wij gaan dus uit van die punten, die een zeer klein aantal ontwikkelingsmogelijkheden geven. Als de keuze 5 á 6 is, dan is dat ideaal.

Nu wordt bij de verschillende ontwikkelingsmogelijkheden gekozen voor een bepaalde reactie. Deze reactie is, gezien de bewustwording van de mensheid, de meest wenselijke en voor het behoud van incarnatiemogelijkheid op aarde de beste. Dan wordt door een aantal entiteiten, die zich daartoe bereid verklaren, ingewerkt op de mensen ter plaatse en ook op de omstandigheden ter plaatse. Dat kan betekenen dat men zich zelfs bezighoudt met het regelen van het weer, het beïnvloeden van de werking van de aardkorst, opdat die mogelijkheid de grootste waarschijnlijkheid krijgt. Men probeert als het ware de minder gunstige mogelijkheden te elimineren en gelijktijdig de beste mogelijkheid zoveel mogelijk te bevorderen.

Als dat is gebeurd, blijven er een groot aantal meer twijfelachtige keuzen over. De Witte Broederschap heeft dan haar eigen planning vastgelegd. Een groot aantal geestelijke groepen (ook onze Orde) werkt daarin mee onder de hoede van de Witte Broederschap. Dan blijven er nog een aantal vagere keuzepunten over waaraan men zich kan gaan wijden, wanneer men personeel en tijd over heeft.

Hier wordt dan weer een keuze gemaakt. Enkele groepen zeggen dan; "Wij gaan op dit terrein dat proberen. Zijn jullie het daarmee eens?" Dat laatste is erg belangrijk, want het kan zijn dat b.v. de Orde een bepaald project op zich neemt en zegt Wij kunnen dat niet alleen doen en dat ze b.v. de Broederschap van Liefde erbij halen. Of, dat ze zeggen; "Wij willen wat extra, bijstand hebben van de Witte Broederschap, kan dat?" Op die manier wordt dus langzamerhand de zaak zo ingedeeld dat de meeste te beïnvloeden keuzemogelijkheden van ontwikkeling op aarde gedekt zijn door bewegingen, die zich daarmee bezighouden.

Er blijft dan een aantal mogelijkheden (nog steeds ongeveer 20, soms iets meer) over met een beperkte keuze, ongedekt zoals dat heet. Hiervoor is geen enkele groep die zich als groep inzet. In deze keuzemogelijkheden bestaat altijd nog de kans voor entiteiten, die niet gebonden zijn of die niet voor hun eigen groep bepaalde dingen moeten doen, om zich bezig te houden met beïnvloedingen daar ter plaatse. In de praktijk komt het erop neer, dat je voor de Witte Broederschap op aarde gemiddeld 15 tot 20 punten per jaar hebt waarop een optimale inzet mogelijk is. Daarnaast zijn er ongeveer een 30 plaatsen waarop kleine groepen zich gaan concentreren groepen dus die nog wat te zeggen hebben.

Dan blijft er ruim een 100 keuzemogelijkheden over waaraan zeer kleine groepen zich wijden. De rest van de mogelijkheden wordt dus eigenlijk niet beïnvloed, tenzij opeens blijkt dat het noodzakelijk is om een evenwicht te bereiken in de plannen die men heeft gemaakt, dus in relatie tot een van de hoofdprojecten.

Als u dit allemaal hoort, dan denkt u; die geesten maken zich toch wel druk. Heel veel mensen zullen zich afvragen waarom? Dat is heel eenvoudig; Als u in een oudercommissie zit, dan wilt u wel graag dat uw kinderen het beste onderricht krijgen. Wij hebben een geestelijke wereld verdeeld in een ontelbaar aantal kleine wereldjes en sferen waarin de volwassenen leven, degenen die in de geest zijn en weer de beschikking hebben over het grootste gedeelte van hun werkelijk bewustzijn. Maar wanneer ze incarneren, moeten ze een groot deel daarvan achterlaten. Ze worden dus tijdelijk a.h.w. kinderen.

In deze kindtoestand moeten ze leren. En zoals u voor uw kinderen het beste onderwijs wilt hebben, omdat u weet dat ze eens volwassen mensen zullen worden, zo willen wij voor een ieder, die incarneert op aarde, de beste mogelijkheden tot ontwikkeling hebben. Zowel de beste scholing, dus de mooiste ervaringsreeks, als ook de meest gunstige situaties dus de stoffelijk prettige verhoudingen waarin die ervaring kan worden opgedaan. Daarmee houden wij ons bezig.

Het is eigenbelang. Vandaag ben ik aan het beïnvloeden. Maar wie weet of ik over een paar honderd jaar niet zelf ineens een incarnatiedrang voelen op aarde zal moeten zijn. Alles wat ik dan heb gedaan voor anderen op aarde, heb ik eigenlijk mede voor mijzelf gedaan. Er is dus een enorme binding tussen alle sferen waaruit incarnatie nog noodzakelijk kan zijn of zelfs maar mogelijk is en uw aarde. Het is voornamelijk deze band die een grote rol speelt.

Ook de zeer hoge entiteiten, die nooit meer zullen incarneren en die bij de Witte Broederschap vaak in de leiding zitten, zullen zich met de aarde verbonden voelen, want zij behoren immers tot degenen die de lering geven in de wat lagere sferen. In die sferen kunnen zij de beste resultaten bereiken, de grootste bewustwording weer tot stand brengen bij de daar vertoevende entiteiten, als zij een gunstige mogelijkheid tot aanvulling van hun bewustzijn hebben gevonden op aarde.

Geestelijke invloeden zijn dus niet alleen maar zaken die je zo van buitenaf bekijkt of een soort willekeurig en grillig ingrijpen van een aantal geesten die toevallig denken dat zij weten wat goed is voor de mens. Neen, er is sprake van een opbouw vanuit de geest, van een bewustwordingsmogelijkheid en mede van eigenbelang. Het is voor de geest belangrijk, dat bepaalde bewustwordingsmogelijkheden in de stof blijven bestaan. Hierdoor komt dan deze opbouw tot stand.

Nu zijn er natuurlijk veel mensen die zich onmiddellijk afvragen; Wat moeten wij dan doen met de ingewijden op aarde? Een ingewijde op aarde is iemand, die zoiets is als een vertegenwoordiger van een groot bedrijf. Hij kan wel wat artikelen afleveren, maar hij is toch voor een groot gedeelte afhankelijk van de producent. De ingewijde heeft een eigen bewustzijn en hij kan dat delen met anderen, zeker. Maar de krachten, die hij nodig heeft zodra ze zijn mogelijkheden te boven gaan, die moet hij uit de geest krijgen. En als hij eerlijk is, zal hij moeten toegeven dat het meeste van hetgeen hij doet alleen mogelijk is, omdat hij een harmonie met de geest of met een deel van de geest heeft.

De ingewijden op aarde, dat zijn er op het ogenblik aardig wat, hebben eigenlijk een dubbele taak vanuit ons geestelijk standpunt. In de eerste plaats zijn ze waarnemers. Omdat ze voortdurend met ons in contact staan, maken ze ons attent op de menselijke waarde en waardering, t.a.v. gebeurtenissen die plaatsvinden. Hierdoor kunnen wij onze beïnvloedingen en inspiraties gemakkelijker aanpassen aan hetgeen er werkelijk nodig is. In de tweede plaats wijden zij in. Nu is de inwijding een beetje traag geworden. Wij zitten op het ogenblik in de tijd van de massa inwijdingen, zoals u weet. Die zijn echter niet mogelijk door een enkele ingewijde in de stof, maar zij kunnen het wel voorbereiden. Zij maken a.h.w. een plan voor ons waarmee ze aangeven waar wij de grootste mogelijkheden hebben om inwijding voor mensen te bereiken. Wij zien ook vanuit hun standpunt en niet alleen vanuit het onze de misbruiken die er op aarde zijn ingeslopen ook in geestelijke bewegingen, kringen, esoterische scholen. Doordat wij begrijpen wat er aan de hand is ook vanuit een stoffelijk standpunt, zullen wij niet alleen ingrijpen vanuit ons geestelijk denken (dat is onjuist en dit kan niet), maar we zullen zien dit wekt deze of gene mentaliteit en die mentaliteit is wel goed. Wij bestrijden dan misschien een kwaal met een kwaal, maar het is nuttig omdat daardoor toch weer de inwijdingsmogelijkheden worden vergroot, de geestelijke bewustwordingsmogelijkheid wordt vergroot en veelal zelfs de mogelijkheid voor mensen om met onze wereld meer bewust in contact te treden. Dat kan van. groot belang zijn.

Geestelijke invloeden zijn er plenty. Wat die invloeden precies zullen worden in het wereldgebeuren, dat weten wij eigen niet.

Wij zitten weer voor een Wessakfeest. En aangezien wij nog rekening moeten houden met de zware, heerschappij van Saturnus voor een paar maanden en verder rekening moeten houden met een invloed van Pluto die zeer sterk kan worden in de komende tijd, is het noodzakelijk om de werkelijke plannen en voorstellen aan te passen aan de invloed, die op het Wessakfeest wordt geconstateerd. Dan pas kunnen wij zeggen; De kosmos geeft ons deze mogelijkheden, dat zijn de beperkingen vanuit het zonnestelsel, dat zijn de beperkende invloeden die van buitenaf komen en daardoor zullen wij de mensen dit of dat het best kunnen geven.

Ik heb met dit onderwerp geprobeerd u duidelijk te maken dat het niet alleen een sprookje is dat de geest ingrijpt, maar dat het wel een sprookje is dat de geest ingrijpt om de mens op aarde tot een edel wezen te maken. Daar gaat het helemaal niet om. Het gaat erom de mens te maken tot een bewust wezen. En een bewust wezen is heel vaak een wezen dat een hoop ellende heeft, dat volgens menselijke opvatting ontzettend veel heeft gezondigd. Het zijn

zeker niet de saaie en brave burgers van wie wij het meeste heil kunnen verwachten in dit opzicht. Dus begrijp wel;

De geest wil geen paradijs op aarde stichten. Dat heeft u niet nodig. Wat heeft u aan 60 jaar paradijs, als u verder in de eeuwigheid op een houtje kust bijten? Wat u nodig heeft op aarde is een bewustzijn waardoor u in de sferen steeds meer een soort paradijs kunt vinden.

Dan zult u nu ook begrijpen waarom vele ingrepen uit de geest menselijk gezien niet zo aanvaardbaar zijn. Als je vulkanen laat uitbarsten, de aarde laat beven en je zorgt ervoor dat het op bepaalde punten veel heftiger is dan nodig is, dan lijkt dat wreed. Maar als je ziet wat de invloed is op de gehele bewustwording van de mensheid en op de ontwikkeling van bepaalde gebieden, dan blijkt het in feite gunstig te zijn, want de geestelijke waarden van de mensen worden daardoor bevorderd.

Ik hoop, dat ik u duidelijk heb gemaakt dat in het wereldgebeuren de geest niet alleen een rol speelt, maar dat ze vanuit haar eigen standpunt bepaalde doelen nastreeft. Ik heb ook getracht u duidelijk te maken dat deze niet in overeenstemming zijn met menselijke waarderingen, maar zuiver uitgaan van hetgeen geestelijk aanvaardbaar en nuttig wordt geacht. En laten we dan niet vergeten dat, althans volgens ons (dat is ook een standpunt van de Orde voor al die geestelijke ingrepen, waar dan ook en hoe dan ook moet gelden dat de geest niet alwetend en onfeilbaar, is. Ze weet veel en ze zal misschien in verhouding minder grote fouten maken dan de mensen, maar fouten maken ze.

Zo is er ook voor ons in dit alles nog een scholing gelegen en worden wij ons bewust van onze eigen onvolkomenheden die we dan misschien door een latere incarnatie kunnen uitwissen.

❖ *Worden de mensen, die na een ramp of in een oorlog vol haat overgaan, direct goed opgevangen?*

Dat hoort er wel bij. Het is duidelijk, als je zoiets doet, dan moet je ook zorgen dat, althans geestelijk, de schade zoveel mogelijk wordt beperkt. Het zou toch helemaal geen zin hebben om rampen te veroorzaken, als daardoor een aantal halve demonen in omloop zouden komen. Het gaat ons er juist om een weg te tonen waardoor die mensen uit de diepte steeds hoger kunnen stijgen. Daar wordt voor gezorgd. Er zijn entiteiten die zich daarmee bezighouden.

❖ *Is de toestand Egypte Israël niet even gevaarlijk als de toestand in China?*

Op het ogenblik niet. Israël bevindt zich nu in een situatie waarin het de steun van het westen voor een groot gedeelte kan verliezen. Een steun, die niet zal worden geweigerd aan de Arabische landen of aan Egypte. Dat betekent dat Israël zal moeten terugtreden iets wat zijn staatslieden niet graag zullen doen, omdat daarmee hun aanzien en waarschijnlijk ook hun positie teloor zullen gaan. Maar als Israël blijft volhouden aan de eisen en normen die het nu hanteert, dan is binnen een jaar geweld niet uit gesloten. En dan heeft men niet meer de steun van buitenaf, die men tot op dit moment heeft gehad. Ik wil hier bijvoegen dat ook in het internationale Jodendom wel degelijk enige twijfels beginnen te rijzen t.a.v. de juiste politiek van Begin. En ook dit betekent weer, dat er het een en ander aan het veranderen is. Ten laatste wil ik erop wijzen, dat de emigratie uit Israël, vaak naar het oude land van herkomst, op het ogenblik sterk toeneemt zodat vele Israëliërs kennelijk ook niet overtuigd zijn van de houdbaarheid van hun positie. Dit alles tezamen zou toch wel duidelijk moeten maken dat Israël in gevaar is. Maar de Arabische landen en de islam landen hebben olie en daarmee hebben zij een enorme invloed en macht, ook op staten als Amerika en Rusland. Daar hoort verder bij dat ze contant kunnen betalen voor wapenleveranties en voor allerlei apparatuur die ze willen hebben. Daardoor zijn ze eigenlijk de meerdere van Israël dat voor een groot gedeelte afhankelijk is van financiering door anderen buiten het eigen land.

❖ *Als China zich zou terugtrekken, hoe zit het dan met de les die Vietnam moet leren? Er werd gezegd, dat Vietnam zich onoverwinnelijk achtte omdat het een van de grootste landen van de wereld had verslagen.*

Dan zal men ongetwijfeld juist door het feit, dat China zich niet terugtrekt volgens de regels en eisen die Vietnam zou willen stellen, tot de conclusie moeten komen dat men voorzichtig moet zijn. met de grote buurlanden. En dat lesje is eigenlijk al geleerd. Laten wij een ding niet

vergeten (u heeft daarover geen volledige berichtgeving, wij wel) er zijn op het ogenblik 4 eliteregimenten in Vietnam, die praktisch onoverwinnelijk werden geacht, verslagen en meer dan gedecimeerd door de Chinezen. Dat heeft hun een hoop gekost, maar ze hebben het klaargespeeld. Zij hebben ook aangetoond dat zelfs de moderne bewapening waarover de Vietnamezen beschikken niet voldoende doorslag gevend is om een aanval van China ook maar te stuiten. Deze les zal men. ongetwijfeld lang in gedachten houden. Gelijktijdig zien we ook dat de Chinezen nu al bezig zijn met het winnen van invloed en zelfs infiltraties hebben gedaan zowel in Laos als in Cambodja. Dat betekent ook weer een lesje voor de Vietnamezen, wat zij kunnen, kunnen anderen ook. China op zijn beurt beseft nu wel dat je bepaalde dingen maar beperkt kunt doen, want als je daarmee te ver zoudt gaan, dan sta je plotseling geïsoleerd in de wereld en dat wensen zij niet.

WIJZE MANNEN

In het deel van de wereld dat ik ongeveer 5 minuten geleden heb verlaten bevinden de mensen zich over het algemeen in wat moeilijke omstandigheden. Het wonderlijke daarbij is, dat zelfs waar een systeem van absoluut atheïsme wordt gepropageerd, steeds meer mensen zich weer wenden tot de z. g. wijze mannen .

Deze wijze mannen zijn niet direct tovenaars. U moet dus niet denken aan een equivalent van een sjamaan of een doekoen. Het zijn eerder oudere mannen die een enorme levenswijsheid hebben vergaard en daarnaast ook een mate van helderziendheid bezitten. Hun werk is in Azië op dit moment wel heel erg belangrijk aan het worden, want zij leren de mensen a.h.w. vooruit te zien en ze helpen hen gelijktijdig om de zaak goed te interpreteren.

Ik heb net een aantal inspiraties achter de rug waarbij enkele van die wijze mannen mede betrokken zijn geweest. Een van hen moest ik duidelijk maken dat je eigenlijk altijd meer moet kunnen prijsgeven van hetgeen je bezit om meer te worden wat je bent.

De wijze begon de mensen te vertellen over de aap, die werd gevangen door hem een vrucht te laten pakken door een gat. Als hij de vrucht eenmaal in zijn greep had, dan kon hij zijn pootje niet meer terugtrekken. De aap wilde de vrucht echter niet loslaten. Daaraan verbond de wijze dan de lering, dat bezit eigenlijk maar een heel betrekkelijk iets is dat een mens eerst moet proberen te leven dat hij die met anderen samenwerkt in het leven heel veel kan bereiken, en dat hij nooit moet proberen de grote prijs te pakken. Want hoe meer je vergaart aan invloed of aan bezit, des te moeilijker het voor je zal worden om nog in vrijheid verder te gaan. Ik vond dit een zeer treffend geheel.

Een vraag werd hem toen gesteld over het probleem van 2 jongens, zonen die ten oorlog waren getrokken. Hoe kunnen wij hen helpen? De wijze sprak; Wie zich zorgen maakt over een ander, zal de ander belasten met zijn gevoelens van mistroostigheid. Zo zend uw vertrouwen uit naar hen die in moeilijkheden verkeren. Vertrouw in hen, daardoor zullen zij misschien voldoende zelfvertrouwen krijgen om aan hun moeilijkheden te ontkomen en zij zullen de moed kunnen opbrengen die nodig is om te handelen op het juiste ogenblik."

Het zijn maar enkele voorbeelden van wat ik een uur tot 5 minuten geleden heb meegemaakt. Ik geef u deze voorbeelden alleen om u duidelijk te maken dat die wijze mannen eigenlijk een sociale functie vervullen, maar dat ze gelijktijdig een raad geven die samenhangt met het gebruik van gedachtenkracht. In enkele gevallen maken ze zelfs duidelijk hoe je door goden op te roepen of bepaalde engelen aan te roepen (dat verschilt wel eens) kunt bereiken dat er in de natuur het een en ander gebeurt.

De hele wereld hangt samen met beïnvloedingen. Dat heeft u de afgelopen tijd in deze cursus kunnen horen. Maar wij vergeten heel vaak, dat wij bij elke beïnvloeding ook zelf een factor

zijn. Wij zijn het zelf die in staat zijn om door onze gedachten, onze instelling, onze gedragingen zeer veel kunnen veranderen in ons eigen lot en in het lot van anderen.

Dat de wijze mannen in deze tijd zich voornamelijk bezighouden met raadgevingen in die richting mag mede worden toegeschreven aan inspiraties uit de geest, maar vloeit toch ook wel voort uit hun eigen wezen. Voor hen is het leven een samenvloeien van bezielende krachten. Zij erkennen een totaliteit van werkingen, die misschien op helderziende wijze kunnen worden geïnterpreteerd als gebeurtenissen in de toekomst, maar die toch vooral voor hen betekenen de mens en zijn lot. Het lot van de mens is gebonden aan hetgeen hij zelf is en pas daarna aan hetgeen de wereld is.

De wijzen die in zovele dorpen (ook in Vietnam en zelfs in bepaalde delen van China) zich bezighouden met het geven van inzicht en raad zijn voorposten geworden van een nieuwe mentaliteit. Zij proberen op hun manier in de eerste plaats de mensen te helpen en misschien hun eigen reputatie te verstevigen. Maar wat zij doen is een werk dat veel meer omvat.

Als zij, zoals heel vaak gebeurt, hun ingrijpen aanwijsbaar mogelijk maken door middel van niet stoffelijke krachten, dan maken zij gelijktijdig elke atheïstische benadering van het leven tot een aanfluiting. Als zij bewijzen dat gedachten van harmonie sterker kunnen zijn dan alle strijd, dan bewijzen zij daarmee dat gedachten belangrijker zijn dan ideologieën. Als zij bewijzen dat magische krachten kunnen worden gebruikt om zieken te genezen of om hinderpalen voor anderen op te werpen, dan bewijzen zij daarmee tevens dat de mens leeft in een wereld van ongeziene krachten waarmee rekening moet worden gehouden. Daardoor brengen zij de mens, die in het Oosten langzaam maar zeker begon te vervreemden van de basiswaarden van het oesters bestaan (een bijna naturalistische vervlochtenheid van geesten en normale gebeurtenissen) weer terug naar de werkelijkheid van eens. Het materialisme krijgt steeds minder vat in de periode waarin grote zorgen overheersen.

De raad van een wijze is heel vaak een praktische raad. In Azië, in Indonesië kwam iemand bij een wijze (een hadji) en vroeg hem; Kunt u mij helpen, Heer, ik verkeer in moeilijkheden. Ik weet niet hoe ik mijn brood moet verdienen. Ik kan geen baantje vinden. Toen sprak de wijze; Wat is je grootste liefhebberij? De man zei; Als ik tijd over heb, dan knutsel ik graag aan machines. De wijze antwoordde; Knutsel dan aan machines die anderen niet meer gebruiken en verkoop ze zodra ze werken. De man heeft er een aardig bedrijf door gekregen.

Dit is een raad niet alleen van zuiver materiele inhoud, want er zit tevens de kracht in van Allah, de kracht van engelen, de kracht van geesten die je moet aanroepen, de manier waarop je het moet doen en, vooral ook je eigen betrokkenheid bij hetgeen je doet. Wie zover komt dat hij dit gaat aanvoelen, is niet meer zo vervreemd van de wereld van de geest. En in een land waarin het eens heel normaal was dat de geesten van de natuur, van de omgeving, zelfs van de doden en de goden voortdurend nabij werden gevoeld en werden aangeropen, is het belangrijk dat deze banden blijven bestaan.

Er is in India een inwijdingsweg geweest die nu is gesloten. Een weg, die via Nepal ging en nog veel verder. Het was een geestelijke inwijdingsweg natuurlijk, maar het was ook een stoffelijke inwijdingsweg. Die inwijdingsweg was alleen mogelijk, omdat juist in deze gebieden de bevolking zo zeer vertrouwd was met het bovennatuurlijk dat men daardoor alles wat er maar enigszins op leek grote mogelijkheden en kansen bood. Dit is voor een deel verdwenen, maar het zal terugkomen. O, geen nieuwe inwijdingsweg die ten slotte in de Karakorum eindigt. Er zijn daar nog enkele dorpen waar ingewijden wonen, zeker, maar dat gaat voorbij.

Nu gaan de wijze mannen uit en zij proberen, zelfs onder degenen die nu nog bepaalde disciplines beoefenen, die in zelfkwelling of op een andere manier proberen bovennatuurlijke kracht te verwerven, de nieuwe wijsheid te brengen.

Die wijzen brengen en dat is een wonderlijk verschijnsel zeer vele leringen die direct ontleend schijnen te zijn aan de uitspraken van de Wereldmeester en de Wereldleraar. Het is alsof zij een voorbereiding aan het treffen zijn voor een nieuw soort geestelijk reveil een erkenning van

geestelijke waarden en geestelijke krachten gepaard gaand met een zuivere toepassing van het erkende in de materie.

Zij prediken dat grenzen overbodig zijn, ook grenzen van het menselijk gedrag. Maar zij prediken ook dat de mens in zichzelf zijn eigen mogelijkheden en grenzen moet erkennen en vandaaruit in de wereld moet reageren.

Zij verbieden de mens niet om deel te hebben aan alle dingen die er op aarde zijn. Zij verwerpen geen machines en geen gebruiken, maar zij zeggen wel dat machines en gebruiken alleen daar kunnen worden toegepast waar ze Werkelijk de mens dienen.

Het is alsof de wijze mannen van het Oosten op dit moment te midden van enorme omwentelingen, grote revoluties, te midden van een ellende die u zich niet kunt voorstellen en een rijkdom waarvan u de omvang niet eens kunt raden, proberen liet licht van de nieuwe tijd te doen uitstralen over een werelddeel dat zichzelf nog moet hervormen om weer tot grootheid en eenheid te kunnen komen.

De kenmerken van een wijze man kan ik u hier nog geven.

Wijze mannen zijn vaak, maar niet altijd, oud, d.w.z. ten aanzien van hun omgeving. Zij hebben altijd een bepaalde geestelijke scholing of discipline achter de rug. Zij blijken altijd een grote kennis van en verwantschap met de natuur te gevoelen. Zij hebben praktisch allen een zekere mate van helderziendheid. Sommigen bezitten daarnaast nog andere gaven. Dat hun benadering niet meer is gebaseerd op demonstratie van het bovennatuurlijke, op de goocheltrucs van de illusie misschien en de hypnose, maar op een realistische benadering van de feiten, wijst volgens mij erop dat de werkelijke wijze mannen van Azie in deze dagen feitelijk de voorboden zijn van een geestelijke omwenteling waai van de gevolgen, door mij althans, tot op dit ogenblik niet kunnen worden overzien.

Ik zou nog lang kunnen voortgaan met u voorbeelden te geven van hun wijsheid en u de verhalen te citeren die ze vaak aan de luisterende gemeenschap vertellen, maar het lijkt mij weinig zinvol. Ik heb dit onderwerp gekozen in overeenstemming met hetgeen in de cursus vooraf is gegaan om u duidelijk te maken dat in een ander gebied, dat voor u een heel groot probleemgebied schijnt te zijn, op dit ogenblik directe en werkelijk geestelijke waarden worden uitgedragen, die het gehele Oosten in staat zullen stellen in zeer korte tijd een toenemend aantal bewusten voort te brengen. Aan bewusten is heel veel behoefte.

Wijzen in uw eigen land worden niet gehoord, omdat hun argumenten niet in overeenstemming zijn met uw opvatting van leven. Daar waar slechts een generatie geleden de mensen nog geloofden aan de krachten van de natuur, aan goden, aan het bovennatuurlijke, is een dergelijke benaderingswijze veel eenvoudiger.

U weet, dat er wordt gewerkt aan uw wereld. En als de mensen radeloos worden, dan zullen ook in uw streken wijze mannen opstaan. Mensen, die meer weten, meer aanvoelen dan de doorsnee mensen. Dat gaat heel wat verder dan alleen het optreden van een medium. Dan gaat het om het verkondigen van een nieuwe leer op een zuiver praktische basis, maar gelijktijdig behelsend een nieuwe geestelijke vrijheid voor de mens.

De zekerheid dat dit proces zich nu afspeelt in Azie, houdt voor mij in dat voor de gehele wereld in de komende jaren een soortgelijke ontwikkeling mag worden verwacht. Dat betekent, dat de geestelijke veranderingen op de wereld dichterbij zijn dan u op grond van de uiterlijk kenbare feiten op dit ogenblik zou durven geloven.

❖ *Zou het voor China zin hebben om weer terug te grijpen naar de oude leer van Tao?*

Dat gebeurt op dit moment reeds, zij het dat het nog niet een officiële verkondiging is. Mag ik u erop wijzen dat werken van Foe tsjoe, van Kung fu tse, van Lao tse op het ogenblik weer zijn toegelaten en dat deze werken weer verkrijgbaar zijn, zij het in beperkte mate. Dat betekent, dat er nieuwe benaderingen zijn waarin het oude denken van China naast de denkwijze van Mao aan het volk worden voorgelegd. Ik geloof niet, dat dit zou gebeuren, als het hele volk zich daar toch niet enigszins bij betrokken zou voelen.

SAMENWERKING

Samenwerking. Samen niet alleen. Werking. werken. Dat betekent een activiteit die je tezamen volbrengt. Het betekent een gebeuren dat je tezamen beïnvloedt. Wat zijn wij alleen en zonder anderen? Als wij alleen denken aan onszelf, dan zijn we opgesloten in een nauwe cel die misschien wel comfortabel lijkt, maar die op den duur ons steeds meer kwelt met eentonigheid en verveling.

Wanneer je uitbreekt uit deze schijnbare geborgenheid, zul je zien dat anderen je hulp nodig hebben. Daar begint dan de samenwerking.

Samenwerking is niets anders dan helpen waar je voelt dat het nodig is. Dit betekent, dat die anderen dan jou zullen helpen, als jij hulp nodig hebt. Het is een basis, die vanuit een belangengemeenschap langzaam maar zeker harmonie tot stand brengt. En harmonie is het doel van het leven en van de geest zo goed als van de mens in de stof, die dit nog niet zo geheel beseft.

Samenwerking dat is de kracht van de sferen.

Samenwerking is de totaliteit van het Goddelijke welke zich manifesteert in ongetelde vormen die alle door hun samengaan toch weer het beeld van de totaliteit samenstellen.

Samenwerking dat is de verbondenheid, die ontstaat door een gezamenlijk streven, maar die langzaam maar zeker zich ontplooit tot een volledige eenheid waarin geestelijk geen grenzen. meer .bestaan en men tezamen een eenheid gaat vormen, die meer is dan elk afzonderlijk ooit zou kunnen zijn.

Samenwerking, kortom, is de eerste stap op de weg naar de wijsheid waaruit de volledige harmonie kan voortkomen.

BAND

Een band is datgene wat verbindt. Al wat leeft is met elkaar verbonden.

Er is achter alle kenbaarheid een bron waaruit we allen voortkomen Er is in al onze ontwikkelingen een. voortdurende relatie met al het andere dat bestaat, want zonder het andere kunnen we niet eens beseffen wat we zijn. Er is dus altijd een band.

Soms zien we een band als een zeer bepaald aspect van ons leven. Dan voelen we een verbondenheid die niet meer gebaseerd is op de totaliteit, op de wederkerigheid die normaal bestaat, maar zoeken wij een zeer specifieke eigenschap of kwaliteit met uitsluiting, van andere te vinden in degene met wie wij ons verbonden voelen. Indien dit wordt beantwoord, is er een onverbreekelijke eenheid ontstaan die op dit terrein geldt en anders niet.

Als je zoekt naar banden, zoek je banden met de kosmos en je zult verbonden zijn met al het bestaande.

Als je een band zoekt met een medemens of met een bepaalde geest of entiteit, realiseer je dan dat deze band alleen een werkelijkheid kan blijven, indien je meer en meer tot een werkelijke eenheid met die ander bent geworden. Niet op basis van uiterlijkheden, maar op basis van een voortdurend absorberen van wat de ander is en een voortdurend jezelf laten absorberen door die ander, totdat hij aan jou gelijk wordt.

Eerst als je dit hebt bereikt, is de band een volledige en blijvende, geworden. De banden met de gehele kosmos blijven te allen tijde bestaan.

LES 7 - DE NIEUWE KRACHTEN EN DE OUDE KWALEN

Nieuwe krachten. Over niet al te lange tijd is daar het Wessakfeest en dan zullen wij kunnen aflezen wat er eigenlijk precies te verwachten is aan mogelijkheden. Maar ook nu kunnen wij al zien dat de invloeden van Aquarius de opstandigheid aanmerkelijk doen toenemen.

Ik zal proberen om het onderwerp zo compact mogelijk aan u voor te leggen.

Wij hebben te maken met de krachten van Aquarius. Maar Aquarius zelf heeft ook een zekere mate van wispelturigheid. Dat wil niet zeggen, dat de Aquariuskrachten op zich niet op broederschap zijn gericht. Zij hebben echter de neiging om ze er sterk te reageren op de omstandigheden.

Die omstandigheden zijn op dit moment het oude zeer waarmee de wereld zit. Ik kan u daarvan wel enige opsommen.

- a. Het denkbeeld van de groeiende economie.
- b. De verhouding mens werk.
- c. De situatie bij de emancipatie van de vrouw.
- d. De ontwikkeling van het internationale recht.

Ik noem er nu maar een paar.

In al deze gevallen zal er de neiging zijn in te haken op de omstandigheden van het ogenblik. Wanneer er een reactor bijna kritiek wordt, dan is het duidelijk dat de mensen daarop reageren. Maar ze zullen niet reageren overeenkomstig de feiten. Degenen, die voor een dergelijke energieproductie zijn, zullen proberen de werkelijke fouten zoveel mogelijk te verdoezelen en menselijke oorzaken en menselijk feilen aan te geven als de werkelijke oorzaak. Omgekeerd zullen degenen, die tegen deze, toch niet ongevaarlijke methode van energiewinning zijns onmiddellijk aanvallen op de veiligheid als zodanig onder het motto; Je kunt niet de levens van honderdduizenden mensen op het spel zetten alleen maar omdat je denkt, dat de kans van een ongeluk niet zo groot is. Dit is dus een poging om alles eenzijdig en nogal extreem te benaderen.

Hetzelfde zult u vinden in de economie. Neem b.v. de vraag of de economie kan blijven groeien? Er zijn mensen die zeggen; Dat is de enige oplossing. Alleen in een groeiende economie kunnen wij steeds meer arbeidsplaatsen scheppen en zo de welvaart voor alle mensen handhaven.

Je zoudt het natuurlijk ook anders kunnen doen. Je zoudt kunnen zeggen; De economie hoeft niet te groeien, Als we alleen maar de producten van die economie een beetje beter en eerlijker verdelen, dan zou er ongetwijfeld voor iedereen wel werk zijn, alleen niet zoveel inkomen. Er zou voor iedereen ook een mogelijkheid zijn om zich redelijk gelukkig te gevoelen.

Ook hier weer twee partijen. De partij die ja zegt. De partij die neen zegt. Die partijen botsen. De botsingen zoals die in de laatste tijd plaatsvinden zijn nogal onredelijk. Onredelijkheid brengt vaak weer met zich mee dat men een verklaring moet vinden

Een mens, die weet dat zijn eigen actie extreem is, zal proberen een ander daarvan de schuld te geven. Bijvoorbeeld de zaak Amin. Hier valt op, dat deze man voortdurend overwinningen meldt die hij niet werkelijk maakt dat hij niet spreekt over de gelden die zijn overgemaakt en over de 24 kisten met zijn persoonlijke bezittingen, die zijn weggebracht o.m. naar Libie en Entebbe. Hij zegt; Ik ben de rechtmatige, heerser en iedereen moet mij steunen en niet aanvallen. Dat is niet helemaal waar. Hij wordt in feite voor driekwart aangevallen door zijn

eigen mensen. Een kwart, waaronder kader en specialisten voor zwaardere wapens, behoren inderdaad tot het leger van een naburige staat. Maar nu heeft de naburige staat kennelijk ook geleerd hoe je moet liegen. Die staat zegt Amin wordt helemaal niet aangevallen door onze troepen. Dat is helemaal niet waar. Het enige dat wij hebben gestuurd zijn doktoren, onderwijzers, ziekenverplegers en mensen die voor het amusement moeten zorgen. Het wonderlijke is de mensen van het tusemerit spelen uitstekend op een stalinorgel en zijn met raketwerpers wel zeer bekwaam. Terwijl weer anderen kennelijk het ritme weten te ontlokken aan de grote artilleriestellingen. Een wat eigenaardige situatie.

Als we dat nu zo bespreken, dan zegt u; Dat is inderdaad waar. Daar heeft u gelijk in. Maar waarom zegt de een dit en zegt de ander dat? Dat is de grote vraag.

In de praktijk zien wij dat de heersende krachten en vooral de komende stromingen allerlei dingen onaanvaardbaar maken. De gewone mensen kunnen dat niet accepteren. Zomin als je kunt accepteren dat Amin zijn volgelingen en zijn tegenstanders uitmoordt naar believen, zo min kun je eigenlijk ook accepteren dat uit andere dan zuiver menslievende overwegingen iemand probeert een nieuwe strategische positie en stelling voor zich mogelijk te maken door Amin eruit te gooien. Dat komt er in feite op neer.

Zo kun je ook zeggen; Als de situatie in de kerk van Rome op het ogenblik moet worden bezien, dan kijken ze gewoon naar Nederland. Wij hebben te maken met twee mensen die zeggen Het gezag ligt bij Rome dus bij ons. Jullie hebben allemaal ja te zeggen. Daar staan een aantal mensen, tegenover die zeggen Dat is wel z.g. raar als we zelf niet kunnen meepraten, dan laan er eigenlijk helemaal niets gebeuren. Dus weer een strijdigheid die op zichzelf andere oorzaken heeft dan men zou vermoeden.

De moeilijkheid van de kerk in Nederland maar ook in vele andere Europese landen is onder meer het z.g. wegvallen van. roepingen. Een roeping heeft iemand die zijn hele leven wil gaan wijden aan een leer en daarvoor moet je toch wel gemotiveerd zijn, meen ik. Die roepingen komen niet. Waarom komen ze niet? Omdat de kerk niet in staat is een beeld te scheppen van een priesterlijke taak die opweegt tegen de voordelen die een gewone maatschappij biedt. Daar komt het eenvoudig op neer.

Nu probeert men een soort vergeestelijke sfeer, een bijna ziekelijk religieus denken tot stand te brengen en daaruit dan weer de leerlingen te verkrijgen die men nodig heeft om het apparaat in stand te houden. Als de kerk zo verdergaat, dan moet ze een keuze doen. Die keuze is niet zo gemakkelijk. Het is de keuze voor het gezag, voor de oude tradities, voor een absolute vrijheid waardoor het kerkelijke gezag geheel verdwijnt of voor een onbekende middenweg, die dan voornamelijk gelegen zou moeten zijn in het manifesteren van de goddelijke Kracht en het daardoor winnen van aanhangers.

Die uitweg durven de meesten niet aan. Dat betekent dus, dat de kerk grote klappen gaat krijgen. Dat is niet zo leuk voor de Paus, maar het is onvermijdelijk. Want wat ik voorzie (het is nog geen Wesak geweest en de aflezing heeft nog niet plaatsgehad dus dit wordt met voorbehoud gesteld) is dat ik geloof dat we met enkele golven van onredelijkheid te maken krijgen die het einde van dit jaar in een zeer roerig bestaan kunnen veranderen. We zullen dan niet alleen conflicten zijn die zijn er nu ook wel. Bijv. Het Kabinet Van Agt zit in veel grotere moeilijkheden dan menigeen beseft en de politici willen zeggen. Het gaat namelijk niet alleen over een gat van een miljard in hun opzet, het gaat er doodgewoon om dat er op het ogenblik een scheiding van geesten plaatsvindt tussen de partners. De coalitie dreigt daardoor uit elkaar te vallen en het zal heel moeilijk zijn die te repareren. Dat kun je gewoon overzien.

Maar wat gebeurt erg als er een absolute gezagsontkenning op een bepaald gebied plaatsvindt, laat ons zeggen ongeveer een maand na de Troonrede? Wat dan? De kans daarop zit er voor Nederland in. Maar dat is niet alleen voor Nederland het geval. Dat ligt zo voor Spanje waar ook de tegenstellingen op dit ogenblik al wat meer kenbaar worden en een gebrek aan algehele aanhang juist de extreme groepen ertoe brengen zich op nieuwe maatregelen te bezinnen. Dat geldt ook voor Italië waar de heersende macht wordt aangetast, maar niet in voldoende mate volgens de extremen en waar we kunnen verwachten dat vanaf

juli, wanner die invloed eigenlijk al begint (Nederland is altijd een beetje traag), toch zeker een vijftig politici ontvoerd, beschoten, neergeschoten etc. zullen worden. Dat zijn er nogal veel.

We kunnen kijken naar Rusland waar op het ogenblik de interne onrust groeiende is en waar vooral conflicten met de kleine naties binnen de Unie voortdurend weer de kop op steken.

We kunnen kijken naar China waar op dit ogenblik de moeilijke keuze tussen een althans schijnbare democratie en een absoluut regime de kop opsteekt. Vooral omdat blijkt, dat je door meer mensen de vrijheid te geven de mensen er ook toe brengt meer zelf te gaan handelen. E. dat betekent, dat je ze niet meer aan een touwtje hebt.

Wat China betreft, is het aardig te vermelden dat niet alleen de misdadigheid in de laatste 5 maanden met ruim 40 % is toegenomen. Er zijn soorten van misdadigheid bij die lange tijd niet zijn voorgekomen. Er zijn ook lichte overtredingen bij, prostitutie b.v. neemt overal toe maar diefstal, roof e.d. daar hoor je de laatste tijd heel weinig van. Het optreden van georganiseerde groepen die terreur uitoefenen in bepaalde provincies wordt dan wel voor de buitenwereld verzwegen, maar is ook een feit. Ook daar moet dus een krachtmeting gaan plaatsvinden. Ik vermoed dan ook dat in de periode juli augustus in China die krachtmeting zal moeten worden doorgezet. En dat worden botsingen, dat kan niet anders.

De Ver. Staten zitten ook met enige moeilijkheden. Die moeilijkheden zullen zich op velerlei gebieden verscherpen. Er zullen acties komen van zeer grote bevolkingsgroepen tegen de regeerders, Oude schandalen, zoals b.v. de veevergiftiging, die eigenlijk al een tijd achter de rug is en de vele slachtoffers die daardoor gevallen zijn (ze hebben het vergiftigde vee gewoon laten slachten en verwerkt tot vleeswaren) zullen ook prompt op de voorgrond komen. Ik denk, dat er heel wat koppen op het punt staan te rollen. Maar ze zijn niet van plan te rollen en zullen dan waarschijnlijk gebruikmaken van allerlei duistere machinaties om hun eigen aanzien en macht te bewaren. Waar dat op uitloopt? Ik voorzie daar tenminste enkele malen een optreden van de z.g. Burgerwacht tegen wat men noemt agitators, linkse jongeren etc. Dit is op zichzelf niet zo belangrijk.

U denkt hieraan als aan een prognose. Maar zie het eerder eens als een aanduiding van een tendens, want daar gaat het om. De nieuwe invloeden zijn die welke altijd zijn opgetreden, maar die door Aquarius een bijzondere smaak hebben gekregen, een bijzondere gerichtheid.

Aquarius neemt op dit moment al zo sterk over, dat we kunnen aannemen dat zeer vele golven van rood licht vooral ook ideële onlusten zullen doen ontstaan. Vroeger waren het eerder misdadige onlusten en soms ook oorlogen, die eigenlijk zonder reden werden gevoerd, alleen maar uit prestige overwegingen. Nu krijgen we echter te maken met splitsing in de volkeren huis tegen huis verdeeld. Dat is eenvoudig niet uit te bannen, omdat Aquarius ondanks alles een idealist is en een tikkeltje realist.

Wij hebben nu het witte licht. Dan zal dat witte licht in deze periode juist allerlei geestelijke en mystieke elementen in de massa eveneens wekken. Dat betekent, dat hij dus niet bereid is om zich op redelijke gronden te laten overtuigen. Je kunt natuurlijk de zaak tot het extreme opvoeren. Laten we een beweging nemen die sommige van u misschien na aan het hart ligt de beweging van de vrouwenemancipatie.

Nu weten we allemaal dat het zo langzamerhand een beweging is geworden waarin de man het grote kwaad is en de dames het het best onder elkaar kunnen redden, terwijl ze gelijktijdig elkaar die deugden toeschrijven (meer dan de man ooit heeft bezeten) die de man vroeger heeft gebruikt om te verklaren waarom het nodig was dat hij de vrouw zou leiden. Dat is dus een vorm van zelfmisleiding. Wat is hier nu eigenlijk de ellende? Nu, dat kunt u zien in deze tijd.

De neiging tot extremisme in denken. Dit betekent, dat een op zichzelf redelijk verlangen in het absurde wordt getrokken en men op een gegeven ogenblik zegt; Ach, die vrouwenemancipatie, dat zijn lesbiennes die hun gebrek aan mannelijkheid voor zich willen goedmaken. Dit is misschien niet altijd zo; maar dat is hetgeen er gebeurt. Dat betekent, dat

er dus een tegengolf komt. Omdat hier de redelijkheid ontbreekt, verweert men zich tegen de onredelijkheid, maar zoals gebruikelijk gaat het kind dan met het badwater weg. Dit kunt u in uw maatschappij waarschijnlijk kunnen constateren in de maanden november, december.

Ook in andere landen speelt dit een veel grotere rol dan u zou denken, maar gelukkig op een redelijker manier. Een aardige ontdekking van de betekenis van de vrouw en haar macht zullen de verschillende Mullahs en Mollahs in een pas van keizerrijk tot republiek geworden land moeten constateren. Ook hier wordt reeds duidelijk dat veel vrouwen niet bereid zijn een verantwoordelijke taak te vervullen en gelijktijdig als een onmondige te worden behandeld. Dat probleem spitst zich toe, wanneer er wit licht komt. Dan is het bijna zeker dat die vrouwen het als een roeping gaan zien om alleen die taak te vervullen waarvoor ze de erkenning krijgen. Ja, en dan kun je wel een wijze grijze baard hebben als leider, ik denk toch dat hij met de handen in het haar komt te zitten. Ik geef dit als een voorbeeld Ik zou er zeker meer kunnen aanhalen.

De nieuwe invloeden zijn, omdat de Aquariuskracht steeds sterker wordt, op dit moment eigenlijk aan het veranderen. Het zijn wel de oude kosmische werkingen, maar zelfs Argol, die een lange tijd alleen negatief en vernietigend inwerkte, blijkt nu die vernietiging alleen te kunnen rationaliseren als er een prestatie, een scheppen tegenover staat. En als dergelijke invloeden een andere tendens krijgen, dan komt er een verloop van zaken dat tegen de geldende verwachtingen van de mensen ingaat.

Als ik nu probeer de kracht in haar hoofdwaarde te zien, dan kan ik mij natuurlijk wel vasthouden aan Saturnus die heerst het oude liedje. Maar er zijn bepaalde invloeden, die op dit moment zeer sterk zijn en die wel hoofdzakelijk uit de richting de Poolster komen. Deze invloeden zullen toenemen, waarschijnlijk gedurende de periode 13 á 14 maanden vanaf hedden. Het hoogtepunt ligt naar wij aannemen rond het lentepunt van het volgende jaar. Deze invloed wordt zo sterk, omdat ze in overeenstemming is met de nu hoofdzakelijk heersende krachten, direct inspeelt op de vele nu sterk levende problemen op aarde en daarbij een beroep doet op vele minder aangename elementen in de mensen. Bijvoorbeeld; het hebben en niet zelf verwerven. Dit heet nu nog winkeldiefstal, maar als het zo doorgaat, dan wordt het binnenkort sociale dienst

Als je die tendens als geheel beziet, dan zal ze natuurlijk sterk worden gemoduleerd door alle andere krachten die op het ogenblik sterk functioneren; het rode licht, het witte licht, het blauwe licht dat binnenkort weer even opkomt en de paar perioden van geel of gouden licht die ook dit jaar de mensheid is toegedacht.

De kracht werkt daarbij in op het eisen. De mens eist meestal niet van zichzelf maar van anderen, dat zal u bekend zijn. Als de eisen die je stelt te hoog worden, ontstaan conflicten waardoor je zelf wordt beproefd. Geestelijk gezien is dat een enorm bewustwordingsproces dat zich in vele landen versneld gaat afspelen. Het is een groei naar menselijke eiaardigheid en moerwaardigheid, indien je maar in staat bent jezelf in de hand te houden. Kun je dat niet, dan ga je eraan ten onder.

Deze invloed zal haar eerste grote werkingen sociaal vooral manifesteren in Afrika en in wat mindere mate in Zuid Amerika. Het noordelijke halfrond krijgt deze invloeden vermoedelijk pas na mei, begin juni te verwerken.

Als we verwachten dat de mensen gaan eisen, dan zal ook duidelijk worden dat je om te eisen moet presteren. Dat kun je doen met wapens, dat kun je doen door mensen te kopen, maar je kunt het ook doen door anderen hun machtsmiddelen te ontnemen. Ik vermoed dat het laatste een heel groot deel van het lopende jaar en de nog volgende paar maanden in beslag gaat nemen. Ik denk, dat dit een van de belangrijkste dingen is. Machtsmiddelen verdwijnen. De gevestigde machten worden steeds minder erkend en zij, die een macht en een gezag pretenderen of ze die bezitten of niet zullen moeten erkennen dat het hen niet lukt om deze illusie voortdurend ook tegenover anderen te handhaven. Om ook hiervan een voorbeeld te geven zal zeer waarschijnlijk tegen het einde van dit jaar zeer sterk aan invloed hebben ingeboet. Sadat komt al voor die tijd in levensgevaar.

Khoumeini dreigt het slachtoffer te worden van extremisten in het bewind dat hij zelf aan de macht heeft geholpen. Dus verandering, maar ook volwassenheid.

De oude kwalen moeten overwonnen worden. Een kwaal kun je alleen overwinnen door haar eerst te erkennen. Pas als je de kwaal eerlijk durft diagnosticeren, kun je nagaan op welke wijze je haar kunt bestrijden of althans haar werkingen kunt verminderen.

De noodzaak om de sociale, de economische maar ook de mystieke, de religieuze, ja desnoods zelfs de persoonlijk erotische kanten van de zaak te zien voor wat ze zijn, de feiten te constateren die eraan kleven en daarvoor dan een uitweg te zoeken, dat betekent een ken uzelve^o dat een groot gedeelte van de wereld eigenlijk eenvoudig wordt opgelegd daar kun je niet onderuit. Wie wegvluicht, vernietigt zichzelf. Hij vernietigt zijn mogelijkheden tot werken, tot regeren. Die is niets meer. Degene, die erin slaagt zichzelf te erkennen, zal ook nog een keuze moeten doen. Hij zal, gezien de vertekende werking waarover ik al heb gesproken, vaak extreem zijn. Maar dat betekent ervaring. Het betekent een positieve confrontatie met jezelf, met je eigen wereldbeeld maar ook met je mogelijkheden.

Ik wil niet al te optimistisch zijn, maar ik krijg de indruk dat de menselijke bewustwording en ontwikkeling in de komende 14 maanden een enorme stap voorwaarts kunnen doen. Nu wil ik uitdrukkelijk niet spreken in de termen van een inwijding voor een groot gedeelte van de mensheid want dan denken ze weer dat het iets is wat je krijgt als een soort subsidie van de geestelijke werelden en dat is niet waar.

Het is doodgewoon een proeve die de wereld ondergaat. Een proef die veel mensen heel wat zwaarder zal vallen dan ze nu veronderstellen. Naarmate je belangrijker bent of jezelf belangrijker acht zal die proef zwaarder zijn. Maar wat er overblijft, dat is werkelijkheidsbewust, dat is harmonisch ingesteld ten aanzien van Aquarius en ontdaan van vele illusies en vertekeningen Het is een nieuwe werkelijkheid waarin de oude beelden een nieuwe inhoud hebben gekregen, waarin de schijnbare antithese van deze dagen toch weer gen mogelijkheid tot synthese schijnt te bieden. Het is een periode, waarin zeker geen profeten als roependen door de woestijn gaan. Trouwens waar vind je die tegenwoordig nog?

Als je ergens een woestijn vindt, dan komt er al gauw een joodje dat daar vlug een paar boompjes plant. Dus geen stem van een roepende in de woestijn, maar wel het gemurmureer van een volk waarachter steeds meer woorden klinken die uit de een of andere geheimzinnige bron schijnen voort te komen. Het is opvallend hoe op dit moment b.v in Pakistan woorden van de Wereldleraar en de Wereldmeester worden verbreid en schijnbaar een stimulans betekenen tot oen totaal andere aanpak van de problemen, vooral bij het gewone volk.

Het is opvallend hoe soortgelijke boodschappen zeker, in een andere taal en soms in andere beelden weer in India zijn doorgedrongen. Uitgaand van de kleine dorpen, die dat al hadden waargemaakt door een soort onderlinge commune te vormen en nu gaan doordringen in de richting van de grote steden. Maar ook is opvallend, dat die gevleugelde woorden en gezegden beginnen door te dringen in bepaalde delen van de islamitische wereld. En zelfs achter de begrenzings van een ijzeren en bamboe gordijn om maar eens plagiaat te plegen t,a.v. iemand die, al is overgegaan. (Churchill). Ook daar klinken bepaalde motto's die misschien niet graag worden, ontvangen, maar die wijzen in de richting van een doorklinken van een geestelijke vernieuwing.

Het wonderlijke is, dat deze boodschappen niet door pamfletten worden verspreid, maar dat zo op een onzichtbare wijze van mond tot mond schijnen voort te sluipen. Ook in Europa zullen ze hier en daar, opduiken, steeds meer. Maar naar ik vrees, niet in officiële geschriften. Ze zijn niet attractief gezien de heersende verhoudingen. Ze zijn ook niet alternatief genoeg om door degenen, die zich tegen het huidige verzetten, geciteerd te worden. Ze zijn realistisch en gelijktijdig geven ze een geestelijke geladenheid.

Ik zie deze boodschappen in dit jaar reeds doordringen in steeds meer delen van de wereld. Het gekke is, dat het geen beweging is, geen kerk, geen inwijdingsschool. Wij zouden het misschien het best een soort losse broederschap kunnen noemen. Zoiets van gezellen in de

middeleeuwen die op reis waren in Europa. Een vreemd soort broederschap. Een vreemd soort geheime leer misschien.

Ik zie de verbreiding daarvan in de komende 14 maanden zodanig toenemen dat het voor mij vaststaat dat over 5 jaar de boodschappen van Wereldleraar en Wereldmeester, waarover u hier zo nu en dan het een en ander heeft kunnen horen, praktisch overal kenbaar zullen worden gemaakt en uit de meest vreemde bronnen.

De wereld staat voor een keerpunt. Dit jaar is een van de proeven waar de mensheid doorheen zal moeten. Het is gelijktijdig de aanleiding tot allerlei herorientaties die noodzakelijk zullen zijn in de komende 5 á 6. jaar. O, ik durf niet te beweren dat Bellamy's jaar 2000 waarheid wordt. Dat zou het misschien toch nooit geworden zijn. Ik kan u wel zeggen dat een verandering zich in de mensheid afspeelt waardoor zelfs de huidige versie van socialisme niet meer aanvaardbaar wordt en de huidige visie op kapitaal en liberalisme al evenmin.

Ik heb het gevoel, dat de komende jaren de mens steeds meer zullen wijzen op de noodzaak zichzelf tegen en vanuit zichzelf te werken. Ik geloof, dat dat niet alleen geestelijk is, maar dat de omstandigheden zelf hem voortdurend meer met die noodzaak zullen confronteren.

De oude kwalen krijgen een nieuwe betekenis door de nieuwe krachten die erop inwerken. Maar in een nieuwe benadering die daardoor mogelijk wordt, zullen misschien sommige oude kwalen genezen kunnen worden. En dat lijkt mij ondanks alles een zeer .hoopvol beeld

DE VREEMDE WETTEN VAN DEZE TIJD

U kent die wetten allemaal, alleen denkt u er veel te weinig aan als juist bijzonder treffend voor deze tijd.

Wij kennen b.v. de wet van Parkinson. Deze wet zegt dat, als je eenmaal een ambtelijke instantie instelt, deze zich sneller deelt dan de doorsnee amoebe en daardoor steeds meer consumeert van de totale arbeidspotentie dan mogelijk is.

Dan hebben we de wet van Finnegal (?). Deze man stelt dat, als je iets zoekt dit zich altijd op de laatste plaats bevindt waaraan je denkt en dat, als iets noodzakelijk is het meestal het laatst gedaan wordt van al wat tot stand wordt gebracht.

Dan hebben we nog de bekende wet van Ockham. Ockham stelt namelijk; Als tien verklaringen mogelijk zijn, kies de eenvoudigste als de juiste totdat de onjuistheid van deze verklaring is bewezen.

Drie wetten, die wel heel erg slaan op de totale structuur van de wereld op het ogenblik.

Men is geneigd alles te regelen. Nu is daar op zichzelf niets tegen in te brengen, als u tenminste de regeling zelf beperkt. Maar, neen, u wilt die perfectioneren. Dat wil zeggen, dat een zeer eenvoudige wet als; Gij zult niet doden, de aanleiding kan zijn tot 7 verschillende wetboeken plus een groot aantal filosofische verhandelingen die dan weer door ambtelijke personen moeten worden geredigeerd en voortdurend nagezien waardoor een gehele stand een zeer ruime broodwinning zal kunnen vinden. Dat is de verambtelijking. Nu denkt u waarschijnlijk direct aan de ambtenaar achter loketten en dergelijke. Zij horen erbij en het kastje en de muur zijn ongetwijfeld onmisbare bestanddelen van Parkinsons wet. Maar het is eigenlijk overal zo.

Als u te maken krijgt met technici, dan moet u eens zien hoe zij de verantwoordelijkheid voortdurend naar een ander afschuiven. Als u te maken krijgt met politici, dan moet u eens zien hoe ze steeds weer de beslissende verklaring proberen te voorkomen en zo kunnen we door gaan. Iedereen zoekt de perfectie. Maar in de perfectie die hij zoekt, probeert hij tevens elke besefte imperfectie voor rekening van anderen te laten. Dit betekent, dat hij geen

verantwoordelijkheid wil aanvaarden, dat zijn beslissingen te traag komen, dat hij eenmaal genomen beslissingen niet meer wil terugnemen en wat dies meer zij. Een groot gedeelte van de verwarringen in deze tijd is daaraan te wijten. De wet van Finnigal is daarmee onverbreekelijk verbonden.

Wat wij zoeken is een eenvoudige oplossing. Maar hoe kunnen we een eenvoudige oplossing vinden, als iemand die oplossing perfect wil hebben? Dan ontstaan er onderzoekcommissies die zich weer splijten en delen tot verdere commissies. Uit deze commissies komt dan een rapport van 7 bladzijden dat weer aanleiding geeft tot een verdergaand onderzoek gevat in 77 delen, dat dan weer gelezen dient te worden door de bestuurders en daaraan toegevoegde ambtenaren waarop ongeveer 25 jaar na het begin van het onderzoek een oplossint voor het probleem wordt gesuggereerd die slaat op omstandigheden die er 50 jaar geleden al waren.

De grote moeilijkheid ligt, geloof ik, wel in het feit dat we niet geneigd zijn om de wet van Oeam toe te passen. Als er moeilijkheden zijn en wij willen één oplossing hebben, dan moeten we niet zeggen. Er zijn zoveel oplossingen die we alle moeten onderzoeken. Wij nemen de eenvoudigste, de meest rechtlijnige. Die stellen wij op de proef en daarmee werken we totdat blijkt dat ze onjuist is. Uit de onjuistheden die optreden zullen we dan vanzelf zien welke andere theorieën of benaderingen misschien voor ons toch nog praktisch hanteerbaar zullen zijn.

Je kunt de wereld niet regelen. Hoe meer je probeert de wereld te regelen, des te groter de moeilijkheden waarin je terecht komt.

Er is voortdurend wat men noemt een kreet om de sociale rechtvaardigheid. U denkt waarschijnlijk dat dat dan toch wel erg goed en noodzakelijk is. Het is in zoverre goed en noodzakelijk dat vroeger de armen verhongerden. Tegenwoordig doen ze dat niet meer. Ze eten op kosten van anderen, als het niet anders kan. Maar daar staat wel tegenover dat vroeger de rijken, ongeveer 1 % uitmaakten. Nu echter maken de rijken met hun inkomen, hun middelen die ze in feite onttrekken aan de zeggenschap van de gemeenschap ruim 10 % van de gemiddelde westerse bevolking uit. Het is duidelijk, dat een dergelijke kreet en al die maatregelen niet helpen, omdat de enige oplossing er een is waar iedereen achter kan staan. En die kun je nooit vinden, want niemand is bereid iets op te geven.

Er zijn situaties die krankzinnig zijn. Een voorbeeld; Er is een medisch specialist die zeer zeker uitermate deskundig is en een groot vakman. Dit vooropgesteld. Hij redt zo nu en dan mensenlevens. Ook dat. Zijn gemiddelde werkweek is op het ogenblik 36 á 37 uur. Zijn gemiddeld jaarinkomen is ongeveer 250.000 waarvan hij opgeeft ongeveer f 160.000. De rest zijn namelijk kosten die hij niet zelf maakt, maar alleen opvoert. Hij betaalt daarover belasting. Het resterende inkomen is ongeveer 6 maal zo groot als dat van Jantje Modaal, de fictieve figuur die schijnbaar alles heeft wat hij nodig heeft en het nooit schijnt te krijgen. U kunt zeggen Dat is niet mooi. Maar het is waar.

Datzelfde geldt echter ook voor bepaalde, mensen die schijnbaar een beperkt inkomen hebben.

Er is iemand, die overigens natuurlijk zonder directe beloning een aantal commissariaten bekleedt. Hij is daarnaast burgemeester van een middelgrote stad. Nu blijkt, dat in die commissariaten zijn beloning wordt omgezet in een reserve aan aandelen die hij later, wanneer hij zich uit zijn openbare functie terugtrekt, in handen krijgt. Dit is niet bewijsbaar, want de belastingen worden voorlopig betaald door het bedrijf voor zover er van belastbaarheid sprake kan zijn. Als wij dit rekenen bij het reële inkomen van deze man, dan heeft deze burgemeester van een middelmatig grote stad in Nederland (het is natuurlijk een van de handigen er zijn er heel veel die minder hebben) een inkomen dat ongeveer ligt op een kwart miljoen. Daar hoort u nooit van. U hoort van ondernemers die zoveel winst maken.

Wat zouden we moeten zeggen van sommige ambtenaren die zo goede bindingen hebben met het bedrijfsleven dat zij in feite nu al tantiemes krijgen die voor hen zijn vastgezet, die ze later

bij het overgaan naar het bedrijf in kwestie dan in handen zullen krijger. Ook daarvan is een voorbeeld te geven. Nu blijf ik alleen binnen Nederland, elders is het nog veel erger.

Een voorbeeld uit een naburig land Daar is een minister die gelijktijdig ondernemer is. Hij heeft een bouwbedrijf, een constructiebedrijf en tevens tweetransportbedrijven. Deze man verhuurt de diensten van zijn bedrijven aan zijn ministerie. Wat hij daaraan verdient, kan ik u niet precies voorrekenen, maar ik denk dat menig burgemeester van een grote Nederlandse stad daar erg jaloers op zou zijn. Dat zijn de situaties die ontstaan riet die wet.

Laten we nu eens vragen wat je daar tegenover kunt zetten? Gewoon stoor u niet daaraan, zo gek als het moge klinken. Want Oceams wet (Oceams razor) zegt ons; Neem de eenvoudigste benadering. Die eenvoudigste benadering is hier. Ik ontken het recht van anderen om een beroep te doen op mij en mijn middelen, tenzij met mijn volle medeweten en met mijn volle toestemming. Houdt u daaraan. Het zal betekenen, dat u wel eens wat moeilijkheden zult krijgen, maar dat is het wel waard.

Als men komt met allerlei mooie wetten die heel precies zijn uitgelegd, vraag u niet af hoe ze in elkaar zitten. Per slot van rekening, wie een hond wil slaan, vindt toch altijd wel een stok. Probeer zoveel mogelijk onopvallend te leven en u zo weinig mogelijk iets van de regels aan te trekken. Kortom, gedraag u als een modern automobilist in het verkeer, die zich van een parkeerverbod niets aantrekt, tenzij er een politie agent in de buurt is. Op deze manier komt u het verst.

Als we dit kunnen toepassen op de menselijke maatschappij, dan kunnen we het zeker ook doen op de geestelijke wereld. Misschien dat dit ook wel interessant is.

De wetten, die voor de moderne tijd gelden, gelden zeker ook voor onze menselijke contacten met de geest wanneer wij in deze tijd op aarde leven. Dan stellen wij;

Als ik begin met een perfectie te zoeken (hetzij via een systeem, hetzij via een beroep op deskundigen), dan zal ik steeds meer in dit perfectionisme verstrikt geraken, want er zullen steeds meer autoriteiten komen die mij zeggen hoe ik moet denken en wat ik moet doen. Ik zal daardoor steeds minder mijzelf zijn en zo minder kunnen bereiken. Kies voor uzelf. Als er een autoriteit kan zijn voor datgene wat voor u geestelijk belangrijk en noodzakelijk is, dan bent u het zelf. Anderen kunnen adviseren, maar laat hen nooit bepalen, ook de Orde niet.

Dan hebben we de wet van Finnigal die zegt . Als je iets zoekt, dan zul je het altijd vinden op de laatste plaats waar je kijkt.

Wij zijn altijd geneigd uit te gaan van alle hoge en mooie ideeën. Als iemand zegt; Ik breng u het Koninkrijk der Hemelen, dan moet u al heel erg cynisch zijn, als u niet even kijkt, of het misschien toch niet in zijn randje zit. Dus onthoudt u één ding; Mooie beloften zeggen niets. Datgene wat ik werkelijk zoek, kan ik alleen daar vinden waar het past.

Als u zoekt naar geestelijke waarheid, dan moet u eenvoudig kijken naar die punten waar men u niet met wetten komt of met geloofspunten, naar waar men u regels geeft aan de hand waarvan u zelf een beeld of den overtuiging kunt vormen. Gelukt u dat niet, ga verder en probeer wat anders. vlamt niemand kan u precies zeggen waar bij u de geheime mogelijkheden, die u wilt ontwikkelen, verborgen zijn. Ze zijn zeker niet verborgen achter alle mystieke termen, achter alle heilige woorden die u te horen krijgt. Dat betekent, dat u zeker ook in uw benadering van de werkelijkheid Oceams Razor .roet gebruiken.

Als u wordt geconfronteerd met een probleem, zoek naar de eenvoudigste manier om het op te lossen. Probeer of deze werkt. Constateer eventueel waar zij faalt. Kies dan door dit falen in bepaalde delen voor ogen een volgende oplossing. Dit kunt u zowel geestelijk als stoffelijk doen.

Onthoudt u verder; U kunt geestelijk en stoffelijk een ander mens niet veranderen hoe graag u dat ook zoudt willen doen. U zult moeten uitgaan van de mensen zoals ze zijn, van uzelf zoals u bent en van de mogelijkheden zoals ze voor u bestaan. Als u op die manier werkt, dan denk

ik dat u al die toestanden, die ik u uit stoffelijke zaken heb opgesomd, eigenlijk onbelangrijk gaat vinden.

Het is niet zo belangrijk, of iemand nu een kwart miljoen verdient of misschien f 20.000. Dat moet hij zelf maar weten. Het is niet zo belangrijk, of iemand nu 25 instanties moet aflopen of een, want als hij verstandig is, dan vertrouwt hij niet op een instantie, maar probeert hij het eerst zelf.

Zo is het geestelijk ook. Als wij alle middelaars aflopen die tussen ons en God zouden kunnen bestaan, dan is de kans dat we God te spreken krijgen verduveld klein. Als wij ons direct richten tot God, is de kans groot dat we antwoord krijgen. En als we falen, dan moeten wij ons niet af vragen wie het dan wel voor ons zou kunnen doen, maar waarom wij hebben gefaald, waar mogelijk een tekort is opgetreden en dan proberen wij het opnieuw.

Op deze manier kunt u met eigen werken, uw eigen krachten, uw eigen geestelijke mogelijkheden enorm veel bereiken. Zo kunt u zich een beetje onafhankelijk maken van die drie spottende wetjes die mensen hebben opgesteld om de feilen en fouten van de moderne maatschappij te omschrijven.

De fouten van de maatschappij, vrienden, zijn fouten die voorbijgaan. De fouten die u maakt in uw leven, zijn fouten die uw bestaan voor een lange tijd kunnen bepalen. Richt u daarom vooral op een zo groot mogelijke eenvoud en juistheid van uw eigen beslissing.

VERANTWOORDELIJKHEID

Verantwoordelijkheid. Antwoord zit erin. Ik kan alleen verantwoordelijk zijn t.a.v. datgene wat men mij vraagt. En men kan mij alleen een vraag stellen waaraan verantwoordelijkheid verbonden is, indien ik het antwoord geef en daarmee een aansprakelijkheid aanvaard. Dus verantwoordelijkheid is een kwestie, die voor een groot gedeelte van jezelf afhangt.

Men kan zeggen Je bent voor een ander verantwoordelijk. Is dat waar? Ik meen, dat je voor een ander alleen in zoverre verantwoordelijk kunt zijn indien je zelf direct bij diens daden, ontwikkelingen of situaties betrokken bent. Voor alle situaties, die buiten uw toedoen ontstaan, voor alle ontwikkelingen die zich buiten uw toedoen voltrekken, kunt u niet verantwoordelijk zijn.

U kunt ook geen verantwoordelijkheid voor een juist verloop daarvan op u nemen. Dat zou waanzin zijn. De Werkelijke verantwoordelijkheid die er voor ons bestaat, is in feite die van harmonie

Harmonie is heel wat anders dan de meeste mensen zich voorstellen. Het is niet alleen maar de schone samenklank. Neen, het is del samenwerking, het samen zijn, de wederkerige reactie.

Ik ben verantwoordelijk voor een ieder met wie ik word geconfronteerd in een situatie dat deze persoon aan mij een vraag stelt waaraan ik op grond van mijn wezen en erkennen bevestigend moet antwoorden. Op dat ogenblik neem ik de verantwoordelijkheid op mij voor een deel van het leven van de ander. Zolang ik dat niet doe, ben ik niet verantwoordelijk.

Verantwoordelijkheid is een woord dat mensen hebben uitgevonden. U bent alleen aansprakelijk tegenover uzelf en de kracht die in u woont. Die aansprakelijkheid komt voort uit uw persoonlijk erkennen, niet uit iets anders. Voor hen die bijbels willen mediteren Toen Cain zijn broeder had neergeslagen, riep God hem ter verantwoording door te zeggen; "Cain, waar is uw broeder Abel?" Cain had toen kunnen zeggen: "Ik heb hem gedood en dat is de reden.

Dan had God misschien gezegd Dat had je beter niet gedaan. Maar Cain zei; Ben ik mijn broeders hoeder? Daarmee erkende hij voor zich een aansprakelijkheid, want hij wilde het onderwerp zelf ontwijken. Daarin lag nu zijn verantwoordelijkheid.

Zo is het bij ons. Als we niet willen erkennen wat we zijn, wat we doen, waarmee we geconfronteerd zijn, goed, dan is al datgene wat daaruit voortvloeit onze verantwoordelijkheid. Maar als wij in oprechtheid en eerlijkheid bepaalde punten stellen die onontkoombaar zijn, dan is het de verantwoordelijkheid vair een anders als hij daarop wil reageren, niet meer de onze.

Harmonie is ons besef voor de noden van de ander op het ogenblik, dat deze met ons wordt geconfronteerd. Daar ligt nu onze verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid verder niet.

De menselijke samenleving is in feite een soort coöperatie, maar dan wel U.A. Als u daarmee rekening houdt, zal mijn betoog u waarschijnlijk begrijpelijker voorkomen.

SPOKEN

Wat zijn spoken? Spoken zijn soms de bezielde, soms onbezielde droombeelden waarmee mensen zichzelf verschrikken. Spoken zijn de geesten van doden die geen rust vinden, zegt men. Spoken zijn ook de onverwachte gebeurtenissen, de aanrakingen door het onbesepte in de spookbaan en alle krachten van de natuur waarmee wij geen raad weten.

Kunnen er werkelijk spoken zijn? Daar waar ik kracht ben, daar kan geen spook mij aanvallen. Daar waar ik licht ben, daar kan ik iemand, die in het duister zit licht geven, anders zou hij weer wegvluchten. Spoken zijn alleen maar geweldig, gevaarlijk, eigenaardig, indien u zelf zo bent. Het spook is altijd het droombeeld, de chimaere. Het is datgene wat mogelijk wel bezielde bestaat, maar dat zijn wezen en zijn, macht ontleent aan datgene wat in u leeft. Het enige. dat men van een spook misschien zou kunnen zeggen, als het een werkelijke geest is, dat is een echt spook heeft iets gemeen met een hond het heette en soort jachtinstinct. Iemand die daar rustig tegenover staat, zal het met enige bedreiging verder met rust laten. Maar wee degene die voor het spook vlucht. Hij wordt achtervolgd tot hij niet verder meer kan.

Het grootste spook van alle is de waarheid omtrent onszelf die we niet kunnen aanvaarden. Als we daarmee eenmaal geconfronteerd zijn, dan weten we niet meer hoe we moeten weglopen, omdat het altijd bij ons blijft. Daarom zou ik zeggen Vrienden, als u bang bent voor spoken, leer eerst uzelf niet te vrezen. Besef dan dat het onontkoombare moet worden aanvaard. Dan zult u zien dat alle astrale vormen, alle vreemde verschijnselen rond u ophouden te bestaan of langzaam maar zeker in overeenstemming komen met uw wezen, zodat de spoken van eens uw huisgeesten en helpers van morgen zullen zijn.

Als u nu denkt dat ik een spook ben, dan brengt u mij op den duur zo ver dat ik mij manifesteer als een astraal beddenlaken. Als u mij gewoon ziet als iemand, die probeert u te helpen en licht te geven, dan kunt u misschien wel contact met mij krijgen, maar dan ben ik een gedachte en meer niet. U kunt mij ook zien als de lichtende goeroe. Dan krijgt u een soort onwerkelijk vrijheidsbeeld waar de stem van de geest zodanig galmend uitkomt dat u haar niet meer verstaat.

Onthoudt u dit: Niet bang zijn voor spoken, niet vol verering voor de lichtende geest, maar net daar tussenin. Het zijn wezens zoals ik, waarmee een harmonie mogelijk is.

LES 8 - DE GEEST EN DE TIJD

De geest leeft in een wereld waarin een zuiver persoonlijke tijd bestaat en waarin bovendien een groot aantal illusiewerelden het bestaan bepalen. Daartegenover, is uw wereld voor ons, als wij haar kunnen bereiken, een wat nevelige wereld. Een wereld waarin eigenlijk de uitstralingen van de mensen voor ons het enig werkelijke zijn.

Als wij de ontwikkelingen op aarde gade slaan, dan is voor ons in de eerste plaats dat wat er in de mensen leeft van groot belang. Alle uiterlijke verschijnselen doen ons veel minder. Het leven ook op lager niveau is wel te constateren, maar de mens zelf met zijn denken, zijn reacties, vooral zijn gevoelens is datgene waarop wij ons moeten baseren.

Nu is in de laatste tijd de agressiviteit onder de mensen aanmerkelijk toegenomen. Wij worden geconfronteerd met een mate van eenzijdigheid en onredelijkheid, die voor het bestaan van de mensheid zelf zo nu en dan een bedreiging vormen. Er is een verblinding waardoor de werkelijkheid voortdurend uit het oog wordt verloren. Dit betekent dat wij vanuit de geest moeten proberen dit werkelijkheidsbegrip wederom op te bouwen.

Wij komen in uw tijd en zien dus moment na moment de veranderingen die optreden. Maar wij leven ook in onze eigen tijd. En vanuit onze eigen tijd kunnen wij vaak een aantal sporen volgen zodat ons de reden van een bepaalde ontwikkeling duidelijk wordt. Daarnaast kunnen wij een tijdje vooruit lopen op uw gebeuren en daarbij ook nog zien hoe de uitstraling van de mensheid in een later stadium ongeveer zal kunnen zijn. Hierdoor hebben wij de mogelijkheid tot ingrijpen.

Ingrijpen kan natuurlijk op vele manieren geschieden, dat zal u bekend zijn. Wij prefereren altijd de inspiratie en daarnaast het gebruikmaken van eventuele natuurverschijnselen waardoor de mens wordt afgeleid van een te eenzijdige denkwijze of in zijn handelen wordt gecorrigeerd.. Dit blijkt echter niet altijd mogelijk te zijn. En ook al zullen er in de komende tijd hier en daar nog wat natuurverschijnselen zijn die wel degelijk zullen meetellen bij de beïnvloeding van de menselijke mentaliteit, het komt toch op een ogenblik zo ver dat we een beslissing moet nemen over ons optreden.

De Orde der Verdraagzamen (de naam zegt het reeds) is altijd uitgegaan van het standpunt dat je met begrip de zaak moet benaderen, dat je eerder moet uitgaan van liefde en overeenstemming dan van tegenstellingen. Dit betekent, dat wij in de Orde altijd hebben afgezien van gewelddadig ingrijpen. Zelfs als wij ingrijpen wat voor een enkele persoon soms wel eens nodig is door een levensbeëindiging of een onderbreking van activiteit, zo hebben wij altijd gezegd Wij moeten de gevolgen daarvan dan ook aanvaarden en dragen zodat een volledige compensatie mogelijk is.

Nu begint echter in de mentaliteit van de mensen op aarde het een en ander te veranderen. Je kunt eenvoudig niet blijven compenseren, als je ziet dat een dergelijke compensatie weer leidt tot nieuwe eenzijdigheden en daarnaast tot een aantal irreële emoties welke niet zijn gebaseerd op menselijkheid of zelfs gemeenschapszin, maar alleen op het eigen ik.

De Orde heeft dan ook een beslissing genomen. Zij heeft gesteld; Hoezeer, wij het betreuren, wij zullen ook aan z.g. hardere acties. zoals die vanuit de Witte Broederschap worden geïnstigeerd, voortaan volledig deelnemen.

Voor u is dit waarschijnlijk een wat vreemde beslissing. Maar een mens leeft nu eenmaal in een vast tijdsbestek. Hij kan zich daaruit niet losmaken. Indien mensen bewust zouden kunnen uittreden, zou het mogelijk zijn om hen als het ware in een andere wereld bij te brengen wat ze nodig hebben. Dan zouden ze niet meer alleen reageren op hun eigen tijdsverloop, maar ze zouden tevens begrip krijgen voor het geheel van kosmische ontwikkelingen en

omstandigheden en ook beter inzien waar de onevenwichtigheden liggen in de menselijke samenleving. Nu is dat echter praktisch niet mogelijk gebleken. Dus dan moet je wat anders gaan doen.

Wij hebben daarom geprobeerd een beeld te krijgen van datgene waar we dan wel zouden moeten ingrijpen. Wij hebben gedacht aan direct ingrijpen door op bepaalde mensen in te werken iets wat we vroeger meer hebben gedaan. Maar ook daar blijkt de werking onvoldoende te zijn. Laat mij u een voorbeeld geven.

Men heeft voormannen die bepaalde plannen of leuzen voortdurend op de voorgrond schuiven. Dat is op zichzelf geen bezwaar. Maar wat blijkt nu? Deze plannen en leuzen zijn in feite nog een mildering van de emoties die bestaan in wat zij hun achterban plegen te noemen. Nu kun je die personen verwijderen, maar daarmee kun je niet de mentaliteit veranderen. Dat kun je alleen, indien er een zeer grote verwarring uit voortkomt.

Een dergelijke ingreep is in Perzië gebeurd. Er staan er nog een paar op het programma. Daar heeft men een persoon verwijderd, die een, bindende factor was tussen vele afzonderlijke groepen. Nu vallen die groepen uiteen. De samenhang gaat verloren en daarmee komen zoveel kleinere tegenstellingen op de voorgrond, dat de grote onevenwichtigheid voor een deel ongedaan wordt gemaakt. Dat kun je bereiken, maar je kunt niet zeggen; Nu gaan we even 5000 mensen b.v. direct laten overgaan zeker niet als daarvoor een aanleiding moet worden geschapen. Dan zou je namelijk een te grote verantwoordelijkheid op je gaan nemen.

De enige andere mogelijkheid is om die mensen in een positie te manoeuvreren waardoor zij hun eigen ideeën zo volledig op de proef moeten stellen, dat zij worden geconfronteerd met het lijden dat zij eigenlijk alleen voor anderen hadden bestemd. Hiermede zijn wij op dit ogenblik bezig. Dit zal enige tijd aanhouden. Wij nemen aan dat deze periode van activiteit voor de komende 3 á 4 jaar vastligt. Daarna hoopt de Orde zich althans weer tot haar oude visie en taken te kunnen beperken.

Wat is er eigenlijk aan de hand? Vanuit ons tijdsbesef zien wij dat de mensheid in een te grote eenzijdigheid van denken is terecht gekomen en daardoor een aantal emoties ondergaat die niet meer op de feiten zijn gebaseerd, zelfs niet op eigen geestelijke mogelijkheden en feiten, maar alleen op stellingen die verder zinloos zijn en op waanbeelden die zij zelf hebben geschapen of aan anderen hebben ontleend. Het is duidelijk dat dit niet toelaatbaar is.

Vervolgen wij het spoor verder, dan blijkt dat, indien er geen verandering plaatsvindt in deze ontwikkeling, een voor het merendeel der mensheid vernietigende oorlog onvermijdelijk wordt. En dat is wat op dit moment niet toelaatbaar is. Wij weten dat de mensheid zich nu bevindt in een nieuwe golf van bewustwordingsmogelijkheid en dat daar zeer grote geestelijke veranderingen uit kunnen voortkomen die de mensheid niet alleen als mensheid van meer betekenis zal maken voor de geest, maar haar ook de mogelijkheden en middelen zal verschaffen om zich buiten de eigen aarde met de ontwikkeling van de kosmos bezig te houden. Daarom moet worden ingegrepen. Het ingrijpen kan echter alleen geschieden in uw persoonlijk tijdsverloop, dus in het aardse verloop van uw tijd.

De moeilijkheid bij ons is nu, dat wij met al die verschillende persoonlijke visies op gebeuren en ook tijd ons toch zullen moeten groeperen om die punten van uw tijd, waarop dit ingrijpen onvermijdelijk en noodzakelijk is. Gaat het daarbij om enkele mensen, ach, dan kunnen wij die energieën gemakkelijk opbrengen. Maar zou het gaan om de beïnvloeding van b.v. een heel, volk, enkele miljoenen mensen tegelijk, dan zouden we moeten beschikken over een zeer groot aantal entiteiten die zich daarmee direct bezighouden, daarop kracht concentreren. en uit deze krachtconcentratie a.h.w. een visioen aan de mensen opleggen. Dat betekent voor ons dat wij geestelijk ,voor grote organisatorische moeilijkheden komen te staan.

ij hebben de economie van de wereld onder de loep genomen. Het is ons gebleken, dat de wereldeconomie op zeer korte termijn aanmerkelijk kan verbeteren. En dan niet door een betere verdeling van inkomen, zoals men zegt, maar door het scheppen van een voldoende

stimulans voor de mensen om weer vanuit en voor zichzelf te werken en zich niet alleen op coöperatieve of corporatieve verenigingen, bijeenkomsten en werkwijzen te richten.

Als wij uitgaan van die economie, zal het misschien mogelijk zijn om een aantal werkingen aanmerkelijk te verscherpen. Maar dan kunnen wij niet volstaan met het normale verloop.

Het normale economische verloop zal op de lange duur bepaalde industrieën opheffen, dat is onvermijdelijk. Maar het mag niet zoveel jaren duren. Wij zouden echter wel door ongelukken, door bepaalde ingrepen de mogelijkheid kunnen scheppen dat een aantal van die bedrijven op veel kortere termijn hun activiteit moet beëindigen. Daarmee zou der het conflict meer in de openbaarheid komen, zou de werkelijke situatie duidelijker kenbaar worden en tevens de politieke mogelijkheid niet meer bestaan om de zaak a.h.w. te verbloemen.

In andere landen zien we diezelfde mogelijkheid, zoals in de Ver. Staten en Engeland. De grootste moeilijkheid daarbij is voor ons wel dat wij direct of indirect een aanval moeten doen op de bureaucratie. Niet dat zij op zich nutteloos is, maar zij is in haar huidige opzet niet meer in staat te functioneren binnen het kader van de werkelijke mogelijkheden. Er zijn teveel waanbeelden, teveel illusies ontstaan, teveel vaste regels die niets meer te maken hebben met de feiten. Dan moeten we dus proberen om de schuld maar terzijde te werpen die mogelijkheid bestaat inderdaad. Wij nemen aan, dat dat in de komende jaar in uw land in veel opzichten al kenbaar zal zijn. Het zal ook in vele andere landen merkbaar worden.

Een ander punt waarop men zich gemakkelijk kan richten is de bedreiging van de mensheid. Dat kan zijn dat men een giftige vloeistof laat ontsnappen. Het kan zijn dat er nog weer een paar kernreactors kritiek worden. Een dergelijk plan, eveneens met een looptijd van enige jaren, bestaat en er wordt aan gewerkt. De Orde gaat daaraan meedoen. Niet dat wij de mensen schade willen toebrengen, maar pas als zij begrijpen wat er werkelijk aan de hand is, welke grote risico's zij nemen in hun hang naar wat zij welvaart noemen, zullen zij misschien ook gaan beseffen dat er andere mogelijkheden van leven, denken en, reageren zijn. Dat is zeer belangrijk.

Wij worden ook geconfronteerd met de z.g. militair politieke evenwichten. Dat zijn natuurlijk ook illusies. Maar wie gelooft dat het een illusie is? Zeker niet de leiders van de verschillende staten. Zeker niet degenen die de commandanten zijn van diverse eenheden te land, ter zee en in de lucht. Zij proberen hun eigen overwicht, hun meerwaardigheid voortdurend uit te dragen. Wat nu daaraan te doen?

Je kunt natuurlijk de mentaliteit van de legers gaan aantasten, maar daar kom je niet ver mee, wat dat betekent dat er een harde, verbeterde kern gaat ontstaan die juist meer tot geweld geneigd is. Iets dergelijks kunt u zien in landen waar op het ogenblik het leger tijdelijk op de achtergrond is geschoven. Als u goed oplet, zult u zien dat in verschillende van die landen het leger juist een zeer kleine harde kern heeft die dan plotseling kans ziet om met groot geweld op te treden en anderen in dat geweld mee te sleuren. Wenselijk is dat niet. Zeker niet, als dat op een internationale basis zal geschieden. Dus moeten wij proberen ook hier het een en ander te laten gebeuren.

Wij denken daarbij om, aan een paar ongelukken met atoomraketten. Wij denken aan een paar ongevallen op zee. Wij denken vooral aan een paar mislukkingen in de lucht. Het is te betreuren dat daardoor mensenlevens en grote kapitalen vernietigd zullen worden. Maar alleen, als je duidelijk maakt hoe onbetrouwbaar deze z.g. feilloze systemen zijn, kun je de mensen ertoe brengen te denken in andere termen. Termen, die niet gemechaniseerd maar gehumaniseerd zijn.

Legers zullen altijd blijven bestaan. Zolang er mensen zijn zullen er legers zijn, hoe ze zich ook mogen noemen. Een leger dat vecht vanuit zichzelf is niet zo erg. Een leger dat in feite de drukknoppen bedient van allerlei robotwapens, is iets verschrikkelijks. Daarbij spelen persoonlijke moed e.d. absoluut geen rol meer. Daar is de persoonlijke ervaring van degenen die aan het gevecht deelnemen prachtisch nihil. Gelijktijdig is daar de overweldigende kracht

waarmee zij dan de levens en de bestaansmogelijkheden van anderen kunnen aantasten. Daar moet wat tegen gedaan worden, en daar wordt wat tegen gedaan.

Als wij dit proberen uit te strijken in de tijd, dan moeten wij dat vanuit de geest doen. Onze veronderstelling is, dat het kritieke punt op dit gebied zal zijn ongeveer in januari 1981. Maar dat is onze schatting van uw tijd en dat is nooit helemaal betrouwbaar.

Wat er verder nodig is, is weer een scherpere aftekening van het religieuze denken. U zult dit mogelijk niet zo goed begrijpen. Laat mij dan proberen het u uiteen te zetten.

Een godsdienst, die niet volledig wordt beleefd en waarvan de eisen met grote mildheid worden gesteld, kan een zodanig vormende invloed krijgen op de gevoelens en de dromen van de mensen dat men, gedreven door de godsdienst die men in feite zelf niet intens of werkelijk belijdt, komt tot een groot onrecht tegenover anderen. Hoe milder de godsdienst in haar eisen aan haar gelovigen is, des te groter haar potentieel op dit terrein. Wij moeten dus terug naar de zeer strenge eisen van de godsdienstleiders. We zullen hen in die richting zeker beïnvloeden.

Nu hoeft u niet te denken aan een paar geestelijke in uw land, want die spelen daarin praktisch geen rol. U moet denken de Paus, aan leiders van de islam, leidende boeddhistische figuren die proberen een soort hervorming door te voeren. U moeten denken aan allerlei secten die zich opeens tegen de gehele wereld keren en die hun bekeringsdrang gepaard laten gaan met het gevoel dat zij gerechtvaardigd zijn elk middel te gebruiken tegen hen die niet van hun eigen groep zijn. Eerst op deze manier wordt duidelijk wat godsdienst is.

In uw dagen wordt weer veel gesproken over de noodzaak om het fascisme en het nazisme te bestrijden. Ik vind dat een erg mooi doel. Maar wie van u kan mij zeggen wat deze termen precies betekenen? In feite een soort groeps of staatsabsolutisme, niet waar? Maal dat is precies hetzelfde wat katholieken en protestanten nastreven. Het is hetzelfde wat communisten doen. Dat is hetzelfde wat dictators van allerlei soorten overal doen. Dan is het duidelijk, dat dit kenbaar moet worden voor wat het is. Beter concentratiekampen (maar dan concentratiekampen die bekend worden met alle lijden daaraan verbonden) dan het geruisloos gelijkschakelen van mensen en daardoor tevens voldoen aan het machtsbewustzijn van mensen die niet van plan zijn om alleen edele idealen waar te maken, maar die feitelijk streven naar een macht over de geest van de gehele mensheid.

U zult dit waarschijnlijk niet geheel met mij eens zijn. En zoals het nu staat, kan ik u daarin billijken. Maar wij kunnen vanuit ons bestaande tijd anders beleven. In die beleving ziet het ernaar uit dat bij een gelijkblijvende ontwikkeling van de verschillende geloofs- en denkwijzen binnen ongeveer 10 jaar de mogelijkheid ontstaat van haar religieuze dictatuur in vele landen. Deze moet voorkomen worden. Dientengevolge zullen wij proberen conflicten te creëren, zelfs als daarbij slachtoffers zouden moeten vallen hoezeer wij dat ook betreuren, waardoor duidelijk wordt wat eigenlijk dit streven naar absolute macht over het leven en denken van medemensen betekent.

In deze inleiding zult u vele voor u ontstellende of pessimistische beelden aantreffen. Laat u daardoor niet al te zeer beroeren. De werkelijkheid zal u slechts zijdelings treffen. Laat mij u een voorbeeld geven

Wanneer in een ander land of zelfs ver hier vandaan, ver van de grens van eigen land een kleine atoomexplosie plaatsvindt en de radio-activiteit enkele duizenden vierkante kilometers vergiftigt, dan is de kans groot dat u daar alleen bij betrokken bent door medegevoel, door verontwaardiging. Als er een auto met gevaarlijke stoffen geladen explodeert, dan moet u wel heel dichtbij in de buurt wonen om daarvan de ellende te hebben, anders wordt het een news-item, een stukje nieuws waarover men zich kan opwinden en waarbij men zich kan afvragen hoe het eigenlijk toegaat. Als er duizend van die ongevallen gebeuren, dan zult u zeer waarschijnlijk daaraan gewend zijn. En omdat de gevolgen gewoonlijk erg meevallen, zult u er eigenlijk niet teveel aan denken, maar wel degenen die erbij betrokken zijn.

Kijk, dat is nu de bedoeling. Het gaat er niet om het persoonlijk leven van de mensen op enigerlei wijze aan te tasten. Het gaat erom de achtergrond vanwaaruit de mens denkt en leeft zodanig te veranderen dat de eenzijdigheid van denken, van gevoelen, van reageren, die op dit moment bestaat eindelijk eens kan worden veranderd.

Enkelen denken dan in termen van omturnen. Maar je moet de mensen niet omturnen. Van de ene eenzijdigheid overbrengen naar de andere eenzijdigheid betekent de symptomen verwisselen terwijl de ziekte gelijk blijft. Wat nodig is, is juist begrip voor het essentiële.

Hiertoe moet natuurlijk ook aan onderricht worden gedaan. De Orde blijft uit de aard der zaak haar eigen onderrichtingen voor zover mogelijk en noodzakelijk verder geven op de bekende wijze en onder verschillende namen in verschillende landen. Maar er is natuurlijk ook een andere mogelijkheid.

Wij kunnen de mensen bezoeken met dromen. Wij kunnen de mensen confronteren met allerlei belevingen en emoties die voor hen zelf misschien niet geheel verklaarbaar zijn. Daarmee zouden we wellicht ook wat kunnen bereiken.

Als de logica van de mens voert tot zodanig strijdige emoties dat hij niet in staat is deze zelf te verwerken, dan zal hij zijn logica moeten herzien, dat is onvermijdelijk. Hij zal zich moeten aanpassen aan het behoud van zijn mogelijkheden. En als we dan bovendien nog in staat zijn en die kans is groot om zij het niet in dit jaar, maar zeer waarschijnlijk in 1,80 weer een groot aantal nieuwe ingewijden aan het werk te zetten onder de mensen, dan meen ik dat we daarmee ook een vrijere manier van denken tot stand kunnen brengen. Eendenken dat, zich aanpast bij het aangevoelde leven, de aangevoelde mogelijkheden.

Ten laatste zijn er nog punten waarover wij eigenlijk heel moeilijk kunnen spreken in gemeenschappen als hoe beperkt de aanwezigen ook zijn;

Wij hebben namelijk te maken met wat men noemt een nieuwe moraal. Maar er is geen moraal in de nieuwe moraal. Ze is alleen maar nieuw; Let wel, wij zijn helemaal niet zo pietepouterig dat we ze alleen willen verbinden aan kinderen en aan een boterbriefje. Dat is een dwaasheid die we aan de mensen overlaten. Maar er moet toch ergens een zin bestaan, er moet een betekenis zijn in het leven. Wat je doet moet een zekere reden hebben en die reden moet je zelf beseffen. Datgene wat gebeurt is niet alleen daar een gebeuren op zichzelf als ik er daar plezier in heb. Neen, het moet een kwestie zijn van wat betekent dit in de relatie, met de wereld, met anderen? Dat geldt niet alleen voor seksualiteit dat geldt voor bezitseisen, levenseisen, levensgewoonten. In al die dingen moet ook verandering komen.

Nu is een bekend middel om de moraal ergens in te drammen het bekende pak slaag. Stel u nu niet voor dat wij uit de geest onmiddellijk grote aantallen billen gaan ontbloten om deze dan met geestelijke zwepen te voorzien van de nodige striemen. Dat zal zeker ons doel niet zijn en daar gaat het ook niet om. Maar je kunt de mens wel degelijk op bepaalde punten gaan conditioneren.

Op het ogenblik is de mens geconditioneerd in de richting van voor zichzelf denken en zorgen. Basta. Door een groot aantal mensen wordt dit niet eens beseft, omdat ze naar buiten toe ook wel eens wat voor anderen over hebben zolang het niet ingrijpt in hun eigen verlangens, hun levenswijze etc. Maar je kunt misschien wel proberen om die ongevoeligheid eveneens tot conflicten te laten leiden. Een simpel voorbeeld

In Engeland houden ze nu verkiezingen. Daarmee zal zeer zeker niet worden bereikt wat sommigen, hebben gehoopt de absolute ommekeer. Maar wel is bereikt dat wie ook zal worden gekozen deze altijd zal moeten ingaan tegen de vakbonden. Dat is ondenkbaar. Maar zelfs Labour zal dit moeten doen. Er is geen andere weg meer. Er zullen namelijk conflicten ontstaan tussen de bevolking en de Labourleiders, vooral de vakbondsleiders. Deze conflicten zullen zodanig hevige vormen aannemen, dat bepaalde stakingen in de toekomst wel eens zouden kunnen worden afgestraft door de volkswoede. Dit is misschien niet prettig, maar het is noodzakelijk.

Alleen op deze manier kun je de mensen bijbrengen dat men niet alleen vanuit zichzelf, maar uit een geheel moet reageren, dat men denkend aan zichzelf moet denken aan een ander, omdat alleen op die manier een zekere harmonie, een zekere vooruitgang mogelijk is. Wij hebben ook wat dat betreft enige plannen op het programma. U moet dan ook de komende paar jaren en zeker ook in de komende paar maanden rekening houden met de vele, soms zeer explosieve uitingen van volkswoede en ongenoegen.

Groepen, die tot nu toe bijna ongeschonden en op hun eigen wijze de zaak konden frustreren en lamleggen, worden opeens zelf het slachtoffer van hetgeen zij doen. Mensen, die gewoon op straat lopen en die van de prins geen kwaad weten, worden ineens zo boos wanneer er een storing optreedt dat zij daadwerkelijk gaan ingrijpen. Daar onder zullen onschuldigen ook moeten lijden, maar daardoor kun je een verandering tot stand brengen.

Ik weet het, als u dit allemaal hoort, begint u weer pessimistisch te worden. Onthoudt u maar dit; Het is in een van de grote steden voorgekomen dat in het centrum, een oproer gaande was dat zelfs ontaardde in complete gevechten tussen de gewapende macht, arbeiders en jongelieden. Als je vijf straten verderging, merkte je daar niets van. Juist deze kleine gebeurtenissen zullen in feite bijdragen tot grotere zekerheid en niet tot grotere onzekerheid. Het antwoord op geweld riet geweld, ook als dit niet door de Staat wordt getolereerd, zal toenemen. Maar daardoor wordt geweld in feite te riskant voor velen die tot nu toe hun grootheidswaan hebben uitgeleefd door geweldpleging tegenover anderen van wie ze meenden dat zij zich toch niet zouden verzetten.

Heroriëntering op elk niveau. Dat is hetgeen wij als noodzaak aflezen, als wij in onze eigen wereld proberen de tijdslijnen van emotie en de uitstraling van de mensheid te volgen. Als wij kijken naar het geheel van onze mogelijkheden (binnenkort krijgen wij daar nog de Wesakbijeekomst bij, dan zien we dat wij over een aantal middelen beschikken, indien wij bereid zijn om daadwerkelijk in te grijpen ook als dit voor de mensen een tijdelijke schade betekent die wij niet kunnen compenseren. Een zieke moet je soms opereren om hem te kunnen genezen. De mensheid moet geconfronteerd worden met de vele fouten die ze zelf maakt, opdat ze eindelijk kan beseffen wat er fout is bij haar en in staat zal zijn om de vele misvormingen in het menselijk besef, die steeds sterker op de voorgrond treden, teniet te doen.

Dan hebben we nog een laatste punt.

Er zijn lichamelijke verslappingsverschijnselen bij zeer veel mensen. Nu is het niet erg, als u voorjaarsmoe bent. Als u gewoon lui bent is dat ook niet zo erg. Maar het is wel erg, als deze lichamelijke toestand uw geestelijke en mentale toestand steeds meer gaat domineren. Dit komt op het ogenblik hier en daar in toenemende mate voor. Om daar tegenin te gaan, zou je de mensen misschien lichamen moeten genezen. Maar de mogelijkheid om dit in voldoende mate te doen is betrekkelijk klein. De andere mogelijkheid is het opbouwen van zeer grote psychische spanningen en dat is iets wat buiten ons terrein ligt.

Dan zal er bij zeer veel mensen, die in vergeetachtigheid, traagheid van reactie e.d. nu op de wereld verder sukkelen een zeer grote onrust ontstaan. Dat kan voor sommige gevallen inderdaad kritiek worden. Maar degenen die het doorstaan zullen weer gewekt worden tot een werkelijke deelname. Zij zullen vanuit hun eigen mentaliteit, hun eigen psyche de kwalen van het lichaam proberen te bestrijden. Zij zullen proberen weer de norm terug te vinden die in het normale mens zijn tot het ogenblik van hun ziekte voor hen heeft gegolden. Op deze wijze zouden wij in ongeveer 14 á 15 maanden een kleine drie miljoen mensen, die aan die kwaal lijden, kunnen aansporen tot nieuwe activiteit. Als dat mogelijk blijkt, zullen wij daardoor ook weer veranderingen in de omgeving tot stand kunnen brengen.

Die veranderingen kunnen dan wel, eens een sneeuwbaaleffect veroorzaken. Waar wij zullen proberen om dit mede te doen met geestelijke invloeden en elk ontwaken gepaard te doen gaan met beelden uit een geestelijke werkelijkheid waarbij het geestelijke tijdsbeleven en tijdsbegrip a.h.w. mede ingegrift wordt in die personen en menen wij dat we daarmee een zeer grote actiegemeenschap kunnen wekken op aarde, die zal helpen om de bedoeling van de

geest, de werkelijke bewustwording van de mensheid, maar tevens ook de verbetering van de werkelijke menselijke omstandigheden te bevorderen.

Daarmee, vrienden, heb ik u praktisch alles gezegd. Nogmaals, beschouw dit niet als een onheilsprofetie die u persoonlijk kan treffen. Er is een kans zo klein dat u direct bij deze dingen betrokken zult zijn, dat u veel eerderde hoofdprijs in de loterij zult winnen. Dus denk niet; O, wat gaat er nu met mij gebeuren.

Besef, er is iets aan het gebeuren. En als u constateert dat dit inderdaad het geval is, probeer uw uitstraling positief te doen zijn. Probeer te leren hoe u vanuit uzelf meer kracht en licht kunt geven aan anderen. Maak uzelf minder afhankelijk van anderen zodat u minder op hun krachten en op het licht dat zij geven behoeft te teren. Op deze wijze krijgt u zelfstandigheid en maakt u deel uit van een zeer grote vernieuwing, die in een betrekkelijk klein aantal jaren voltooid zal moet zijn (vermoedelijk binnen 25 jaar) en waarvan het nu reeds bereikte de hoop verschaft dat een kenbaar worden van resultaten reeds binnen of na ongeveer een jaar van uw tijd mogelijk zal zijn.

Wij staan dicht bij de bereiking, maar juist nu moeten wij over die ene streep gaan die wij altijd getrokken hebben. Wij moeten niet alleen maar op de achtergrond blijven aanmoedigen. Wij moeten ons zo nodig in de strijd mengen om te voorkomen dat de mensheid in onevenwichtigheid aan zichzelf te gronde gaat. En daar ik aanneem, dat u allen wilt streven naar harmonie op aarde voor anderen zowel als in uw eigen leven is het om u duidelijk, dat u een aantal sterke medestrijders heeft gevonden. Dat zal u hopelijk geruststellen.

MORGEN

Morgen zal alles beter zijn. Maar vandaag wordt het niet beter. Het blijft vandaag, want morgen blijft altijd morgen. Morgen zullen we het probleem oplossen, jawel. Maar als je het vandaag niet oplost, kom je er nooit aan, toe, want morgen blijft voor je uitgaan zoals de problemen van het Kabinet Van Agt.

Als we ons bezighouden met dit soort dingen, dan vergeten wij maar al te vaak wat er aan de hand is. Door ons bezig te houden met wat morgen mogelijk is, wat we morgen zullen gaan doen komen we vandaag te zitten met steeds grotere lasten. Dat is niet alleen maar een kwestie van zuiver stoffelijke zaken, ofschoon het in de stof ook aardig kan aantikken.

Ik heb gehoord dat het Paleis Noordeinde niet verder wordt gerestaureerd voorlopig. Er zijn geen centen meer, want ze hebben al meer gehad dan hun toekwam. Dat vind ik nu reuze leuk. Als je vandaag een contract afsluit, dan moet je het vandaag zo afsluiten dat ze er morgen weer op terug kunnen komen. Want nu zit je vandaag met het feit dat het niet doorgaat. Dat is nu in de geest ook precies hetzelfde.

Wij zijn in de geest geneigd te zeggen; Wij zullen ons bekeren, morgen. Vandaag is het nog zo leuk te zondigen. Dat neem ik de mensen helemaal niet kwalijk, want op aarde noemt men over het algemeen alleen datgene zondig wat eigenlijk leuk is. Wat vervelend is, is deugd. Tenzij u met mensen te maken heeft die hun zonde tot deugd omvormen, dat komt ook nogal eens voor.

Als je wordt geconfronteerd met jezelf en met de werkelijkheden van jezelf, dan zul je in deze tijd de gehele menselijke ontwikkeling een beetje kunnen gadeslaan. Je zult dan ontdekken ik heb alleen te maken met vandaag. Wat vandaag gebeurt, hoort bij vandaag. Maar dan kan ik geen wissel trekken op morgen. Ik kan me niet verantwoorden door terug te verwijzen naar gisteren. Ik ben vandaag verantwoordelijk voor datgene wat ik vandaag ben en doe, verder niet.

Er zijn een hoop mensen die het er niet mee eens zijn. Zij zeggen; Maar als je nu een contract hebt getekend Als je een contract hebt getekend, dan zit je eraan vast. Maar dat wil zeggen dat je vandaag in de ellende zit, omdat je vandaag iets gedaan hebt dat alle vandaagjes blijft doortellen, ook als je denkt dat het vandaag eigenlijk beter zou zijn om het anders te doen. Als je eenmaal een contract of een afspraak hebt gemaakt, dan moet je je er wel aan houden. Maar dan moet je het niet doen, omdat het op papier staat, maar omdat je innerlijk het gevoel hebt dat je verplicht bent om je eraan te houden. Dat wil zeggen, dat het elke dag opnieuw vandaag is en dat die eenmaal gestelde betekenis of waarde elke dag ook in jou weer leeft. En dan is ze van kracht zover ze leeft.

De situatie voor een geestelijke ontwikkeling zou ik misschien het best zo kunnen omschrijven Je kunt vandaag de hemel bereiken. Maar je kunt ook in de hemel gekomen ontdekken dat je er niet kunt zien en niet kunt horen. Dan is het best mogelijk, dat je eerst terug moet naar het diepst van de hel om dan in de terugkeer langzaam alles te assimileren totdat je eindelijk kunt zeggen Vandaag kan ik de hemel zien en horen.

Zo is het met alle dingen. Dat is zo met je eigen leven. Dat is zo met problemen als de eenzaamheid die op het ogenblik heel groot is bij een hoop mensen. Het is zo met problemen als noodzaken, b.v. de burens bijhouden. Dat is ook zoiets moeilijks. De uren zijn vandaag naar Griekenland vertrokken, dus moeten wij op z'n minst naar Egypte.

Al die problemen maak je toch eigenlijk zelf. Zelfs de eenzaamheid maak je ook zelf. Als je je dat gaat realiseren, kun je begrijpen dat je elke dag, elk moment opnieuw moet beginnen met datgene wat op dat moment voor jou eerlijk en oprecht beseft juist is dat je de juistheid van hetgeen je bent en doet moet blijven bevestigen elk uur en elke dag weer. Dat betekent ook, al vinden vele mensen dat niet leuk, dat als het gaat om de dingen die je goed acht, je zelf het initiatief moet nemen. En dat is iets waar velen nog niet aan toe zijn. De meeste mensen vinden bepaalde dingen zo goed, dat ze wachten tot anderen besloten hebben het te doen en dan staan ze er onmiddellijk volledig achter. Vandaar dat zoveel mensen achtergesteld zijn in deze wereld.

Nu ik heb geprobeerd het begrip "morgen" een beetje uit te diepen, ben ik tot de volgende conclusie gekomen

Als wij de lijnen van de geschiedenis zien, dan kunnen we aan de hand van de bestaande lijnen de toekomstige ontwikkelingen vermoeden, want we weten dat bepaalde tendensen zich regelmatig herhalen. De wijze waarop op die tendensen zal worden gereageerd, wordt echter niet overzichtelijk en duidelijk. Integendeel, daar kunnen we alleen maar speculeren. Als wij de geschiedenis van de mensheid beschouwen, kunnen we zeggen.

Wij bevinden ons op het ogenblik in een stadium van z.g. decadentie. Dat is inderdaad waar. Maar die decadentie slaat altijd over naar een verandering die ofwel veert naar materiële primitiviteit, danwel naar vergeestelijking. Welke van de twee reacties het zal worden, dat weten we niet. Wij kunnen alleen zeggen Wij hebben hier de lijn getrokken. Morgen zal het dus of het een of het andere zijn. Maar hoe wordt dan eigenlijk bepaald wat er morgen aan mogelijkheden gerealiseerd zal worden? Alleen door datgene wat we vandaag zijn en vandaag doen. Dat is nu het wonderlijke waar een mens aan voorbij gaat.

Alles wordt bepaald door hetgeen je vandaag doet. De plannen die je vandaag maakt, kunnen morgen niet meer doeltreffend zijn daar heb je dan weinig idee te maken. Maar de dingen die je vandaag hebt gedaan, zijn vast en zeker mede bepalend voor wat er morgen mogelijk is en morgen zal zijn. Zo zijn we voortdurend bezig om morgen op te bouwen. Een tijd die nooit komt, zeker. Maar gelijktijdig een tijdsverloop waarin wij groeien door ons steeds vast te houden aan de mogelijkheden, de zekerheden en de ontwikkelingen van dit ogenblik. Als u dat nu inde gaten heeft, komt u al een eind verder.

In de poging die ik heb gedaan om dit onderwerp na te gaan, blijkt het volgende van groot belang te zijn; De regels die voor je leven gelden zullen elke dag veranderen. Nooit geldt precies hetzelfde wat gisteren gold en nooit zullen ook dezelfde mogelijkheden bestaan die

hebben bestaan. Misschien kunnen we het eenvoudig zo omschrijven. Als u, dames, in een winkel komt en u ziet daar een lapje stof dat u buitengewoon mooi vindt, zeg dan niet; Ik ga het morgen halen, want dan heeft een ander het gekocht.

Zo is het in het leven ook. Er zijn vandaag mogelijkheden, maar die moet je dan ook vandaag benutten, want morgen bestaan ze niet meer. Er zijn vandaag dromen waar je iets mee kunt doen. Droom ze wat mij betreft, maar denk niet dat je ze morgen kunt waarmaken. Alleen dat wat er vandaag van te realiseren is, bepaalt de mogelijkheden van morgen.

Wees geduldig. Er zijn heel veel dingen waarvan we zeggen; Dat moet toch eens komen. Misschien komt het wel, misschien ook niet. Zeker is een ding als wij tegen ons besef van mogelijkheden, van regels, van waarden in het heden ingaan om zoiets te bereiken, dan bereiken we het tegendeel. Het is als iemand die zegt; Die barbecue moet een beetje sneller branden. Hij gooit er een scheut spiritus op, hij brandt zichzelf, verbrandt de biefstuk, maar bereikt niet wat hij wil, namelijk een geurig maal in korte tijd. Zo gaat het altijd weer in het leven.

Ik stel dus wees geduldig. Als u bepaalde dingen belangrijk vindt, wacht elke dag af totdat u beseft nu is er een mogelijkheid om er iets aan te doen. Is die mogelijkheid er niet, wees dan niet boos. Ga rustig verder met de dingen die vandaag wel mogelijk zijn.

Houdt u nooit bezig met dromenland morgen. Als u altijd bezig bent met morgen, dan ziet u problemen die er niet zijn. U ziet mogelijkheden die nooit waar zullen worden. U heeft alleen te maken reet dit ogenblik en met uzelf. Daarom is het voor een mens heel belangrijk dat hij zichzelf leert kennen. Maar ja, wie kent zichzelf? Degenen die zichzelf kennen, kijken wel uit dat. een ander erachter zal komen.

Ik heb altijd zo mijn bijzondere vrienden in de politiek en elders op ander gebied. Ik ben b.v. dol op meneer Gijsen. Dat is een pijproker waarvan iedereen hoopt dat hij de pijp uitgaat. Ik kan genieten van de hier Van Agt, de man van wie je nooit weet of hij zich voorstelt of een voorstel doet. Ik vind Den Uyl heerlijk. Je weet nooit of hij alleen maar verblind is of dat hij ergens in de verte een muis heeft gezien. Kortom, de wereld is vol van spannende figuren, die me allemaal erg interesseren. Het gekke is, dat zoveel van hen steeds bezig zijn met morgen en niet met vandaag. Kijk, dat is iets waardoor ze voor mij een soort fabeltjeslanddieren worden.

Als ik iemand hoor uitroepen; Wij moeten het komende jaar bezuinigen Dan vind ik dat uitstekend dat hij het eindelijk beseft. Maar als hij dan vervolgens zegt; En daarom zullen wij vandaag nog meer uitgeven (en dat gebeurt heel vaak) dan kan ik dat niet meer begrijpen.

Als ik iemand hoor zeggen; Wij moeten intenser geloven. Wij moeten ons meer voegen achter onze Moeder, de H. Kerk (zo echt aan moeders schortebanden gaan hangen), dan zeg ik; Daar heb je wel gelijk in. Maar als zo iemand dan onmiddellijk begint allerlei dingen te zeggen waardoor mensen vervreemden van de kerk en een beroep doet op datgene wat hij aanneemt dat een ander morgen zal besluiten, dan zeg ik; Je bent eigenlijk helemaal in de war, want het enige dat je zou moeten doen is vanuit je getrouwheid reageren en niet door anderen te vermanen, maar door zelf te zijn.

Trouwens, vermanen is op het ogenblik overal in. Daar heb je b.v. de zeerobben van Greenpeace die voor hun soortgenoten, de robben, opkomen. Mensen, die ergens best gelijk hebben, naar die dan niet behoeven uit te roepen dat daardoor over zoveel jaren. er geen robben meer zullen zijn. Die zorgen zelf wel voor de voortplanting. Mensen, die u toeroepen dat u nu werkelijk eens links moet gaan denken. Dan zeg ik Ja, maar dat is zo lastig, het meeste gereedschap is voor rechts ontworpen. Dat is trouwens ook in de politiek waar.

Je hoort mensen uitroepen dat u nu eindelijk eens wat anders moet gaan doen, dat u in verweer moet komen, terwijl u misschien zelf niet eens weet waartegen. Als ik al die dingen zie, dan zeg ik Die mensen zijn gewoon gek En als je nu vraagt Waarom doe je het? Dan zeggen zij. Morgen moet het beter worden. Ja, ja, morgen. Zaten wij het vandaag maar eerst leefbaar maken in onszelf en daarbuiten.

Als je vandaag een bloeiende plant kunt planten, doe het. Als morgen de bloemen zijn afgeplukt, is dat vervelend, maar dan is het weer vandaag en kun je weer een plant planten. Dat is ook goed voor de arbeidsgelegenheid.

Als je vandaag een mens gelukkiger kunt maken, dan moet je niet zeggen Ik zal er morgen wel aan beginnen. Doe het vandaag. Als je denkt; Ik kan vandaag iemand een last van de schouders nemen, dan moet je niet zeggen; Hij houdt het nog wel uit tot overmorgen. Dan komt er nooit meer wat van. U moet werkelijk weten wat kan ik vandaag doen, wat kan ik vandaag zijn. U moet vanuit het heden leven.

Als ik kijk naar de wereld, dan zie ik dat die wereld aan elkaar hangt van zaken die eigenlijk precies andersom zouden moeten zijn. Is u dat ook wel eens overkomen? Nou neen, vandaag maar niet. En dan zitten ze te kwijlen om de roomsoes. Of nou het is een stuk, maar, nou ja, vandaag maar niet de boterkoek natuurlijk. Als je zegt; Dat komt morgen wel, dan komt er toch niets van. Vandaag moet je uitmaken wat belangrijk is en dan niet zeggen morgen. Vandaag zeg je ja of neen. En dat is iets waar de mensen kennelijk nog gaan kaas van hebben gegeten en dat met al die kaas uit het vuistje. Je zou het anders verwachten. Het komt waarschijnlijk, omdat de meeste kaas uit het vuistje wordt gegeten voor het buisje. Zoals u weet is het buisje in feite de dwangbuis waardoor het persoonlijke denken langzaam maar zeker onmogelijk wordt gemaakt en alles wordt gegoten in de ijzeren maagd van de discipline, die verschillend denkers via de beeldbuis aan het volk proberen op te leggen.

Ik stel. Niets wat ik op dit moment in mijzelf als juist en goed erken, kan op dit ogenblik kwaad zijn. Niets wat ik op dit ogenblik doe dan ook voor mijzelf onaangenaam vind kan op dit ogenblik juist zijn. Ik kan vandaag niet bepalen of datgene wat ik nu aanvaardbaar vind morgen ook aanvaardbaar zal zijn en wat ik nu verwerp morgen misschien niet zal worden verworpen. Ik kan alleen maar uithaken wat ik nu ben, en wat ik nu doe.

Leef dan ook uit de waarde die u op dit ogenblik in uw eigen persoonlijkheid volledig erkent. Ga uit van de mogelijkheden die u op dit ogenblik voor uzelf en de wereld erkent. Ga uit van al datgene wat op dit moment behoort tot uw werkelijkheid. Op het ogenblik, dat u verdergaat dan dit, zult u zich bezighouden met dromen. Als dit in het dagelijks leven niet helemaal wordt doorgevoerd, heeft u gelijk. Soms moet je op zaterdag brood nemen omdat zondag geen bakker open is. Ga dan uit van de mogelijkheid vandaag brood te kopen, dan zul je in ieder geval het beste brood bij de beste bakker halen.

Dus, vrienden, vandaag is wel degelijk ook de dag dat je denkt aan morgen. Maar alleen vanuit de mogelijkheden van vandaag en niet vanuit de verwachting dat er morgen dezelfde mogelijkheden zullen die je vandaag hebt erkend. Als de mensen dat eens zouden leren, zou er misschien heel veel verbeteren in de wereld. Niet dat ik iets heb tegen de mensen dit daarvan enorme studies maken.

Ik heb gehoord, dat een commissie al vijf jaar een plan in studie heeft voor de, hernieuwde indeling van huisvestingsmogelijkheden, terwijl ondertussen de panden waarop ze studeren voor driekwart al zijn afgebroken. Dat is zinloos. Een studiocommissie die zich bezighoudt net de waarschijnlijke ontwikkeling van de kankerbestrijding, die kun je opzij gooien. Die lieden kankeren alleen over al datgene wat ze vandaag nog niet begrijpen. Ga gewoon uit van de mogelijkheden die vandaag bestaan. Zeg niet; Ik zal gaan onderzoeken of iets goed is. Kijk, of iets resultaat geeft en werk er dan vandaag mee, dan kun je morgen misschien ontdekken waar de fouten liggen. Maar morgen komt nooit. Het is altijd weer vandaag dat je ontdekt dat er iets mis is.

Kijk, als u dat nu in de gaten houdt, zult u beseffen dat de gehele wereld op dit ogenblik teveel bezig is met morgen, met de droomwereld die nooit helemaal waar kan worden. En dat de mensen veel te weinig leven met vandaag, de enige wereld waarin je werkelijk bestaat, waarin je werkelijk kunt handelen, waarin je werkelijk iets kunt bereiken.

BESCHAVING

Schaven iets wegnemen, iets glad maken. Wat de mens beschaving noemt is vaak het gladstrijken van de werkelijkheid waardoor die delen van de werkelijkheid welke soms erg belangrijk zijn terzijde worden geworpen, opdat water overblijft schoon en glad is in de ogen der mensen.

Beschaving is niet iets wat in vormen kan worden uitgedrukt. Beschaving is niet afhankelijk van de manier waarop je eet, leeft of je gedraagt. Beschaving, althans datgene wat er het dichtst bij komt, is de aanvaarding van het samengaan met anderen zonder jezelf daardoor te verloochenen.

Er bestaan geen wetten waardoor je kunt zeggen Deze mens is beschaafd en gene niet. Velen, die in uw ogen wilden zijn, zijn in vele opzichten beschaafder dan u. Dat wil, zeggen, dat zij een juistere beleving hebben van het samenzijn met hun medemensen dan voor u bereikbaar is.

Veel van hetgeen u beschaving pleegt te noemen ís niet veel meer dan het verwerpen van een deel van de werkelijkheid. Daardoor is uw beschaving vaak broos.

Beschaafd zijn, zoet men ligt in het woordgebruik, de manieren die men heeft, in de waardering die men heeft voor de kunst en de producten van deze wereld. Maar wie bezit die kwaliteiten eigenlijk niet op zijn eigen niveau? De werkelijke beschaving of moet ik zeggen de werkelijke harmonie, want dat is veel belangrijker komt juist voort uit de erkenning van de gelijkwaardigheid van de verschillende gedragsnormen en uit de noodzaak elkander riet de eigen uitingsvoren en inhouden te aanvaarden zonder iets te verwerpen.

Beschaving betekent, dat je een medemens niet dwingt en je ook door een medemens niet laat dwingen, dat in de eerste plaats. Daarnaast betekent het dat je ongeacht de vele dingen die verschillen de synthese en de eenheid weet te vinden waardoor je met anderen tezamen beleeft, met anderen tezamen verdergaat, met anderen tezamen een werkelijkheid vindt.

Dan mag je misschien niet meer van beschaving spreken. Want dan is het niet meer het gladstrijken der dingen, het verwijderen van oneffenheden. Het is eerder het natuurlijk aaneensluiten, zoals de cyclopenbouw van eens waarin ongelijkvormige stenen toch een hechte muur vormden. Dit is beter dan de veel zwakkere structuur waarin we alles op een maat proberen te maken en daarbij niet de kwaliteiten van elke steen afzonderlijk tot zijn recht laten komen.

LES 9 - DE FEITEN

De situatie in de wereld is op het ogenblik als volgt De economie is gestoord, naar men zegt. In feite betekent het dat de regeringen veel meer uitgeven, dan ze aan inkomsten kunnen verwachten. Het draaien van de bankbiljettenpers is eigenlijk een voortdurende diefstal van degenen die geld bezitten. Iets wat misschien niet mag worden gezegd, maar wat wel een feit is.

Het resultaat is dat de winstpercentages omhoog gejaagd moeten worden om een rendement te krijgen dat in overeenstemming is met de oorspronkelijke belegging, mits deze enkele jaren oud is. Die rendementen worden nu wel in procenten bekeken t.a.v. de huidige waarde, maar ze worden niet bekeken naar de werkelijke waarde. Juist dat aspect leidt ertoe dat de mensen over het algemeen erg ontevreden zijn.

Er is een toenemende tegenstellingkenbaar praktisch overal op de wereld tussen wat men de armen en de arbeiders (vroeger zei men de proletaren) kan noemen aan de ene kant en aan de andere kant degenen die iets bezitten. De grote moeilijkheid is daarbij dat de proletaren zelf worden geleid door mensen, die langzaam maar zeker het zover hebben gebracht dat ze iets bezitten. U zult begrijpen, dat daardoor situaties ontstaan die absoluut onredelijk en onlogisch zijn. Het eer en ander heeft geleid tot een vergaande bemoeizucht van de regering,

Practisch elk gouvernement, zelfs in de Derde Wereld, is topzwaar. Er zijn vele goedbetaalden. Er zijn vele machthebbers. Er zijn vele bureaucraten die hun macht alleen kunnen uitoefenen door niet bepaald menselijk op te treden tegen degenen die geen bureaucraat zijn. Daarnaast is een nieuwe stand op het ogenblik in opkomst; de technocraten.

De technocraten zijn degenen die uitgaan van de bestaande technieken en de ontwikkeling van nieuwe technieken. Zij passen elke techniek toe op het geheel, ongeacht de vraag of hiermee het menselijk element al of niet wordt geschaad.

Eerste conclusie; Er is economisch gezien een toenemende wanorde te verwachten die mogelijk zelfs hier en daar zal leiden tot gewelddadigheden, maar die aan de andere kant zeker in alle landen zelfs grote conflicten zal veroorzaken. De situatie zoals ze er nu uitziet schept mogelijkheden, die zelfs tot een soort wereldoorlog kunnen uitgroeien dat zou b.v. een olieoorlog kunnen zijn. Aan de andere kant moeten we rekening houden met een groot aantal zeer snelle omwentelingen waarbij vreemd genoeg het belang van de eigen groepen (nationalisme) zo sterk op de voorgrond wordt gesteld dat men geen enkele mogelijkheid heeft om tot een internationale eenheid te komen die men nu probeert na te streven.

In deze tijd spelen de internationale machten een zeer grote rol. Zij hebben op het ogenblik de technocratische ontwikkelingen aan hun kant, zij zijn de technici. Zij staan in feite lijnrecht tegenover de bureaucratie die in zeer vele landen probeert haar eigen gezag ten koste van alles te handhaven en dit o.a. doet door de mogelijkheden van internationale ondernemingen aan te tasten.

Dan hebben wij de voedselpositie in de wereld. Als wij uitgaan van de totale hoeveelheid voedsel die over de gehele wereld kan worden geproduceerd, dan is het mogelijk de gehele wereldbevolking een gemiddeld dieet te geven van 2400 kal. per dag. Waarschijnlijk meer, maar dat als minimum, In de praktijk echter varieert dat. Er zijn heel veel landen waarin men onnodig meer dan 3000 kal. per dag nuttigt, terwijl men elders misschien ternauwernood aan de 1000 kal. toekomt. Er zijn ook landen waar de gemiddelde voedingswaarde op dit ogenblik zweeft tussen 600 á 800 kal. per dag wat voor een menselijk voortbestaan te weinig is.

De voedselsituatie is dus niet een kwestie van het onvermogen van de aarde om de gehele wereldbevolking te voeden. Het is wel een kwestie van het onvermogen van de mensen op

deze aarde om elkander deel te laten hebben aan hun producten. Dit komt omdat het product ineen winstgevende maatschappij is opgenomen Daar waar winstneming en verdienste dus vooropstaan en daarnaast bescherming van groepsrechten zoals dat binnen de EEG maar ook in de U.S.A. het geval is, krijgen wij automatisch te maken met vernietiging van voedingsmiddelen, het niet volledig gebruiken van de mogelijkheden om voedingsmiddelen te produceren. Daardoor ontstaan grote armoede en honger in andere gebieden die op,dit terrein niet veel kunnen voortbrengen.

Ook dit zal onvrede wekken. Wat meer is, ik meen dat deze verspilling, want dat is het in feite, ook in.de landen die daarbij betrokken zijn in toe nemende mate weerzin zal wekken. De boterberg is heel aardig, maar.als je gaat begrijpen dat degenen die boterbergen fokken eigenlijk boter op hun hoofd hebben, omdat ze de boter onthouden aan degenen die eigenlijk wel wat te smeren nodig hebben en liever smeergelden gebruiken om zichzelf wat meer te vervetten, dan is dat absoluut onaanvaardbaar.

De bevolkingstoename.

De bevolkingsaanwas is op het ogenblik op de wereld zodanig, dat ze eigenlijk de laatste honderd jaar reeds, explosief kan worden genoemd. Er is zelfs en verdubbeling per decade mogelijk. In de praktijk wordt dit afgeremd waar een welvaartsmaatschappij en een verzorgingsstaat ontstaan. Daar is namelijk de behoefte niet zo groot om een uitgebreid gezin voort te brengen, aangezien het gezin alleen nog de sociale waarde heeft, maar niet meer de verzorgingswaarde die in vele andere landen daaraan wordt verbonden. Wij krijgen dan te maken met een toename van het bevolkingsaantal die o.m. voortkomt uit de verzorging.

De medische mogelijkheden zijn, zelfs in landen waar volgens de standaard deze onder het normale peil ligt, zozeer toegenomen dat de gemiddelde kindersterfte afneemt. Dit betekent echter dat er steeds meer mensen komen. Dit meer voortbrengen dan men in feite kan voeden, is een euvel dat vooral in de arme landen welig tiert. Dit betekent ook, dat in aantallen uitgedrukt de macht van de arme landen tegenover de westelijke landen voortdurend toeneemt. De enige mogelijkheid voor deze arme landen om voor zichzelf enige welvaart te verwerven zou een vermindering van kindertal betekenen. Maar die vermindering van kindertal zal eerst optreden wanneer er een mate van welvaart is bereikt.

Dit is een vicieuze cirkel waarin. men zit en diepkan alleen worden doorbroken, indien men bepaalde taboes in de sexuele en in de religieuze sfeer kan doorbreken. Het ziet er niet naar uit dat dit voorlopig gebeurt. Dientengevolge moeten wij er rekening mee houden dat vooral in de arme landen (de Derde Wereldlanden e.d.) er een zeer groot bevolkingsoverschot zal zijn omstreeks de jaren 90. Dat is betrekkelijk dichtbij. Het zal ook duidelijk zijn dat hierdoor steeds meer en steeds dringender eisen zullen worden gesteld aan de rijkere landen die door de hogere eisen juist minder geneigd zullen zijn om deze in te willigen. Ook hier ligt conflictstof opgeslagen.

Dan hebben we de kwestie van het nationalisme. Het beste voorbeeld van nationalisme in uw eigen omgeving is wel de vervuiling van de Rijn. Frankrijk kan de Rijn en zonder al te grote moeite en kosten zelfs heus een stuk schoner maken. Maar de eigen nationale belangen politieke zowel als economische zijn beter gediend met het lozen van het zout. Dientengevolge gaat de lozing voort. Nederland is ertegen. Duitsland begint er ook langzamerhand tegenin te gaan. Ook andere landen zullen hun protesten op den duur er wel bij gaan voegen. Maar het toont een tegenstelling aan tussen de naties. Daar waar volkeren hun eigen belangen en voordelen voortdurend proberen te dienen zij het met openlijke, zij het met slinkse middelen, kan worden gezegd dat een wezenlijke samenwerking niet mogelijk is en dat daar waar deze optreedt ze in feite bedriegelijk is. Die bedriegelijke samenwerking zullen we in de komende tijd ook zeer veel zien. Wij moeten dus rekening ermee houden dat ook daar de mensen in grote moeilijkheden zullen komen.

Ik neem aan, dat verschillende revoluties nodig zullen zijn om aan deze te nationalistisch en te zakelijk ingestelde regeringen een einde te maken. Dit zou echter betekenen voor b.v. West

Europa, dat er een socialistisch of mogelijk zelfs communistisch bewind voor het geheel ontstaat.

Dat is niet zo verschrikkelijk als men denkt, want het gezicht van het communisme wordt bepaald door de communisten. Waar in een land tsaren zijn geweest, daar zullen ook degenen die het bewind hebben overgenomen geneigd zijn zich als autocraten te beschouwen.

Daar waar de kerk een optimale invloed op het volk heeft gehad en heeft weten te behouden tot de revolutie, is het duidelijk dat men zich ook de kerkelijke prerogatieven zoals het verkondigen van dogma's e.d, voorbehoudt. In andere landen is dit niet het geval. Het is zeer wel mogelijk dat we dus een ander bestuur krijgen in Europa. De enige methode om dat te verhinderen zou praktisch een wereldoorlog zijn. Deze is mijns inziens niet geheel denkbaar. Ze is mogelijk, maar niet geheel denkbaar. Dientengevolge moeten wij aannemen, dat in Europa rond het jaar 2000 een dergelijke revolutie zich heeft voltrokken.

De menselijke verhoudingen. Ook hier zien we allerlei conflicten optreden die niet bepaald realistisch zijn. Denk aan de op het ogenblik zo veel gepredikte verandering in het sociale rollenspel tussen man en vrouw. Ik geloof niet, dat een vrouw een rol speelt. Dat kan natuurlijk, want er zijn goede comediennes onder, maar ook mannen spelen comedie. Ik geloof dus niet dat je kunt zeggen dat er sprake is van een rollenspel per se. Je kunt slechts zeggen dat de verhouding tussen de eren en tussen de klassen altijd gebaseerd zal zijn op een sociale indeling.

Deze sociale indeling op zich valt weer af te leiden uit de behoeften van de regerende kaste of de machthebbers om de bestaande situatie zo lang mogelijk te continueren, Er zullen dan ook enige revoluties te zien zijn. Hoe die revoluties zullen verlopen is op dit moment moeilijk te voorspellen. Ik kan slechts dit zeggen Indien, zoals sommige feministen wensen, er een soort discriminatie,t.a.v. de mannen algemeen zou worden doorgevoerd, zullen de mannen op hun beurt.de vrouwen gaan discrimineren en dat zou de vrouwen dan waarschijnlijk heel, .erg tegenvallen, Het zou dan mogelijk zijn om althans voor een generatie het bevolkingsprobleem in de landen waar dit geschiedt enigszins op te lossen.

Dit zijn nu enkele feiten die iedereen zou kunnen,kennen, inclusief zijn prognoses die een ieder met enig gezond verstand voor zichzelf had kunnen vinden. Want het wereldgebeuren is vanuit een stoffelijk standpunt benaderbaar en voorspelbaar. Niet omdat de gebeurtenissen op zichzelf allemaal precies te stipuleren zijn in de toekomst, maar omdat iemand die rekening houdt met de eigenschappen van de mens plus de bestaande tendens plus de, werkelijke. situatie van het ogenblik de onvermijdelijke ontwikkelingen binnen de massa daaruit kan afleiden. Maar zijn ook nog andere zaken.

De geest spreekt een woordje mee. Er zijn stralingen van diverse kanten die meespelen. Er is op het ogenblik (7 juni 79) een beetje geel licht. Heeft u het gemerkt? De onzichtbare invloeden. op de wereld zijn belangrijker dan menigeen veronderstelt. De feiten op dit terrein kunnen we materieel als volgt omschrijven;

Er zijn voortdurend perioden te constateren waarin een algemene onredelijkheid het verdere verloop van zaken bepaalt. Deze onredelijkheid is niet gebaseerd op onvermogen tot begrijpen, maar ze is gewoon gebaseerd op emotionaliteit die alle rationaliteit domineert. Dit gezegd hebbend zal het u duidelijk worden dat er geen uitweg is te vinden in zuiver stoffelijke zin. Alle problemen, die ik u heb opgenoemd, leiden tot geweld of onderdrukking. Alleen de geestelijke weg kan leiden tot een andere ontwikkeling. Hoe liggen de feiten dan daar?

Als de mensen leren een persoonlijk geestelijk leven te leiden, dan zullen zo meer respect hebben voor het geestelijke leven en dus ook voor de praxis daarvan in de stof bij hun medemensen. Het is geen anarchie in de negatieve zin, maar het is het besef dat elke mens het recht heeft zichzelf te zijn. Dit recht zou men. allereerst moeten toekennen. Er zijn heel wat invloeden uit de geest die proberen waar zij maar kunnen hiertoe bij te dragen.

Om als mensen redelijk te kunnen samengaan heb je niet alleen maar verstandelijke overwegingen nodig, Daar waar het verstand spreekt, luistert niemand. Daar waar het

gevoel spreekt, luistert iedereen. En al zal men het daarmee in vele opzichten niet eens willen zijn, toch moogt u dit feit niet over het hoofd zien. Emoties beheersen de mensheid. Dus moet de menselijke emotionaliteit opnieuw worden gezien en de gemiddelde emotionele reactie van de mens worden afgemeten, Niet alleen op grond van een rationele indeling, maar wel degelijk ook door een intuïtieve benadering.

Ik ga nu over naar enkele feiten.

Ofschoon het niet algemeen wordt toegegeven, maken op het ogenblik bijna alle regeringen op aarde in meer of mindere mate gebruik van z.g. helderzienden en andere paranormaal begaafden. Het feit alleen dat dit gebeurt, bewijst dat degenen die op emotionele basis werken tot juistere conclusies komen dan degenen die dit systematisch proberen te doen.

Er is ook een toenemende invloed te constateren voor de interpretatie van feiten juist bij degenen die intuïtief begaafd zijn. Intuïtie speelt een veel grotere rol dan men gewoonlijk veronderstelt. Ditzelfde blijkt ook een rol te spelen bij de exploitatie van vele internationale concerns. De enkele concerns die deze intuïtie over toekomstige ontwikkelingen terzijde hebben gelegd (Ford is er een van), zitten op het ogenblik werkelijk een beetje op hun neus te kijken. Die hebben ontdekt dat het schijnbaar onmogelijke toch waar is geworden.

Ik stel; Wanneer het paranormale steeds belangrijker wordt, zal er een strijd moeten ontstaan tussen de wetenschap en het paranormale. Deze strijd is onvermijdelijk, want de wetenschap wil alleen van zichzelf uitgaan. Dat is haar goed recht, want op dit systeem is haar hele wezen gebaseerd plus haar gezag plus haar mogelijkheden. Als wij daarin intuïtieve elementen gaan invoeren, is de wetenschap niet meer helemaal meester van de toestand. Op het ogenblik, dat we de intuïtie van niet wetenschappers, gebruiken om de wetenschap te toetsen of haar ontwikkelingen te voorzien, is de wetenschap in haar eigen ogen ontdaan van haar onfeilbaarheid. Toch gebeurt dit in toenemende mate.

Wij moeten verwachten dat er vooral op mentaal gebied een strijd zal komen tussen de wetenschap en dat wat uien pseudo wetenschappen gaat noemen.

Ook de theologen zullen zich daarin gaan mengen. Want als een intuïtief sprekend iemand meer waarheid en meer kracht naar voren kan brengen dan de beste prediker en een Paus niet meer zoveel gezag heeft als iemand, die een ogenblik de geest heeft, dan is het uit met de hiërarchische structuur van de,verschillende kerken. Dat geldt voor de islam, voor de kerk van Rome, maar dat geldt eveneens voor de samenhang tussen de z.g. protestantse gemeente, de Hervormden. Het is duidelijk, dat ook vanuit kerkelijk standpunt in toenemende mate zal worden geprotesteerd tegen het paranormale.

Er zijn twee methoden om dat te bereiken a. bevordering van bijgeloof, zo vreemd als het moge klinken. Een bijgelovig mens kun je b.v. door een horoscoop in een krant beïnvloeden. b. Je kunt zijn gedragingen bepalen door bepaalde tekenen te tonen. Dit op zichzelf is wetenschap. Tegenwoordig heet dat public relations, maar in feite is het een wetenschap geworden. Zodra echter de mensen gaan begrijpen dat alleen de reële waarden een rol spelen, dat het niet gaat om wat iemand zegt of schrijft, maar om datgene wat je zelf innerlijk ervaart, ongeacht de aanleiding, zal volgens mij de anarchie waarover ik sprak meer kenbaar worden. Niet in een anarchie op sociaal terrein. maar vooral in een anarchie op mentaal terrein. Het vrije denken. Dat klinkt ongetwijfeld een beetje in de richting van de vrijdenkerij. De vrijdenkers, zijn weer wat aan het afzakken.

Er is echter een verschil tussen vrijdenken dat een bestrijding van bijgeloof wilde zijn en het vrije denken waarmee je jezelf stelt als arbiter over de feiten die je worden aangegeven. Ik meen, dat dit in geestelijk opzicht buitengewoon interessant zal worden.

Ik zou er ook een aantal conclusies aan willen verbinden die u misschien vreemd zult vinden, maar die volgens mij bijna onontkoombaar hieruit voortvloeien.

Geestelijke tendensen tot revolutie voeren natuurlijk tot een poging om dit in het eigen gedrag te vertalen. Ik zie voorlopig een steeds verdergaande verandering niet alleen in de relatie

tussen de sexen, naar ook in de relatie tussen de standen. De verhoudingen veranderen. De relaties blijven in wezen wel gelijk, maar de manier waarop ze tot uiting worden gebracht of worden beleefd ziet er anders uit.

Wij zullen daarnaast echter erkennen dat we op een gegeven ogenblik, hoe progressief ze ook doen, diep in ons wezen burgerlijk zijn. Of om het anders te zeggen. Je kun wel denken dat je een eenzame avonturier bent, maar altijd weer blijkt dat je toch alleen maar gelukkig kunt zijn binnen de kudde en binnen de verhoudingen, die in de kudde gangbaar zijn.

Het is best mogelijk dat er landen zijn waar trouwen op den duur iets wordt wat zo zelden voorkomt dat degenen, die in opstand komen tegen de sociale condities, gaan huwen om aan te tonen dat ze anders zijn. Het is nog niet zo ver, maar het zit er ongetwijfeld in.

Ik geloof, dat in dit alles de mens ook veel minder geneigd zal zijn om een ander als bezit te beschouwen. Mensen zijn in zekere zin bezit van elkander. Dan denkt u waarschijnlijk aan een huwelijk, maar daar gaat het niet om. De arbeider is in feite bezit van zijn firma. De firma is bezit van de arbeider. Dan blijkt, dat aan de basis van alles toch altijd weer sympathieën en antipathieën staan.

Sympathieën en antipathieën zijn gevoelens die misschien uit het onderbewuste kunnen worden verklaard, maar in vele gevallen onverklaarbaar zijn langs redelijke weg. Ik meen, dat deze mogelijkheid om intuïtief te bepalen waar je wel en waar je niet hoort een van de meest belangrijke is van de komende jaren. Ik neem aan, dat dat de eerst 7 á 8 jaren een enorme opgang, zal maken.

Dan is er de geest met het ingrijpen van de Witte Broederschap, van de verschillende Priesterrijken, o.a. de Broeders van Liefde en de Zusters van Liefde. Het is een heel andere liefde dan u denkt, namelijk naastenliefde.

Voor vele mensen is naastenliefde een tegenstelling tot wat zij liefde zouden willen noemen. Deze groeperingen zijn voortdurend bezig om wat zij noemen de mensheid tot verdere bewustwording te brengen. Maar, een mens ziet daarbij altijd alleen maar de verbetering van zijn omstandigheden, zoals hij ze nu beoordeelt.

Het werk van de geest is echter niet gebaseerd op verbetering, van omstandigheden zoals de mens ze beoordeelt, maar op een verandering van de mentaliteit van de mens, van de hele psychische reactie van de ziens op een meer kosmisch harmonische manier. En dat heeft heel weinig te maken met begrippen als welvaart, welzijn. Trouwens als ik de mens hoor spreken over welvaart en welzijn, dan geloof ik dat ze dat wel beter kunnen laten. Realiseer u dat al die geestelijke ingrepen niets te maken hebben met de menselijke beoordeling van het resultaat. Ze hebben alleen te maken met het al of niet harmonische aspect dat er tenslotte uit voortkomt.

Nu zijn er een hele hoop kosmische invloeden. Je zoudt ze stuk voor stuk kunnen opsommen. Al die invloeden werken op de wereld in. Maar ze werken ook in op de mens zoals hij is. Zij makende mens niet beter of minder dan hij was. Zij veranderen alleen dat facet van zijn wezen dat op een bepaald moment eerder naar voren komt. Als u zich dat realiseert, dan zult u het met mij eens zijn dat ook het volgende tot de feiten behoort

Er zijn vele ontwikkelingen denkbaar en kenbaar in de komende periode die door hun tegenstrijdigheid schijnbaar alleen conflicten voortbrengen. Ook natuurlijke condities en omstandigheden zullen optreden die schijnbaar ten detrimente zijn van elk menselijk belang en elk menselijk begrip. In wezen zullen zij echter de mens alleen de mogelijkheid geven andere facetten van zijn persoonlijkheid te laten zien.

Elk mens heeft verborgen facetten. Hij heeft facetten die hij etaleert en facetten waarvan hij niets afweet. Pas wanneer de mens al deze facetten van zijn wezen gelijk kan tonen en eveneens voor zichzelf kan aanvaarden zonder zich daarvoor te schamen, zonder zich daarop, te beroemen, zal de mens als een volledig harmonische eenheid kunnen functioneren binnen de mensheid, maar ook na de overgang binnen de geest.

Een tweede feit, dat hieruit onmiddellijk is af te leiden; Als je te maken hebt met een bepaalde tendens die niet gebroken kan worden door haar te bestrijden, dan is de enige mogelijkheid de juiste methode te gebruiken. Dat is door het bevorderen van de mentaliteit, zodat ze haar eigen feiten zo duidelijk demonstreert, dat dan steeds minder geneigd is daaraan nog enige waarde, betekenis of juistheid toe te kennen. Dit laatste zal in de komende tijd zeker zeer vaak het geval, zijn.

U zult ontdekken dat zaken, die op zichzelf aanvaardbaar lijken zover worden uitgesponnen dat ze onaanvaardbaar worden, omdat u nu pas begint te begrijpen wat het eigenlijk is. Ik meen dat dit aspect in politiek, economie, kerkelijk leven, maar ook in de menselijke verhoudingen onderling een grote rol gaat spelen.

Dat wat je bent, wordt bepaald door hetgeen innerlijk aan besef bestaat.

Een doodoener. Maar het kan niet zo oud zijn of het zegt tevens. Daar je besef bepaalt wat je bent, zal slechts datgene wat je beseft waarde hebben in je leven. Dat betekent niet dat je veel moet leren. De meeste mensen die iets leren beseffen niet eens wat ze werkelijk hebben geleerd, laat staan dat ze enig besef hebben omtrent het geleerde. Over het algemeen zijn ze zo overtuigd van hun eigen superieur besef, dat ze niet eens luisteren naar anderen die misschien beseffen waar zij het over gehad hebben.

Ik wilde verder nog constateren. Daar het best de persoonlijkheid en de harmonische mogelijkheden bepaalt, zal juist degene die te zeer van zichzelf overtuigd is in grote moeilijkheden komen in de komende periode. Dat is bijna onvermijdelijk. Want hij zal niet in staat zijn om zijn besef uit te breiden, omdat hij niet bereid is te kijken en te luisteren naar anderen.

Pas wanneer die dingen samenvloeien is er te bereiken.

Dan tref ik ook een overdreven symboolwerking aan in vele dingen. Dit is misschien toch wel een uiting van een verandering en een ongenoemde, maar de manier waarop ze tot uiting komt, is voor mij vanuit een persoonlijk standpunt praktisch onaanvaardbaar.

Zorgen voor het milieu, ongetwijfeld goed. Maar de mensen die voor zuivere lucht zijn, begeven zich met vele gemotoriseerde voertuigen naar de plaats waar ze de lucht eenmaal verpest hebbend spreken over het feit dat de lucht schoon moet worden. De mensen, die bezig zijn voor een schoner en leefbaarder milieu te pleiten, delen zo onnoemelijk veel pamfletten uit dat ze eigenlijk een vervuiling van de gehele omgeving tot stand brengen. Dit zijn maar enkele aspecten. Ik beschouw dan ook dit alles niet als een gebaar van een werkelijk streven, maar eerder als een machteloos protest tegen ontwikkelingen die men niet kan begrijpen, laat staan overzien.

Als dit het geval is in materieel opzicht, zo moet ik ook constateren dat dat ook geestelijk het geval is. Ik denk b.v. aan de moeilijkheden binnen de Nederlandse kerk de roomse kerk wel te verstaan. De geest van de kerken heeft altijd moeilijkheden, dus die vertel je niet apart. Kijk hier is niet alleen maar sprake van een verschil van mening. Die mensen willen eigenlijk allemaal hetzelfde. Alleen, afstand doen van eigen superioriteit is moeilijk. De protesten die overal rijzen zijn in de eerste plaats niet aantastingen van het geloof, zoals men wel veronderstelt, maar aantastingen van een aanmatigende superioriteit van degenen die menen dat zij het weten.

Het protest is dus eigenlijk de basis van vele ontwikkelingen in deze samenleving. Een protest nu is de uiting van datgene wat men aanvoelt, maar wat men niet weet weer te geven. De argumenten die men aanvoert zijn over het algemeen onvoldoende. De redeneringen die men volgt zijn niet geheel aanvaardbaar. Hiervan uitgaande stel ik.

Wij zullen zien, dat de neiging tot protest in de komende tijd steeds verder toeneemt, totdat zij die protesteren zich bewust worden van hun wezenlijke macht. De wezenlijke macht is niet gelegen in het uiterlijke protest, maar in het innerlijk besef plus de mogelijkheid en zelf dingen tot stand te brengen. Pas waar dit gebeurt, krijgen we een betere ontwikkeling.

Maar dan komt de geest erbij. Want op het ogenblik, dat je zelf begint te werken in een harmonische richting en dus niet in strijd met anderen, is er harmonie aanwezig die voor vele geestelijke invloeden, naar ook voor zeer vele kosmische invloeden gunstig is. Dat wil zeggen een versterking van het effect, een vergroting van de mogelijkheden en gelijktijdig een oorspronkelijk intuïtief, haar later toch steeds meer een bewust erkennen van de juiste wegen die te volgen zijn. Ik meen dat voor de gehele wereld die ontwikkeling op dit ogenblik een rol speelt.

Ik ben ervan overtuigd, dat veel van de grote geestelijke waarden die wij ook bij het laatste Wessakfeest hebben kunnen aflezen ons duidelijk maken dat zelfs in dit jaar deze intuïtieve werkingen en de daarmee gepaard gaande veranderingen en omwentelingen in zeer sterke mate moeten optreden. Waar dit gebeurt, gaat de mensheid in wezen vooruit doordat zij haar eigen innerlijke beperking verandert en op den duur enigszins tenietdoet.

De kunst om bewust te leven is niet alleen erkennen wat is, maar ook je eigen remmingen om te erkennen wat bestaat te breken. De grenzen verruimen dan. Dit aspect zie ik, zelfs in het komende jaar, op vele gebieden optreden met als gevolg waarschijnlijk zeer handige, wrede of propagandistische pogingen om dat allemaal te verhinderen.

Wat ik u tot nu toe heb voorgehouden klinkt misschien als een veronderstelling. Maar geloof mij, ik ben uitgegaan van de bestaande feiten. Het is een analyse van datgene wat op dit moment reeds aanwezig is.

Ik stel; Elke mens kan in de komende tijd een veel juister begrip krijgen van wat er werkelijk gebeurt in de wereld, als hij niet luistert naar de woorden van de redenaars, maar let op hun intentie en kijkt naar hun uitstraling. Als je die leert zien, krijg je de betekenis van hetgeen wordt gezegd beter door. Ik geloof, dat de meeste mensen op dit moment door lege woorden worden geregeerd zonder te beseffen dat achter die lege woorden een totaal andere werkelijkheid is verborgen. Je moet naar die werkelijkheid toe leven.

Nu zijn er kosmische invloeden te verwachten in het komende jaar waardoor de werkelijkheid voor velen beter kenbaar wordt, als ze tenminste bereid zijn om hun eigen verblinding een ogenblik prijs te geven. Want voor velen is de verblinding waarin ze leven het enig dierbare bezit waarop ze hun eigen grootheid nog verder baseren.

De mensheid ondergaat in de komende 20 jaar dermate grote innerlijke en ook uiterlijke veranderingen, dat alleen op grond hiervan kan worden gezegd De Aquarius era breekt werkelijk volledig aan in ongeveer 25 jaar. Tot die tijd heeft u nog steeds te maken met de aanlooperperiode. Maar in die aanlooperperiode zijn de feiten waarmee u wordt geconfronteerd de tegenstelling tot egotisme en egoïsme bij velen en de erkenning van de werkelijkheid bij anderen. Wanneer egoïsme een beetje wordt beperkt en egotisme, plaatsmaakt voor zelferkenning, dan zal mijns inziens de werkelijkheid draaglijker en leefbaarder worden. Voordat het zover is, zullen er ongetwijfeld slachtoffers vallen. Maar dat is niet erg, want een zaak wint pas momentum met zijn martelaren.

Begrip en besef. Besef is een weten dat door begrip is verrijkt. Begrip is een erkenning van waarden. Weten is het kennen van z.g. feiten danwel stellingen of theorieën. Wetenschap is dus gebaseerd op de feiten en de daaraan verbonden theorieën.

Begrip betekent een inzicht in de achtergronden daarvan. Besef betekent een overzicht van de werkelijke betekenis ervan.

GELOOF EN BIJGELOOF

Bijgeloof is over het algemeen een geloof, dat naar mensen menen ongerechtvaardigd is. Geloof is iets wat precies dezelfde waarde heeft, maar door de mens gerechtvaardigd wordt

genoemd Rond dit alles zweven dan ook nog allerlei vreemde mogelijkheden, die ten dele zelfs parapsychologisch wetenschappelijk worden benaderd. Ik zou daar graag enkele opmerkingen over maken.

Bijgeloof is de niet rationele verklaring van feiten die optreden.

Geloof is de systematische verklaring van feiten waarvan je hoopt dat ze ooit zullen optreden. Hier ziet u, dus al dat er tussen deze twee niet zoveel verschil is. Als ik zeg; Er is een God, dan is dit geloof, maar voor iemand die alleen menselijk redelijk wil denken is het bijgeloof. Als ik zeg, dat ik het bestaan van een God kan bewijzen, dan praat ik aan de verkeerde kant, uit mijn nek. Als ik zeg, dat ik het niet bestaan van een God kan bewijzen, dan geldt precies hetzelfde. Met andere woorden geloof en bijgeloof hebben te maken met het onbewijsbare. Maar het onbewijsbare treedt ook op als het onverklaarbare.

Altijd weer zullen we zoeken naar een methode om dat onverklaarbare toch binnen het kader van redelijk menselijk denken en weten te brengen. Dat kan gaan door de Kirlian fotografie, door een poging te verklaren hoe stemmen op een band terecht kunnen komen en wat dies meer zij. De verklaring vernietigt het feit echter niet. Het is eerst het feit waarmee we te maken hebben en dan pas met de mogelijkheid om daarvoor een redelijke en bewijsbare verklaring te vinden.

In deze tijd worden de mensen steeds meer geconfronteerd met zaken die eigenlijk niet bewijsbaar zijn. In Nederland is een mooi voorbeeld daarvan de Moerman theorie tegen kanker. Het is natuurlijk dwaasheid aan te nemen dat men een mens kan genezen met duivenvoer. Maar aan de andere kant is het wel duidelijk dat een mens door een dieet zijn eigen lichamelijke structuur en conditie althans voor een deel aanpast aan zijn werkelijke behoefte. Je zou dus kunnen zeggen; De Moerman therapie gaat uit van de activering van het lichaam en is niet wetenschappelijk een geneeswijze. Zij wekt echter een resistentie op tegen kwalen en een bestrijdingsmogelijkheid tegen aanwezige kwalen die onloochenbaar echt is. Dit is een aan te tonen feit, ook als het niet zonder meer te verklaren is.

Hier hebben we te maken met geloof en bijgeloof. Er zijn mensen die zeggen; Alleen die therapie kan kanker genezen. Dat is niet waar. Het genezingspercentage zal daar in lichte gevallen liggen rond 80 á 90 %, in gevorderde gevallen waarschijnlijk tussen de 17 tot 20. Maar er is een mogelijkheid. In deze tijd hebben de mensen de neiging om dat allemaal een beetje opzij te zetten.

Als iemand spreekt over helderziendheid, dan vindt men het reuze leuk zolang hij verloren voorwerpen kan opsporen, aanduidingen kan geven voor begane misdaden e.d. Maar op het ogenblik, dat hij zich gaat begeven op een ander terrein, dan deugt het niet. Dan is het bijgeloof en dat moet bestreden worden.

Ik stel nu, dat elke mens in zich beschikt over een groot aantal faculteiten, die niet volgend de rede verklaarbaar zijn. Ik ga zelfs verder dan dat. Ik stel, dat een mens de meest wetenschappelijk gevormde barbaar is die volgens zijn instincten leeft die een lange tijd op deze aarde is voorgekomen. Want de mens gaat bewust of onbewust op zijn gevoel af. Hij werkt bewust of onbewust wel degelijk met zijn paranormale vermogens. Hij heeft empathische vermogens die hij meer gebruikt dan hij zelf beseft. Hij werkt vaak telepathisch op anderen in en ontvangt van anderen denkbeelden zonder hun bron te beseffen. Hij zal misschien niet zo sterk zijn in telekinese, omdat hij daarin niet gelooft. Maar op ogenblikken, dat hij overgaat tot het bijgeloof, vergroot hij inderdaad zijn mogelijkheden om het gewenste resultaat te verkrijgen. Vandaar liet z.g. bidden of roepen tegen dobbelstenen dat bepaalde succesvolle dobbelaars plegen te doen. Een zelfsuggestieve poging, waardoor de eigen telekinetische vermogens tot een soort instinctieve ingreep worden bewogen. Dat lukt dan heel vaak ongeveer 1 op de 3 á 4 keer.

Als ik probeer om het paranormale nog verder te verklaren, dan weet ik dat onze wereld van de geest vanuit een zuiver redelijk standpunt bijgeloof is. Maar over de gehele wereld manifesteert zich iets wat zich de geest, noemt. Dan is het toch dwaas om dat bijgeloof te

noemen. Maar het is nog dwazer om uit te roepen zodra een geest iets zegt dat niet strookt roet onze opvattingen. Dat kan alleen een boze geest zijn. Mijns inziens is het juist een boze geest, die dergelijke verdachtmakingen uit.

De geest is niet bewijsbaar, maar je kunt zijn bestaan tenminste aannemelijk maken. Hij vormt een verklaring voor een aantal feiten. Die feiten zijn onloochenbaar. Misschien dat je zowel bij bijgeloof als bij geloof een beetje meer op de feiten zou moeten letten en wat minder op de juiste verklaringen voor dergelijke feiten.

Als u door een straat loopt waar niemand is en u krijgt een klap op uw hoofd, dan kunt u zeggen dat het de duivel is, dat het zelfsuggestie is of wat dan ook. Maar als u een buil heeft, is het een feit. Als het zich herhaalt, dan is het voor u verstandig om die straat te mijden. Niet alleen vanwege de buil en, maar omdat u wordt geconfronteerd met iets wat voor u niet harmonisch, niet, aanvaardbaar is.

Als je zo zoudt redeneren over geloof en bijgeloof, kun je misschien komen tot een nieuwe benadering van het bestaan. Die nieuwe benadering gaat uit van het feit, niet van iets anders.

Mensen proberen altijd woorden te stellen in de plaats van feiten. Eigenlijk. gebruiken ze woorden in plaats van daden en feiten. Dat is op zichzelf niet verwerpelijk, indien het wordt beseft als. zodanig. Maar op loet ogenblik, dat woorden in de plaats komen, te staan van feiten, dan bevind je je in een situatie waarin je steeds verder van de werkelijkheid en dus van het vermogen om feiten te erkennen en te beheersen afwijkt.

Ik stel het volgende:

Astrologie is bijgeloof. Astrologen even niet sputteren, uw verklaring is bijgeloof. Maar de astrologie kan een juiste aanduiding berekenen. Wat is nu belangrijker? Dat de verklaring die men geeft voor de gevolgde berekeningswijze juist is of dat het resultaat juist is? Als de resultaten ons verder kunnen helpen, dan is het helemaal niet belangrijk of de astrologie nu wel of, niet een wetenschap mag worden genoemd.

Als wij te maken hebben met helderzienden, dan geeft het toch niet of ze nu werkelijk wat zien of alleen maar doen alsof. Zolang hetgeen ze naar voren brengen juist is en toepasselijk is er geen reden om hen af te wijzen, want wat zij naar voren brengen wordt in de feiten kenbaar en als zodanig is hun werk goed.

Er zijn ook mensen die zeggen; Een medium is alleen goed, als het in diep trance werkt. Ik weet dat nog zo niet. Vanuit het standpunt van de geest is het natuurlijk prettiger om je volledig te kunnen uiten, maar dat heeft niets met u te maken. Is het niet veel belangrijker dat hetgeen er via een medium. doorkomt zinvol is, dat u er iets mee kunt doen, dat u er emotioneel of anderszins iets uit kunt puren dan dat het feit van; dit is deze of gene geest wordt bewezen? Op het ogenblik, dat je gaat letten op de kwaliteit van degene die doorkomt aan de hand van een naam, wordt de zaak bijgeloof. Op het ogenblik, dat je zonder controle aanvaardt wat een geest zegt, is het geloof.

Er is nog iets anders; Op het ogenblik, dat je hoe dan ook uit een uitspraak of die van een geest of van een andere persoon afkomstig is voor jezelf een waarde kunt putten die praktische betekenis heeft en aantoonbaar in de werkelijkheid nieuwe mogelijkheden of weken scheidt, heb je te maken met een feit. De feiten zijn het meest belangrijke.

De hele wereld is eigenlijk op geloof opgebouwd. Heeft iemand hier een bankbiljet op zak? Dat is veel waard, nietwaar? Daar kun je wat mee doen. Dat komt, omdat niet alleen u gelooft dat het wat waard is, maar een ander ook.

Als een geloof door voldoende mensen wordt gedeeld, brengt het een feit tot stand. Het is een feit, dat u er wat mee kunt kopen. Het is ook een feit, dat dat papier eigenlijk niet veel waard is. Het is een feit, dat u het zelf zoudt kunnen drukken, indien, u meent dat u het zoudt kunnen doen zonder dat een ander er achter zou komen. Want u geloof namelijk dat het een. strafbaar feit is om geld te maken. Dat geloof hebben zij u bijgebracht die zelf meer geld maken dan feitelijk nodig is. Dit zijn allemaal feiten.

Als ik nu zeg. Een geloof, dat door voldoende mensen wordt gedeeld, verandert in een feitelijke waarde, dan heb ik gelijk. Want de gehele wereld is op dergelijke ficties gebaseerd. Maar als genoeg mensen die fictie delen, wordt ze een werkelijkheid. Dan geldt ook op het ogenblik dat wij in voldoende mate met voldoende personen een geloof of een bijgeloof delen, wordt het voor ons demonstreerbaar in feiten. En dan is weer mijn conclusie;

Indien het voorgaande juist geacht kan worden, dan betekent dat dat de wens alleen door samenvoeging van zijn denken, innerlijk beleven en geloven plus de verklaring die hij met anderen daarvoor deelt feiten tot stand kan brengen die niet behoren tot de wetenschappelijk verklaarbare. En daarmee heb ik dan gezegd.

Geloof en bijgeloof zijn in wezen hetzelfde, maar door voldoende mensen gedeeld scheppen zij een nieuwe benadering van de werkelijkheid waardoor feiten ontstaan controleerbare gebeurtenissen. Dan betekent dit dat de mens, mits hij intens genoeg ingaat op een bepaalde macht of waarde, deze voor zich tot een controleerbare werkelijkheid kan maken.

Een hele hoop mensen geloven nu dat het slecht gaat met de wereld. Wat is uw conclusie? De mijne is, dat er maar weinig mensen geloven dat het goed gaat. Met ander woorden. elke negatieve benadering op zichzelf zal negatieve feiten voortbrengen. En dat houdt in, dat elke positieve benadering in en vanuit zichzelf positieve feiten zal produceren. Maar iets positiefs kan niet bestaan, indien we zelf aarzelen t.a.v. hetgeen wij geloven, menen of willen. Pas op het ogenblik, dat dit voor ons een onveranderlijke waarheid is en. niets anders kunnen wij het omzetten in feiten.

Daarmee heb ik iets gezegd dat zeer bijgelovig is. Ik heb namelijk gezegd dat feiten geen vaststaande waarden zijn, daar ze onderhevig zijn aan het denken van de mens. Ik heb eigenlijk ook nog een conclusie getrokken, als u tenminste wilt doordenken. Ik heb gezegd Op het ogenblik, dat voldoende mensen een illusie delen zonder enig voorbehoud en met een volledige overgave eraan, is deze illusie veranderd in een werkelijkheid, zodat de feiten door het menselijk zijn volledig worden beheerst en als zodanig de mens in wezen zijn eigen wereld scheidt.

Dat is natuurlijk volgens velen weer een gevaarlijk bijgeloof. Maar dat komt, omdat de meeste mensen zich niet kunnen voorstellen dat zij de wereld, zoals zij is, zelf in standhouden door de manier waarop zij eraan denken en zij die wereld aanvoelen.

Of het bijgeloof is of geloof dat geeft niet, als wij maar kunnen presteren, als wij maar feiten kunnen voortbrengen. Elk feit op zichzelf is een verandering van ons besef t.a.v. de werkelijkheid. Dat betekent, dat wij door het scheppen van feiten de werkelijkheid herscheppen. Wij zijn de makers van al wat wij zijn en beleven door ons gevoel en denken dat wij uiten in vormen, die we geloof en bijgeloof zullen noemen, omdat we niet weten hoe wij ze kunnen bewijzen.

En nog iets anders; Op het ogenblik, dat ik uitga van de feiten en de feiten zelf als bewijs aanvaard, ook zonder redelijke verklaring, kom ik in een situatie waardoor mijn benadering van de wereld zich dermate verandert dat het geheel van de feiten voor mij een redelijk, daardoor, een overzienbaar en op den duur zelfs verklaarbaar geheel gaat vormen, terwijl ik niet beschik over de theorieën of de basiskennis die voor zo'n verklaring theoretisch noodzakelijk zou zijn.

Wie dit niet gelooft, moet zich eens afvragen hoe op grond van geloof of bijgeloof primitieve priesters wonderen hebben gedaan en soms nog doen. Hoe mensen met geen enkele kennis van chemie recepturen hebben gevonden die nu moeizaam worden nagezocht door de moderne chemische industrie. Zaken, die ze al honderden, duizenden jaren soms gebruiken.

U moet zich eens afvragen hoe het komt, dat al het onvoorstelbare op de wereld soms mogelijk is, maar alleen voor degenen voor wie het een vanzelfsprekende zaak is. Dan zult u misschien gaan begrijpen hoe arm de moderne wereld is die haar materialisme tot geloof en haar eigen superioriteit tot geliefkoosd bijgeloof heeft verheven. Dan zult u ook begrijpen waarom de wereld moet veranderen. Op welke wijze zij op den duur zal veranderen.

Je kunt zelfs aan de mentaliteit van de mensen van deze tijd, aan hun theorieën, hun geloofsverklaringen hoe dan ook de tekenen vinden voor de feiten die de toekomst zal brengen.

COMMENTAAR

Als je iets zegt, dan volgt er altijd commentaar. Een commentaar is niet anders dan een toevoeging aan hetgeen je hebt gezegd waardoor je schijnbaar meer hebt gezegd dan je bedoelde te zeggen en het anders hebt gezegd dan je meende het te zeggen.

Een commentaar is dus eigenlijk een toevoeging van dat wat je zelf meent te weten aan dat wat je meent gehoord te hebben. Daarom, is het commentaar over het algemeen meer een verklaring voor het wezen van de commentator dan een aanvulling op hetgeen degene heeft gezegd op wie het commentaar heet te slaan. Trouwens, ik vind het ook opvallend dat men zegt. Commentaar slaat op dit of dat. Inderdaad, een commentaar is vaak een slagwapen.

Commentaar geef je vaak als je je wilt verdedigen tegen een ander. Commentaar geef je, als je de volledigheid van een ander niet aanvaardbaar vindt, of je eigen volledigheid tot volledigheid wilt omvormen.

Wij geven op alles commentaar dat is onze aard. Laten wij er niet bang voor zijn, maar de betrekkelijkheid ervan begrijpen. Laten we begrijpen dat ons commentaar even weinig of evenveel waard is als datgene wat wij commentariëren. Pas als wij de gelijkwaardigheid van alle dingen in de kosmos begrijpen en het commentaar van anderen en ook ons eigen commentaar alleen maar zien als aanwijzingen t.a.v. de veelheid die denkbaar en mogelijk is, zullen wij daardoor ongetwijfeld komen tot een grotere eenheid met alle dingen en daardoor tot een verminderde behoefte om commentaar te geven op datgene wat in de werkelijkheid bestaat.

Ik zou nog dit eraan willen toevoegen:

Als wij aan een ander verklaren wat wij menen, dan is dit ons recht

Als wij echter datgene wat een ander verklaart, menen zo te moeten uitleggen dat, het voor ons aanvaardbaar wordt, dan doen we de ander onrecht.

God geeft ons zijn schepping met het leven en wij geven daar voortdurend commentaar op. Misschien komt dat wel, omdat we God in Zijn volledigheid en onszelf in onze onvolledigheid nog niet kunnen aanvaarden. Volledigheid kunnen we echter alleen bereiken, indien we het volledige aanvaarden. Wie dat beseft, komt misschien tot een situatie waarin hij

geen commentaar meer geeft, maar wel probeert te begrijpen.

Het begrip voor het andere is de bron van de zelferkenning en gelijktijdig de ontdekking van de oneindigheid.

LES 10 - DE WERELD VANDAAG

Wie de wereld van vandaag beschouwt, kan de volgende punten constateren

1. Er is een zeer sterke eenzijdige ontwikkeling op het gebied van zowel revoluties als van machtsconcentraties op industrieel gebied.
2. Er wordt op dit moment een soort coupe naar de wereldmacht gedaan vanuit de oliestaten. Islamieten proberen daarvan ook voor hun eigen groeperingen voordeel te behalen.
3. Er is sprake van een langzame verandering van klimaat die in uw land waarschijnlijk niet zo duidelijk tot uiting is gekomen, maar waarbij we toch moeten rekenen met overvloedige neerslag en grote droogteperioden in veld gebieden.

Van dit punt uitgaande moeten wij eens kijken wat dit jaar dan aan invloeden met zich brengt.

In de eerste plaats hebben we te maken met Aquarius, een bekend feit.

In de tweede plaats hebben we Saturnus, de heerser van het jaar.

In de derde plaats hebben we te maken met een versterkte Marsinvloed in de komende drie maanden. Alles bij elkaar duidt het op een toespitsing van geweld, een aantal onthullingen op elk terrein en daarnaast op een toenemende onvrede bij een zeer groot gedeelte van de mensen. Het is duidelijk, dat hierdoor niet alleen de stoffelijke situatie wordt beïnvloed, maar ook het gemeenschappelijk bewustzijn.

De mens heeft een uitstraling. Daarin zijn een groot aantal geconcentreerde denkbeelden mede vertegenwoordigd (men noemt het gemeenschappelijk bovenbewustzijn) en vandaaruit zien we een uitstraling, die zowel denkbeelden overbrengt aan degenen die daarmee in harmonie zijn als ook een gemeenschappelijk uitstraling welke van meer emotionele aard is. Juist deze emotionele uitstraling is in deze tijd zeker niet zeer gunstig.

Er bestaan grote strijdigheden in de mensen zelf, maar ook in de menselijke gemeenschap. Door die strijdigheden is de neiging tot gewelddadige oplossing (doorzetten ondanks alles) sterk vertegenwoordigd. Daarnaast overheerst ook dat zullen we in de komende tijd vaak zien een gevoel van wat kan het mij schelen, na mij de zondvloed. Dat die zondvloed zal komen, figuurlijk en ook hier en daar letterlijk, is buiten kijf.

Het is niet meer mogelijk om problemen op zij te schuiven. Na ongeveer anderhalf jaar is deze periode ten einde en dan moeten er oplossingen zijn, zo niet dan grijpen de gebeurtenissen zelf in. Dit geldt zowel voor staatslieden, voor partijen, voor vakbonden als voor kerken en zelfs voor bepaalde ecologische problemen.

Wat betreft de letterlijke zondvloed, we moeten er rekening mee houden dat een ongewone neerslagverdeling in de komende periode, vooral in het najaar, hier en daar nogal wat onheil zal aanrichten. Ook in Europa. Nederland krijgt geen tweede Zeeland nee, zo erg is het niet. Maar in de omgeving van de Yangtse Kiang, ongeacht de manier waarop men deze heeft gekanaliseerd in de laatste jaren, moeten we toch rekening houden met grote wateroverlast.

Als we kijken naar rivieren als de Ganges e.d, dan zien we dat ook hier overstromingsrampen zeker niet zijn uitgesloten. Kijken we naar gebieden als Australië, dan zou het kunnen zijn dat bepaalde streken daar een meer dan normale droge zomer zullen hebben wat zeer nadelig kan zijn voor de kudden vee die men daar houdt.

In Zuid Amerika moeten we rekenen op een meer dan normaal optreden van stormen, vaak gepaard gaand met zeer intense hagelbuien. In de noordelijke delen van Amerika moeten we.

rekenen op ongewoon veel werkingen van de natuur waaronder veel wervelstormen, daarnaast ook nog het een en ander aan hagel, regen en niet te vergeten een zeer vroege sneeuwval vooral in de oostelijke gebieden.

Wie dit alles zo overziet, moet zich realiseren. Bij het gehele wereldgebeuren, zoals zich dit op dit moment ontwikkelt, zijn de tegenstellingen en de rampen zozeer met elkaar verweven dat het bijna onmogelijk is deze op korte termijn te ontwarren. Daarbij zit een andere invloed van meer geestelijke aard op dit ogenblik al de aarde te beroeren. De zekerheid bestaat onzerzijds dat dit na ongeveer 18 maanden pas zijn top bereikt, het is dus een oplopende beïnvloeding.

Bij deze beïnvloeding zien wij dat zeer veel mensen hun gevoeligheden aanmerkelijk opgevoerd zien. Denk daar niet alleen maar positief over, want als u een mate van evenwichtigheid bezit, dan kunt u die onevenwichtigheden best overwinnen en is het voor u mogelijk om daardoor uw omgeving beter te begrijpen en alles wat erbij te pas komt juister in verhouding te zien. Maar degenen die onevenwichtig zijn en deze invloed ervaren, zullen worden geconfronteerd met zaken die hen bijna tot waanzin drijven en misschien wel letterlijk.

De top van deze gehele invloed die van geestelijk kosmische aard is, zouden we wel kunnen vergelijken met een LSD-trip voor een groot gedeelte van de onevenwichtige mensen van deze wereld. Wat er dan gebeurt, weten we niet. Toch zijn we niet pessimistisch in die voege, dat we zeggen; Het einde van deze wereld is nabij. Er zijn nog geen duidelijke tekenen dat er ook maar iets waar is van alle voorspellingen omtrent de kanteling van de aardas, het plotseling uit de Atlantische Oceaan weer oprijzen van het oude Atlantis en dergelijke zaken. Ik noem het maar even, omdat sommige mensen graag het einde van de wereld voorspellen. Voor degenen die dat graag doen, wil ik eraan herinneren dat enige tijd geleden een aantal mensen op een Alpentop zingend hebben zitten wachten op het einde van de wereld, terwijl andere gelovigen daar weinig heil in zagen en hun eigen leven hebben genomen. Daarmee hebben we trouwens nog heel wat last gehad.

Realiseer u heel goed het is geen einde van de wereld, naar het betekent wel een uiteenvallen van maatschappelijke structuren zoals u die nu kent. Het betekent de vernietiging van economische verhoudingen zoals die op dit ogenblik bestaan, want dat is het directe gevolg als mensen niet neer reëel kunnen denken.

Nu kun je misschien nog teruggrijpen naar regels uit het verleden en hun je je vastklampen aan allerlei ingepompte emotionele en andere begrippen. Maar op het ogenblik, dat je sterk wordt geconfronteerd riet je innerlijk, ben je niet meer in staat om die uiterlijke waarden nog te handhaven dan word je gedreven door datgene wat in jezelf naar voren komt. Wat dit voor invloed zal hebben, kun je moeilijk helemaal berekenen.

Wij zien dat er in korte tijd tekenen van instabiliteit bij staatslieden te constateren zal zijn. Dat is ook begrijpelijk, die mensen hebben meer problemen en zijn ook stoffelijk meer aan strijdige beïnvloedingen onderworpen dan u. Dit kan in verschillende grote landen leiden tot eigenaardige besluiten. Het kan daarnaast leiden tot de val van heel wat mensen van wie men meende dat ze toch vast in het zadel zaten.

Ik denk b.v. aan veranderingen binnen maanden in Rusland. Een aantal veranderingen waarvan de eerste tekenen binnen 3 maanden kenbaar zullen zijn in de U.S.A. Ik denk aan nieuwe problemen in een land als Canada maar ook in Australië. Ik denk aan een opstandige beweging in India. Al dat soort zaken lijken onvermijdelijk. Deze dingen liggen heel dichtbij. Hun uitwerking echter is volgens mij niet dermate destructief, dat de mensheid zich niet kan aanpassen.

In het gehele wereldgebeuren van het begin tot het einde toe zien we de mens als een wezen dat bijzonder goed in staat is zich aan de wijzigende omstandigheden aan te passen. Soms gebeurt dit door mutaties. In zeer vele gevallen, zeker in de laatste 80 á 90.000 jaar, is dit voornamelijk gebeurd door een verandering van eigen instelling en daardoor een andere manipulatie van de middelen, die men in de wereld rond zich beschikbaar vindt om eigen

doeleinden te verwerklijken. Ik neem aan, dat een dergelijke evolutie, als men dat zo mag noemen, in de komende 20 jaar onvermijdelijk wordt.

Als ik probeer het wezen te zien van de verschillende godsdiensten, waarbij we niet moeten vergeten dat op het ogenblik enkele van deze godsdiensten bezig zijn om hun eigen politieke invloed zoveel mogelijk terug te winnen en daarnaast een grotere beheersing van hun geloof tot stand te brengen, dan moet ik zeggen;

Zij zullen juist door hun neiging tot extreem reageren niet in staat zijn zich tijdig te kunnen aanpassen. Een instituut, dat geneigd is in tientallen jaren te denken, kan zich aan de snelle veranderingen en fluctuaties, die op aarde maar ook in de mentaliteit van de mens optreden, niet aanpassen. Ik meen, dat daardoor het wezen van de religies op korte termijn aanmerkelijk zal veranderen. Ik wil mij hier ook niet binden aan een of twee jaren, maar meen dat de eerste tekenen daarvan zeker binnen 6 jaren kenbaar zullen zijn.

Ik denk, dat we tevens te maken krijgen met een neiging om alle centralistische bestuursvormen langzaam maar zeker uit te hollen door steeds meer bekwaamheden en ook steeds meer aansprakelijkheden en machtsmogelijkheden te herleiden tot kleinere bevolkingsgroepen. Hoe groter het land des te sterker deze neiging.

De situatie zoals we die op het ogenblik zien in Afrika (u zult hebben gemerkt dat ik dat niet heb genoemd) ziet er ook niet al te gunstig uit. Wij hebben daar in de eerste plaats te maken met afwijkingen van het klimaat die zich ook daar zullen manifesteren. Dat betekent, dat in uw winter daar ginds waarschijnlijk een zeer langdurige droge periode zal optreden. Het betekent verder dat er meer naar het zuiden een ongewone regenval zal kunnen plaatsvinden. Ten laatste de emotionaliteit en onevenwichtigheid van vele groeperingen in het zuiden van Afrika kunnen plotseling allerlei veranderingen tot stand brengen waarvan de gevolgen op dit moment nog niet te overzien zijn, tenzij wij ons buiten de tijd begeven. Dan kunnen we zeggen

Het. ziet ernaar uit of er toch nog een zwart blanke stabilisatie in Zuid Afrika zal kunnen plaatshebben. Maar de manier waarop wij die kunnen zien in de tijd geeft geen aanwijzing over de vraag, of deze al dan niet door geweld wordt bereikt. Houden we rekening met de huidige mentaliteit, dan is dit zonder geweld zelfs niet te verwezenlijken. Maar de geestelijke invloed van de komende periode zal daar misschien verandering in klunen brengen. Dan is toch weer een meer vreedzame oplossing denkbaar. U ziet het, de hele wereld zit in een wat eigenaardig parket.

Als ik geestelijk de zaak probeer te benaderen, dan valt mij op dat wij de laatste tijd enorm mensen krijgen die lange tijd in de schaduwwereld blijven rondlopen. Waarom? Het is een probleem dat wij ook tijdens de wereldoorlog hebben gezien. Het zijn mensen, die dermate sterk zijn opgegaan in het begrip van strijd of revolutie dat zij eenvoudig niet in staat zijn het licht te aanvaarden en daarmee ook de feitelijke onbetekendheid van de zaak waarvoor zij hebben gevochten in ogenschouw te nemen of de verantwoordelijkheid te erkennen die ook zij dragen voor alles wat er is gebeurd.

De vlucht naar de lagere sferen is de laatste maanden sterk toegenomen d.w.z. dat zeer velen zich zelfs in duisterder wereldbegrippen terugtrekken. De mogelijkheid om hen eruit te halen is eveneens iets toegenomen. Wij hebben daar heel wat werk te verzetten. Maar als dat op het ogenblik geestelijk zo verloopt, dan moet er toch wel bij zeer veel mensen een angst bestaan voor de werkelijkheid. De werkelijkheid voor zichzelf, van zichzelf en voor de wereld waarin ze leren.

Angst voor de werkelijkheid, leven in een droomwereld dat is voor een wereldgebeuren een enorm riskante zaak. Hoe meer mensen leven met een wereldbeeld dat niet op feiten is gebaseerd, hoe groter de discrepanties zullen worden tussen de mogelijkheden en de denkbeelden. En als dat gebeurt wij kennen de mensen dan gaat de mens achter zijn denkbeelden aan en is hij bereid alles te vernietigen, zelfs als dat betekent dat hij zijn eigen mogelijkheden daarmee tot een 3e van het normale terugbrengt.

Je dit realiseren is alleen maar realistisch denken en aan realisme hebben wij een grote behoefte. Want het wereldgebeuren van vandaag maakt duidelijk hoe groot de problemen zijn die je krijgt, wanneer een overgang van de ene mentaliteit naar de andere op aarde noodzakelijk wordt. Als u mij toestaat nog iets verder vooruit te lopen, dan zie ik hoe het denkbeeld van menselijke broederschap alleen verwezenlijkt kan worden, indien menselijke vooroordelen kunnen worden afgebroken. Daar ziet het er op dit ogenblik nog wel niet bepaald naar uit.

Nederland is een zeer democratisch land, als je tenminste een Nederlander van de juiste huidskleur bent. In vele andere landen blijkt het precies hetzelfde te zijn. In Engeland is het ook niet zo goed, als je een donkere huidskleur hebt. Ik zou andere gebieden kunnen aangeven waar het zelfs nog erger is.

In andere gevallen zien we enorme afstanden tussen standen. Om dat tot een eenheid terug te brengen betekent de noodzaak een groot aantal van de mogelijkheden waarop het onderscheid wordt gebaseerd teniet te doen. U herinnert zich waarschijnlijk de oorlog. In de oorlog maakte men een verschil tussen neger bataljons en blanke bataljons, tot het ogenblik waarop men met werkelijke weerstand te maken kreeg. Op dat moment vond er een versmelting plaats. Die versmelting tussen neger bataljons en blanke bataljons is dermate sterk geworden dat, hierdoor in het hele daarbij betrokken leger de integratie tussen de rassen verder mogelijk werd. Er kwamen werkelijke negerofficieren enz. Kennelijk is er dus een noodsituatie noodzakelijk om de mensen tot elkaar te brengen, tot een begrip voor elkaar, een waardering voor elkaar.

Indien dit noodzakelijk is en broederschap is de tendens die de toekomst beheerst, dan zullen die noodsituaties moeten ontstaan. Ja, wat meer is, juist door hun onvermogen om elkaar als volwaardige mensen te aanvaarden, zullen de mensen ze zelf veroorzaken. En waar kom je dan terecht?

Nu moet u niet zo pessimistisch zijn en de zaak donker inzien. Het is een feit. Dat niet overal deze dingen op gelijke wijze zullen verlopen is duidelijk. Je kunt niet aannemen dat deze problemen zich op dezelfde manier zullen voordoen in Nederland, Engeland, de Ver. Staten, Italië en Spanje. De strijdpatronen zullen sterk verschillen. De mentaliteit verschilt eveneens en misschien ook wel het vermogen tot innerlijke warmte. Als je innerlijk gevoelswarmte hebt, dan komt die broederschapsgedachte ondanks alles wel naar voren. Ik meen te mogen stellen, dat Nederland ook in de komende periode nog enigszins een rustpunt blijft in de wereld erom heen waarin allerlei ontwikkelingen die minder aangenaam zijn zich afspelen.

Dan moeten we ook aannemen, dat dergelijke geschillen alleen kunnen worden opgelost door rampen en oorlog. Rampen zullen er zijn, ongetwijfeld. Dit houdt hopelijk in dat de grote staten daardoor worden afgeremd in hun neiging de tegenstellingen en de vooroordelen door middel van de wapens te handhaven. Er zijn echter zeer veel landen en daaronder vele staatjes waar men zo'n ellende gewend is dat een ramp meer of minder niet telt. Juist deze landen hebben de neiging naar geweld te grijpen en zelfs naar onredelijke middelen om daarmee hun wil aan anderen op te leggen.

Hetzelfde geldt in meer of mindere mate voor de `groepen die buiten de gemeenschap staan. Je kunt spreken over groeperingen als de PLO, de Rote Armee Fraktion en dergelijke. Er zijn over de gehele wereld groepen mensen al of niet politiek bewogen die zich in feite buiten de gemeenschap hebben gesteld. Een deel van hen is geladen met ressentimenten tegenover die gemeenschap. Onder de huidige invloeden en met de noodzaak om de wereld alsnog te aanvaarden zullen wij mijns inziens een toename zien van terreurhandelingen, van onredelijk gedrag juist uit deze minderheidsgroepen.

Ik denk, dat wij de komende 20 jaren zeer veel van deze geschillen zullen moeten aanvaarden. Ik neem aan, dat het zeker 15 á 16 jaar vanaf heden is voordat de eerste mogelijkheden tot opbouw van een nieuwe maatschappij zich werkelijk zullen voordoen. Ik meen, dat er daarna nog 120 tot 140 jaren nodig zullen zijn om over de gehele wereld die mentaliteit dermate sterk

te bevestigen dat er weer sprake kan zijn van een gemeenschappelijke opbouw en dus ook van maatschappelijke concepten, religieuze concepten e.d. die algemeen aanvaardbaar zullen zijn.

Nu denkt u; moest ik dan juist in deze dagen incarneren. Ik kan dat begrijpen. Maar vergeet, u niet, dit is een ontzettend interessante tijd. Als ik spreek over een ramp dan kan die net zo goed bij u gebeuren als ergens aan de zuidpool. En aangezien de plaats waar u woont t.a.v. vergelijkbare over de gehele aarde genomen maar een heel klein plekje is, is die kans maar heel klein dat u er direct. bij betrokken zult zijn. De kans is veel groter dat u er indirect mee te maken krijgt, En juist dan kunt u uw geestelijke ontwikkeling, uw bewustwording beter gaan gebruiken.

Een typisch verschijnsel in het wereldgebeuren van vandaag is wel dat gedachten, die worden uitgezonden zo'n grote invloed hebben. Het is anders niet aanvaardbaar dat kleine groepen die zich op gedachtenconcentratie, meditatie en uitzending van gedachten baseren zo'n grote invloed krijgen in zo'n korte tijd. Verder blijkt, dat het denken van de menigte in korte tijd een zeer sterke afwijking, van de rechte lijn vertoont, hetzij naar links hetzij naar rechts. Ook dit laan niet alleen worden geweten aan publiciteitsmiddelen, propaganda e.d. Er moet een andere invloed zijn. Ik zou zeggen Ook hier is de gedachteninvloed zeer sterk.

Omdat er zoveel verschillende groepen zijn die leren gebruik te maken. van hun kwaliteiten (mentale en geestelijke vooral) is het volgens mij onvermijdelijk dat steeds meer mensen zullen gaan deelnemen aan deze beïnvloeding door middel van gedachtenkracht. Indien dit het geval is, dan betekent het dat het denken de werkelijke strijd op aarde moet gaan uitvechten. Het denken moet vanuit zijn eenzijdigheid worden geleid naar een harmonieus geheel waarin tegenstellingen elkaar kunnen ontmoeten en zelfs t.a.v. elkaar een evenwicht kunnen vinden. Ik neem aan, dat dit aspect zelfs binnen 3 á 4 jaren voor u duidelijker kenbaar wordt. Dit impliceert dat u daarbij zelf ook meer betrokken zult zijn.

Het is natuurlijk heel aardig om een cursus te geven over, Het wereldgebeuren en daarin nog eens terug te graven in Atlantis, Mu en al die andere landen uit een ver verleden. Te spreken over de invloed van de Egyptische beschaving, de verschillende culten en loges in deze tijd, maar eigenlijk moeten we verdergaan dan dat. Wij moeten tot een besef komen van datgene wat er op dit ogenblik gaande is. Dat is moeilijk te overzien, dat geef ik graag toe, maar het is aan te voelen.

Elke disharmonische invloed die u benadert, moet u proberen op te vangen door een innerlijke harmonie op te wekken. U kunt deze omstandigheden aan. Het wereldgebeuren van vandaag is niet zo maar een chaos waarin u als een hulpeloos wezen wordt meegesleurd. Het is een zich hergroeperende harmonie. Hierin kunt u door uw keuze voor harmonie steeds beter aanvoelen wat uw weg moet zijn, wat u kunt gaan doen, wat u moet voortbrengen. Deze gegevens zijn misschien wel de allerbelangrijkste.

Het verleden is voor ons hulpmiddel om het heden wat beter te beschouwen, om de samenhangen in het heden vergelijkend. beter te kunnen overzien. Het is natuurlijk heel leuk om de menen te vertellen dat de eerste van de Oranjes eigenlijk maar een vuile rebel was in de ogen van de Spanjaarden aan wie hij toch de eed van trouw had gezworen. Maar hij vergat wel gauw zijn eed van trouw. Dat is niet prettig, maar het is waar.

Als wij ons bezighouden met de glorieuze gebeurtenissen van een bepaalde groepering of dat nu de 80 jarige of een andere oorlog is dan moeten we ons ook heel goed realiseren wat er eigenlijk aan de hand is geweest, dat het allemaal niet zo mooi is geweest en dat alles wat tegenwoordig gebeurt evenmin zo fraai is als wij het willen zien. Dat zijn wijzelf ook niet. Maar dan staan wij in de werkelijkheid van vandaag. In die werkelijkheid van heden moeten wij reageren op de mogelijkheden en invloeden die er vandaag zijn. Ik heb u er enkele van opgesomd.

De basis van het voortbestaan is de innerlijke evenwichtigheid waardoor een snelle en bewuste reactie op elke verandering van omstandigheden mogelijk wordt. Dat geldt ook voor de stoffelijke mens, dat geldt zelfs voor het dier. Een dier in paniek brengt zichzelf in situaties

waaruit het zich niet meer kan redden. Een dier dat beheerst vlucht of aanvalt daarentegen heeft een zeer grote kans zich te handhaven.

Een mens heeft meer capaciteiten en mogelijkheden dan een dier. Het is duidelijk, dat ook voor de mens hetzelfde moet gelden, zelfs in stoffelijke zin. En als er geestelijke invloeden zijn, als mentale beïnvloedingen uit de omgeving een rol spelen, dan geldt eens te meer dat de mens de mogelijkheid heeft om innerlijk de harmonie te bewaren en dat hij ook de mogelijkheid heeft om de nodige kracht uit te zenden die de disharmonie tegen gaat. Maar dan moet de mens bewust en beheerst reageren niet bang zijn voor de verandering.

U moet u niet afvragen wat uw lot wel zal zijn als dit of dat gebeurt. Wanneer het gebeurt, moet u reageren en niet eerder. U moet zich steeds afvragen, Hoe kan ik in mij de rust en de kracht vinden om verder te gaan? Laat voor de rest desnoods het toeval de onbelangrijke dingen van het leven maar regeren. Het voor mij wezenlijke moet ik in harmonie beleven. Dus moet ik harmonisch reageren met alle middelen van stof en geest die mij ter beschikking staan.

Het wereldgebeuren van vandaag de dag is schijnbaar warrig. De dreiging van oorlog wordt weggepraat. Natuurlijk. De dreiging van economische crises wordt een beetje overdreven, omdat bepaalde groepen daarvan voordeel hebben. De eisen die u aan het leven meent te mogen stellen worden opgevoerd door degenen die daar belang bij hebben. U voelt zich daarom heel vaak tekort gedaan. Dat is nu eenmaal de eigenschap van deze wereld. Maar u heeft de mogelijkheid om u voor een groot gedeelte daaraan te onttrekken. Ik wil niet zeggen, dat u opeens de werkelijke feiten kunt weten, als u zich op harmonie instelt, ofschoon u er wel dichterbij kunt komen Maar ik kan u wel zeggen, dat u beter kunt reageren op de werkelijke omstandigheden, zelfs indien u nog zekere waanbeelden koestert, zodra u innerlijk een bepaalde mate van harmonie heeft gevonden. U kunt uzelf zowel lichamelijk als geestelijk leren beheersen. U kunt leren altijd positief te reageren waar dit maar mogelijk is en een negatieve reactie vermijden, zelfs als het lijkt dat deze noodzakelijk is

Het wereldgebeuren van vandaag stelt u voor de keuze wat u bent en zult zijn. Niet ten aanzien van de wereld, want dat probeert de wereld wel voor u uit te maken, maar wat u innerlijk bent, wat u innerlijk betekent. Durft u een beroep te doen op uw innerlijke veerkracht? Durft u uw sentimenten een ogenblik terzijde te stellen om daarvoor in uzelf te zoeken naar rust waaruit u kracht kunt putten? Indien dat het geval is, dan bent u een belangrijke factor geworden in het wereldgebeuren van vandaag. Want dan bent u een van die stabiliteit gevende punten die noodzakelijk zijn om de onvermijdelijke verandering en ommekeer te voltrekken met een minimum aan schade voor de mensheid en met een maximum aan vreugdige mogelijkheden voor allen die de nieuwe tijd in zich durven beleven.

Ik heb in dit betoog tendensen verwerkt die ook te vinden zijn in de Raad van de Witte Broederschap zoals ik die nu ken en dat is een tamelijk groot gedeelte ervan. Mijn verwachtingen zijn gebaseerd op hetgeen ik weet omtrent invloeden, stromingen, kosmische en geestelijke tendensen die niet meer vermeden kunnen worden. Die dus nog niet geuit zijn, maar desalniettemin een vaststaand punt vormen in de toekomst van de mensheid.

Zegt u nu niet dat het zo slecht is. Want als u de innerlijke vrede een beetje weet te vinden, de harmonie voortdurend in u probeert te herstellen, dan zult u merken dat de wereld heel wat beter en aangener voor u is dan ze op het ogenblik lijkt. Een groot gedeelte van de ellende van deze wereld is ten slotte mede mentaal veroorzaakt. Als u de mentale oorzaak schrapt, dan blijkt dat u energie genoeg heeft om de andere problemen op een redelijke manier op te lossen.

Hiermede heb ik mijn bijdrage afgesloten. Ik hoop, dat ik door het op deze manier te doen toch een beetje heb beantwoord aan uw verwachting ten aanzien van deze cursus. Ze is ongeacht alles wat erin staat en wat u wel een beetje terzijde kunt schuiven in haar gehele tendens belangrijk, omdat ze aangeeft wat er zich nu in de wereld afspeelt en duidelijk maakt hoe u daarop kunt reageren om de toekomst te verbeteren.

DE ONTWIKKELING VAN HET OCCULTISME

In deze tijd er erg veel belangstelling voor alles wat onder de naam occultisme kan worden samengevat. Geen wonder overigens, want ergens moet het nieuwe vandaan komen en het monster van Loch Ness is langzamerhand uitgediend. Die belangstelling heeft echter een groot voordeel ook de wetenschap kan zich nu wat gemakkelijker bewegen op terreinen die eens alleen het gebied heten te zijn van kwakzalvers en halfzachte mensen.

Er komen een aantal eigenaardige zaken naar voren. De vraag b.v. of reïncarnatie bestaat, heeft langzamerhand geleid tot een groot aantal onderzoeken waarbij soms de onderzoekers het ene ogenblik juichend uitroepen dat ze bestaat en het volgend ogenblik toch maar teruggrijpen naar de cellulaire herinneringen waardoor men ook herinneringen van het voorgeslacht in zich zou kunnen bewaren.

Interessant is daarnaast dat de z.g. paranormale krachten weer meer op de voorgrond komen. Telepathie is nog niet zoals hypnose het onderwerp geworden van schriftelijke cursussen. Maar toch blijkt telepathie op het ogenblik ernstig bestudeerd te worden en wat meer is men probeert bruikbare telepathen te ontwikkelen. Zij hebben hun voordelen, dat is duidelijk. Denk eens aan spionage, het contact houden met ruimtevoertuigen e.d. Ook telekinese heeft een indruk achtergelaten die bij vele wetenschappers nu voert tot pogingen het telekinetisch vermogen niet alleen te bepalen maar ook te ontwikkelen. Het meest interessant van alles is voor mij wel de steeds geringer wordende afwijzing t.a.v. paranormale praktijken ven medische en andere aard. .

De mens wordt geconfronteerd met kwaliteiten en eigenschappen waaraan hij lange tijd niet heeft mogen denken. Iemand uit de jaren 1400 die zou zeggen wat nu algemeen wordt gepubliceerd, zou ongetwijfeld door de Inquisitie op een zeer pijnlijke manier voor de redding van zijn ziel ter ziele zijn gebracht. Wat dit betreft is de mensheid een stap verder gekomen. Het is alsof de geestelijke wereld langzaam maar zeker een meer aanvaardbaar deel van het menselijk bestaan begint te worden.

Het occultisme heeft altijd naast de vele methoden, die ook in deze tijd twijfelachtig mogen heten, toch de mogelijkheid tot zelfontwikkeling gebracht. Men heeft een aantal scholingen ontworpen. Men heeft zelfs filosofieën ontwikkeld waardoor mystici ongeacht hun eigenaardige benadering van de feiten toch in staat moeten worden geacht nieuw licht daarop te werpen en vaak nieuwe samenhangen te openbaren.

Dat het occultisme in deze dagen zo op de voorgrond treedt, is natuurlijk niet zo erg vreemd Het zou zonderling zijn, indien het er niet was. Want op alle andere gebieden begint men langzaam maar zeker vast te lopen. De legenden zijn de wereld uitgeholpen. De onbekende horizonnen bestaan niet meer Die zijn gefotografeerd hetzij uit een vliegtuig hetzij door ruimtevaartuigen. Wat er overblijft is het gebied van de geest.

Als we nu dit gebied van de geest nader in ogenschouw nemen, dan blijkt dat we te maken hebben met een ontleedbaar en een niet ontleedbaar deel. Jung heeft het eens omschreven als de terra incognita temidden van het menselijk besef. De poging om dit onbekende gebied langzamerhand in kaart te brengen zou de mensheid kunnen voeren naar een beter besef van haar eigen wezen en een juister gebruik van haar eigen mogelijkheden.

Wat zijn de punten van het occultisme waarmee men zich zou moeten bezighouden?

De grote invloed die door klank en andere magie op de mensen kan worden uitgeoefend. En dan niet op een bijna bewusteloze manier zoals dat bij rockmuziek of reclame jingles gebeurt, maar in een bewuste benadering van de beïnvloeding van de geestesgesteldheid van de mens.

Het is mogelijk om u door geluid minder pijngevoelig te maken en u door geluid ook te brengen in een toestand van meditatie.

Het is mogelijk u te stimuleren of af te remmen. Deze geluidsmagie zou wel eens veel belangrijker kunnen blijken te zijn dan men denkt.

Voor degenen die weten hoe de menselijke ontwikkeling verloopt. Wapens zijn altijd het eerste dat wordt geproduceerd. Men is op het ogenblik bezig met het ontwerpen van een geluidswapen dat door vliegtuigen boven belangrijke plaatsen kan worden gebracht. Wanneer men daar bepaalde geluiden uitzendt, dan is het mogelijk om de mensen hierdoor in een soort stupor te brengen (een toestand van halve verdoving) waardoor ze zich niet kunnen verzetten. Het is duidelijk, als men dit kan, dan kan men ook andere geluiden gebruiken. Er zijn heel wat bruikbare manieren om een mens los te maken van lichamelijke gevoelens van vermoeidheid of beperktheid, zoals b.v. de marsmuziek die al zolang daarvoor werd gebruikt.

Dat men daarnaast probeert met z.g. sub sone en super sone geluidswapens eveneens een mogelijkheid te vinden om mensen b.v. grote angsten of gevoelens van verhevenheid te bezorgen mag ook al geen wonder heten. Want als men een mens angsten kan bezorgen hoe onredelijk ze ook zijn, dan is het daardoor mogelijk die mens gemakkelijker te manipuleren. Als men de mens daarna kan belonen meteen gevoel van verhevenheid, dan is het voor degene die dat kan geven gemakkelijker om hierdoor volgelingen te winnen. Als wapen wordt deze magische mogelijkheid ontwikkeld. Maar het betekent wel, dat men langzaam maar zeker doordringt in de betekenis die trillingen hebben voor het menselijk wezen. En als men dat doet, dan komt men heel dicht bij een wetenschappelijke benadering van zaken als astrologie en zelfs van de stralingen waarover wij vaak spreken.

Het is een langzaam en beperkt doordringen in het gebied van het onbekende, ook het onbekende in de mens. Als wij kijken naar de manier waarop men nu bezig is om bepaalde impulsen van de hersenen af te lezen en te gebruiken om daarmee een besturingsmogelijkheid te scheppen voor voertuigen, indien het lichaam niet in staat is zich te bewegen (b.v. bij een enorme versnelling), dan komen we al heel dicht bij een koppeling van het hersensignaal (dus ook de telepathische mogelijkheid) aan de machinale, en de technische mogelijkheden van deze tijd. Ik meen, dat ook dat van groot belang is. Misschien nu nog niet, want men begint altijd met misbruik te maken van dergelijke dingen. Maar op de lange duur zou het wel eens kunnen leiden tot de mogelijkheid van de mens om zich meer en meer onafhankelijk te maken van de beperkingen van lichamelijke bewegingen in zijn eigen milieu.

Typerende proeven worden ook genomen in bepaalde grote staten o.a. Italië. Daarnaast worden er experimenten gedaan in India onder toezicht van de een of andere Swami, in Canada, in de U.S.A. en niet te vergeten in een stuk of tien steden in de USSR, met wat wij noemen uittreding het projecteren van het eigen bewustzijn naar een andere plaats op de wereld, het waarnemen op afstand. Nu kan dat heel oud worden genoemd. Het is eigen al gebruikt in de tijd van het Oude Egypte. Maar dit betekent wel, dat er nu technieken worden ontwikkeld waardoor een wetenschappelijk bewezen en controleerbare uittreding mogelijk is. Door de techniek bewijst men of men dit wil of niet ook de waarde en de betekenis van uittredingsdromen, geeft men een betere richtlijn voor de interpretatie van waarnemingen die in een dergelijke toestel worden gedaan. Ook hier wordt het onbekende gebied in de menselijke psyche wat meer in kaart gebracht en zal het op den duur ook voor een ieder meer bewust bruikbaar zijn.

Een aantal heel vreemde onderzoeken is kort geleden gestart. Men houdt zich bezig met verschillende godsdiensten als o.a. de voodoo. Er zijn nog andere van die groeperingen bepaalde groepen van afwijkende christenen met hun eigen profeten zoals die in Zuid Amerika bestaan. Men probeert na te gaan wat er nu feitelijk gebeurt, wanneer iemand daar tijdens een soort dans in trance raakt. Wat de eigenlijke invloed is die spreekt.

Daarnaast probeert men na te gaan in hoeverre de magische procedures die men pleegt te volgen werkelijk invloed kunnen uitoefenen op anderen en ook op voorwerpen. Het wonderlijke is, dat men hier tot nu toe de conclusie heeft moeten trekken dat op een redelijk niet verklaarbare wijze door zeer kleine voorwerpen invloeden worden overgebracht die het denken van een mens sterk blijken te beïnvloeden.

Men heeft ook geconstateerd, dat tijdens dergelijke plechtigheden op een nog niet te definiëren wijze invloeden worden uitgezonden waardoor het gevoelsleven van mensen tot op grote afstand in zekere mate kan worden beheerst. Ook hier denk ik, dat men allereerst zal zoeken naar gebruiksmogelijkheden vanuit het standpunt van de huidige machthebbers. Maar als men dit doet, dan brengt men de magie over uit de sfeer van het onbekende en eventueel bedrieglijke naar het wetenschappelijk en het wetenschappelijke bewijs.

Ik denk, dat u daarover in de komende tijd ook wel het een en ander te horen zult krijgen. U zult worden geconfronteerd met zelfs hele disputen over vragen als; Bestaat reïncarnatie wel of niet? Is uittreding wel of niet mogelijk? Wat gebeurt er in feite, wanneer een medium optreedt? Zet gebeurt er in feite als we telepathische contacten hebben? In hoeverre zijn telepathische contacten vergelijkbaar met empathische contacten en in hoeverre niet? En al die dingen meer.

Het onderzoek van het occulte betekent dat de mens begint te leren hoe hij een groter deel van zijn persoonlijkheid moet gebruiken. Laten we nu naar eerlijk zijn. Een mens gebruikt op het ogenblik 50 %, soms minder van zijn hersencapaciteit. Zijn beheersing daarover is ten hoogste 50 %. Als we echter al die geestelijke waarden en capaciteiten en de andere gevoeligheden die een men's bezit ook leren beheersen, zal die beheersbaarheid kunnen oplopen tot 80 %. En 80 % van je hersencapaciteit bewust kunnen gebruiken, houdt ook in dat je veel meer kunt waarnemen, meer herinneringen kunt opslaan en waarschijnlijk ook veel sneller en juistert kunt associëren. Dus de bewustwording van de mens wordt met dit alles gediend hoezeer het in wezen waarschijnlijk een modeverschijnsel is. In dit verband is het interessant na te gaan hoe men werkt met de mogelijkheden van de mens zijn systemen, zoals dat van Ron Hubbard waarvan je kunt zeggen; De resultaten zijn eigenlijk vraagwaardig. En wegens het resultaat verwerpt men dan zonder meer het systeem. Aan de andere kant vraag je je toch ook wel af, of het voor een mens niet mogelijk is om zijn eigen gesteldheid met een tamelijk eenvoudige meetapparatuur voortdurend in de gaten te houden, als hij dat wil. Als, een mens zou weten welke lichamelijke emoties er zijn, wat de werking is van zijn denken, wat de uitstraling is die hij voortbrengt, zou hij dan niet veel beter daarmee kunnen werken? Een controle zal in het begin van buitenaf noodzakelijk zijn.

Ik voorzie een ontwikkeling (en die hangt misschien ook samen met de Aquariustijd waar iedereen het voortdurend over heeft) waarin de mens bewust een groter gedeelte van zijn psyche kan gebruiken en beheersen. Ik voorzien niet dat daardoor de techniek terzijde wordt geschoven, dat is onzin. Maar ik geloof, dat een groot gedeelte van het z.g. occulte uit deze dagen meer en meer zal worden geïntegreerd in een toch wel technische maatschappij. Ik krijg verder de indruk zowel op aarde als in de geest zijn daarvoor allerlei aanleidingen dat dit proces in de komende tijd aanmerkelijk zal worden versneld.

Hoe kan de occulte factor in een menselijk leven worden versneld? Wel, ik heb al geluid genoemd. Daarnaast bestaan er mogelijkheden om dit te doen met geuren, met kleuren en met belichting. Kortom, via zintuiglijke prikkels. Dan hebben wij ook de mogelijkheid om dit te doen door herinneringsprocessen. Je kunt een aantal symbolen achtereenvolgens denken en als je daarin geoefend bent, resulteert dat in een openstaan of gesloten zijn voor allerlei trillingen van buitenaf.

Nu zie ik dat invloeden van buitenaf, zeer sterk gaan worden op aarde bij degenen die dit geestelijk kunnen bevorderen. Neptunus krijgt een toenemend sterke invloed. En hoe wisselvallig die inwerking op de normale mens ook moge zijn, zeker is het dat zijn occulte vermogens daardoor sterker worden gestimuleerd, zelfs op een semi-stoffelijke basis. .

Dan constateer ik dat er kosmisch gezien een aantal stralingen van langere duur op komst zijn die eveneens maar nu van meer, geestelijke zijde, soms van astrale kant een grotere integratie van de ervaringen in de mens tot stand brengen en daarmee waarschijnlijk ook een uitbreiding van hetgeen vaak, bewust voor hem bereikbaar is. Het is dus niet zomaar een spelletje dat ik zeg; Het occultisme is een modeverschijnsel, het zal voorbijgaan. Neen.

Ik meen zelfs daartegenover te kunnen stellen, dat de omstandigheden langzaam maar zeker het occulte kenbaar gaan maken. Dat steeds meer mensen kwaliteiten en capaciteiten in zich gaan ontdekken die men in een menselijke samenleving alleen kan dulden, indien ze verklaard kunnen worden, indien ze gereguleerd kunnen worden en kunnen worden ondergebracht in een geheel.

Als u denkt dat dit overdreven is, laten we ons dan eens afvragen wat er zou gebeuren, als er een goede bewuste telepaath werkzaam zou zijn in b.v. de buurt van het Binnenhof. Deze zou alle afspraakjes in de wandelgangen en alle overeenkomsten en koehandel tussen de verschillende fracties kunnen volgen en misschien zelfs staatsgeheimen kunnen openbaren. Het is duidelijk, dat je zo iemand niet kunt dulden.

Stel nu, dat je in staat bent om de Kamer af te schermen, maar dat je die man wel kunt inzetten om b.v. een gestolen voorwerp op te sporen, vermiste mensen op te sporen, dan heeft hij ineens een heel andere betekenis gekregen. Zolang die uitkosten niet controleerbaar zijn en dus niet betrouwbaar genoeg, zit je met moeilijkheden. Maar, stel, dat je nu al is het maar via meters of op een andere manier iets van die processen van innerlijk erkennen of van zoeken en uittreding kenbaar kunt maken, dat je de ontvangen telepathische impulsen niet alleen via de telepaath maar dat je ze op een grafiek kunt zetten, dat je precies kunt zien welke impulsen er zijn binnengekomen, dan mag de telepaath ze vertalen, maar hun aanwezigheid is geconstateerd. Kijk, dan kom je een eind verder. En dat is nu alleen maar een telepaath en misschien iemand die kan uittreden.

Stel je eens voor wat dan een telekineet kan doen. Er is een atoomcentrale die in een kritieke toestand komt. Dat betekent, dat bepaalde schakelaars uitgeschakeld moeten worden en dat dat alleen kan gebeuren in een ruimte die misschien vol staat met radio actieve stoom of iets dergelijks. Stel nu, dat er een telekineet is die zich daarop concentreert en zonder stoffelijk aanwezig te zijn en dus zonder stoffelijk schade op te lopen in staat is om dat uit te schakelen. De radio activiteit die voor het menselijk lichaam destructief zou zijn, kan voor de poden die de man uitstulpt in feite een extra energiebron zijn waaruit hij nog meer kracht kan onttrekken, zodat hij dingen kan doen die voor een normaal mens zelfs niet denkbaar zouden zijn, misschien zelfs de plaats kan innemen van handelingen die alleen door zware machines gedaan zouden kunnen worden. Het zou de moeite waard zijn om dergelijke mensen in de buurt te houden. Zelfs bij de een of andere olieramp

Een goed telekineet is misschien in staat om die ene lading explosieven met heel weinig moeite precies in dat boorgat te brengen om daardoor de noodzakelijke explosie teweeg te brengen. Mogelijkheden zijn er te over. Zodra het occulte bruikbaar wordt en het ook stoffelijk benaderbaar is, zijn de toepassingen daarvan talloos. Dat is nu hetgeen ik in de komende tijd meer en meer ga verwachten.

Er is een tijd geweest dat men heeft gezegd; Alleen de gangbare medische discipline is aanvaardbaar. Nu begint men vergelijkbare studies te maken tussen gangbare medische discipline en praktijken die tot voor kort als kwakzalverij of erger werden verworpen. Dat betekent dat iets van het occulte gebied van de magnetiseur, de kruidkundige, de handoplegger e.d. geïntroduceerd kan worden in de medische wetenschap. En dat betekent weer dat de hele situatie verandert.

Er zijn mensen die instinctief een diagnose kunnen stellen. Andere mensen nemen microtekens in de fysionomie waar en kunnen aan de hand daarvan een diagnose stellen. Een dergelijke diagnostiek is sneller. en meestal nog betrouwbaarder ook, als je maar over een betere achtergrond kennis beschikt dan de gebruikelijke. Het zou dan mogelijk zijn om veel sneller en erachter diagnoses te stellen en wat meer is, om zelfs daarmee de juiste therapieën toe, te passen. Ik weet het wel, er zullen genoeg geneesheren zijn die nog niet daarmee willen beginnen die zitten nog met hun specialistisch afgesloten wereldje. Maar het is duidelijk dat het. in opkomst is.

Het occultisme begint langzamerhand volwassen te worden. Het is uit de sfeer van de magie en de geheimtaal langzamerhand gekomen tot een mate integratie met de menselijk redelijke wereld.

De wetenschappen van de magiërs zijn op dit moment voor uw wereld nog niet te benaderen. Zelfs hij, die de boeken van de magiërs bestudeert, komt slechts tot een beperkt begrip van wat mogelijk zou kunnen zijn. Alleen de ingewijde, die de geheimtaal verstaat, weet wat de magiër bedoelt met hetgeen hij neerschrijft in zijn werken. Grimoires en dergelijke boeken zijn nu nog betekenisloos. Ze zijn alleen maar aanleiding tot bijgeloof. Maar als wij komen tot een redelijke benadering ervan, gaan we ook beseffen dat de terminologie en wat dat betreft ook delen van de alchemie niet veel meer zijn dan een geheimtaal. Aangezien ook deze zich bezighouden met verschijnselen als uittreding, het gebruik van paranormale vermogens, het zenden van gedachten, is het heel goed denkbaar dat er een soort Steen van Rosette ontstaat waardoor men de termen leert ontraadselen van die mensen met hun filosofische en magische betogen. Ik denk, dat ook dit een uitbreiding van de menselijke kennis ten gevolge zal hebben.

Het occultisme, de naam zegt het al is duister voor de gewone mens. Maar als men eenmaal doordringt in die duisternis, blijkt ze in zich enorm veel licht te bergen. Het vinden van dat licht is nu ook langs officiële en redelijke weg mogelijk aan het worden. Het occultisme verliest zijn isolement. Het dringt door in de gewone zakelijke wereld van de mens.

De gewone zakelijk mensen zullen het occultisme proberen te gebruiken zoals ze alle dingen gebruiken die ze leren kennen. Wat ze niet beseffen is, dat het gebruikmaken van de machten die het occultisme binnen het menselijk bereik brengt gelijktijdig eisen stelt aan het menselijk innerlijk. U kunt alleen bezweren, indien je innerlijk rustig bent, zelfvertrouwen hebt, harmonie bezit.

Tot nu toe was dat een aardig verhaal. Maar als je die krachten werkelijk gaat gebruiken, al is alleen maar voor het bezweren van bepaalde natuurkrachten of mijnentwege voor het zoeken naar olie met een wichelroede, dan zul je geschoold moeten zijn in die innerlijke processen om resultaat te hebben. Dat betekent, dat de integratie van het occultisme in de technische wereld van de mens van vandaag tevens de noodzaak schept tot geestelijke scholing. Maar is die geestelijke scholing eenmaal een feit, dan verschuiven de waarden. Dan is niet meer eenzelfde waarde oordeel mogelijk en kan men niet meer de stoffelijke wereld op dezelfde manier benaderen. Wat meer is, dan vallen bepaalde bedrieglijke methodieken, die in de maatschappij tot nu toe grote opgang maakten, langzaam maar zeker weg omdat ze steeds meer en duidelijker doorzien worden.

Er kan dan het ogenblik komen dat reclame alleen nog maar een folkloristisch gebruik is, politiek alleen nog gebaseerd kan worden op eerlijkheid en zelfs geloof alleen maar kan bestaan door het vermogen te delen in een gemeenschappelijke harmonie. Als dat wordt bereikt, dan heeft de mensheid een verandering ondergaan die haar rijp maakt voor vele jaren van werkelijke vrede en van grote menselijke vooruitgang.

Ik ben ervan overtuigd dat dit proces op dit moment zich reeds aan het afspelen is en dat het binnen afzienbare tijd zover zal zijn geëvolueerd dat ook de normale mens steeds meer wordt geconfronteerd met deze innerlijke waarden die bijdragen tot het scheppen van de nieuwe mentaliteit en dus ook van de nieuwe wereld waarin de mens menswaardiger kan leven.

❖ *Op welke termijn verwacht u dat die ontwikkelingen voor de mens duidelijk worden?*

Ik denk, dat een deel van die ontwikkelingen nu reeds duidelijk is, omdat we steeds meer te maken krijgen met publicaties waarin het occulte, het paranormale en ook het medisch niet aanvaarde op de voorgrond komen. Er is dus zeker sprake van een voorbereidende scholing in deze tijd. Als we dan ook nog rekening houden met de ontwikkelingen die zich in de verschillende centra op uit moment hebben afgespeeld en de neiging tot geheimhouding (men wil er wapens van maken die bestaat, dan moeten we aannemen dat ongeveer 12 tot 15 jaar na heden veel van die gegevens meer algemeen bekend zal worden. Dan is wat men nu heeft bereikt achterhaalde kennis geworden. En dan wordt ze pas algemeen toegankelijk.

We moeten dus aannemen, dat het proces begint in deze dagen, langzamerhand een versnelling ondergaat, onderbroken waarschijnlijk door een poging van bepaalde belangengroepen om het occulte terug te dringen en dat we pas in 1988 te maken krijgen meteen nieuwe versnelling in de benadering van tot nu toe duistere zaken en dat we ongeveer honderd jaar later een mensheid zullen hebben waarin een groot gedeelte van die kennis reeds is geïntegreerd in de opvoeding en in de maatschappelijke structuur.

❖ *Dan zijn de wapens ook al verdwenen?*

Daar vraagt u mij wat. Op het ogenblik, dat iedereen een vuistwapen heeft, doet je je politie al bewapenen met snelvuurgeweren en kanonnen. Op het ogenblik, dat de mensen echter in staat zijn die buit te maken (dat zou kunnen als zo vuistwapens hebben), moet je alweer komen niet bommen. En als de mensen dan in staat zijn ook iets dergelijks te gebruiken, moet je al komen met atoombommen. En als zij ook de atoombommen hebben, dan kun je eigenlijk niet verder meer gaan dan moet je wel tot vrede komen. Dat is toch duidelijk.

Een van de processen die zich op het ogenblik afspeelt is het steeds meer gebruiken van wapens door kleine groepen op dezelfde wijze als regeringen die normaal gebruiken om hun inzichten tegen de wil van anderen in door te zetten. Dat breidt zich steeds verder uit. Dat impliceert weer volgens mij, dat in dit proces die wapens in het begin begeerd worden omdat ze wapens zijn, maar daardoor hun betekenis als wapen verliezen, ofschoon ze als feit blijven bestaan. Als die feiten nu ook voor andere doeleinden bruikbaar zijn, dan krijgt men werkelijk een periode waarin men zijn zwaarden gaat omsmeden tot ploegijzers, al is het alleen maar omdat dat de enige manier is om er neg beter van te worden iets wat bij de mensen altijd erg belangrijk is, zeker bij de Nederlander.

DE NIEUWE MENS

Men sprak mij van de nieuwe mens
en wees een lichtschijs aan.
Maar toen ik keek, zag ik de oude mens,
alleen meer lichtend staan. Want mens is mens,
geest is geest en ziel is ziel en dat zal altijd zijn.

De nieuwe mens is heus niet een andere mens. Het is eerder een mens, die uit het bestaan verder werkelijkheid kan puren, die waan doorziet, eigen krachten wel erkent en niet misbruikt.

De nieuwe mens dat is een mens, die met veel moeite en veel strijd misschien heeft moeten leren dat het beter is om zelf bewust iets goeds te zijn dan tegen kwaad te protesteren.

De nieuwe mens dat is een mens, die strevend naar de onafhankelijkheid zijn eenheid gaat beseffen met een totaliteit van mensen waarin hij leeft.

De nieuwe mens dat is een mens, die niet meer meer wil zijn dan anderen omdat hij beseft dat dat de eisen stelt waarvoor hij niet de kracht en ook niet het verlangen heeft.

De nieuwe mens dat is de mens zoals hij al vandaag bestaat, maar dan ontdaan van vooroordelen, eenzijdigheid en haat.

De nieuwe mens dat is een mens, die eindelijk de grens niet meer vermijdt die tussen zijn en geestelijke zijn is neergelegd en die in de werkelijkheid wil leven, ook als dat betekent dat hij niet meer kan streven zoals .hij ooit gedaan zou hebben.

De nieuwe mens, kortom, is elke mens die in zich grenzen overschrijdt en uit zichzelf de waarheid meer ervaart en de totaliteit erkennend zichzelf is zoals hij daarin zelf moet zijn.

De nieuwe mens dat bent ook u in dit leven of in een volgend bestaan, in deze eeuw of misschien eerst wanneer er vele eeuwen, zijn vergaan. ik weet het niet. Maar in u leeft de kracht die de werkelijkheid kan beleven. In u bestaat de macht om te uiten wat in de geest en niet alleen in het voertuig schuilt.

U bent de nieuwe mens nog voor zichzelf verhuld, nog steeds beladen met de illusies van noodzaak, plicht en schuld en toch begin van werkelijkheid waarin het ik zichzelf erkent en weet dit ben ik, dit moet ik zijn. Zodat hij al zijn krachten wendt naar dat wat is de werkelijkheid waaruit hij zelve is en leeft.

Dan mag ik u, aanstaande nieuwe mensen, een aangename, hopelijk ook zomerse periode van rust toewensen. Mag ik daarnaast de hoop uitspreken dat wij hetzij in bijeenkomsten of elders elkaar nog vele malen zullen mogen ontmoeten.